

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

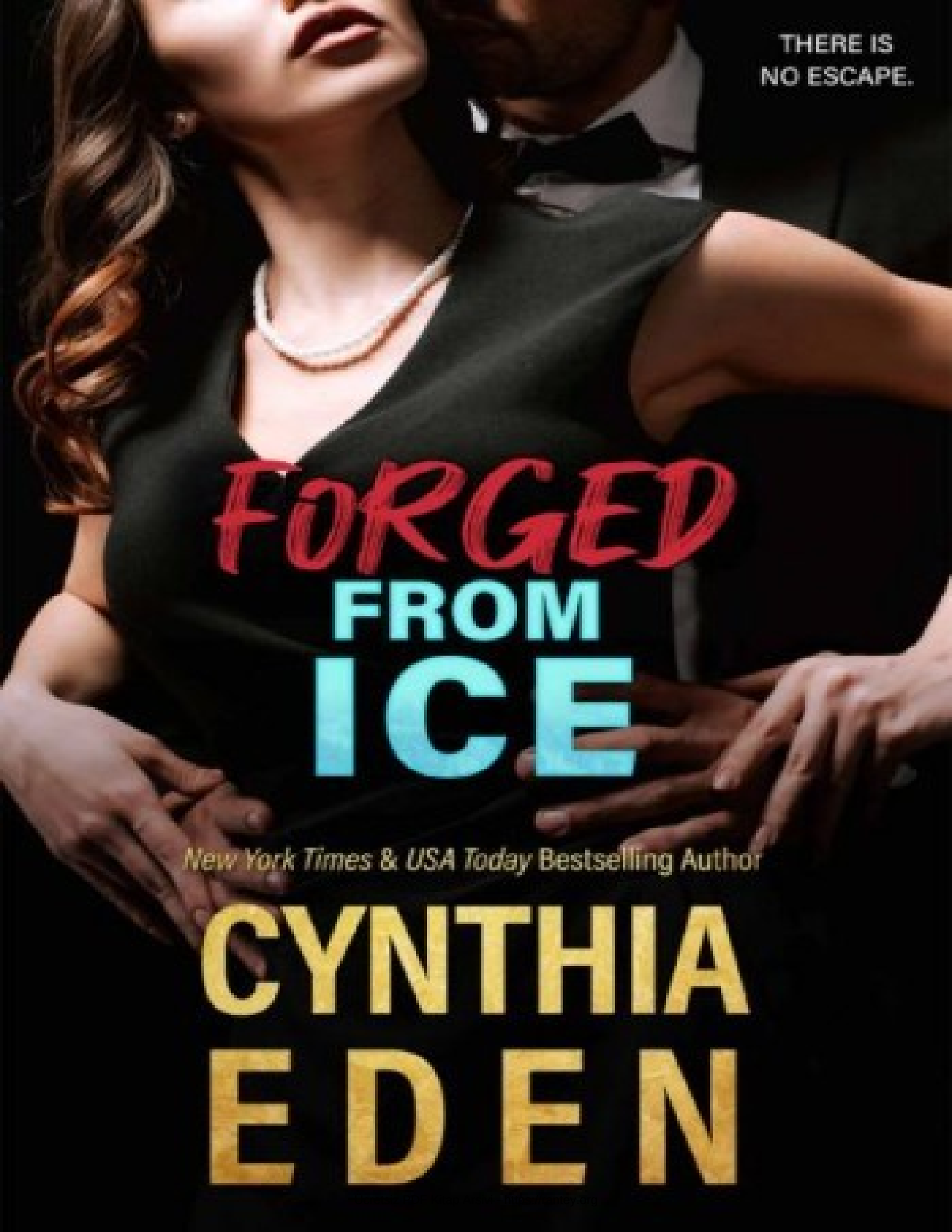
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THERE IS
NO ESCAPE.

FORGED
FROM
ICE

New York Times & USA Today Bestselling Author

CYNTHIA
EDEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Ondan kaçamazsın.

U.S. Marshal Titan Everett avını asla kaybetmez ve her zaman görev odaklı kalır. Son görevi mi? Buz Kırıcılar adı verilen bir grup faili meçhul dava çözücüsüyle birlikte çalışmaktadır; kaçak bir tanığın, bir dizi cinayeti çözenin anahtarı olabilecek bir kadının peşindedir. çözülmemiş cinayetler. Yeterince basit bir iş gibi görünüyor. Gördüğü onca cehennemden sonra, eski anaokulu öğretmeni Cassidy Jacobs'ın yerini bulmak çocuk oyuncağı olacaktır.

Bulunmak istemiyor.

Sapkın bir katilden kaçmayı başardığınızda - kim Hayatı iki elinle kavırıyorsun ve sıkı sıkı tutunuyorsun. Tehlikeden deli gibi kaçarsınız, kendinizi tekrar tekrar yeniden keşfedersiniz ve arkanıza bakmazsınız. Asla. Tabii geçmiş, gerçekten devasa ve güçlü bir ABD şerifinin suretinde üzerinize gelmediği sürece.

Titan iri, tehlikeli ve Cassidy'yi eve geri getirmeye kararlı. Ayrıca Cassidy'nin şimdiye kadar gördüğü en inanılmaz gözlere ve tüm vücudunu özlemle sızlatan bir sese sahip... Sorunlu.

Hem de çok. Çünkü en son seksi bir yabancıya aşık olduğunda, adam bir canavara dönüşmüştü.

Ev, kâbusun beklediği yerdir.

Kendi geçmişi tarafından yaralanmış ve çarpıtılmış olan Titan, asla Herkesin kahramanı. Neredeyse hiç konuşmaz ve çekici kelimesi, birinin onunla ilişkilendireceği son kelimedir. Kabarcıklı, güzel Cassidy onun

tam tersi, ve onun için hissettiği yakıcı, ilkel çekim

Cehennemden gelen bir yolculuğa çıktıklarında onu tamamen hazırlıksız yakalar.

Ne yazık ki Cassidy'yi bulan tek kişi Titan değildir. Durmaksızın koşuyor, ama onu öldürmek isteyen adamdan kaçmak için yeterince uzağa ya da yeterince hızlı koşamıyor gibi görünüyor. Titan hayatını kurtardığında ve koruma sözü verdiğinde, onunla ortaklık yapmayı kabul eder. Titan onu koruyacak, o da Titan'ın katili ortaya çıkarmasına yardım edecektir. Önemli bir şey değil. Tamamen dehşete düşmüş gibi değil.

Ama eninde sonunda kaçmayı bırakıp savaşmaya başlamalısınız.

Bu sadece Titan için başka bir av değil. Titan'da her şey değişti. Cassidy yüzünden. Onu kaybetmesi mümkün *değil* ama ona dehşet saçan adamı toprağa gömmek mi? Kesinlikle Titan'ın yapılacaklar listesinde. Yeni görev: Cassidy'yi korumak ve bir katili yakalamak. Ve dava kapandığında, belki Cassidy bir kez daha yeni bir hayata başlamak isteyecektir... ama bu sefer yanında Titan'la.

ABD Şerifi Titan Everett av peşinde. Dışarıda, Titan Şeytan kadar korkutucu görünüyor ve küçük çocukları sık sık kaçırttığıнын farkında. Ama Cassidy ondan korkmuyor. Güzel, cesur ve onu kendine çeken bir yaşam sahip. Daha önce tanıştığı hiç kimse. Yardıma ihtiyacı var ve bunu alacak. Çünkü Titan onu gördüğü ilk andan itibaren biliyor ki... onu güvende tutmak için cenneti yerinden oynatacak ve cehennemle savaşacak.

Yazan: Cynthia Eden

Bu kitap bir kurgu eseridir. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler kasıtlı değildir ve tamamen

Tesadüf. Bu hikayedeki karakterler, yerler ve olaylar Kurgusal.

Telif Hakkı ©2023 Cindy Roussos tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayın çoğaltılamaz, küçük alıntılarının veya alıntılarının kullanımı dışında yazarın açık yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde dağıtılamaz veya iletilemez.

kitap incelemelerinde kullanılır.

Metin düzenleme: JRT Editing

(yapı 3)

İÇİNDEKİLER

- [Başlık Sayfası](#)
- [Telif Hakkı Sayfası](#)

Buzdan Dövülmüş

- [Birinci Bölüm](#)
- [İkinci Bölüm](#)
- [Üçüncü Bölüm](#)
- [Dördüncü Bölüm](#)
- [Beşinci Bölüm](#)
- [Altıncı Bölüm](#)
- [Yedinci Bölüm](#)
- [Sekizinci Bölüm](#)
- [Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Onuncu Bölüm](#)
- [On Birinci Bölüm](#)
- [On İkinci Bölüm](#)
- [On Üçüncü Bölüm](#)
- [Bölüm On Dört](#)
- [On Beşinci Bölüm](#)
- [On Altıncı Bölüm](#)
- [On Yedinci Bölüm](#)
- [On Sekizinci Bölüm](#)
- [On Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Yirminci Bölüm](#)
- [Bölüm Yirmi Bir](#)
- [Sonsöz](#)

Yazarın Notu

Yazar Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

Daha önce üç kez ondan kaçmıştı. Yine kaçamayacaktı.

Titan Everett kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı, arkasından gelen şiddetli rüzgârı engelledi ve onu içeriye kadar takip eden ulumayı susturdu. Vaat edilen fırtına onu kilometrelerce kovalamıştı ve hedefine tam zamanında varmıştı.

Yakaladım seni.

Titan yavaşça yıpranmış bara yaklaştı. Hiçbir yerin ortasıdaydı - kelimenin tam anlamıyla, haritada Hiçbir Yer, Güney Dakota adında bir noktadaydı. Avını tüm ABD boyunca takip ediyordu. Kadının hakkını vermeliydi - Cassidy Jacobs koşma konusunda çok iyiydi.

Onun için çok kötü, adam avcılıkta çok iyiydi.

Yakındaki bir duvarın üzerine tünemiş eski bir hoparlörden country müzik çalıyordu. Burası yüksek tavanı ve geniş ahşap kirişleriyle bir zamanlar ahırmış gibi görünüyordu. Titan yerde biraz saman artığı gördüğünden bile emindi.

Pek Ritz sayılmazdı ama bir katilden kaçarken dikkat çekmemek lüks bir hayat yaşamaktan muhtemelen çok önemliydi.

Yaklaşırken kızın sırtı ona dönüktü, bu yüzden hedefinin o *olduğundan* yüzde yüz emin olamazdı. Henüz değil. Müzik eşliğinde mırıldanıyor ve kalçalarını ritme uygun olarak hafifçe sallıyordu. Arada bir, omuzlarına dökülen kalın, siyah saçlarla süslü başı sağa sola sallanıyordu.

Kadının durumsal farkındalığı berbattı. Geçmişine bakınca daha fazlasını bekliyordu. Onun bardaki varlığından tamamen habersiz görünüyordu.

Neredeyse onun üstüne çıkmıştı ve hâlâ dikkatini çekememişti. Kalçaları sallanmaya devam ediyordu ve bakışları onların üzerindeydi - muhtemelen onlara *çok fazla* odaklanmıştı, lanet olsun- ve Titan görmek için gözlerini kırıştırdı-

Kadın, aynada ona bakıyordu. Barın arkasındaki duvarda asılı olan büyük, geniş ve çok uzun aynaya. Aynanın altında şişelerle dolu bir raf bekliyordu.

Lanet olsun. Durumun farkında olmayan oydu. Aynı derecede dar bir kot pantolonun içindeki sıkı bir kış dikkatini dağıtmıştı. Aşağılamaktan bahsetmişken.

Elleri kalktı ve barın üzerinde düzleşti.

Gülümsedi, her iki yanağında da gamzelerin göz kırptığı geniş bir parıltı. "Hoşuna giden bir şey mi gördün yakışıklı?"

Yakışıklı mı? Bu kelime onu sertleştirdi. Tamam, iyi, karanlıktı. eski barda. Tepedeki ışıklar çok loştu. Muhtemelen eskiyen çevreyi gizlemek için kasıtlı bir taktikti. Ama loş ışık yüzünden belki de avı onu net olarak görememişti. Özellikle de az önce aynadaki yansımasına baktığı için. Ama o bunları düşünürken bile, kadın dönüp ona bakıyor ve bara doğru adım atıyordu.

Artık iyice bakamamasının imkânı yoktu.

Ona ve yüzündeki yara izlerine. Akli başında hiç kimsenin yakışıklı diyemeyeceği bir yüz. Daha çok kâbuslara benziyordu. Bu, bir zamanlar eski sevgilisi tarafından yapılan gerçek bir tanımdı.

Seninle nasıl kalabilirim ki? Sana bakıyorum ve Tanrım, Titan, bu bir kabus. Sen bir kabussun. gerek.

Ama barmen -ince ama tüm doğru yerleri kıvrımlı- müzikle hafifçe sallanmaya devam etti. Bakışları onunkilerden ayrılmadı. Genellikle meraklı -ya da dehşete kapılmış- bakışlar çaresizce yara izlerine yönelirdi. Sağ kaşını ikiye bölen ve alına doğru tırmanan uzun, beyaz yara izine doğru. O bıçak yarası neredeyse gözünü alıyordu.

Ve eğer insanlar önce o yara izine bakmazlarsa, bakışları elmacık kemiğine çarpan ve çenesinin altında kaybolan dilime düşme eğilimindeydi. Saldırgan onu parçalamaya kararlıydı.

Başarmıştı. Titan'ın yüzündeki yaralar buzdağının sadece görünen kısmıydı.

"Ah, merhaba?" diye sordu bir elini ona doğru sallarken. Kaşları kalktı. "Sizin için alabileceğim bir şey var mı?"

Hâlâ doğrudan yara izlerine bakmamıştı. Bu arada, adam onu içine çekiyordu. Onun doğru hedef olduğundan emin olmak için -bu yüzden onu bu kadar dikkatle inceliyordu. Bakışları neden başının ucundan başlamıştı -koyu, kalın saçları hafifçe kıvrılmıştı- ve yavaşça aşağıya iniyordu. Derin, koyu gözler. Aslında kahverengi değil, daha çok bakışlarını karanlık gösterecek kadar tam ve derin bir altın rengi. Kalp şeklinde bir yüz. Mükemmel elmacık kemikleri. Büyüleyici gamzeler.

Küçük ama güzelce yuvarlatılmış göğüslerini saran düz, beyaz bir tişört giymişti. Gömleğinde isim etiketi yok. Ve o-

Uzun bir iç geçirdi. "Annen sana hiç söylemedi mi bakmanın kabalık olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gözleri tekrar onunkileri bulmak için yukarı fırladı.

Ona doğru eğildi. "Bu daha da kaba..." Sesi alçaldı. Huskier. "Yeni tanıştığın birine şehvet duymak. Yabancılara aval aval bakmamalısın."

Vay anasını. O kesinlikle-

Gülümsemesi genişledi. Gamzeleri derinleşti. "Yüzün kızardı mı? Sanırım kızardın. Bu çok tatlı."

Hayır. Yüzü kızarmıyordu. Titan kızarmazdı. Asla olmaz. Ve asla Bir milyon yıl geçse de biri onun *sevimli* olduğunu iddia edebilirdi. Hırladı.

Gülümsemesine karşı koyuyormuş gibi dudağını ısırıldı. Ya da bir bastırır gibi. "Pekâlâ, Bay Uzun Boylu, Kaslı ve Allıklı... kaba davranıp bakmaya devam mı edeceksin yoksa bir şeyler sipariş edecek misin?" Boş olan barı işaret etti. "Gördüğünüz gibi, oldukça durgun bir gece geçiriyorum. Muhtemelen çok kötü bir hava her an vurabilir ve akli başında insanlar dışarıda değil."

Ona akli başında olmadığını mı söylüyordu? O tatlı, boğuk sesiyle onu aşağılayarak mı? Onu okşuyor gibi görünen bir ses ve-

Orospu çocuğu. Hedefini arzuluyordu. O daha da Düşündüğünden daha sert.

Gök gürledi. Uzun, gürültülü bir gümbürtü, barın kendisini sarsıyor gibiydi. Titan barın arkasındaki rafta birkaç bardağın titrediğini fark ettiğinden emindi.

Başını salladı ve gür saçlarının omzunun üzerinden kaymasına neden oldu. "Bu iyiye işaret değil. Muhtemelen yerel hava durumu sunucusunun saat beş haberlerinde tahmin ettiği gibi olacak...'Şiddetli gök gürültülü fırtınalar ile hortum tehdidi. Sağanak yağış.

Tehlikeli yıldırımlar.'" Bir duraklama. "Tüm bunların ışığında ve şu anda yağmurun çatıya vuruşunu *duyabildiğim* gerçeğini göz önünde bulundurarak sormak zorundayım... bir gecede sizi dışarı çıkaran nedir?"

Seni. Onu dışarı çıkarmıştı. Çok uzun zamandır onun peşindeydi. Ve evet, doğrudan hedefine bakıyordu. Saçları kendisine verilen resimdekinden daha uzundu ama o resim bir yıldan daha eskiydi. Saçları daha uzun ve daha koyuydu. Vücudu daha ince görünüyordu, sanki kaçarken ve saklanırken kilo vermiş gibiydi. Ama gülümsemesi aynıydı. Fotoğrafını ilk gördüğünde karnına bir yumruk gibi inen o öldürücü gülümseme.

Ama gerçek hayatta, o gülümsemesi daha da güçlüydü. Hatta daha silahsız.

Adam ona bakıp hiçbir şey söylemeyince gülümsemesi soldu. Koyu, koyu altın rengi gözlerinde korku olabilecek bir şey kıpırdanmaya başladı.

Şimdi *bu* tipik tepkisiydi insanlar ne zaman onlar onunla karşılaştılar. Ona baktılar ve korktular. Ama o zaman korkmak için bir nedeni vardı, değil mi? Güzel bir kadın, boş bir barda bir yabancıyla yalnız. Adam onun üzerinde yükseliyordu çünkü avının 1.75 boyunda olduğunu biliyordu. Muhtemelen ondan yüz kilodan fazla daha ağırdı ve dışarıdaki fırtına şiddetini artırırken, kimse onlara katılmak için acele etmeyecekti.

Hepsi yalnızdı.

Elleri barın arkasına doğru rahatça inmeye başladığında bile gözlerindeki korku derinleşti.

Cehenneme. Bir silah almaya gidiyor. Konuşmak zorundaydı, her ne kadar

Bu hareket muhtemelen onu daha da korkutacaktı. "Viski." Sesi her zamanki gibi hırıltı şeklinde çıkıyordu. Kaba, çarpık, hırçın

İstek. Titan onun çok korkunç görüldüğünü biliyordu ve buna bir de sesi olan enkazı eklediğinizde paket daha da korkunç bir hal alıyordu.

Gözlerini kırptırdı. Elleri silaha uzanmayı bıraktı. Daha fazla gök gürledi.

Bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Sesinizin Vin Diesel'inkinden bile daha seksi olduğunu söyleyen oldu mu?"

Gözlerinin açıldığını hissedebiliyordu. Kimse ona bunu söylememişti. Daha önce de çocukları ağlatmıştı ama hiç kimse sesinin-

"Hayır mı? Öyle. Bunu bil. Sahip çık." Bununla birlikte, müziğin eşliğinde sallanmaya devam etti ve aynanın altındaki raftan biraz viski aldı. "Ne tür olduğunu belirtmediniz ama sanırım size sakın bir gece olduğunu , bu yüzden size elimdeki en pahalı içkiyi vereceğim. Bu gece yapacağım tek satışın sen olabileceğini düşünürsek, eminim anlayışla karşılırsın." Onun için bir bardağa biraz viski doldurdu. Sallanırken hiç temposunu kaçırmadı. Kadının ritmik bir yeteneği vardı. *Kıçına bakmayı bırakmalıyım.*

Titan yutkundu. Gözlerini kaldırdı. Çok isteksizce.

"Kasabadaki insanların çoğunu tanırım." Ona doğru döndü ve elinin zarif bir hareketiyle viskiyi önüne koydu. *Yüzük yoktu. İnce parmaklar.* "Buralardan değilsin, değil mi?"

Başını salladı ve viskiye uzanmadı. Yanındaki bar taburesine yerleşti ve Titan bakışlarını ondan alamadığını fark etti.

Bakmak kabalık mı? Evet. Ama onu tanıyan herkes Titan'ın kaba bir orospu çocuğu olma eğiliminde olduğunu kabul ederdi.

En azından artık onun kışına sertçe bakmıyordu. Bakıyordu. yüzüne kilitlenmişti. Karanlık bir sırrı mı vardı? Yüzü yıllardır peşini bırakmıyordu. Kendisine onun resmi ilk verildiğinden ve kendisini, kendisine ait *olmaması gereken* bir davayı alırken bulduğundan beri.

Ama bir kez baktı ve bağlandı.

"Kasabadan mı geçiyorsun?" diye sordu, kara gözleri parlıyor gibiydi.

Bunu nasıl yaptı? Gözlerinin ışıldamasını nasıl sağladı? Karanlık mı? O ışıltının sadece onun gözlerini değil, tüm barı aydınlattığına yemin edebilirdi. Çılgınca. İmkânsız. Yine de bir şeyleri çözmeye çalışırken o ışıltıyı inceledi.

Kaşları yukarı kalkmış, beklenti içindeydi.

Cehenneme kadar yolu var. Sorusuna cevap vermeli. Kasabadan geçiyor muydu? Hayır. Almak için geldiği şeyi almıştı. Kız tam önündeydi. Titan başını salladı.

Ondan bir kahkaha balonu yayıldı. Acayip sevimli ve bulaşıcıydı. "Konuşmayı seven biri değilsin, değil mi?" Beyaz bir bez kaptı ve barın üstünü kendi tarafına sildi, sonra eğilip barın *arkasını* da sildi.

Hayır, konuşmayı pek sevmezdi. Sessizliği severdi. İzlemeyi severdi. ve gözlemlerle.

Başını eğip onu incelerken bir eliyle bezi kavradı. "Eğer buradan geçmiyorsan ve açıkça buralı değilsen, seni Nowhere'e getiren nedir?"

Kadının elindeki beze baktı ve ilk kez gülümsedi. Onun için biraz endişelenmişti. Yıkık dökük bir barda tek başına bir kadın. bir iş arkadaşı olmalıydı. Tek başına çalışması güvenli . Ve geçmişine bakılırsa, kadın korumasız kalmaması gerektiğini daha iyi biliyor olmalıydı. Ama birkaç gizli yeteneği olduğunu görmek güzeldi. "Beni vuracak mısın?" Titan sordu.

Bir adım geri çekildi. Sonra da elindeki beze baktı. Küçük bir silahın etrafına sarılı olduğunu bildiği bir bezdi bu. Silahın dış hatlarını görebiliyordu. Temizlik yapıyormuş gibi davranırken onu eline almıştı.

"Üzgünüm," dedi ona, cesurca yalan söylerken tereddüt bile etmedi. "Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok. Bilmiyorum-"

Bir anda bar taburesinden kalkmış, barın bir kısmının üzerine çıkmış ve kadının parmaklarının arasından bezi -ve silahı- kapmıştı. Kızın dudaklarından ırkılmış bir çığlık dökülürken bile ödülünü ortaya çıkarmak için bezi açtı.

"Silah," dedi Titan basitçe. Silahı yukarı kaldırdı ve Hazne. *Dolu* bir silah. Başını sallayarak silahı onun için boşalttı.

Ve kapıya doğru koştu.

Lanet olsun. Bu durumu kesinlikle ele almıyordu. *Her zamanki gibi*. "Cassidy, bekle!"

Elleri ön kapıya uzanırken sarsılarak durdu. Başını ona doğru çevirdi. Bakışları onunkilerle buluştu ve adam gözlerinde yanan dehşeti gördü. Mümkünse, altın rengi daha da koyulaşmıştı. "Adımı nereden biliyorsun?"

Basit. "Senin için buradayım." Ceketinin içine uzanmaya başladı.

Dehşet dolu gözleri daha da büyüdü. "." Sonra kapıyı çekip açtı ve fırtınalı geceye doğru koşmaya başladı.

Bara girdiği andan itibaren onun bela olduğunu biliyordu.

Elbette - elbette - barın müdürü kulübesinde mahsur kalmıştı çünkü dün geceki yağış yüzünden yol sular altında kalmıştı. *Elbette* Cassidy orada yalnız olacaktı. Ve *tabii* ki en kötü bela, *Cassidy* tek başınayken onun barına girecekti.

Cassidy kışını park yerine doğru sürerken yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Bu kaçıışındaki en büyük sorun neydi? Arabası yoktu. Hiçbir yere otobüsle gitmişti. Pekâlâ, tamam, otobüse binip Nowhere *yakınlarındaki* büyük kasabaya gitmiş, sonra da bir kamyoncuyla otostop çekmişti. Kasabaya vardıktan kısa bir süre sonra Cassidy barda bir iş bulmuştu ve bunun avantajlarından biri de ana binanın arkasındaki küçük daireyi kullanabilmesiydi.

Kendine bir araba almak umuduyla biraz para biriktiriyordu.

ve-

"*Bekle!*"

Onun gök gürültüsünden daha derin çığlığı Cassidy'yi ıssız arazide koşuştururken sarstı. Onun aracı -büyük, siyah bir SUV canavarı-oradaki tek araçtı. O şeyi düz kontak yapıp kaçabilecek gibi değildi. Düz kontak becerisi sıfırdı.

Onun gürleyen çığlığı üzerine Cassidy arkasına bakmadı çünkü arkasına bakmak tamamen zaman kaybı olacaktı. Eğer karşıdaki ağaçlara ulaşabilirse

Yolda biraz korunabilirdi. Ormanda kıvrıla kıvrıla ilerleyecek ve belki de peşindeki adamı atlatacaktı. Sonra şansı yaver giderse -ki bu hayatında nadiren başına gelen bir durumdu- Cassidy yaklaşık üç mil ötede bekleyen küçük şerif karakoluna ulaşabilirdi. Orada ona yardım edebilecek bir şerif yardımcısı tanıyordu.

İleri atıldı ve-

Ağaç gövdesi gibi hissettiren kollar *onu* sardı, kollarını yanlarına sıkıştırdı ve büyük, tehlikeli yabancı onu yukarı çekerken vücudunun etrafında dolandı. Kız kıvranıp tekme atsa da onu göğsüne kolayca bastırdı. Kolları sıkıştığı için ayak bileğine bağladığı bıçağa tam olarak ulaşamıyordu. Yine de deniyordu ve Cassidy sağ ayağını kaldırdı, bükte ve üçüncü denemesinde parmaklarını bıçağın küçük sapına dolamayı başardı. *Evet.*

"ABD şerifi."

Silahını çıkardı ve Cassidy bıçağı adamın bacağına sapladı çünkü ne yazık ki adamın hırlamasını algılaması biraz uzun sürdü.

Ama darbeyi savuşturdu. En azından çoğunlukla. Bıçak kas ve kemiğin derinliklerine batmak yerine yan tarafını kesmişti.

"*Siktir!*" Onu bir anda etrafında döndürdü ve bıçağı ondan çekip aldı. Bıçağı bir yere fırlattı; kaldırırma çarparken çıkardığı şangırtıyı duydu.

Bıçağı fırlatmayı ve hâlâ onu tutmayı başarmıştı. Biraz etkileyici. Oldukça korkutucu. Ayakları yerden kesilmişti. *Bu. Değildi. değildi. İyi değildi.*

Sarktıkları için... Cassidy onu tekmeledi. Sert ve hızlı.
Tekrar ve tekrar. Tam di-

"*ABD Mareşali!*" Hırıltıdan çok bir kükreme. "ABD şerifi! ABD şerifi!
Ben bir şerifim! Bayan, *durun!*"

Artık çok geçti. Son tekme tam hedefe sert bir şekilde inmişti - hedef onun sikiydi. Dişleri birbirine çarptı. Gözleri kafasının içine doğru biraz yuvarlandı mı? Evet, yuvarlandı.

Yüzünü buruşturdu.

Az önce bir ABD şerifine mi saldırdım?

Onu yavaşça yere indirdi. Dişlerini sıkmaya devam etti ve vücudu tamamen kaskatı kesilmişti. Ellerinden biri kızın koluna kenetlenmiş halde dururken diğeri ceketinin içine uzandı - bardayken de bu şekilde uzanmıştı. Ama sonra, onun bir silaha uzandığını düşünmüştü, bu yüzden kışını kaldırmıştı.

Onun özel sloganı şuydu... *Tehdit edici bir durumla karşılaştığında, önce kışını kaldır ve asla soru sormak için etrafta dolaşma.*

Ama bir silah çıkarmadı. Siyah bir cüzdana benzeyen bir şey çıkardı. Cüzdanı çevirerek açtı ve kadın bir daireyle çevrili parlak, altın bir yıldız gördü. Cüzdanın bir tarafında yıldız, diğer tarafında ise resmi görünümlü bir kimlik kartı vardı.

Zihnindeki soruya geri dönecek olursak.

Az önce bir ABD şerifine mi saldırdım?

Görünüşe göre bunun cevabı... Evet. Aslında öyleydi. Onu bıçağıyla kesmiş ve muhtemelen aletini kırmıştı. Eğer bir penis kırılabilseydi. Bu onun için iyi bitmeyebilirdi. Cassidy boğazını temizledi. "Önce kimliğini tespit etmeliydin."

Cüzdanı ceketinin içine geri soktu. Onu bırakmadı.

Lanet olsun. Adam silahı ondan kolayca çekip aldığıında çılgına dönmüştü. Barın arkasındaki silaha yönelmişti çünkü adam kafasında mümkün olan tüm alarm zillerini çaldırmıştı. Ona göre yine onun hatasıydı. "Daha fazla konuşmanın da faydası olur. Bir bara girip bir kadını gözlerinle canlı canlı yiyemezsin ve sonra onu beş saniye içinde etkisiz hale getirdiğinde tamamen rahatlamasını ve sakinleşmesini bekleyemezsin. Bu çok korkutucu, haberin olsun."

Gözlerini kırıştırdı ve sonunda onu .

İkisinin de sırlıslıkam olduğunu fark etti. Yağmur onları sırlıslıkam etmişti. Saçları ve kıyafetleri vücuduna yapışmıştı ve beyaz giydiğini görünce...

Harika.

Islak tişört yarışmasının kendi yürüyen, konuşan versiyonuydu.

Bakışları kadının göğsüne düştü.

Her zaman çok sert olan çenesi boyunca bir kas esnedi ve ardından gözleri hemen yüzüne geri döndü. Yüzünden aşağı su damladığını hissedebiliyordu. Cassidy bıçaklı saldırı için özür dilemesi gerektiğini hissetti. Ve penis saldırısı için. "Umarım seni incitmemişimdir."

Elini kaldırdı ve yere düşen ıslak saçlarını geriye doğru itti. İleri. Adamın cidden kalın, koyu renk saçları vardı. "İyi," diye homurdandı.

İyi... yani yaralanmadı mı? Hayır. Buna inanmadı. "Erkeklerin övünmeyi sevdiğini biliyorum ama eminim sakin yok edilemez değildir."

Tepesinde şimşekler çaktı ve kadın sıçradı.

"Aletim iyi," diye gürledi.

Bakışları yukarı doğru kaydı. "Şimşegi sevmem," diye fısıldadı. Ve işte , yıldırım tepesinde parlarken etrafta koşuşturuyordu. "Çocukken neredeyse çarpılıyordum. Ozon kokusunu alabiliyordum ve yemin ederim, etrafımdaki havada bir elektrik yükü hissedebiliyordum. Beni dehşete düşürmüştü." Keşke bugünlerde korkması gereken tek şey yıldırım olsaydı.

Gök gürledi.

Kadın otomatik olarak adamın elini tuttu ve onu bara doğru çekti. "Hadi içeri dönelim."

Hareket etmedi.

"Şimşekli fırtına," dedi elini daha sert çekerken. "Bir sığınak aramalıyız ve-"

Farlar. Yağmuru ve karanlığı yarıp geçtiler ve araç hızla otoparka doğru gelirken tam üzerine kilitlendiler. Bir anlığına, bu ışıklar onu ve ABD şerifini sıkıştırdı. Gözlerini ışığa karşı kısarak baktı ama yabancının elini bırakmadı.

Neden olmasın? Neden onu bu kadar sıkı tutuyorum?

Ama sonra yaklaşan aracın *tepesinden* ışıklar parladı ve Cassidy bir devriye arabasına baktığını fark etti. Daha doğrusu bir şerif yardımcısının devriye arabasına. Aracı daha net seçmeye çalışırken bakışları yağmura ve ışığa karşı daraldı.

Sürücü durduğunda frenler biraz gıcırdadı. Sürücü araçtan atlayıp kapısını açık bırakırken bile devriye arabasının üstündeki dönen ışık çubuğu yanmaya devam etti. "Cass!"

Sesi tanıyordu. Şerif Yardımcısı Maverick Thomas. Kendisinden bir yaş kadar genç, yeterince iyi bir adamdı, her ne kadar cevaplamaya niyetli olmadığı çok fazla soru sorsa ve *herkesle* flört etse de-

"O da kim?" Maverick talep etti. "Cass mi? Neler oluyor burada?"
Daha fazla şimşek. İrkildi. "İçeri giriyoruz. İçeri girmelisin.
gel de-"

Maverick ileri atıldı. Elini kızın omzuna koydu ve onu mareşalinden uzaklaştırdı.

Bir dakika. Hayal mi görüyordu yoksa şerif az önce hırlamış mıydı?

Maverick onu koydu. "Sen de kimsin be?"

Sırılsıklam oluyordu. "O bir şerif. Sen de Şerif Yardımcısı Maverick Thomas'sın." Tanışma faslı tamamlanmıştı. "Sırılsıklam oldum. Hepimiz içeri giriyoruz." Tamamdır. Sorumluluğu almanın yolu bu değil miydi? Öyle olduğunu düşünüyordu. Onları beklememek -çünkü artık hayatı için kaçmadığına göre orada öylece durmayacaktı
-Cassidy bara doğru yöneldi.

Arkasında, "Şerif?" diye duydu. Maverick, normalde neşeli olan sesi hırçınlaşırken sordu. "Üzerinde buna dair bir kanıt olsa iyi olur, dostum."

Cevap vermedi. Şerifin sadece başını salladığından şüpheleniyordu.

Barın ön kapısı açıldı, o da aceleyle içeri girdi. Arkasından bir çarpma sesi geldi. Maverick sonunda arabasının kapısını kapatmış mıydı? Umarım yanıp sönen ışıkları da kapatmıştır.

Başını salladı ve su damlaları barın üzerinde uçuştı. Tüyleri diken diken oldu. Bir şerif az önce onu takip etmişti. Aranan bir suçlu falan değildi. Cassidy hiçbir yasayı çiğnememişti. Yani onun peşinde olması için hiçbir neden yoktu.

Kendine yalan söyleme. Neden geldiğini biliyorsun.

Ayak sesleri. Ağır. Tam arkasından. Döndü. Şerif kapı aralığını doldurmuştu. Ciddi bir şekilde doldurmuştu. Adamın omuzları çerçeveye çarptı. Kadın yutkundu. "Sen büyük birisin." O kadar büyüktü ki, dışarıdaki mücadeleleri sırasında onu kolayca havaya kaldırmış ve hiçbir şey olmamış gibi kendisine doğru tutmuştu.

Bir adım öne çıktı.

Gözleri onu sabitledi.

Adamın gözleri *deliydi*. Kötü anlamda değil. Çılgın, sıcak, yoğun bir şekilde. Daha önce hiç bu kadar elektrikli bir mavi tonu görmemişti. Sırılsıklam bir halde orada dururken bir ürperti daha kapladı içini ama bu ürperti soğuktan çok adamın unutulmaz gözleriyle ilgiliydi.

Dürüst olmak gerekirse, tüm adam unutulmaz bir paketti.

O çene mi? Katil. Çok sert ve güçlü. Yontulmuş. Kelime buydu. Yontulmuş bir çene. Yalamak isteyeceğin türden.

Hayır. Dur. Hiçbir şey yalamıyorsun. Tanrı aşkına, sadece ondan kaçıyordun. Biraz kontrollü ol kadın.

Belli ki çok uzun zamandır romantik bir partneri olmamıştı.

Ama sicili göz önüne alındığında, bu muhtemelen iyi bir şeydi.

Katil gözleri ve yontulmuş çenesine ek olarak, mareşalinin çenesinde küçük bir yarık vardı. Güçlü bir burun, asil bir kaş ve aslan yelesi gibi koyu renk saçlar.

Boğazını temizledi. "Yeni bir gömleğe ihtiyacın var."

Az önce beş kelime söylemişti. Tam beş kelime. Cassidy ıslak gömleğini vücudundan çekiştirerek çıkardı. "Şimdi de benimle çok konuşuyorsun." Küçük stüdyo dairesinde bir gömleği daha vardı. Ama o gömleği almaya gitmek şu anda pek mümkün görünmüyordu.

Çünkü Şimdi Maverick Şerifi itiyor ve içeri giriyordu.

"O kimliği görmek istiyorum!" Maverick patladı.

Muhtemelen o da tekrar bakmalıydı. Yasal olduğundan emin olmak için iyice bakmalı. Ama kim sahte bir Şerif olmak ister ki?

Sanki ona ya da herhangi birine kr krne gvenebilirmiŐsin gibi? Sen daha iyi bilirsin, Cassidy.

Şerif ona doğru yöneldi. Mavi bakışları üzerinde gezindi ve öfke gibi görünen bir Şeyle sertleşti. Neden kızgındı ki?

Doğru ya. Onu bıaklamıŐtı. Ve sikini tekmelemiŐti. Cassidy yüzünü buruşturdu. "Sana biraz buz getirebilirim."

"O kimliği istiyorum!" Maverick'in sesi da yükseldi.

Şerif mavi gözlerini devirdi ve ceketinden kimliğini çıkardı. Büyük, damlayan bir yağmurluk. Hepsi yerde su birikintileri oluŐturuyordu. Şerif kimliği Maverick'e fırlattı.

Maverick Şeriften en az beş santim daha kısaydı. Ayrıca çok daha zayıftı. Silahı belinde kılıfındaydı ve üniformasının üzerinde koyu lekeler vardı - yağmurdan ıslanmıŐ lekeler. Kimliği kontrol ederken gr kaşları kalktı. "Titan Samson Everett?"

"Titan," diye tekrarladı. "Bu uyuyor."

Titan ceketini çıkardı. Daha fazla su damladı. Sonra damlayan paltoyu kadının omuzlarına koydu. Onu *yuttu*. "Um..." Başını geriye doğru eğdi. "Yağmurlukların dıŐarıdayken daha kullanışlı olduğunu düşünüyorum. Bilirsiniz, yağmurda."

Başını ona doğru eğdi. "Meme uçlarını görebiliyorum."

"O zaman başka bir yere bakmalıydın." Kahretsin, onun suçu değil. Ve kızarıyordu. Harika.

"O da görebiliyordu." İri elleri uzandı ve fermuarını çekmeden önce paltonun önünü çekiştirdi.

Cassidy başını salladı. Ayrıca kollarını kollarından çıkardı çünkü aksi takdirde orada öylece durup kendini bir burrito gibi hissediyordu. "Bilmem gereken sorunlarınız var mı?"

Dudakları gerildi. Tanrım, dudakları çok seksiydi.

Neden onun hakkında seksi şeyler fark ediyordu? Neden, neden, neden? Yanlış zamandan bahsediyoruz. Ve daha önce dersini almamış mıydı? Seksi bir yabancıya kapılmak kötü bir şeydi. Korkunç bir şeydi. Hayatını mahvedecek bir şey.

Palto onun gibi kokuyordu. Kokuyu aldığı anda burun delikleri genişledi. Gevrek ve taze. Ona okyanusu hatırlatıyordu. Okyanustan çok ama çok uzaktaydı. Ama bir zamanlar günlerini sahillerde koşarak ve dalgaların kıyıya vuruşunu izleyerek geçirmişti.

Ev gibi. Ev gibi kokuyor.

Hayır. Yapmadı. Çok yorgundu ve bu çılgınlıktı. Cassidy dudaklarını yaladı. Şerif-Titan- onun yüzünden barda olduğunu söylemişti. Olayları çok dikkatli bir şekilde ele almazsa tüm hayatı bir dakika içinde yerle bir olabilirdi. "Ona geçmişimden bahsetme," diye fısıldadı Titan'a. Sonra bundan nefret ederek ekledi, "Lütfen."

Mavi gözleri ona dikildi.

"Ahem." Maverick'ten. Bir kez daha Cassidy'nin görüş alanına girerek ilerledi. "Bir ABD şerifinin Hiçbir Yer'de ne işi var? Burada olduğunuz ofisime bildirilmedi." Cassidy'ye kimliğini uzattı.

Titan. "Bir suçlunun peşinde misin? Kasabamda bilmem gereken tehlikeli birinin mi?"

Lütfen. Zihinsel olarak tekrar yalvardı. *Lütfen, ona söyleme. Lütfen, yarattığım bu küçük hayatı mahvetme.*

"Hayır," dedi Titan.

Sadece bu. Sadece hayır.

Kalbi kaburgalarına çarptı. Titan ona hayır mı diyordu? Savunmasını reddediyor muydu? Yoksa o-

"Hayır, ne?" Maverick çenesini kaşırken sordu. Maverick çekici bir adamdı. Asla ilgiden yoksun görünmezdi. Bara her gelişinde birkaç kadının ona asıldığını görmüştü. Adamın, ilgilenen kadınlara her zaman eğlenceli bir gece yaşatmak gibi bir ünü vardı. Çabuk sırtırdı, cazibesi vardı ve üniformasının içinde iyi görünüyordu.

Ama Titan'ın yanında dururken, sadece... zayıf görünüyordu. "Son soruna hayır," diye gürledi Titan.

Nefesi rahatlamış bir telaşla serbest kaldı. *Tehlikeli biri benim Bilmem gereken bir kasaba var mı?*

Güzel. Ve Titan doğruyu söylüyordu. O tehlikeli değildi.

Eski sevgilisiydi. Tehlikeli olan oydu, gerçek bir kabus. Gerçi onlara gerçeği anlatmaya çalıştığında kimse ona .

Titan kimliğini kot pantolonunun arka cebine soktu. Sonra güçlü kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini Maverick'e dikti.

Maverick'in bakışları Titan'ın yüzündeki yara izleri arasında gidip geliyordu. "Ne oldu sana böyle?" Alçak sesle bir ısıklık çaldı.

"Bir bıçak."

Sadece bu. Acımasız ve soğuk. Ve irkildi.

Maverick ona sorgulayıcı bir bakış fırlattı. "Neler olduğunu anlamıyorum. Bir ABD şerifinin barınızda ne işi var?"

"Onun için geldim," dedi Titan.

Oh, hayır. Şimdi yine endişelenmeye başlamıştı. Gözlerini kapatıp tüm bunlar olmuyormuş gibi davranmak istedi ama bu numara daha önce hiç işe yaramamıştı, şimdi neden işe yarasındı ki?

Titan'ın kolu ona sürtündü. Maverick

homurdandı. "Oh, ."

Onun çok şüpheliydi. Çok az insan hayatında neler olduğunu *anlamaya* çalışıyordu.

Ama Maverick bir bilge edasıyla başını salladı. "Erkek arkadaşın bu mu? Bana bahsettiğin mi?"

Titan sertleşti.

Oh, kahretsin. Bu yalanı unutmuştu. Maverick ona ilk asıldığında, yakında kasabayı ziyaret edecek bir erkek arkadaşı olduğunu söylemişti. Bu yalan onu uzak tutmanın kolay bir yoluydu. İlgilenebilecek tüm erkekleri uzak tutmak için.

"Bazen mesajlaştığın kişi mi?" Maverick devam etti çünkü adam Titan'la bilgilerini paylaşmaya kararlı görünüyordu. "Bana yakında seni ziyarete geleceğini söylediğin kişi mi?"

Titan'ın yüzü karardı.

"Bu o mu?" Maverick Titan'ın ölçüsünü alırken parmaklarını kılıfının üst kısmına dayadı. "Çünkü buraya geldiğimde sizi dışarıda el ele tutuşurken gördüm."

El ele tutuşmuyorlardı. Onu fırtınadan çalışıyordu.

Titan ağzını açtı-

"Evet!" Cassidy ağzından kaçırdı. Bir kez daha Titan'ın elini tuttu. Muhtemelen biraz fazla sıkı tutmuştu. "Bu benim erkek arkadaşım, Titan. Titan Everett." Ona ısıltı ısıltı bir gülümseme gönderdi. "Şehre gelebildiğine çok sevindim. Seni çok özledim."

Kızın gülümsemesini görünce kaşları çatıldı.

"Çok fazla," diye ekledi. "Sadece... çok fazla." Bunu mahvedecekti. Neden yapmasını ki? Şerif yardımcısının önünde ona yalancı diyecek ve tüm yeni hayatı duman olup gidecekti. Tekrar taşınmak zorunda kalacaktı. Geçen yıl kaç kez taşınmıştı? Hiçbir yere yerleşemiyordu. Hiç arkadaş edinememişti. Bir hayatı olamazdı. Acı ve korku onu yiyip bitiriyordu ve bunun sona ermesini istiyordu.

Titan'a doğru ilerledi. Kollarını onun devasa formuna doladı - elinden geldiğince - ve ayak parmaklarının üzerine fırladı. Onu kendine doğru çekmeye çalıştı. "Lütfen," diye fısıldadı tekrar, kulağını hedefleyerek.

Ama başı döndü. Dudakları adamın çenesinde gezindi. Maverick'e, muhtemelen erkek arkadaşına şefkatli bir öpücük vermiş gibi görünüyordu.

Ama...

Hayır.

Öpücük niyetinde değildi. Ve ne yapacağını bilmiyordu. İçinden geçen ani ihtiyaç. Öpücük hiçbir şey değildi. Dudaklarının adamın yontulmuş çenesine kısa bir dokunuşu. Biraz kirli sakallı bir çene. O-

Titan'ın gözleri onunkilerle buluştu. Vücudunun -kendisinin- sıcaklığı onu sardı. Ellerinden biri kalktı ve kadının çenesini kavradı. Dikkatli bir

ama elindeki nasırları hissedebiliyordu. Adamın başı tekrar ona doğru eğildi ve kadın onun kendisini öpmek üzere olduğunu fark etti.

Obenim hikayemle birlikte gidiyor. Rahatlama vardı onu hissediyorum

sersemlemişti. Bu yabancı ona destek olacaktı. Bu sahneyi bitirir bitirmez ve Maverick'i aradan çıkarır çıkarmaz ona çok şey borçlu olacaktı. O-

Dudakları onunkilere değdi.

Beni gerçekten öpüyor.

Vücuduna bir sıcaklık yayıldı. Ani, şiddetli, şehvetli bir farkındalık, her parçasını elektriklenmiş hissettirdi. Sanki adam bir şimşekti ve onun hislerini ateşliyordu. Dudakları onun için daha da aralandı. Dili ağzının içine daldı.

Bir siren çaldı.

Siren mi?

"Kahretsin," diye bağırdı Maverick, onun bu beklenmedik anını tamamen mahvederek. "Bu kasırga sireni. Hemen sığınağa gerekiyor."

İKİNCİ BÖLÜM

Onu neden öpmüştü?

Titan, bar-ahırın altına gizlenmiş olan hortum sığınağında kambur duruyordu. Cassidy onu dar merdivenlerden aşağıya indirmişti ve içeriye zorlukla sığmıştı.

Siren bir süre çaldı ve loş odada toplandılar.

iç mekanı aydınlattı. Gözleri ona kilitlenmiş olmasına rağmen Cassidy ona doğru bakmamıştı.

Maverick'e erkek arkadaşının yakında onu ziyarete geleceğini söylemişti. Şerif yardımcısı bu sözleri söyler söylemez, şüphe ve korku Titan'ın içine ağır bir şekilde yerleşmişti. Bir kurbanın peşinde olduğunu düşünmüştü. Kaçan bir tanığın.

Elbette... Elbette Cassidy'nin geçmişindeki sevgilisiyle hâlâ bir bağlantısı yoktu.

Maverick'in telsizi çatırdadı. Hızlı güncellemeyi aldıktan sonra Cassidy ve Titan'a, "Tamam, burası temiz," dedi. Sesindeki rahatlama belirgindi ve hemen ekledi, "Gidip kasabayı kontrol etmem gerekiyor." Dar merdivenlere doğru ilerledi, sonra durdu. "Siz ikiniz iyi olacak mısınız?"

Kasırga geçmişti. Üst kattan bazı gıcırtilar geliyordu. Rüzgarın iniltisi. Ama bunun dışında on dakika gergin bir sessizlik içinde geçmişti. Şerif yardımcısının telsizinden gelen cızırtı hoş bir patlamaydı.

"Biz iyiyiz," dedi Cassidy, sesi aşırı parlaktı. "Sadece... uh, bu gece için barı kapatacağız. Başka kimse gelecek gibi değil."

Sonra Titan daha alçak sesle, "Şu lanet şeyi daha önce kapattırmalıydım," diye mırıldandığını duydu.

Kapalı bir bar onu kızıdan uzak tutamazdı.

Maverick ona tekrar baktı. Adam pek de rahatlamış görünmüyordu.

Cassidy için endişelenmesine hiç gerek yoktu. Titan basitçe, "O benim elimde," dedi. Onun gözetimindeyken ona hiçbir şey olmayacaktı.

Maverick iç çekti. "Er ya da geç ortaya çıkacağını düşünmüştüm." Merdivenleri tırmandı. "Çok daha geç olmasını umuyordum."

Çünkü şerif yardımcısının Cassidy'ye karşı bir ilgisi vardı. Not edildi. Titan'ın yağmurluğunu onun üzerine geçirmesinin nedenlerinden biri de buydu. Kumaş göğüslerini sıkıca sararken şerif yardımcısının aval aval ona bakmasını istememişti. *Meme uçlarını görebiliyordum.* Onu bir başka nedeni de buydu. Cassidy'ye verdiği tepki beklediğinden çok daha yoğundu.

Şerif yardımcısının uzaklaşan adımlarıyla zemin gıcırdadı.

Cassidy hareket etmedi. Sanki dünyadaki tüm sırlar ondaymış gibi yere bakmaya devam etti. Yine de su damlatmayı bırakmıştı. Adam da öyle. Barın kapısı çarptı.

Şerif yardımcısı gitmişti.

Cassidy sonunda ona, "Bacağına bir bakmalıyız," dedi. "Dikiş atılması gerekebilir."

"Beni kesmedin."

Sonunda başını kaldırdı. "Ben yaptım." Adamın sol bacağını işaret etti. "Kotun yarılmış. Bıçağı derine saplamadım ama bıçak sana isabet etti."

Başını iki yana salladı.

Ona doğru bir adım attı. "Kahramanı oynama."

Çenesi kilitlendi.

"Yaralısın," dedi çenesini kararlı bir şekilde kaldırarak. "İzin ver Sana yardım edeceğim."

"Yaralanmadım." Onun için endişeleniyor muydu? Yoksa sadece suçlu mu hissediyordu? Suçluluk duygusunun onu motive ettiğinden şüpheleniyordu. "Bir bıçak darbesinin nasıl hissettirdiğini bilirim." Bakışlarının yara izlerine kaymasını bekledi.

Ama bakışları hiç .

Yutkunmak zorunda kaldı. Muhtemelen o derme çatma barınaktaki toz yüzünden. Boğazını sıkıyordu. "Beni kesmedin."

Bakışları çok aşağılara düştü. "Peki ya diğer alanlar?" Cassidy ısırdı Alt dudağını. "Buz torbasına ihtiyacın var."

Kadın adamın sikiyle aşırı ilgiliydi. Hah. Belki de bu iyi bir şeydi. "İyi çalışıyor." Bu endişelenecek bir şey yoktu. İnce, ıslak tişörtün çizdiği meme uçlarını gördüğünde, aleti hevesle dikkat kesilmişti.

"Bildiğim iyi oldu." Uzun kirpikleri titredi. "Gitmeliyiz üst katta."

Ve adam onun yolunu kapatıyordu. Ama aşağıda onlar için çok fazla yer yoktu. Adam biraz yana kaydı ve kadın onun yanından geçerken vücudu adaminkine sürtündü.

İşte yine oldu. Bir zevk dalgası. Ona dokunmak bile vücuduna sıcaklık yayılmasına neden oluyordu.

Fiziksel temasları sırasında hızlı bir nefes aldı ve adam onun da aynı farkındalığı hissedip hissetmediğini merak etti.

Cassidy dar merdivenleri çift zamanlı çıktı.

Ayrıca onun erkek arkadaşının kim olduğunu da merak ediyordu...
Hücreye atmak istediğim orospu çocuğu mu?

Yavaşça onu ana kata kadar takip etti. Country müzik hâlâ çalıyordu. Bir adam kalbini en kötü şekilde kıran bir kadın hakkında şarkı söylüyordu. Adam onsuz tam olamayacağını mırıldanıyordu.

Cassidy biraz tökezledi. "Bu şarkıdan nefret ediyorum," diye mırıldandı ama

eski radyoyu kapatmak için hareket etmedi. Bunun yerine kapıya yöneldi ve dışarı bakmak için kapıyı açtı. "Aracınız güvende. Otoparkta hasar yok. Kasırga buralarda hiçbir şeyi vurmamış gibi görünüyor." Ön pencerenin yanındaki tabelayı KAPALI'ya çevirirken omuzları çökmüştü. Kapıyı kapattı. Kilitledi. Sonra ona doğru döndü. "Umarım herkes bizim kadar şanslıdır."

O da öyle
yaptı.

Sessizlik.

Uzayan bir sessizlik.

Cassidy'nin elleri önünde iki büküm oldu. "Yalan söylediğin için teşekkürler. Yani, eminim kural olarak şerif yardımcılara yalan söylemezsiniz. Bu muhtemelen şerif kurallarına falan aykırıdır ama bunu benim için yaptığın için gerçekten minnettarım."

Ona teşekkür etmemeliydi. "Yalan
söylemedim." Kaşları çatıldı. "Ama..."

"Tehlikeli değilsin." Şerif yardımcısı, Titan tehlikeli birini aradığı için mi şehirde olduğunu sormuştu. Cassidy tehlikeli değildi.

En azından öyle olmaması gerekiyordu.

Otoparkta bir dişi kaplan gibi dövüşmüştü. Adam onun neredeyse iki katı olmasına rağmen hiç korkmamıştı. Ve barın arkasında kolayca ulaşabileceği bir yere sakladığı silahı hazırđı.

Dosyasındaki Cassidy Jacobs mutlu ve neşeli bir anaokulu öğretmeniydi. Sınıfına gelen çocukları ve velileri güneşli gülümsemesiyle karşılıyordu. Kimsenin onun hakkında söyleyecek kötü bir sözü yoktu. Arkadaşları ona partinin neşesi derdi. Komşuları onun size sırtındaki gömleği bile verebileceğini söylerdi.

Kimse onun tehlikeli olduğunu söylememişti. İyi kız olması gerekiyordu... çok ama çok kötü bir adamın dikkatini çekecek kadar talihsiz bir şansa sahipti.

"Ben lokma değilim." Burnunu çekti. "Kendimi savunabilirim. Neler yaşadığım hakkında hiçbir fikrin yok-" Cassidy'nin sözleri kesildi. Kirpikleri bir kez daha titredi. "Ya da sanırım biliyorsun. Burada olmanın sebebi , değil mi?"

Titan başını salladı.

"Sebep *o mu*?" diye sordu, korku sözcüklerine sinmişti.

Yine başını salladı.

Kız solgunlaşıp sallanmaya başladı ve Titan bir an için onun üzerine düşüp bayılabileceğini düşündü. İçgüdüleriyle hareket ederek öne doğru sıçradı ve onu kollarının arasına aldı. "Tuttum seni."

"Ne?" Gözleri büyüdü. "Ne yapıyorsun sen? Beni yere bırak!" Ama onun kollarında kendini iyi hissediyordu.

Ve bu yanlış. Onu hemen bıraktı, Cassidy'yi tekrar ayağa kalktı. Ama elini omzundan ayırmadı. "Bayılıyorsun sandım."

"Hayır. Kesinlikle olmaz." Bu fikirden dehşete düşmüş gibiydi ama bir an için ona yaslandı ve elleri vücudunda gergin bir şekilde gezindi. "Yağmurda sıırıslıkla olduğum için hâlâ titriyorum. Üşüyorum ve birkaç dakika önce bir kasırganın hepimizi alıp götüreceğini sandım ve Tanrım, *yine mi öldürüyor? Blake başka birine daha mı zarar verdi?*"

Elinin altında kırılabilir görünüyordu. Kemikleri narin. Yapısı çok kırılıgandı. Onun peşine düşmüştü çünkü bir dizi cinayeti durduracak anahtar oydu. Ama onun bu anahtar olabilmesi için.

Başı sağı doğru eğilirken saçları omzuna döküldü. "İyi misin?" Cassidy aniden ona sordu. "Üzgün görünüyorsun."

Anahtar olabilmek için Cassidy Jacobs ölümcül bir tehlikeye atılacaktı. "Yalan söylemedim."

Nefes aldı ve bir adım geri çekilerek adamın kurtuldu.

Titan'ın eli yanına düştü. Parmakları büküldü, garip bir şekilde onun vücudunun sıcaklığını özlüyordu.

"Hayır, hayır, sanırım şerif yardımcısına yalan söylemediniz." Arkasını döndü.

ve bara doğru yürüdü. Ellerini yağmurluğunun soktu. "O kısmı ben yaptım. Ona buraya tehlikeli biri için gelmediğini söyledin ve yalan söyleyip erkek arkadaşım olduğunu söyleyen bendim."

Ona yalvarmıştı. Fısıltıyla söylediği *lütfe*n sesi göğsünü sızlatmıştı. Cassidy -güneşli gülümsemesi ve o derin, karanlık gözleriyle- kimseye hiçbir şey için yalvarmaması gerektiğini düşünmüştü.

"Benim oyunuma geldin, bu yüzden sana borçluyum." Barın üstünde duran viskiye baktı. Viskisi. "İçmeyi planlamıyorsun

değil ?"

Titan başını salladı.

"O zaman benim yapmamın sakıncası yok..." Elleri ceplerinden kurtuldu. Sağ eli bardağın etrafında kıvrıldı. Bardağı kaldırdı, bir yudum aldı, sonra yüzünü buruşturdu. "İyi ateş gibi yakıyor." Hâlâ çoğunlukla dolu olan bardağı yere bırakırken parmakları titriyordu. "Sana borçluyum, peki nasıl tahsil etmeyi planlıyorsun?"

Arkasını dönmüş, dirseklerini barın arkasına dayamış, arkasına yaslanmış ve onun cevabını bekliyordu. Adam ona bakarken, kafasında çok canlı bir görüntü dans etti. O barda, başladıkları alaycı öpüşmeyi bitirmişlerdi.

Ne. Ne. Gerçek. Sikeyim mi?

"Bana iki kafam varmış gibi bakıp duruyorsun. Bu çok garip." Omuz silkti. "Ve biraz da aşağılayıcı."

Birinin sana bakmasının nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu. Aşağılayıcı bir şekilde ve ona karşı hiçbir zaman böyle bir niyeti olmamıştı. Asla. "Özür dilerim." Huysuz.

Omuzlarında bir yuvarlanma. Hâlâ onun yağmurluğunu giyyordu. Bu iyi bir şeydi, çünkü gömleğinin kuruduğundan şüpheliydi. "Garip çünkü yemin edebilirim, bir an beni istediğini düşünüyorum ama sonra bana daha önce hiç görmediğin yeni bir yaşam formuymuşum gibi bakıyorsun." Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Gülümsemesi yeterince uzamadığı için gamzeleri görünmüyordu. "Seni temin ederim, ben özel bir şey değilim. Muhtemelen tanıştığınız diğer kadınlar gibiyim."

Tam olarak değil. "Kayda değer bir istisna var." Yutkundu. "Doğru ya. Erkek arkadaşı."

Erkek arkadaşı. "Hâlâ onunla görüşüyor musun?" Titan kendini ileri atılırken buldu. Neredeyse onu takip ediyordu. "Olan onca şeyden sonra, hâlâ onunla-"

Bardan uzaklaştı. "Tabii ki, hala onunla görüşmüyorum! Ondan kaçıyorum! Ölmek . Hayatımı *bana çok benzeyen kadınları öldürmekten* zevk alan psikopat bir piçle geçirmek *gibi* büyük bir arzum *da yok.*"

Ve işte . Tüm karanlık ve çarpık ihtişamıyla gerçek.

Gözleri kapandı. "Hiç bir kâbusun içinde olduğunu ve uyanabilsen her şeyin yeniden yoluna gireceğini düşündüğün oluyor mu?"

O bir kâbustu, yani hayır, Titan genelde düşünmezdi.

"Sessizlikten

korkuyorum." Doğru mu

duymuştu?

"Blake'in ne yaptığını öğrendiğim gece... Sesimi çıkaramadım. Yerde bir ceset vardı. *Mutfağının zemininde.* Onu bulmuştum ve..." Gözleri açıldı. "Öldüğünü biliyordum. Onun için yardım bulmaya çalışmadım değil. O kadar kan kaybedip hâlâ hayatta olamazsın. Boynu kesilerek açılmıştı. Altında bir kan *gölü* vardı." Boğazını temizledi. "Altındaki plastikte. Başta anlamadığım şey plastikti. Yani... plastik neden oradaydı? Sonra anladım. Bu kadını öldürmeyi *planlamıştı.* Plastiği, kan mutfağındaki süslü fayansları lekelemesin diye koymuştu. Bağırarak istedim ama ben bağıramadan o oradaydı."

Sesi tüm duygusunu kaybetmişti. Gözleri de öyle.

"Arka kapının gıcırdayarak açıldığını duydum. Ona verdiğim rüzgâr çanının tatlı müziğini duydum.

arka verandada. Tek yapması gerekenin çamurluktan geçmek olduğunu ve o mutfağa geri döneceğini biliyordum. Benimle birlikte. Orada olmamam gerekiyordu." Başını salladı. "Olmamam gerekiyordu. Ama bir gece önce bana bir anahtar vermişti. Biz... Tanrım, taşınmamı istiyordu. *Ertesi gün taşınacaktım*. Ama heyecanlıydım, bu yüzden habersiz geldim ve... katında bir ceset vardı."

"Onu öldürdüğünü nereden biliyordun?"

Cassidy'nin alt dudağı titredi. "Ne demek istiyorsun?"

"Başka birinin yapmadığını nereden biliyorsun?" Her kelime gıcırdadı ve gürledi ve kadın irkildi.

Ama onun sesi yüzünden irkildiğini düşünmüyordu. Sesi kendi anıları onu ürkütmüştü.

"Islık çalıyordu. Arka kapı açıldığında ıslık çaldığını duydum. Onun ıslığı. Rüzgar çanım."

Yine de katilin o olduğunu nereden *biliyordu*? "Birisi kırıldı."

"Ön kapıda zorla girildiğine dair bir iz yoktu. İçeri girmek için anahtarımı kullandım. Arabası garaj yolundaydı." Bir kez daha yutkundu ve bu kez hafif bir tıkırtı duydu. "Hiç biriyle tanışıp da... fazla mükemmel olduğunu düşündüğün oldu mu?"

Hayır. Böyle bir şey olmamıştı. Ve hiç kimse onunla tanışmamıştı ve düşündüm.

"Blake mükemmeldi. İstedığimi düşündüğüm her şey gibi, hepsi mükemmel yakışıklı bir fiyonkla bağlanmıştı. Doğru şeyleri söylerdi. Her zaman mükemmel bir beyefendiydi. Sanki aklımı okuyor ve ben daha kendimi tanımadan ne istediğimi biliyordu." Kollarını karnına doladı ve yağmurluğu buruştu.

"Fazla mükemmel. İçimde, kimsenin mükemmel olmadığını biliyordum. O bedeni gördüğümde... onu gördüğümde... sanki kendime bakıyor . Çıplak ve ölüydü ve o ben olabilirdim. O ben olabilirdim."

Bir damla gözyaşı yanağından
aşağı süzüldü. Titan bu
gözyaşını sevmedi.

"İlk tepkim saklanmak oldu. Belki de yapmam gereken bu değildi. yapmış olabilir. Belki daha iyi bir insan, daha cesur biri onunla dövüşebilirdi. Mutfak tezgahından bir bıçak alırdı. Ona saldırırdı. Bir sandalye kapar ve onunla ona vururdum, bir şey yapardım. Ama ben yapmadım. Çünkü ben hiçbir zaman cesur olmadım." Çenesi düştü. "Kilerde saklandım. Hiç sesimi çıkarmadım. Bir elimi ağzıma kapattım ve o orada durup ağlarken ben..."

Yine durdu.

Bir şeyler yapmalı. Onu rahatlatmak mı? Sikerler. Kimseyi nasıl teselli edeceğini bilmiyordu.

"Kiler kapısında çıtalar vardı. İçinden görebiliyordum çıtalar. Küçük çatlaklar. Çok küçük. Ama yaptığı her şeyi görebiliyordum. ıslık çalmayı bıraktı. Kapı kapandığı için zil sesi bana ulaşmadı. Ona doğru eğildi ve..." Dişleri takırdıyordu. "Burası soğuk. Hayır, hayır, eminim ıslak giysiler yüzündendir. Onlardan kurtulmalıyım." Döndü ve üzerinde PERSONEL yazan siyah kapıya doğru koştu. Elini kaldırdı ve kapı koluna doladı. "Dairem bu binanın hemen ötesinde. Üstümü değiştireceğim. Sen burada bekleyebilirsin. Birkaç dakika içinde dönerim."

Nowhere'i onsuz terk etmeyi planlamıyordu.

"Ben ses çıkaramadım. O da ses çıkarmadı. O sadece... Sessizlik," dedi sırtı ona dönük bir şekilde. "Orada tam bir sessizlik içinde kalmak zorundaydım ve beni fark etmemesi için dua edip durdum. Kilere gelmeyeceğini . Ses çıkaramadım ve bu çok uzun sürdü ve..." Cassidy ona doğru döndü. "Artık sessizlikten nefret ediyorum," dedi sesi kırılırken ona. "Bu yüzden çok konuşuyorum. Radyomun sesini çok açıyorum. Televizyonu açmamam gerektiği halde açık tutuyorum. Muhtemelen tuhaf ya da garip görünen her türlü şeyi yapıyorum ve bu yüzden... bundan sonra daha da kötüye gideceğini bilmelisin. Benim hakkımda bunu anlamalısın. Bana zaten tuhaf bir türmüştüm gibi bakıyorsun ve bu sadece yüzeysel bir bakış. Bilmelisin ki-"

"Özür dilerim." Sözcükler içinden gelmişti ama söylenmeleri gerekiyordu. Sessizlikten korkuyordu. Adam da bundan ibaret değil miydi zaten?

"Ne için?"

Söyle ona. "Eğer sana çok dikkatli bakıyorsam..." Ve öyleydi. Titan bunu biliyordu. "Çünkü *bana* farklı bakıyorsun."

Birkaç hızlı göz kırpma. "Öyle mi?" Sonra yanakları pembeleşti. "I-"

"Yara izlerine bakmıyorsun." Çenesinin altına inen çizgiyi ovuşturdu. Kabarık deri şimdi o hastanede ilk uyandığı çok daha iyi görünüyordu. Ama gerçek şu ki, *daha iyi* hali bile onu hâlâ bir canavar gibi gösteriyordu. Yüzündeki çizgiler vücudunu bekleyen şeylerin sadece başlangıcıydı.

Kaşlarının arasında küçük bir çatık belirdi. "Onları gördüm. Tıpkı yontulmuş çeneni, gür saçlarını ve muhteşem gözlerini gördüğüm gibi." Gamzeleri bir an için parladı. "Hayatımda gördüğüm en mavi gözlere sahipsin. Eminim bunu çok duyuyorsundur, değil mi?"

Hayır, kesinlikle yapmadı. Kimse onun gözleri hakkında konuşmadı.

"Bu kadar az viskiyle sarhoş olmak mümkün mü?" Başını olumsuz anlamda salladı. "Sarhoş olmalıyım. Seninle deli gibi paylaşıyorum. Genelde böyle olmaz. Evet, çok konuşuyorum ama erkeklere güzel gözleri olduğunu söylemek gibi bir kuralım yok."

Sakın durma. Sikeyim. "Cassidy..." Yollarına devam etmeleri gerekiyordu.

Dava, eski sevgilisi ve Titan'ın onu neden ABD'nin dört bir yanında takip ettiği hakkında konuşmaya geri döndü.

"Daireme gidiyorum. Islak kıyafetlerimden kurtulacağım. Kuruyacağım. değiştirdikten sonra yağmurluğunu sana geri vereceğim. Bu arada, ödünç verdiğin için teşekkürler. Maverick bana birkaç kez asıldı, ben de ona uydurma bir erkek arkadaş bahanesi verdim."

Uydurma. Titan'ın üzerindeki gerginlik biraz azaldı. "Yani gerçek bir erkek arkadaşın yok mu?"

"Geçmişimle mi?" Acı bir kahkaha. "Pek mümkün değil."

Başka biriyle görüşmediğini duyunca neden rahatlamıştı? Önemli olmamalı. *Belki de işleri kolaylaştıracağı için rahatlamışsındır. Eğer hiçbir bağı yoksa, Nowhere'den ayrılıp seninle gelmesi daha kolay olacaktır.*

Ancak bu kadar rahatlamasının nedeni bu değilmiş gibi *geldi.*

Ona bakarken kaşları çatıldı. "Seninle ne yapmam ?"

İstediğin bir şey var mı? Yok. Bu doğru cevap değildi. "Seninle devam hakkında konuşmam gerek." Daha çok onunla ne yapması gerektiğiyle ilgiliydi. *Onu geri almak. Katili ortaya çıkarmak.*

"Konuş. Tamam. Bunu yapacağız. Kesinlikle. Sadece... önce bana birkaç dakika ver, olur mu?" Hüzünlü bir gülümseme. "Konuşacağız. Sadece... Önce üstümü değiştirmem gerek."

Kadını evine girmesine izin vermesi için zorlayamazdı. Geçmişine bakılırsa, tedbirli davranıp adamın fazla yaklaşmasına izin *vermemesi* akıllıcaydı. "Kimliğimi doğrulayabilmeniz için size bir numara verebilirim. Kimliğin saçmalık olduğunu düşünmeni istemem."

"Senden çok fazla kelime duydum." Alt dudağını yaladı. "Bunu benim için mi yapıyorsun? Gittikçe daha geveze oluyorsun."

Sessizlikten korkuyorum. Evet, bunu onun için yapıyordu. Garip bir şekilde

Cehennem. "Bunu yapıyorum çünkü bana güvenmeni istiyorum." "Ben kimseye güvenmem."

Titan bu duyguyu biliyordu.

Yanakları şişti, sonra Cassidy uzun bir nefes verdi. "Yine mi öldürdü?"

"Evet."

Sanki Titan ona vurmuş gibi irkildi.

"Durmuyacak," diye ekledi Titan. Bu sözlerin söylenmesi gerekiyordu. Ama bakışları yere doğru kaydı.

"Onu durdurmadığınız sürece olmaz," dedi.

Sendeleyerek geri çekildi. "Nasıl-" Başını salladı, saçları uçuştı ve gözlerinde *yaşlar* vardı. Altının parıldamasına ve dönmesine neden olan ve göğsünün daha da ağrmasına neden olan gözyaşları.

"Cassidy?"

"Gitmem gerekiyor." Başını bir kez daha hızla salladı. "Git üstünü değiştir. Gidip üstümü değiştirmeliyim. Geri geleceğim. Sen burada kal. Burası güvenli. Dışarısı çok tehlikeli." Bununla birlikte, bir kez daha dönerek uzaklaştı ve çalışan kapısından içeri daldı.

Orada durdu ve onun peşinden gitme dürtüsüyle savaştı. Onu incitmişti. Titan'ın niyeti bu değildi ama onu ağlatmıştı.

Dehşete düşmüş durumda ve sen onun kabusunu geri getirdin. ona.

Ancak Cassidy bu davanın gerekli bir parçasıydı.

Çünkü katilin istediği kişi o. Ondan kaçabilecek tek kurban. Cassidy Jacobs katilin istediği kadındı. Blake Normandy'nin gerçekten önemsendiği tek kadındı. Tabii umursaması mümkünse.

Bazı insanlar sevmek için doğmamıştır. Yok etmek için doğmuşlar. Dünyayı parçalamak için. Titan hayatında bu insanlardan pek çoğuyla karşılaşmıştı. Ama canavarlar bile bir şeye bağlılık hissedebilirdi. Birine. Titan'ın, zamanının çoğunu seri katilleri takip ederek geçiren Oliver Foxx adında bir FBI arkadaşı vardı. Oliver, sapkın katillerin bile bazı insanlarla bağ kurmasının mümkün olduğuna yemin .

Blake Normandy vakasında - adamın gerçek adı bu değildi, sadece uzun bir takma adlar silsilesinden biriydi - Oliver, Blake'in Cassidy'ye romantik bir saplantısı olduğuna inanıyordu. Kurban profiline uymasına rağmen, Blake Cassidy'ye zarar vermemişti. Aksine, görünüşe göre ona aşık olmuştu. Evine taşınmasını istemişti. Hatta onunla evlenmeyi bile planlamıştı.

Bunların hepsi Cassidy onun hakkındaki gerçeği öğrenmeden önceydi.

Yerel polislerin ona inanmamış olması çok kötü. Onları. Ancak Cassidy, Florida, Crescent Beach'ten polisleri yerine getirdiğinde kurbanın cesedi çoktan bulunmuştu.

çoktan gitmişti. Blake masumiyetin resmiydi ve Cassidy... histerik bir Cassidy yetmiş iki saatlik bir akıl hastanesine yatırılmıştı.

Personel kapısına doğru baktı. Cassidy yetmiş iki saatlik bekleme süresini tamamlayamamıştı. İlk gece kaçmış ve ortadan kaybolmuştu.

Kendine Blake Normandy diyen adam da ortadan kaybolmuştu. Peki Cassidy'nin polise neden olan sözde kurbanın cesedi? Bulunamamıştı.

Yakın zamana kadar. Ve sonra polisler birdenbire, hayal gördüğünü düşündükleri kadının aslında korkunç gerçeği söylediğine inanmak zorunda kaldılar.

Bakışları düştü. Sonra barın etrafına kayd. Uzaklarda gök gürlüyordu. Raftaki şişeler belli belirsiz titriyordu. Fırtına bitmemişti. Hem de hiç.

Titan o gece hiçbir yere gitmeyeceğini biliyordu. *Onu bırakmamın imkanı yok.* Sadece fırtına yüzünden değil, Cassidy'nin ortadan kaybolma konusunda gerçek bir yeteneği olduğunu keşfettiği için.

Bu yüzden onu takip etmek zor olmuştu. Her seferinde, ona yaklaştığını düşünüyordu ama kız ortadan kayboluyordu.

Biloxi'deki blackjack krupiyesi işinden iki gün önce ayrılmıştı. onu bulmadan önce.

Nashville'e gelmeden bir gün önce, küçük bir lokantadaki garsonluk işinden ayrılmıştı. Yan not, orası çok iyi ırmık servis ediyordu.

Ya Colorado'daki tur rehberliği işi? O şehre gelmeden *saatler* önce nehir rafting rutinini bırakmıştı.

Birinin onu ele vermiş olabileceğini düşünmeye başlamıştı. Ama bildiği her şey onun kimseyle bir bağı olmadığını gösteriyordu. Tamamen yalnızdı. Kaçıyordu. Korkuyordu.

Ve ortadan kaybolmakta çok çok iyiler.

Ama artık ortadan kaybolamazdı. Onu bulmuştu. Onsuz şehirden ayrılmayacaktı. O üzerini değiştirirken, o da cipine gidip çantasını alacaktı. Belki Cassidy onun kimliğini doğruladıktan sonra dairesindeki kanepede yatmasına izin verirdi. Şehrin öbür ucuna, Hiçbir Yer'in kıyısındaki harap motele gitmeyeceği kesindi. Onu gözünün önünden ayırmak istemezdi-

Sikeyim.

Kadın çoktan görüş alanından çıkmıştı ve ani bir korkuyla ellerini kot pantolonunun sağ ön cebine vurdu. Cebinde arabasının anahtarları olmalıydı. Sadece o anahtarlar yoktu.

Onu kollarına aldığını hatırladı. Ona nasıl yaslandığını ve onu yere bıraktığında ellerinin onun üzerinde nasıl çırpındığını hatırladı.

Sonofabitch.

Cassidy çoktan kaçmaya başlamıştı. Ve *onu* kullanmayı planlıyor sür.

Oh, lanet olsun, hayır.

Aslında kıyafetlerini değiştirmeyi planlamamıştı. Barda girdiği küçük oda bir depo alanıydı. Kendi arka kapısı olan bir yer. Cassidy o kapıdan koşarak geçti ve olabildiğince hızlı bir şekilde dairesine girip çıktı. Yaklaşık otuz saniye içinde çantasını kaptı ve park yerine doğru hızla ilerledi.

Biloxi'den ayrılmak zorunda kaldıktan sonra çantasını yanında tutmaya başlamıştı. Yanında yedek kıyafet, saç boyası ve nakit para bulundurmak mantıklıydı. Biloxi *çok* yakındı. Orada neredeyse yakalanıyordu.

Yağmur hafifçe yağıyordu ama Cassidy hâlâ büyük boy yağmurluğunu giydiği için korunuyordu. Şerifin paltosunu çaldığı için kendini biraz suçlu hissetti.

Sağ elini kaldırdı ve cebinden çıkardığı anahtarları kavradı.

Arabasını çaldığı için *kendini daha da suçlu* hissediyordu. Ama hayatı tehlikedeydi ve umutsuz zamanlar bazı yasaları çiğnemeyi gerektiriyordu.

Arabanın kilidini açmak için uzaktan kumandayı kullanmaya zahmet etmedi. Cassidy o küçük düğmeye basarsa cipin muhtemelen korna çalacağını ve ışıklarının yanıp biliyordu. Seksi şerifin korna sesini duymasını istemesine imkân yoktu. Bu korna sesi onu uyaracak ve peşine düşecekti.

Neredeyse araca varmak üzereydi. Yağmur damlaları sürücü tarafındaki camdan aşağı kaydı ve-

Çakıllı bir ses ona, "Bir yere mi gidiyoruz?" diye sordu.

Cassidy çığlık attı ve etrafında döndü.

"Çünkü öyle *görünüyoruz*." Titan olan dev kas duvarı ondan bir metreden az -belki de sadece bir metre- uzakta duruyordu.

Oh, kahretsin.

O ulaşıldı için onu doğru Elini. Onun parmaklar yuttum Çünkü ayı büyüklüğünde bir eli vardı. "Bunların nerede olduğunu merak ettim

Gitti. Bu çok çılgınca bir Şey. Cebimde olduklarına yemin edebilirdim."

"ok tuhaf," diye fısıldadı. "Onları buldum ve sana."

"Elinize bu Şekilde mi geldiler? Onları sen mi buldun?" "Uh, hmmm."

Emin olmak için çok karanlıktı ama dudaklarının seğirdi. "Cebimden çıkardığınızda bulmuŐ olma ihtimaliniz var mı?"

Oh, Tanrım. Bu kötü gidiyordu. Çok, çok kötü. Çünkü onları tam olarak orada bulmuştu.

"Diğer cebi de kontrol etmeliydin," dedi elini bırakırken. "Orada da işe yarar bir Şeyler bulabilirdin."

O daha yeni -ciddi *bir Şekilde* suçüstü- çalmaya *alıŐırken* yakalanmıştı.

Bir ABD Şerifine ait bir araç. Bu işin onun için iyi sonuçlanmasına imkan yoktu.

"Gördün mü?"

Bakışları adamın diğer cebinden ne aldığını *görmek* için uuŐtu.

Ama adam bileğine bir kelepçe geçirmişti.

"Süper kullanışlı," diye güvence verdi ona. "Tatlım, benden kaamayacaksın."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ağaç neredeyse kamyonun ön tarafına çarpacaktı.

Şerif Yardımcısı Maverick Thomas yolun kenarına çekerken parlak ışıklarını yaktı. Söyleyebildiği kadarıyla, bu iki millik alan hortum tarafından vurulmuştu. Ağaçlar kökünden sökülmişti. Yakındaki ahşap çitin bir kısmı paramparça olmuştu. Ama neyse ki bu bölgede hiç ev yoktu. Halkı güvendeydi.

Bu şoför hariç mi?

Arabadan inip yağmur pançosunu üzerine geçiren Maverick, arka camda kamyonun kiralık olduğunu gösteren barkodları fark etti. Aracın arkasında herhangi bir hasar görmemişti ama henüz ön tarafa iyice bakamamıştı. Devrilmiş büyük ağaç ön tampona çok yakın görünüyordu.

Bir eliyle el fenerini kavradı ve sürücü tarafına yöneldi. Pencerele koyu renkliydi ve ışığına sıkıca tutunmaya devam ederken parmak eklemleri cama çarptı. "Hey! İyi misin-"

Pencere açıldı.

Maverick otomatik olarak gerildi. Sol eli feneri kavrarken bile sağ eli kılıfının üzerine uzandı. Karanlık bir gecede sizi bekleyen tehlikenin ne olduğunu asla bilemeyeceğinizi uzun zaman önce öğrenmişti.

"Memur bey! Durduğunuz için teşekkür ederim." Adamın sesi rahatlamıştı ve aceleyle şöyle dedi: "Tam önümden bir hortum geçti. koptu. Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim! Bir kükreme oldu ve tüm dünya sarsıldı, öldüğümden emin olduğumu sandım..."

"Yoldan çekilmeniz gerekiyor, efendim," dedi Maverick ona, gerginliğin omurgasından aşağı kaydığını hissederken bile. Hortumlar onun ödünü koparıyordu. "Kötü hava bu gece için bitmedi. Bir sığınağa ihtiyacın var. Buradan çok uzakta olmayan bir motel var. Eğer kalacak bir yeriniz yoksa, orada bir oda bulabilirsiniz." Gerçi o köhne yer pek de güvenli bir yer sayılmazdı. Yine de açıkta olmaktan iyidir.

"Sanırım ön lastiğim patlamış olabilir."

Maverick fenerini yanındaki ön lastiğe doğru salladı.

"Sağdaki," dedi şoför hızla. "Biraz önce ona baktım -kükreme durduktan sonra- ve yola doğru sarkıyor gibi görünüyordu."

"Yedeğin var mı?" Maverick sordu. "Evet, evet, sanırım var."

"Değiştirmenize yardım edebilirim." Hızlı hareket etmeleri gerekiyordu. Bir an önce

O yoldan ne kadar çabuk çıkarlarsa o kadar iyiydi. "Haydi." Maverick'in eli kılıfından uzaklaştı. Kamyonun ön tarafına yöneldi, sonra ışığını ön sağ lastiğe tuttu.

Hiç sarkma yok.

Kamyonun kapısı çarptı. Şoför inmişti.

"Lastik bana iyi görünüyor," diye seslendi Maverick ona. Belki de adamın karanlıkta kafası karışmıştı.

"Gerçekten mi?" Adamın ayak sesleri yaklaştı. "Oh, bu harika. I oldukça , belki de ."

Maverick ışığını devrilmiş ağaca doğru tuttu. Yaklaşık bir metre .

"Şanslıymışsın. Ağaç seni tamamen ıskalamış gibi görünüyor."

"Ben her zaman şanslıydım."

Adam neredeyse tam yanındaydı. Maverick'in rahat etmesi için biraz fazla yakındı.

Maverick ışığını adamın yüzüne doğru tuttu.

Gözlüklerinin ince çerçevelerinin ardında adamın gözleri kısılmıştı. "Uh, sakıncası var mı?"

Maverick ışığını indirmedi. Henüz indirmedi. Adam tahmin ettiğinden daha büyüktü. Uzun boylu. Kısa saçlıydı. Çenesini sık bir sakal örtüyordu. "Efendim," dedi Maverick, sesini düzleştirerek, "aracınıza geri dönmeniz ve bahsettiğim motele gitmeniz gerekiyor. Böyle bir havada açıkta kalmanız güvenli değil."

"Ben motele gitmiyorum. Buraya bir arkadaş bulmaya geldim."

"Lanet olası bir fırtınanın ortasındayız. Arkadaşın bekleyebilir." Işığını indirdi ve biraz sertleşti. Yeni mi duymaya başlamıştı-

"Belki arkadaşımı tanıyorsundur," diye ekledi yabancı, hızlıca konuşarak. "İlk adı Cassidy. Genelde Cass diye çağrılır. Gerçekten güzeldir. Yaklaşık 1.75 boylarında. Gülümsediğinde inanılmaz gamzeleri ve derin, altın rengi gözleri var-"

Kasırga sireni tekrar çaldı. *Kahretsin*. "Buradan çıkmamız gerek!" Maverick tersledi. "Barınağa ihtiyacımız var. İhtiyacımız var-"

"Cassidy-"

"Evet, evet, onu tanıyorum. Lanet olası erkek arkadaşıyla birlikte." Aracın etrafında koştu. ayak sesleri duydu.

Adam Maverick'in omzunu tuttu.

Maverick döndü. "Dinle dostum, yapman gereken-" Karnına bir şey çarptı.

Hayır, ona vurmadım. *Bir şey bana çarptı*. Maverick yere baktı. Bir bıçağın sapını gördü. Bir yabancının

kavradı. Maverick dehşet içinde bakarken, piç kurusu bıçağı çekip Maverick'e tekrar sapladı

"Erkek arkadaşıyla birlikte değil," diye hırladı adam. "Çünkü ben tam burada."

Çok geç kalan Maverick silahını almaya çalıştı. Her şey yavaş hissediyordu, parmakları doğru çalışmıyordu ve o şeyi kılıfından çıkaramıyordu. O-

Bıçak boğazına dayandı. "Gerçekten benim tipim değilsin. Bu yüzden seni öldürmemeyi tercih ederim."

Maverick yaralarından kan pompalandığını hissedebiliyordu.

"*Benim* kıza geri dönelim, Cass, mu? Bana nerede olduğunu söyle. Bana şimdi söyle, ben de boğazını kulaktan kulağa kesmeyeyim."

Kasırga sireninin sesi gittikçe yükseldi. Ve sonra... bir gümbürtü. Sanki onlara doğru hızla ve sertçe gelen bir tren hızını artırıyordu. Gittikçe güçleniyor ve...

Rüzgâr Maverick'in etrafını sararak saçlarının uçuşmasına ve pançosunun vücuduna çarpmasına neden oldu.

Bıçak boğazını kesti ve tüm dünya döndü.

"O anda sana 'tatlım' dememeliydim." Cassidy ona bön bön baktı.

"Benim hatamdı," diye ekledi acımasızca.

"Senin kötülüğün mü?" Sesi neredeyse bir çığlığa yükseldi. "*Beni kelepçelemek* senin kötülüğündü. Beni duyuyor musun, *tatlım*? Öylece-" Sözü kesti ve ağzı daha da açık kaldı.

Onu azarlamayı neden bıraktığını biliyordu.

Sonofabitch. Kasırğa sireni tekrar çalmaya başlamıştı. Titan diğer kelepçeyi bileğine geçirdi ve Cassidy'yi kendisine doğru kaldırdı. Bara geri dönerken bir kolunu Cassidy'nin vücuduna dolayarak onu tuttu.

"Ne be?" Cassidy'den öfkeli bir çığlık koptu.

bir anlık sersemliği. "Bunu yapamazsın. Yapamazsın-"

Bir gümbürtü duydu. Bir vınlama. Gürül gürül akan bir şelalenin ya da yaklaşmakta olan bir trenin onlara doğru geldiğine yemin edebilirdi. Uzaklara baktığında, gökyüzünün karanlığının döndüğünü gördüğünü sandı. Bir şimşek çaktı ve tabii ki

"Kaçın!" Cassidy çığlık attı. "Çok daha hızlı koş!"

Kıçını kaldırdı. Onları içeri soktu ve sığınağına geri götürdü. Küçük kapıyı arkasından çekerek kapattı ve merdivenlerden aşağıya doğru eğilip bükülerek ilerledi. Üstlerindeki loş ışıklar tekrar tekrar titredi ve tüm bina titrer gibi oldu.

Cassidy kelepçeli elini çevirdi ve onunkini yakaladı. Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve sıkıca tuttu.

Boş ver onu. Titan elini tutmaktan daha iyisini yaptı. Onu vücuduna doğru çekti, Cassidy'nin üzerine kapandı ve her bir santimini kapladı.

Sessizlik.

Cassidy'nin gümbür gümbür atan kalbi kaburgalarına çarptı. Titan'ı her yerde hissedebiliyordu; sırtında, bacaklarının altında... çünkü onun üzerinde oturuyordu.

Gözlerini kırpıştırarak açtı. Uykuya mı dalmıştı? Şaşırtıcı bir şekilde olduğunu düşündü çünkü bir dakika önce ayakta duruyordu.

Titan'ın vücudu onunkini koruyucu bir şekilde sarmıştı ve şimdi...

Şimdi sığınağın zeminindeydiler. Adamın bacakları kadının altındaydı. Kadın adamın kucağına oturdu ve adam onu kollarıyla sararak kendisine yasladı. Adamın sıcak, güçlü göğsü kızın sırtına baskı yapıyordu ve kız fark etti ki...

Onun üzerinde uyuyordum.

Bakışları çılgınca etrafta uçuşurken bile nefesi ürperdi. Barınak tamamen karanlıktı. Işıkların titrediğini hatırladı ve sonra...

O zaman sadece korkmuştu. Çok uzun bir süre.

"Konuşmayı uyumaya gittiğini anladım."

Başı sarsıldı ve onun çenesine çarptığından oldukça emindi.

"Siktir."

"Özür dilerim!" Cassidy yüzünü görmek için döndüğünde ona doğru döndü. "I-" İşe yaramaz. Yüz hatlarını seçemiyordu. Onu hissedebiliyordu ama göremiyordu. Aşağıda hiç ışık yoktu ve burası ona bir tür mezar gibi geliyordu. "Bitti mi?"

"Emin değilim. Burada beklemek iyi bir fikir olabilir diye düşündüm. Fırtınalarla karşılaşmaya kararlı görünüyordun." Yutkundu. "Fırtınaya *doğru* koşmuyordum."

"Hayır. Sadece benden kaçmaya çalışıyorsun." Bir duraklama. "Her iki seferde de." Suçlu gibi.

Kadın biraz kımıldadı ve adam inledi.

Cassidy dondu kaldı. *Şerifin kucağındayım. Hareket etmeliyim. Hemen.* Ancak ayağa kalkmaya çalıştığında bileğindeki kelepçe bir yere gitmesini engelledi. Aceleyle çıkmak yerine

ona doğru geri çekildi. Yere yuvarlandı ve bu sefer ön tarafı adamın göğsüne bakacak şekilde durdu. Bacakları adamın kalçalarına dolandı ve...

Harika. Kötüden çok daha kötüye gitmişti. Çok, çok daha kötüye.

Göğüsleri ona doğru bastırdı ve kaçmaya çalıştığında kalçaları kavislendi. Aralarına mesafe koymak yerine... şimdi onun sikine sürtünüyordu. Hem de karanlıkta. Ona kelepçeliyken.

Ve kayıtlara geçmesi için, onun *her yerde* büyük olduğunu keşfetmişti.

Cassidy'nin nefesi titreyerek . "Kelepçeler gerekli mi?" "Seni bir kasırganın içine doğru koştuktan alıkoymaya çalışıyordum."

"Sanırım arabayı çalmamı engellemeye çalışıyordun." Olabilir Yine onun sikine sürtünmeden kalkabilir miydi? Küçük bir kıpırdanma denedi.

Hırladı.

Uh, oh. Kesin bir ovma yapmıştı.

"Bırak sana yardım edeyim," dedi. Nefesi kızın yanaklarında geziniyor gibiydi. Karanlıkta o derin, gürültülü sesi duymak...

Hayır, sakın yapmaya kalkma. Seni kelepçeleyen bir adamdan tahrik olma. Onun nesi vardı? Sadece yanlış mı bağlanmıştı?

Yoksa korkuyu mu seviyorum? Bende bir sorun mu var? O kadar kötü müyüm-Cassidy düşüncesini durdurdu. Kafasında bu yola birçok kez girmişti ve yolun onu götürdüğü yeri hiç sevmemişti.

Bileğine uzandı. Kelepçeli olana. *Snick*. Patladı

Açık. Kız adamın kucağından fırlayamadan, adamın elleri kızın beline dolanmıştı. Onu kaldırdı ve aynı ayağa kalktı. Ve bir anda

Hızlı bir şekilde ayağa kalktı ve artık anatomisinin özellikle belirgin bir kısmına s rt nm yordu.

Ama elleri kızın belinde kaldı, onu zincirledi.

Kelepçe kadar iyi.

"Her zaman cebinde kelepçelerle mi dolaşırsın?" diye a zından kaçırdı.

"Evet,  yle. Kimli imi ve kelep elerimi hazırda tutuyorum.

Sa  aya ımda, bile imdeki kılıfta silahım var. Silahlı olmadan hiçbir yere gitmem."

Tabii ki . "Ne istediğini biliyorum."

"Hiçbir fikrin olduğunu sanmıyorum." Adam ona daha sıkı sarıldı.

"Daha önce polislere gittim. Onları do ruca o mutfa a götürdüm. Onlara her şeyi anlattım. Ne biliyor musun?"

"Seni akıl hastanesine gönderdiler."

Kendi  ı lıklarını hâlâ duyabiliyordu. "Onun sözüne karşı benim s z md . Sakin ve çekiciydi. Vah i su lamalarım karşısında kafası karı mı  gibiydi. Ve bütün bu hikayeyi hazırlamıştı. Yıllar önce ailem  ld   nde nasıl psikotik bir kriz ge irdi imi. O zamanlar nasıl bir tedavi merkezine g nderilmi tim." Kadından acı bir kahkaha koptu. "Bu doğruydu, lanet olsun ona. Ama sadece gidecek başka yerim olmadığı için. Başka *kimsem* yoktu. A lamadan duramıyordum. Acı çekmeyi durduramıyordum. Mahkeme benimle ne yapacağını bilemedi - on yedi ya ında, çok yanlış giden bir soygundan kurtulan tek kişi olarak - ve beni hapse attılar. Ona hiç s ylememi  olsam da bunu *biliyordu*. Benim hakkımda çok şey biliyordu ve ben..."

Çok fazla. Yine çok konuşuyordu.

karanlıktı ama o yine de gözlerini kapattı. Cassidy derin bir nefes almaya çalıştı. "On yedi yaşındayken psikotik değildim. Acıdan tükenmiştim. Ailemi özliyordum. Neden benim başardığımı ve onların anlamıyordum." Sadece normal bir geceydi. *Normal bir gece*. Akşam yemeğine çıkmışlardı. Arabalarına doğru giderken gülüyorlardı. Annesi üniversite planlarından bahsediyordu ve-

Gitti. . Çok hızlı gitti.

Dünyanın en kötü şansına sahibim. "Bazı insanlar lanetlidir." Buna inanıyordu. Ne de olsa o da o insanlardan biriydi.

"Cassidy."

Gözleri açıldı. Yeterince zorlarsa, adamın gölgeli yüz hatlarını neredeyse seçebiliyordu. "Florida'da polislerle konuşurken sesim deli gibi geliyordu. Bunu şimdi biliyorum. Bir kadın bedeni hakkında çığlık atıyordum. Onu nasıl parçaladığı hakkında-" Hayır. Cassidy durdu. O sahneyi hatırlayamıyordu. Ya da o lanet kilerden her anı nasıl izlediğini. "Polisleri geri getirdiğimde hiç kan yoktu. Sadece orada olmayan bir kadın için çığlık atıyordum. Erkek arkadaşım üzgün ve endişeliydi ve polisler *ona* inanıyordu. Sonra da yetmiş iki saatliğine istemsiz bir psikiyatrik tedaviye gönderildim."

"Cassidy..."

"Beni bağladılar çünkü kaçmaya çalışıyordum. Koluma bir iğne soktuklarında nasıl hissettiğimi hatırlayabiliyorum. 'Sakinleşmen için sana bir şey veriyorum. Hemşirenin söylediği buydu. Ama bana verdikleri şey sadece vücudumu uyuşturdu. Zihnim hâlâ çığlık atıyordu."

Adamın elleri kadının belinde kaldı. "Deli olmadığını biliyorum."

"O zamanlar deli değildim. İşlerin nasıl yürüdüğü hakkında çok fazla şey söyleyemem.

bu günlerde gidiyor."

"Sen deli değilsin."

Doğru. Delilik klinik bir terim değil zaten. Eski sevgilisi dışında mı?

Delinin tekiydi. "O tesiste tekerlekli sandalyeyle götürülmeden önce bana gülümsedi. Yetmiş iki saat dolduğunda beni bekleyeceğini söyledi. Endişelenmememi söyledi. Benim için orada olacaktı. Her zaman."

"Siktir."

"Aslında o zamanki düşüncemin 'Siktir, hayır' olduğunu sanıyorum." Blake'in şefkatli sözü eski sevgilisinin ona söylediği son şey olmamıştı. Onu son görüşü de olmamıştı. Çünkü daha sonra, koğuş sessiz ve karanlıkken, herkes uyurken, gizlice odasına girmişti.

Titredi.

"Buz Kırıcıların kim olduğunu biliyor musun?" Titan ona sordu. "Ne?"

"Buz Kırıcılar. Onları hiç duydun mu?"

Hayır, yapmamıştı. "Bu da ne böyle? Hokey takımı gibi bir şey mi?" Yukarı doğru baktı. "Buradan çıkabilir miyiz? *Nefes* almam lazım." Tamam, iyi, nefes alıyordu. Ama aynı zamanda ne kadar zaman geçtiğine hiçbir fikri yoktu ve binayı kontrol etmesi gerekiyordu. Bunu ona işi veren yöneticiye, yani apartman sahibine borçluydu

"Çıkabiliriz ama bir daha aday olmayacağına söz vermelisin."

Bu konuda hiçbir söz vermiyordu. "Kaçmak bir yaşam biçimidir," diye mırıldandı ve ondan uzaklaştı. Döndü ve derhal bir yığın kutu gibi hissettiren şeyin içine girdi. Lanet olsun.

Adamın eli bir kez daha kadının beline dolandı. "Sanırım gözlerim daha iyi alıştı. Bırak yardım edeyim." Onu yana yatırdı. "Buz Kırıcılar faili meçhul davaları çözer. İnternette başladılar. Her türlü farklı geçmişten geldiler. Bir muhabir. Eski bir ödül avcısı. Tanrı'dan daha çok parası olan bir piç."

Bu son açıklama üzerine kaşları kalktı. "Onun için ne kadar harika."

Titan . "Ekibin bir kısmı kolluk kuvvetlerinden geliyor.

Ölülerin doktoru da grubun bir parçası ve size şunu söyleyeyim, Tony ve köpeği Banshee'nin bulamayacağı bir ceset yok. Zaten senin peşinden gelmemin sebebi de onlardı." Ona merdivenlerden çıkarken rehberlik etti ve tüm bu süre boyunca onu tutmaya devam etti.

Belki de bu tutuş için minnettardı.

Belki de onun için minnettardı. *Ya o kasırga vurduğunda yolda olsaydım?*

Bar alanında hiç ışık yoktu ama en azından pencereler vardı. Bir tanesi kırık ve yağmur suyu içeri dolmuştu. Yağmur suyu... ve biraz da güneş ışığı.

Çünkü şafak .

Bütün gece orada mıydık?

Onu bıraktı. "Tony Florida'da bir dava üzerinde çalışırken bazı insan kalıntılarına rastlamış. Düşündüğü kurban değil, başka biri. Birisi...şey, ceset parçalara ayrılmıştı."

Cassidy tam ondan bir adım geri çekilmişti ki, onun t  yler   rpertici s  zleri kar  sısında donakaldı.

"Tony t  m par  alanmı   kalıntıları aldı."

Cassidy ona baktı, daha fazlasını bekliyordu.

A  zının etrafındaki belli belirsiz   izgiler derinle  ti ama ipucunu aldı ve hırlayarak devam etti, "Kurbanın kimli  ini tespit edebildi.   l  leri te  his etme konusunda olduk  a ba  arılıdır. Tony'nin yaklaşık on     ay   nce kaybolan bir kadını buldu  u ortaya   ıktı. Tracy Eldridge, yirmi yedi ya  ında. Florida'da tatil yapan ama aslında Graham, Tennessee'li olan bir kadın. Ehliyetine g  re bir metre be   santim boyunda, y  z otuz be   kilo a  ırlı  ında, koyu kahverengi sa  lı ve kahverengi g  zl   bir kadın." Bir duraklama. "Kahverengi miydiler? Yoksa sizinkiler gibi ger  ekten koyu altın rengi miydi?"

"Nereden bileyim?"

"    nk   Tony onun erkek arkada  ının mutfa  ında buldu  un kadın oldu  una inanıyor."

Hareket etmedi. H  l   oldu  u yere   akılıp kalmı  tı.

"O gece do  ruyu s  yl  yordun. Polisler seninle birlikte eve gelemenden cesedi ortadan kaldırmı  tı. Ormanda o kadar iyi saklamı  tı ki, Tony kayıp bir gen  le ilgili ba  ka bir dava   zerinde   alı  masaydı kimse bulamayacaktı. O dava onu oraya g  t  rd  . Ama Tony gen   yerine Tracy'yi buldu. Bu korkun   ke  iftten kısa bir s  re sonra ba  ka bir ceset daha bulundu... yine ormanda, ama Florida'da de  il G  ney Carolina'da. Yirmili ya  larının sonlarında, yaklaşık 1.80 boylarında, ince yapılı, koyu renk sa  lı ve esmer bir kadın-"

Hepsi bana benziyor.

"Ceset de parçalara ayrılmıştı. Bu kurban siz Florida'dan ayrıldıktan sonra kaçırıldı ve öldürüldü."

Eli ağzına gitti. *Hasta olma. Burada hasta olma.*

"Buz Kırıcılar bir seri katilin avlandığına inanıyor."

Buz Kırıcılar haklıydı. Uzun avlanıyordu ve durmaya hiç niyeti yoktu.

"Kurban profilleri oluşturuyorlardı." Titan'ın sert sesi

"Kayıp kişilerle ilgili tüm raporları toplayıp katilin tercih ettiği hedefle karşılaştırmak."

Onun tercih ettiği hedef hakkında her şeyi biliyordu. *Benim.* "Kaç kurban buldular?" Yumuşak. Boğuk.

"Hazırlanan cinayet planına uyan iki ceset buldular. Florida'daki ve Güney Carolina'daki. Ama kayıp raporlarındaki diğer iki potansiyel kurbanla da eşleştiler. Henüz onları bulamadılar ama Tony üzerinde çalışıyor. Bu da Buz Kırıcılar'ın dört kurbandan şüphelendiği anlamına geliyor."

Başını iki yana salladı.

Çenesi gerildi ve onu işaret eden beyaz çizgiyi gerdi. "Blake Normandy olarak tanıdığınız adamın suçların arkasında olduğuna dair ellerinde kesin bir kanıt yok ama şüpheleniyorlar-"

"Dörtten fazla vardı."

İnanılmaz gözleri büyüdü. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü bana söyledi."

Titan ona doğru yavaş bir adım attı. Bu süzülme, takip etme hareketiydi. Bir yırtıcının avına yaklaşma yolu. Onun

omuzları sertleşti. Av olmaktan çok yorulmuştu.

"Ne zaman?" Soru değil. Bir talep. Ve birden mavi gözleri sert ve soğuk baktı. Ona şüpheyile baktı.

"Ben onun ortağı değilim." Böyle mi düşünüyordu? Daha önce erkek arkadaşıyla hâlâ görüşüp görüşmediğini sormamış mıydı?

"Ne zaman?"

"Ben hiç karışmadım. Doğruca polise gittim. Onu durdurmaya çalıştım." Suçluluk duygusu içini yaktı. "Beni dinlemediler. Beni hapse attılar."

"Size diğer kurbanlardan *ne zaman* bahsetti?"

"Onunla konuşmuyordum!" Neden onu anlayamıyordu? "Eğer peşime düşüp beni kelepçelemenizin nedeni buysa... eğer sizi ona götürebileceğimi düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz-"

"Çok haklıyım. Onu bulmanın anahtarı sensin. Onu durdurmanın.
Her şey seninle ilgili."

Midesi bulandı. Bu sözleri daha önce de duymuştu. *Her şey seninle ilgili.* Tam olarak bu kelimeler. Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Yapma."

"Onu durdurabilirsiniz. Bunu yapabilecek gücün var. Buz Kırıcılar'ın bildiği kadarıyla, onun işlediği suçların tek tanığı sensin. Blake Normandy diye biri . Bu sahte bir isimdi, ama polisler bunu için yüzeyin altını kontrol etme zahmetine bile girmediler. Adam bir hayalet."

Hayır, adam bir katildi.

"Onu tanıyan tek kişi sensin." Başını iki yana salladı.

"Buz Kırıcılara yardım edebilirsin. Bizi ona götürebilirsin."

Hayır, .

"Onu durdurmak istemiyor musun?"

Her şeyden çok o istiyordu. Bir damla gözyaşı daha yanağından aşağı süzüldü. Elini kaldırdı ve fırçalayarak uzaklaştırdı. "Seni takip ettim çünkü

Bize yardım etmenizi istiyorum."

"Beni kullanmak istiyorsun." Aptal değildi. Bu işin nereye biliyordu. "Eğer bana sahip olursan, saklanmayı bırakırsam, benim için geleceğini düşünüyorsun."

Ona vermeliydi. Ne olsun, Titan ona yalan söylememiştir. Direkt gözlerinin içine baktı ve "Evet. Seni kullanmak istiyorum." dedi.

Düşmesine izin vermediği daha fazla gözyaşını kırıştırtarak uzaklaştırdı.

"Seni buldum," dedi Titan ona. "Kasabadan kasabaya dolaştın. Bunu seni avladığını bildiğin için yaptın, değil mi Cassidy?"

Evet.

"Eğer ben seni bulduysam, onun bulacağını bilmelisin. Er ya da geç, şansın tükenecek."

"Şansın canı cehenneme," diye nefes aldı. "Bana hiçbir zaman yardımcı olmadı."

"Seni koruyabilirim," diye yemin etti.

Bu sözler tüylerini diken diken etti. Polisler daha önce ona inanmamıştı. Hastanedeki insanlar? Psikiyatri koğuşundakiler? Yalvarışlarını görmezden gelmişler ve vücuduna sakinleştirici pompalamışlardı. Sonra, Blake gece odasına girdiğinde, çaresiz kalmıştı. Hala yatağa bağlıydı. Onun için tam bir tutsaktı.

Eğer isteseydi, onu hemen o anda öldürebilirdi. Bunu ikisi de biliyordu. Ama ondan istediği şey ölüm değildi. Ya da en azından öyle olduğunu iddia ediyordu. Ama fikrini değiştirmesi ne kadar sürerdi? Onun sandığı gibi biri olmadığını anlaması ne kadar sürecekti?

"Cassidy?"

"Daha önce kimse beni korumayı teklif etmemişti." "Daha önce benim gibi biriyle tanışmadın."

Titan gibi başka birinin olduğundan emin değildi.

Cassidy dudaklarını yaladı. "Kimse bana inanmadı. Onun bir canavar olduğunu düşünmediler."

"Sana inanıyorum." Çok basit.

. Onunla giderse ne olacaktı?

Blake'i ortaya çıkarmak için yem mi olacaktı?

"Korkmaktan yorulmadın mı?" Titan itti.

Evet, yorulmuştu. Kemikleri ve ruhu bundan bıkmıştı.

Cassidy başını salladı. "O zaman neden bana yardım etmeyi kabul etmiyorsun?"

"Başımı sallıyordum çünkü cevabım evet." Omurgası dikleşti.

"Ben varım. Sen benimle kal. Beni gerçekten koruyacaksın." Çünkü Blake yaklaşırken tek başına olmak istemiyordu. "Ben de sana yardım edeceğim. Onu durdurmak için elimden geleni yapacağım." Cassidy elini Titan'a doğru kaldırdı. "Anlaştık mı?"

Adamın eli kadının elinin etrafına dolandı. Kaba nasırlar tenine sürtünüyordu ama elinin devasa boyutuna rağmen dokunuşu çok ama çok dikkatliydi. "Anlaştık." Mavi gözleri parlıyordu. "Gidip kendimize bir katil yakalayalım."

Tanrım, bu kulağa... kesinlikle korkunç geliyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cassidy onları Hiçbir Yer'den çıkarırken "Kurallarım var," diye açıkladı. Yolun etrafında devrilmiş ağaçlar vardı. Bir elektrik hattı kaldırıma düşmüştü. Titan oradan uzak durmaya dikkat etti. Fırtına tam bir kâbustu ve bu sabah havanın açık olmasına çok sevinmişti.

Cassidy barı temizlemek için biraz zaman ayırmış ve patronuna bir not bırakmıştı. İyi olduğunu bilmesini istediğini söylemişti. Görünüşe göre "teşekkür" notu bırakmak onun çalışma tarzının bir parçasıydı çünkü aynı rutini daha önce de birkaç kez yaptığını biliyordu. Onu bardan çıkarırken, bu taktik hakkında onu sorgulamış ve ona her zaman bir iyiliğe teşekkür etmek zorunda olduğunu söylemişti.

O da öyle yaptı.

Kadın notta nereye gittiğine dair herhangi bir ayrıntı bırakmamıştı. Sadece patronuna gitme zamanının geldiğini söylemişti. Bu fırsat için minnettar olduğunu. Onun için en iyisini dilemiş.

Ayrıca Titan'ı arayıp kimliğini kontrol etmek için ısrar etmişti. Bu aramanın onu neden rahatlatığından emin değildi. Sokaktan herhangi bir Joe'nun şerif olduğunu iddia etmesini sağlamak yeterince kolay olurdu. Ama...

Cipin içindeydi. Yoldaydılar. Onlar bir takımdı. Ve ortadan kaldırılması gereken bir katili vardı.

"Titan? Beni duydun mu?"

Tam yanındaydı, yani evet, vardı. Ama bakışları sağa döndü. Yolun kenarında bir ambulansın ışıkları yanıp sönüyordu. Orada birkaç devriye arabası ve oldukça hırpalanmış bir

kamyona benziyordu. Devriye arabalarından biri kamyonun hemen arkasına park etmişti.

"Oh, Tanrım." Cassidy onun omzunu tuttu. "Umarım herkes Tamam!"

Titan cipi yavaşlattı ve camını indirdi. Uzun boylu, zayıf bir şerif yardımcısı kazanın kenarında durdu ve onlara ilerlemeleri için el salladı.

Ama Titan hâlâ tereddüt ediyordu. "Herkes iyi mi?" diye seslendi. Yardım etmeye çalışmadan olay yerinden öylece geçip gitmekten hoşlanmıyordu.

"Yaralı bir şerif yardımcısı var. Dün gece fırtınaya yakalanmış."

Sürücü Titan'ın aracının arkasından yola girip ters yöne doğru ilerlerken ambulansın sireni çaldı.

Adam Titan'a, "Yürümeye devam et," diye emretti. "Güce dikkat et hattı."

Titan yavaşça ilerledi ama bakışları sürekli dikiz aynasına takılıyordu. Ambulans gittikçe küçülüyordu.

"Maverick'i görmedim." Cassidy onun omzunu bırakmıştı. "Bu kamyonun hemen arkasında devriye arabası vardı ama Maverick olay yerinde değildi." Koltuğunda iki büklüm oldu. "Sence yaralanan o muydu?"

Kesinlikle bir olasılık. "Ambulansı takip etmek ister misin?"

Hâlâ iki büklüm, arkalarından bakıyordu. "Hastanedeki hiç kimse ona yaklaşmama izin vermiyor. Ben aileden değilim. Biz sadece... zar zor tanışıyoruz."

Ama endişeliydi.

"Gideceğimiz yere vardığımızda aramamın bir sakıncası var mı?" Sert bir kahkaha. "Sadece karakolda bir kontrol. Sanırım

Bir doktor tarafından muayene edilmeli ve belki şerif karakolunda tanıdığım birinden alabilirim."

"Tüm yardımcılarla yakın mısınız?" Çünkü uzun boylu adam ona pek de dostça davranmamıştı. Onu hiç kabul etmemişti. *Belki de onu görmemişti.*

"Kimseyle *yakın* değilim." Koltuğuna geri yaslandı. "Ama yardımcılar ve hatta şerif bile zaman zaman bara geliyor, bu yüzden çoğuyla daha önce konuştum. Her şeyin yolunda olduğunu bilmek iyi olurdu. Yaralanan Maverick bile olmayabilir ama yine de kontrol etmek isterim."

Ambulans çoktan gitmişti. "Arayacağız." Tam olarak ne olduğunu öğrenecekti.

Çünkü o sahnede bir şey kafasında alarm zillerini çaldırmıştı.

Kamyon kiralıktı. Arka camda, kiralama şirketlerinin check-in ve check-out sırasında araçları taramak için kullandıkları barkodu görmüştü. Ve şerif yardımcısı kamyonun şoförü hakkında hiçbir şey söylememişti. O da yaralanmış mıydı?

"Florida'ya geri dönüyoruz, değil mi?" Cassidy aniden sordu. "Beni cipe bindirdiğinde bana bir seyahat planı vermedin. Ortakların bu tür ayrıntıları *paylaşmasının* önemli olduğunu düşünüyorum."

Onu fırlatmamıştı. Onu kaldırmıştı. Desteklemişti.

"Yine pek konuşmuyorsun." Bir iç çekiş. "Sanırım bardaki tüm o konuşmalar yüzünden kendini çok yordun?"

Ona doğru bir bakış fırlattı. Onunla alay mı ediyordu? Elbette hissetti Bu şekilde. "Sence eski sevgilin hala Florida'da mıdır?"

"Hayır, sanırım beni takip ediyordu." Bir başka uzun iç çekiş. Gerçi bu seferki daha üzücüydü. "Yoksa neden bu kadar çok şehir değiştireyim ki?"

Bu tam da Titan'ın şüphelendiği şeydi. "Seninle temas kurdu mu?"

"Ben... birkaç kez, birinin beni izlediğini hissettiğime yemin edebilirim. Başlangıçta, durduğum ilk yerde... Bir gece eve geldim ve yatağın üzerinde benim için serilmiş bir gecelik vardı." Sesi keskinleşti. "Ödüm koptu. O geceliği bıraktım ve olabildiğince hızlı koştum."

Sonofabitch.

"Arkamda nereye gittiğimi gösteren hiçbir şey bırakmam." Bir duraklama. Cassidy boğazını temizledi. "Merak ettiğim bir şey var. Beni tam olarak nasıl buldun?"

"Avcılıkta iyiyimdir."

"Bu harika bir şey. Bravo sana."

Dudakları kıpırdadı.

"Ama bu gerçek bir cevap değil. Birkaç kelime daha eklemek ister misin?"

Kasırga hasarından uzaktaydılar. "İşlerimden biri de federal kaçakları yakalamak."

"Kulağa son derece sert ve resmi geliyor."

Yine neredeyse gülümsedi. Ne oluyor lan? Titan boğazını temizledi. "Bu kaçaklar da çok fazla kimlik değiştiriyor. Kalıpları izlemeyi öğrendim. Bu onları bulmama yardımcı oldu. Ve seni."

"Yani... bana sıradan bir kaçakmışım gibi davrandığınızı ve arkamda kalıplar bıraktığım için peşime düştüğünüzü mü söylüyorsunuz?" Şimdi şüphelenerek, "Hangi kalıplar?" diye sordu.

"Nakit ödeme alacağınız işleri tercih ederdiniz. Ya da en azından bahşış parasının tamamını nakit olarak alabileceğiniz işleri."

"Nakit paranın izini sürmek daha zordur."

Evet.

"Uh, Titan? Bana etmem için biraz daha bilgi verebilir misin? Gelecekte aynı hataları yapmamayı gerçekten çok isterim. Dikkat çekmeme konusunda oldukça iyi bir iş çıkardığımı sanıyordum."

"Oldukça iyi bir iş" yapıyordu ama oldukça iyi yeterince iyi değildi. "Para biriktirmeye çalışıyorsunuz çünkü nakit sizin için önemli. Yani uçmuyorsunuz. Zaten uçağı takip etmek çok kolay olurdu. Mümkün olduğunca otobüse biniyorsun."

"Suçlu."

"Seni unutmak zor."

"Ne? Bu da ne demek oluyor?"

"Otobüs terminallerine gittiğimde her zaman seni hatırlayan birini buldum."

"Bu mümkün değil." Nefes nefese kaldı. "Değiştirdim Saç rengi. Biloxi'de sarışındım. Tennessee'de kızıldım. Hatta Colorado'da bir süre pembe saçlıydım. Bu renge geri döndüm çünkü... kahretsin, güvende olduğumu sanıyordum. Sonra sen hayatıma girmek zorunda ."

Güvende değildin. "Farklı saçlar yeterince iyi değildi."

"Kesimi de değiştirdim. Ve kıyafetlerimi. Ve gözlük takardım ya da _."

"Gamzelerinizden kurtulamazsınız. Ya da şeklini değiştiremezsin. Yüzünü. Çok güzelsin ve insanlar bunu fark etti."

Sessizlik.

Ondan mı? İşte bu garipti. Ona doğru baktı. Geniş gözleri onun üzerindeydi.

Kahretsin. Boğazını temizledi. *Ona güzel demiştim.* O dememişti. Bunu yapmak istedim. Öyle olsa bile. "Tamamen fazla arkadaş canlısıydın." "Pardon?"

"Her durakta, her kasabada arkadaş edindin."

"Edinmedim." Şimdi hoşnutsuz görünüyordu.

"Evet, yaptın," diye karşılık verdi hiç vakit kaybetmeden. "Çünkü birlikte çalıştığın insanlarla konuştum. Eski müşterilerinizle tanıştım. Her zaman konuşkan ve sıcakkanlıydın ve seni unutmadılar. Otobüs terminalindeki insanlar bile seni hatırlıyordu çünkü sen-"

"Geveze?" diye doldurdu, sesi düzdü

Bir omzunu döndürdü. "Uyum sağlamak istiyorsan, gittiğin her yerde arkadaş edinmeye çalışma."

"teşekkürler, ama ben arkadaş edinmem. I-"

"Dün geceki şerif yardımcısı." "Maverick Thomas."

"Senin iyi olduğundan emin olmak için bara kadar geldi. Bu arkadaş edinmek değil mi?"

Burnunu çekti. "Ben kibarım. Her zaman bir pislik olma eğiliminde olmadığım için üzgünüm. Sizi temin ederim, bu eğilim üzerinde çalışacağım."

"Hiç sanmıyorum." Söyleyebildiği kadarıyla, neşeli kişiliği de gamzeleri kadar Cassidy'nin bir parçasıydı. Onun için arkadaş canlısı olmak muhtemelen nefes almak kadar doğaldı. Aslında Blake'le olanlardan sonra Cassidy'nin kendini kaybetmemiş olmasına sevinmişti. Kaybetmemiş olması mı? Bu ona Cassidy'nin görüldüğünden çok daha güçlü olduğunu gösteriyordu.

Cassidy öfkeyle, ", şerif," diye söze başladı. "Ben gidiyorum-"

"Hedefimiz Vegas."

"Ne?"

"Vegas. Bunu sana söylemem gerektiğini düşündüm."

Parmakları jean giymiş kalçasına vuruyordu. "Florida'ya gideceğimizi ."

"Sonunda, evet. Ama önce, Vegas'ta bir FBI dostum var. seninle konuşmak istiyor. Erkek arkadaşının profili üzerinde çalışıyor-"

"Ona öyle deme." Alçak sesle. "Lütfen."

İyi. Titan o orospu erkek arkadaşı olarak düşünmekten hoşlanmıyordu zaten. "Oliver seninle görüşmek ve daha fazla bilgi almak istiyor." Adil uyarı... "Eminim sana soracak bir sürü sorusu vardır."

Sessizlik. Ondan gelen bir şeyin bela anlamına geldiğini biliyordu.

Dikiz aynasına baktı. Yolun çok aşağısında, uzaktaki bir aracın şeklini seçebiliyordu.

"Sen... sen beni bu Oliver'a bırakıp gitmeyeceksin. ve gideceksin, değil mi?" Cassidy dikkatli bir ses tonuyla sordu. "Biz böyle çalışmayacağız, değil mi?"

Onu terk etmek mi?

"Çünkü daha önce de söylediğim gibi, benim kurallarım var."

Bakışları dikiz aynasından kaydı. "Hangi kurallar bunlar?"

"Birinci kural, beni terk etmeyeceksin. En azından ben tamam diyene kadar. Arkadaşın Oliver'ı tanımıyorum. Onunla kasırga atlatmışlığım yok."

Hayır, onun yaptığı gibi değil.

"İkinci kural, benden sır saklamayacaksın. Eğer kötü bir şey oluyorsa, bunu bana anlatacaksın. Ne kadar korkutucu olduğu umurumda değil, sır saklama." Bu sözlerin altında acı fısıldanıyordu. "Sırlardan nefret ederim."

Blake ile işlerin nasıl gittiğini düşününce sırların hayranı olmayacağı bir yerde, bu yüzden başını salladı.

"Kural üç," diye devam etti sesi keskinleşirken, "kelepçe yok. Bunları istediğin zaman bana takamazsın. Ben senin *ortağınım*, mahkûmun değil. Farkı anladın mı?"

"Koşuyordun."

"*Demek beni hapsediyordunuz.* Muhtemelen yasal olmayan bir şey."

"Eğer bir tutuklama yapıyorsam, suçluyu kelepçelemek tamamen yasaldır."

"Ben suçlu değilim!"

"Arabamı çalıyordun," diye hatırlattı ona. "Araç hırsızlığı bir suçtur."

"Anahtarlarını *ödünç* alıyordum. Eğer arabayı çalıyor olsaydım, şu anda bu büyülü yolculukta olmazdık, değil mi? Senden çok uzakta olurum."

"Kasırga seni durdurdu." İnkâr edecek miydi? Merakla bekledi.

"Kendi korkum beni durdurdu. Sadece çok fazla şehre gidebilirsin ve birçok kez baştan başlayacağım." Elini uzattı ve bir müzik açtı. "Artık kelepçe yok, Titan. Eğlenceli ve çok sapıkça bir şey yapmadığımız sürece olmaz."

Ne?

Başını ona doğru çevirdi.

"Bir şaka," dedi. Koltuğa yaslanırken gözleri kapanmıştı. "Gözlerini tekrar yola çevir."

Gözleri kapalıydı, peki adamın ona baktığını nereden biliyordu? Ve neden, *neden* birdenbire kafasında onların eğlenceli ve sapıkça bir şeyler yaptığı görüntüsü belirdi?

Her zaman şanslıydı.

Kasırga onu almamıştı. Şerif yardımcısını kollarından koparmış ve adamı yakındaki bir çite doğru uçurmuştu. Şansı yaver giderse - ki gideceğinden emindi- şerif yardımcısının yaraları fırtınaya .

Bıçağına değil.

Hava açıldığında, şerif yardımcısının bulunup bulunmadığını merak ederek olay yerine geri dönmüştü. Ölü mü diri mi diye merak ediyordu. *Onu ölüme oldukça yakın bıraktım. İşi bitirebilirdi ama...*

Kasırga.

Ve tam olay yerine döndüğünde ne görmüştü?

Büyük SUV. Cassidy yolcu koltuğunda oturuyordu. Şerif yardımcısını kontrol etmek için, arabayı kullanan pislikle birlikte durmuştu. Ona doğru koşmak istemişti. Onu araçtan çıkarıp kollarına almak istemişti. Onunla birlikte kaçmak.

Ama olay yerinde çok fazla polis memuru vardı.

Bu yüzden geride kaldı. Yeni "ödünç aldığı" aracında bekledi. Sonra yavaşça onları takip etti. Günün büyük bölümünde onları takip ediyordu. O

çok yaklaşmaması gerektiğini biliyordu. İlk kez avlanıyormuş gibi değildi. Çok hızlı giderseniz avınızı ürkütürdünüz.

Zamanlamayı doğru yapmak zorundaydınız. Mükemmel zamanını beklemek zorundaydın.

An.

Cassidy görüş alanındaydı.

Bekleyecekti.

O an mükemmel olacaktı.

Ve onu tekrar sahiplenmeden önce, "erkek arkadaşını" onunla birlikte parçalara ayıracaktı.

"Kalk ve parla."

Boynu ağrıyordu.

"Öğle yemeği zamanı, günüşiği. Ya da akşam yemeği. Nasıl adlandırmak istersen

o."

Sol gözünü araladı ve yanındaki adama baktı.

"Çok neşeli görünüyorsun." Ve ölü gibi uyuyordu. Genelde neredeyse hiç uyumadığı düşünülürse oldukça garipti. Belki orada burada birkaç dakika. Sadece bir kâbustan tüm vücudu ter içinde uyanmak için.

Ama...

Fırtına sırasında onun kollarında uyumuştı. Ve sabaha kadar uyanmamıştı.

Ve az önce onun arabasında uyumuştı. Derin, rüyasız bir uyku. Kendini uzun zamandır olmadığı kadar yenilenmiş hissediyordu.

Ya da yaklaşık on üç ay içinde. Evlenmeyi planladığım adamın bir katil olduğunu öğrendiğimden beri.

Sağ gözü de açıldı. "Şimdiden Vegas'ta olmamızın imkanı yok."

"Hayır. Casper, Wyoming'in dışında bir lokantada durdum. Kahvaltı etmedin, ben de sana bir şeyler alsak iyi olur diye düşündüm."

Bu onun için çok hoştu. Emniyet kemerini çözdükten sonra, Cassidy etrafına baktı. Adamın neden lokantanın Casper'ın *dışında* olduğunu söylediğini anlayabiliyordu. Orada kelimenin tam anlamıyla başka hiçbir şey yoktu. Sadece eski moda -biraz köhne de olsa- bir lokanta. Lokantanın üstünde büyük, parlayan DINER harfleri vardı ama "diner" kelimesindeki I harfi çalışmıyordu. Mekânın ön tarafını dolduran pencereler sayesinde içeriyi rahatça görebiliyordu ve restoranın park alanında olduğu gibi içeride de terk edilmiş olduğunu fark etti. Söyleyebildiği kadarıyla park yerinde sadece bir araba daha vardı. Soluk, sarı bir station wagon.

"Cassidy?"

Midesi guruldadı. Doğruyu söylemek gerekirse, en son ne zaman yemek yediğini tam olarak hatırlayamıyordu. Belki dün, saat üç civarı? "Açlıktan ölüyorum," diye ilan etti kapısını iterek açıp dışarı fırlarken. Restorana koşmamak için elinden geleni yaptı ama Titan'ı beklemeye çalıştı.

Titan şoför kapısını çarptı ve onunla lokantanın önündeki kaldırımda buluştu. Titan'ın sanki bela arıyormuş durup etrafına bakındığını fark etti. Otomatik olarak o da etrafına baktı. Orada *kimse yoktu*. "Eminim belanın geldiğini göreceksin," dedi ona ve düşüncesizce kolunu tuttu. "Haydi şerif, gidelim."

"Titan." Gitmedi. "Ne?"

"Bana Titan demelisin." Bakışları onun üzerinde gezindi, sonra kapıya doğru baktı. Sol elini uzattı ve çekerek açtı. "Ne de olsa benimle iki kez yattın."

Oh, kahretsin. Bunu az önce ona söylememişti. Gözlerini kısarak ve çenesini kaldırarak ilerledi ve adamın kolunu çekti. "Tek yaptığımız *uyumaktı* ve biz-" Durdu.

Çünkü uzun, koyu kahverengi saçları olan ve beyaz bir garson üniforması giyen bir kadın öne fırlamıştı. Kadının davetkâr gülümsemesi dudaklarında dondu ve Titan'a bakarken gözleri irileşmiş gibiydi.

Ya da... aslında...

Cassidy'nin midesi sıkıştı.

Yara izlerine bakıyor. Çünkü kadının görüş açısını takip ettiğinde, garsonun dehşet dolu bakışlarının oraya sabitlendiğini gördü. Öfke Cassidy'nin içini yaktı ve tereddüt etmeyi bile düşünemedi ağzından kaçırdı: "Bakmak çok kaba bir davranış. olduğunu biliyorum ama o biriyle birlikte. Şunu kesmeye ne ?"

Garson kız bakışlarını Titan'dan ayırdığında koyu kırmızı bir renge büründü.

ve Cassidy'ye .

"Çok teşekkürler," dedi Cassidy tatlı bir sesle. "Çünkü inanılmaz derecede kıskanç ve sahipleniciyim." *Ve ona o şekilde bakma. O bir ucube değil.* Bir elini Titan'ın kolunda tutarken diğer eliyle garson kızın elindeki menüleri aldı. "Sanırım herhangi bir yere oturabiliriz, hmm?" Çünkü içeride sadece bir çift daha görmüştü. Başında balıkçı şapkası olan yaşlı bir adam ve boynunda inciler olan sevimli karısı.

"Ah...evet. Herhangi bir yer." Telaşlı garson havada belli belirsiz el salladı.

"Arka köşe," diye gürledi

Titan. Garson kız irkildi.

Cassidy onu görmezden geldi ve arka köşeye yöneldi. Arka köşeye varmadan önce yaklaşık yirmi boş kabinin yanından geçecekken neden oraya kadar oturmak istediğini anlayamamıştı ama... her neyse. Saatlerdir araba kullanıyordu, bu yüzden en azından adamın oturacakları yeri seçmesine izin verebileceğini düşündü.

Kabinin bir tarafına, kapıyı görebileceği tarafa kaydı ve onun da karşısındaki koltuğa kayacağını düşündü ama...

Hayır, biri rahatlamış. Titan onun yanına sokuldu.

Başını ona doğru eğdi. "İnsanlar bunu yapmaz." Bu söylenmemiş bir kural değil miydi? "Ben bir tarafa otururum, sen diğer tarafa oturursun." İşler böyle yürüyordu.

"Bu kadar sahiplenici ve kıskanç olduğun zaman değil," diye karşılık verdi. "Böyle olduğun zaman bana mümkün olduğunca yakın olmak istiyorsun."

Gözleri kısıldı. "Şirin."

"Sanırım beni tanımlamak için kullandığınız kelime 'ateşli' idi. Ama yanılıyorsam beni düzeltin."

Bir düzeltme ateşlemeye başladı - her ne kadar, evet, iyi, bu onun sözüydü- sonra sesinin neredeyse... neşeli olduğunu fark etti. Ya da o seksi, gürleyen sesinin alabileceğini hayal ettiği kadar neşeliydi.

Omuzlarından biri tembel bir omuz silkmeye yuvarlandı. "Bir yere girdiğimde kapıları izlemeyi severim. İçeri giren herkesi görmek isterim."

Tabii ki yaptı. Muhtemelen şerifle ilgili bir şey.

"Bu kadar yakın oturmam kişisel bir şey değil," diye ekledi. "Seni sahiplenmeye çalıştığımın değil."

Cassidy menüleri tokatladı. "Bunu çok mu yapıyorsun?" Çünkü Maverick de yapmıştı. Yara izlerine bakmıştı. "Yara izlerine bakmak mı?"

Titan'dan bir omuz silkme.

"Nedenini bilmiyorum," dedi gözlerini ona dikerek. Onun muhteşem gözlerinden başka bir yere bakamıyordu. "Yara izleri bir şey değil. Önemli değil." "

Zaten yakındı, daha da *yaklaştı*. Ağzı kızın kulağına yaklaşarak, "Onlar her yerdeler Cassidy. Gördüklerin buzdağının sadece görünen kısmı. İnan bana, ben de insanların düşündüğü kadar canavarım."

Nefesi kesildi. *Her yerde mi?* İçinden sempati geçti. "Titan-"

"Garson geldiğinde bana bir kahve söyler misin? Sert ve sade olsun. Hemen dönerim." Ve böylece gitmiş oldu. Kabinden çıkıp birkaç adım ötedeki tuvalete yöneldi.

Kabinde otururken omuzları çökmüştü. Cassidy Titan'ın yara izlerini nasıl aldığını merak etmekten kendini alamıyordu. Onları almak için çok acı çekmiş olmalıydı. *Ve kendine canavar demeyi bırakması gerekiyordu*. Canavarları tanıyordu. Titan canavar değildi. Tam tersiydi.

O canavarları öldüren adamdı. Ya da en azından, gerçekten umduğu şey buydu.

"Uh... içecek bir şeyle başlamanızı sağlayabilir miyim?" "Bir şeyler

Garson kız yaklaştı. Bakışları biraz endişeli bir şekilde tuvaletlere doğru kaydı.

"Benim için su. Kahve - sade ve elinizde ne kadar varsa o kadar sert - onun için."

Garson kız bir adım geri çekilirken başını salladı. Üzerinde bir üzerinde *Tisha* kabartması olan altın isim rozeti. "Hemen getiriyorum."

Tisha arkasını döndü ve aceleyle tezgâha ve kahve cezvesine doğru koştu. Ve cezveye uzandığında-

Lokantanın ön kapısı hızla açıldı. Siyah şapkalı ve yüzünün alt kısmını kapatan siyah maskeli adam içeri daldı. Sağ elinde bir silah tutuyordu. "Kimse kıpırdamasın!" diye bağırdı.

Cezve Tisha'nın parmaklarının arasından düşüp paramparça oldu. Ve maskeli adamın silahından bir mermi patladı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Titan ellerini kuruluyordu ki bir silah sesi duydu ve Titan'ın içindeki her şey buz tutmuş gibiydi.

Hayır! Hayır! Cassidy! Banyo kapısına doğru hamle yaparken bile kafasını bir kükreme doldurdu. Dışarı kaçmadan hemen önce kendini yakaladı. *Ne yapıyorsun lan sen? Bundan daha iyisini biliyorsun.*

Eğilip silahını bileğindeki kılıftan çekerken nefesi ürperdi. Silah tanıdık bir ağırlıktaydı ve dışarıya bakabilmek için kapıyı dikkatlice araladı.

Biri çığlık atıyordu.

Cassidy olma. Cassidy olma. Zarar görmese iyi olur.

Kapıyı biraz daha araladı ve çığlıkların beyaz saçlı ve boynunda inci dizisi olan kadından geldiğini fark etti.

Hırıltılı bir ses ona "Kapa çenenini!" diye bağırdı.

Titan sessiz adımlarla banyodan çıkarken, siyah maskeli ve siyah kasketli bir adam öne silahını çığlık atan kadına doğrulttu.

"Kapat. Kapa çenenini. Siktir. Kalk! Yoksa ben kapatırım-"

"Yapma!" Cassidy'nin çığlığı. Çünkü az önce çığlık atan kadınla silahlı adamın arasına giren Cassidy'ydi.

Sonofabitch.

Cassidy ellerini havaya kaldırdı. Cassidy sesi titrerken, "Sadece korkuyor," diye açıkladı. "Onu vurmana gerek yok. Kimseyi vurmana gerek yok."

Titan'ın bakışları her şeyi içine aldı. Yalnız silahlı adam. Cassidy, tam ateş hattında. Garson kız dizlerinin üzerine çökmüştü.

ve kırık bir cezvenin yanında toplanıyordu.

Silahlı adam gürledi, "Para istiyorum!" Silahı elinde titriyordu.

Bu iyiye işaret değil. Gergin ve seğırtten bir tetikçi her an ateş edebilirdi. Ve bu piç Cassidy'ye bu kadar yakınken onu öldürebilirdi.

Benim gözetimimde olmaz.

Titan sessiz adımlarla ilerledi. Bakışları hedefinden hiç ayrılmadı ve o pislik Cassidy'ye doğru hamle yapıp kolunu yakaladığında-

Bu senin son hatan. Ona dokunmayacaksın.

Titan onun peşindeydi. Piçin bileğini -silahı tutan bileğini- sıyrıp yana çekti, böylece serseri kurşunlar kimseye isabet etmeyecekti. Sonra ayağını piçin altına soktu ve sert bir çarpmayla onu yere serdi. Aptal bağırarak ayağa fırladığında Titan sol yumruğunu adamın suratına indirdi. Darbenin etkisiyle adamın kafası eski muşambaya çarptı.

Adam gözlerini kırptırdı ve kasketi düşerek uzun, ince kızıl saçlarını ortaya çıkardı. Soyguncu nefes nefese, "Yapamazsın-"

"Tutuklusun, pislik." Titan silahını adamın yüzüne doğrulttu. "Gerçekten yanlış lokantayı seçmişsin."

"Titan." Cassidy boğazını temizledi.

"Bebeğim, bana üzerinde en ufak bir çürük olmadığını söyle."

"Bebeğim

Bebek kısmı kaçtı. O anın sıcaklığıyla.

Dikkatini avından ayırmadı. Eğer bir çürüğü varsa.

Bekle. Ne yapıyorum ben böyle? Nefes almalı. Sakin ol. O-

"Ben iyiyim," diye ona güvence verdi.

Arkasındaki kadın hâlâ çığlık atıyordu.

Cassidy ona, "O bir şerif," dedi. "Bu onda var." Bir başka hassas boğaz temizleme sesi. "Titan, bence şu çok sevdiğin kelepçeleri kullanman için mükemmel bir zaman."

Yerdeki adam *ağlamaya* başlamıştı.

Kııcı hapse girdiğinde gerçekten ağlayacaktı. Titan kelepçelerini çıkardı. "Sessiz kalma hakkına sahipsin." *Seni lanet olası piç. Ona bir daha silah doğrultursan...* "Avukat tutma hakkına sahipsin." *Seni yok edeceğim.* "Eğer avukat tutacak paran yoksa..." *Kimse ona zarar veremez.* "O zaman eminim senin için bir pislik atanacaktır."

"Erkek arkadaşın çok seksi."

Cassidy Tisha'nın sözlerine bir göz attı. Titan'ı yerel polislerle sohbet ederken ve suçlu devriye arabasının arkasına itilirken izliyordu. Cassidy Tisha'ya cevap olarak başını salladı. "Sanırım bunu sana ilk geldiğimizde söylemiştim."

Tisha biraz daha yaklaşırken bir tutam kahverengi saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bunu yapan birini hiç görmemiştim... silahlı bir adama öylece saldıran birini. Sanki hiç korkusu yokmuş gibiydi."

Dikkati tekrar Titan'a kaydı. Onu sadece kendisine bakarken buldu.

"Ben, uh, menajerim dedi ki, ne istersen alabilirsin Menü."

"Tüm bu olaylar sırasında müdürünüz tam olarak *neredeydi*?" Adamın ancak sirenler çalmaya başladığında dışarı fırladığını görmüştü.

"Arka tarafta."

Tabii. Arkada *güvenli* bir yerde.

Titan ona doğru ilerlemeye başladı. Tisha küçük bir iç geçirdi. "O çok... büyük."

Ciddi misin, Tisha? Cidden mi? Şu rüya gibi iç çekmeyi bırakması gerekiyordu.

Saçmalık. "Sanırım yemeğimizi paket yaptıracağız," dedi diğer kadına, sesi şeker gibi tatlıydı. "Bize biraz hamburger getir, olur mu?"

Ama Tisha dinlemiyordu. Doğruca Titan'a yöneldi ve Cassidy'nin ağzı açık kaldığında Tisha kendini Titan'a attı ve ona sıkıca sarıldı.

Ciddi misin, Tisha?

Ve lanet olsun ki Cassidy'nin içinde bir parça *gerçek* kıskançlık alevlenmiş olabilirdi. Belki birazdan da fazla. Bu çok garipti.

Titan kendini çözmeden önce Tisha'nın omzunu beceriksizce sıvazladı. Doğruca Cassidy'ye yöneldi ve bunu yaparken bakışları Cassidy'nin başından spor ayakkabılı ayaklarına, sonra tekrar yukarıya doğru kaydı. Tam önüne gelene kadar yürümeyi bırakmadı. Sonra elektrikli gözleriyle tekrar baştan ayağa taradı. "Yaralanmadığına emin misin?"

Bu nokta üzerinde durmaya devam etti. Gereksizdi. "Bir çizik kadar bile değil."

"Bu iyi, ben-"

İncili kadın onlara doğru bir hamle yaptı. Titan'a doğru hızla ilerlerken Cassidy'ye neredeyse dirsek atıyordu. Ona sarılışı da Tisha'nınki kadar sıkıydı.

"Genç adam, hayatımı kurtardın!"

Um. Tamam. Cassidy kadınla silahın arasına girdiğine dikkat çekmedi. Belli ki Titan'a odaklanmıştı.

Cassidy kollarını göğsünde kavuşturdu ve Titan'ın bu kadının da omzunu garip bir şekilde sıvazlamasını izledi. Adam doğal bir kucaklayıcı gibi görünmüyordu.

"Sizi gördüğüm anda kanun adamı olduğunuzu anladım." Bunu söyleyen kadın değil, öne fırlayan kocasıydı. "Hareket tarzınızdan anladım." Küçük gruplarına katılırken bilgili bir şekilde başını salladı. "Özellikle o kabini seçtin, değil mi? Böylece herkesi izleyebilecektin. Bir keresinde bir filmde böyle bir şey yapan bir adam görmüştüm."

Titan yine kendini kurtardı. "Herkesin olmasına sevindim."

Tisha koşarak yanlarına geldi. Elleri büyük, beyaz bir çantayı tutuyordu. İçi strafor kaplarla doluydu. Menajeri hemen arkasında duruyordu. Elleri içecekleri kavramıştı. Şişelenmiş sular. Güzel.

Müdür, "Size ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi.

Titan ona çaresiz bir bakış gönderdi. Belli ki bir kez daha kucaklanmak üzere olduğundan korkuyordu.

Ona acıdı. "Hepsi bir günlük iş. Şimdi gerçekten gitmemiz gerekiyor. Araba kendi kendine gitmiyor." Hamburgerleri çoktan hazırlamışlar ve içeride mi bekliyorlardı ne? *Ne kadar da hızlılar.* Kız yiyecekleri aldı. Titan içecekleri aldı ve ciplerine doğru koşmaya başladılar. İçeri girdiklerinde.

"Bu çok oluyor mu?" Cassidy içecekleri yakındaki tutuculara koyarken kayıtsızca sordu.

"İnsanlar bana bedava yemek mi veriyor?"

Gözleri doldu. "Hayır, sen kahramansın ve silahlı adamları zahmetsizce alt ediyorsun. Bu senin için sıradan bir olay mı? Normal bir Cuma günü gibi mi? Eğer öyleyse, sana işini falan söylemek istemem..." Cassidy bu sahneyi blöf yaparak atlatmakta oldukça başarılı olduğunu düşünüyordu ama içkilerle oynarken parmakları titriyordu. Ve midesinin dönmesi bir türlü durmuyordu. "Ama bu cidden tehlikeli bir yaşam tarzı."

Sürücü koltuğunda yer değiştirmişti. Kadının sözleri, kapıyı çekip kapatmadan önce bir an için duraksamasına neden olmuş gibiydi. Cipi çalıştırdı. Elini çantaya sokup ona bir hamburger uzatmadan önce üzerlerine serin bir hava üfledi.

Parmakları birbirine değdi. Lanet olsun. Titremeyi fark etmiş miydi? Ve neden bu ısı dalgası onun içinden geçiyordu? Ne zaman dokunsalar, bu oluyor gibiydi. Daha önce birine dokunduğunda bile böyle küçük bir elektrik kıvılcımı hissetmemişti.

"Silahlı adamın önünde duran sendin." Sesine belirgin bir gerginlik karıştı. "Bu boku bir daha yapma."

Ağzı açıldı. Sonra kapandı. Elinde silah olan birinin önünde durmanın iyi bir seçim olmadığı açıktı. Ama... "Onu vuracağından korkuyordum! Ne yapmam gerekiyordu? Kabinimde büzülüp hiçbir şey yapmadan mı kalsaydım?"

Ve o korkunç anı geri geldi. Florida'daki anı. O gecenin.

Orada öylece durmak... uzun süre... sesler, görüntüler. İzlemekten başka bir şey yapmadan. Hamburgeri adama geri itti. "Sanırım yemek için biraz bekleyeceğim. Şu anda pek aç değilim." Eliyle emniyet kemerini yerine oturttu.

"Cassidy."

"Birinin gözümün önünde ölmesini istemiyorum, tamam mı? Korkmuştu ve ben de ne yaptığımı düşünemedim oraya, onun önüne koştum. Güven bana, tehlikeli olduğunu anladım." O lokantada yaşananlar yüzünden terlemiş ve sarsılmıştı. "Neyse ki günü kurtarmak için oradaydın." Ön camdan otoparka giren başka arabalar da görebiliyordu. Artık o kadar da boş değildi. "Ve hava sıcaktı, lanet olsun. Sen . Günü kurtardın ve onu hiçbir şey olmamış gibi dışarı çıkardın." Etkileyici bir manzaradan bahsediyoruz. Kendi aksiyon kahramanı. "Tisha haklıydı. Seni onun arkasından koşarken gördüğümde maskeli pisliğin hiç şansı olmadığını anlamıştım." Aslında bunu başından beri biliyordu ve bu ne kadar çılgıncaydı? Maskeli adamla incili kadının arasına girerken bile Cassidy şöyle düşünmüştü... *Sadece dikkatini bir süreliğine dağıtmam gerekiyor. Titan gelecektir.*

Ve vardı.

"Bana bir iyilik yapar mısın?" Titan ayak parmaklarını kıvrandıran sesiyle sordu.

"Benim sürmemi ister misin?" Cassidy başını salladı. "Bunu yapabilirim. Benim sıram,

Her şeyden sonra. Sen yemeğini ye, sonra biraz uyu, ben de-"

"Bir daha asla silahlı bir adamın önünde durma."

Ona parlak bir gülümseme fırlattı ve "Benim için endişeleniyor musun?" diye sorarken küstah görünmeyi umdu. Ah, Titan bu beni çok iyi hissettirdi-"

"Evet." Düz. "Endişelendim."

Nefesi kesildi. Sahte gülümsemesi gerçek olmaya başladı-

"Eğer sana bir şey olursa," diye inatla devam etti, "o zaman Blake Normandiya'ya nasıl gireceğiz?"

Gülümsemesi kayboldu. "Çok tatlı şeyler söylüyorsun." Kaşları çatıldı.

"Gözler ödülde, haksız mıyım?" Radyoyu açtı. Döndü Sesi sonuna kadar açtı. Ve bangır bangır çalan müziğin üzerine, "Merak etme. Seri katil eski sevgilim beni bulmadan önce *ölmek* gibi uygunsuz bir şey yapmamaya çalışacağım."

Sonra radyoda şarkı söylemeye başladı. Yüksek sesle.

Lokantadaki dramı yoğun bir merakla izlemişti. Devriye arabaları olay yerine koştuğunda - sirenleri çığlık atıyor ve ışıkları yanıp sönüyordu - belli belirsiz bir alarm hissetmişti. Bir an için Cassidy'ye bir şey olduğundan endişelenmişti.

Ama sonra kızıl saçlı genç adam dışarı çıkarıldı.

Lokanta. Kelepçeli, asık suratlı. Cassidy'nin yanındaki iri yarı adam, adamı polislerle doğru itti.

Ve sonra o polislerle konuştu. Sanki onlardan biriymiş gibi davrandı.

Herkesin dikkati dağılmışken, o pisliğin lokantaya sürdüğü SUV'yi etiketlemek için zaman ayırmıştı. Aracın altına girmiş ve küçük siyah cihazını tatlı bir yarığa yerleştirmişti. Bulunacağından oldukça şüpheliydi. GPS takip cihazının sağladığı ek güvenlik sayesinde Cassidy'yi hemen takip etmek zorunda kalmamıştı.

Zaman ayırabilirdi. Avı hakkında daha fazla bilgi edinin.

Polisler nihayet uzaklaştığında, bulunduğu noktadan ayrıldı ve lokantaya doğru yürüdü. Kapıyı açtı ve garson kız hemen ona doğru döndü. Heyecan hâlâ yüzündeydi.

yanaklarını kırmızıya boyadı ve mavi gözleri parladı. Ona doğru ilerlerken kahverengi saçları omuzlarına dökülüyordu.

"Tek kişilik masa mı?"

"Tezgâhta oturacağım." Masaya ihtiyacı yoktu. Belki biraz kahve. Hızlı bir ısırik. Ve bir sürü istihbarat.

Adam bir bar taburesine oturduktan sonra tezgâhın arkasına geçti ve bir menüyü ona doğru itti.

"Görünüşe göre daha önce burada biraz heyecan yaşamışsınız..." Kasıtlı olarak arkasına yaslandı ve bakışlarının ön kapıya doğru kaymasına izin verdi. "Bir sürü polis arabasının ayrıldığını gördüm."

"Bir soygun girişimimiz oldu."

Başını ona doğru çevirdi. Oldukça dramatik bir şekilde, tam da normal insanların onun haberine tepki vermesini beklediği gibi. "Söylemiyor musun?"

Hızlı bir baş sallama. Öne doğru eğildi. "Neyse ki içeride bir ABD şerifimiz vardı" derken sesi alçaldı.

Lanet olası bir ABD şerifi. "Söylemiyorsun." Cehenneme kadar yolu var. O vermeliydi o zaman başka bir yanıt.

"İnanılmazdı. Adamı yere serdi." Parmaklarını şıklattı. "Ve yaptığı iyi bir şeydi." Sert bir baş sallama. "Silahlı sapık, şerifin kız arkadaşını vurmak üzereydi. Ama o kurtarmaya koştu. Soyguncu daha bağıramadan silahını aldı ve kışını kelepçeledi."

Şerifin kız arkadaşını vurmak üzereydi. Elini yumruk yaptı. "Kadın yaralanmadı mı?"

"Hayır. Dediğim gibi, şerif onu kurtardı."

Gülümsemesi yüzünü acıttı. "Onun için ne kadar harika."

Gözlerini kırptırdı. "Kahve ister misin? Tencerelerimizden biri kırıldı ama arkada bir tane daha var."

"Kahve harika olur."

Tisha. Onun adı buydu. Kadın arkasını döndü ama adam gözlerini ondan ayırmadı. "Bana birini hatırlatıyorsun, Tisha," dedi. Bakışları kızın saçlarına kilitlenmişti. Bu açıdan ona şunu hatırlatıyordu-

Kız ona baktı, mavi gözleri kocaman ve şaşkındı. "Öyle mi?"

Gözleri yanlış renkteydi. Yine de doğru yaşıyordu.

Doğru boyutta. Saçı Cassidy'ninkine çok ama çok benziyordu.

Yakın... yeterli. "Keşke daha uzun kalabilseydim," diye mırıldandı. Ama durun, cipin üzerinde takip cihazı vardı.

Belki biraz daha oyalanabilirdi. "Muhteşem bir gülümsemeniz var," dedi ona.

Gülümsemesi parladı. Bu özel iltifata verilen olağan tepkiydi. Avınıza iltifat ederseniz, gardlarını daha hızlı düşürme eğiliminde olduklarını keşfetmişti. Ne yazık ki gamzeleri yoktu. Gamzeleri severdi. Ama güzel bir gülümsemesi vardı.

Tisha bir kez daha tezgâha yaklaştı. "Ne zamandır şehirdesiniz?"

Ellerini çözdü ve tezgâhın yıpranmış yüzeyine koydu. "Sanırım bu sana bağlı." *Seni yalnız yakalamam ne kadar sürer, Tisha? Ölmen ne kadar sürer?*

Genelde bir sistemi vardı. Kuralları. Ama çok uzun zaman olmuştu. Cassidy'nin hatasıydı. Her şey yanlış gidiyordu.

Alt dudağını ısırıp, tereddüt etti. "I-"

"*Tisha!*" Bir kadın sesi. Yüksek. Çatlak. Kapı aralığından geliyordu.

Başını kapiya doğru çevirdi.

"Tisha, haberleri yeni duydum!" Kadının saçları kısaydı, sık kırpılmıştı ve kırlar serpilmişti. Tisha'ya doğru koştu ve ona sıkıca sarıldı. "Tanrım, öldürülebilirdin."

"Her şey yolunda anne." Tisha ona tekrar sarıldı. "Ben iyiyim."

Hay sikeyim. Şimdi uğraşması gereken bir ailesi vardı. Sikerim böyle işi. Parayı tezgâhın üzerine bıraktı ve tabureden kaydı. Adımları kapiya doğru kaydı.

"Efendim?" Tisha seslendi. "Efendim, siz-"

"Gitmem gereken yerler var," dedi arkasına bakmadan. *Bugün senin şanslı günün, tatlı şey. Yaşamaya devam edebilirsin. Şerife gelince... o kadar şanslı olmayabilir.*

ALTINCI BÖLÜM

"Burası Ritz değil," dedi Titan ona hoyratça. Gözleri buğuluydu, boynu gerginlikten kaskatı kesilmişti ve yere yığılması gerekiyordu. Hem de çok. Fırtına sırasında neredeyse hiç uyumamıştı. Binanın üzerlerine yıkılacağından çok korkmuştu. Sonra bütün gün, güneş gökyüzünün altında batana kadar onları götürmüştü. Karanlık etraflarını sarmıştı ve Utah'ta I-15'in dışındaki bu küçük motele rastladıkları için şanslı olduklarını düşündü. Yolun dışında yer alan motelin tabelası temiz yataklar ve boş yer vaat ediyordu. Kim daha fazlasını isteyebilirdi ki?

"Ritz'le pek ilgilenmiyorum," diye onu temin etti. "Ama rahat bir yatak şu anda kulağa cennet gibi geliyor."

Utah'a geçtikten süre sonra şarkı söylemeyi bırakmıştı. Radyo bangır bangır çalmaya devam ediyordu ve adam kadının üzerindeki gerginliği hissedebiliyordu. Onunla pek konuşmamıştı ve ona ne söyleyeceğini bilseydi kahrolurdu.

Görünüşe göre, lokantada ona *yanlış* bir şey söylemişti. Ama O sırada kısır bir adrenalin patlaması, şiddetli bir öfke ve garip, ısırtıcı bir korkuyla mücadele ediyordu.

Ben onu durduramadan onu vuracağını düşündüm.

Arabanın kapı koluna uzandı.

Eğildi ve onun elini tuttu. "Bana başka silahların önüne atlamayacağına söz ver."

Cassidy nefesini içine çekti. Adamın eline bakarken saçları öne düştü... sonra başını kaldırdı ve doğrudan ona bakarken döndü.

"Bunun komik olması mı gerekiyor?"

Hayır, bunun onun akıl sağlığını korumasının bir yolu olması gerekiyordu.

"Bu küçük motelin lobisinde silahlı kötü adamlarla karşılaşacağımızı sanmıyorum, ama biliyor musun? Eğer karşılaşsak, onları dışarı çıkarmana izin vereceğim ve ben de kenarda duracağım. Mutlu musun?" diye sordu tatlı tatlı.

Hayır, değildi.

Ama gitmesine izin verdi. Önce kadın araçtan indi ve adam çantalarını aldıktan sonra onunla küçük ofisin önünde buluştu.

"Yatakta uzanmak çok güzel olacak," diye mırıldandı. "Planın nedir? Yan yana odalar mı tutacaksın? Belki acil durumlar için bir bağlantı kapısı da olur?"

"Ah, Cassidy..." Bazı şeyleri anlamadığı çok açıktı.

"Bakalım ellerinde ne varmış," dedi neşeyle. "Belki yatak titreşir. Şu sıralar titreşimli bir yatak işime yarayabilir."

Gözlerini kırıştırdı. *Titreşimli bir yatak mı?* Geçen yıl ne tür motellerde kalmıştı? Motellerde hâlâ titreşimli yataklar var mıydı? Daha önce hiç karşılaşmamıştı. Ama Cassidy ve titreşimli bir yatak... ilginç olabilirdi.

Cassidy kapıyı çekerek açtı ve tepedeki zil hızlı bir şekilde çaldı. Cassidy içeriye doğru ilerledi, o da çantalarla Cassidy'nin peşinden gitti. Küçük lobiye girdiklerinde, gece için barınak bulmaya çalışan tek misafirlerin onlar olmadığını fark etti. Dört kişilik bir aile bekliyordu. Telaşlı görünen bir baba cüzdanını kavrarken kredi kartını tezgâhın üzerine koymuştu. Bir anne kucağında yorgun bir bebek tutuyor, diğer annelerin yaptığını gördüğü o sabit hareketle ileri geri sallanıyordu. Annenin yanında, burnunda çiller olan, atkuyruklu küçük bir kız çocuğu kocaman gözlerle onu izliyordu.

O geniş gözlü bakışı biliyordu. Özellikle de yara izlerine odaklandığında.

Küçük kız annesine doğru yaklaştı. Gözleri hiç ayrılmadı Titan.

Resepsiyon görevlisi babaya, "Çift kişilik yataklı bir odamız kaldı," dedi. "Bu gece için iki-sekiz olacak."

Baba homurdandı ama kartını ileri itti.

Uh, oh. Çift kişilik yataklı bir oda kaldı. Cassidy o kısmı duymuş muydu? O-

Ona dirsek attı.

"Bu konuda yapabileceğim bir şey yok," dedi ona açıkça. "Bu sonuncusu." Her zamanki gibi sesi derin ve sert çıkmıştı ve-

Küçük kızın ağzı açık kaldı. Gözleri daha da büyüdü.

"Gülümsemeni sağlamaya çalışıyordum," diye mırıldandı Cassidy. "Kıza dostça görünmek için."

Dostça bakmak mı? "Bunu nasıl yapacağım?" Kahretsin.

Bu sözler bir hırıltı gibi çıkmıştı.

"Kötü kelime." Kız onu işaret etti. "Kötü adam."

Baba dönüp baktı, yüzünde bir parıltı vardı ama sonra Titan'ı gördü...

"Oh, ," diye nefes aldı baba.

"Kötü kelime," diye tekrar işaret etti kız. Ama ağlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

Titan iç çekti. Bu sefer *denememişti* bile. Sadece orada durmuş, kendi işine bakıyordu. Ve bam. Bir çocuk ağlıyordu.

Cassidy onun önüne geçti. "Ne kadar sevimli bir aile." Sesi parlaktı. Adam onun gamzelerini gösterdiğini hayal edebiliyordu. "Harika bir tatilin ortasında olmalısınız. Arkadaşım ve ben de öyle yapıyoruz. Dünyayı geziyoruz. Destansı bir yolculuk gibisi yok, değil mi?"

Annesi de bir şeyler söyledi. Ailesini ziyarete gitmek gibi bir şey. Baba kartını geri verdi ve ofisten hızla çıktılar.

Cassidy onların gidişini izledi ve Titan'a kaşlarını çatı. "Bu çok sık oluyor mu?"

Başını salladı. "Çocuklar benden nefret eder."

"Sen... 1.80 boyunda falan mısın?" "Dört," diye düzeltti onu.

"Ve her yerde *devasa* hatlar boyunca inşa edildi. Çocuklar küçüktür. Kendilerinden daha büyük şeylerden korkarlar. Bu yüzden arkadaşça görünmeye çalışmalıydınız."

"Yapamam."

Diğer kaşı da yukarı doğru kıvrıldı.

"Arkadaş canlısı görünmem beni daha da korkutucu yapıyor." Gerçek hikaye.

Başını ona doğru sallayarak tezgâha doğru ilerledi. Adam çantaları bıraktı ve onun yanına gitti. Göz ucuyla, onun mega-watt gülümsemesini tezgâhtara gösterdiğini gördü.

"İki oda istiyoruz, lütfen," dedi Cassidy, sesi parlak ve sıcaktı.

"Bir," diye düzeltti Titan, sesi düz, kısık ve gürdü.

Başını ona doğru salladı. Ağız açıldı. "Ama-" "Bir." Bu konuda herhangi bir tartışma yaşanmadı.

Kadın daha itiraz edemeden, kel tezgâhtar araya girerek, "Sadece bir odamız kaldı," dedi.

Her ikisinin de kafası ona doğru döndü.

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim hanımefendi. Ama bazı tadilatlar yapıyoruz.

Sadece bir oda kaldı."

Titan ona hakkını vermeliydi, çabucak toparlandı ve gülümsemesi tekrar geldi. Gamzeleri tüm gücüyle ortaya çıktı. Cassidy adama, "Sorun değil," diye güvence verdi. "Sadece iki yatağa ihtiyacımız var-"

Hay aksi. Görünüşe göre tezgâhtarın yorgun babayla konuşmasına kulak misafiri olmamıştı.

Adam yüzünü buruşturdu. "Size önerebileceğim bir kral var, ama bu."

Kısa tırnakları tezgâhın üzerine vurdu. "Özür dilerim, tekrar söyler misiniz?" "Size ve *arkadaşınıza* sunabileceğim bir kral var," dedi adam ona.

"Gece için iki-sekiz."

Tırnakları tıkırdamayı bıraktı. Tüm vücudu Titan'a doğru savruldu.

Yardımcı olmaya çalıştı. "Sanki ilk kez yatıyormuşuz gibi değil."

Ona gülümsedi. Gamzeleri yoktu. Adam onun yorumunu pek de yardımcı olmak için almadığını biliyordu. Eli kalktı, gömleğini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Bu işin nereye varacağını merak eden adam, kadın ayak parmaklarının ucuna basarken bile ona doğru eğildi.

"Yatakta benim hakkım var," dedi ona, boğuk bir sesle.

Tabii ki öyleydi.

"İki-oh-sekiz," dedi tezgâhtar tekrar.

Yatak temiz görünüyordu. Bu da bir bonustu. Ve büyüktü. Muhtemelen iki kişi için yeterince büyük. Tamam, *belki* de iki kişi için yeterince büyüktü.

Titan'ın boyutları, ve o da kendini suçlu hissediyordu. Ne de olsa adam o gün onun hayatını kurtarmıştı.

Eğer silahlı adam lokantada ateş ... *Şu ölmüş olur muydum?*
Yoksa bir doktorun ameliyat masasına mı yayılsın?

Omurgası dikleşti. "yastık koyabiliriz."

Çantalar yere çarptı. Belirgin gümbürtü onu etrafında döndürdü.

Titan kapıyı kapattı. Tüm dayanıksız kilitleri çevirdi. Sonra ona baktı.

"Yatağı paylaşmak için yani." Nefesi titreyerek kesildi çünkü Adamın mavi gözleri kızın üzerinde daha da yoğunlaşmıştı ve zaten başlangıçta da son derece yoğundu. "Aramıza birkaç yastık koyabiliriz. Ben sol tarafta kalacağım. Sen de sağda kalırsın. Bu konuda profesyonel ." Bir yabancıyla tek yataklı bir durumdayken profesyonel doğru kelime miydi?

Peki *nasıl* bu hale gelmişti? Lanet olası bir yatak. İçinde Filmler, romantikti. Arsız. Seksi.

Gerçekte.

"Muhtemelen çılgılık atarak uyanacağım konusunda sizi uyarmalıyım. Birkaç yumruk atmaya çalışabilirim. Sadece hazırlıklı ol," diye tavsiyede bulundu Cassidy.

Gözlerini kırıştırdı. Sonra ona doğru yürüdü. Kendine engel olamayan Cassidy gerildi. Özellikle de tam önünde durduğunda. Onun üzerinde yükseldi. Adamın keskin kokusu -tüm gün süren yolculuktan sonra mucizevi bir şekilde hâlâ o kadar güzeldi ki- burnunun direğini sızlattı. Ve onun vücudundan gelen sıcaklığı hissettiğine yemin edebilirdi.

Kendini ona doğru eğilirken yakaladı.

"Bana gece boyunca saldıracağını mı söylüyorsun?"

Dudaklarını bir çizgi halinde bastırdı. *Belki de* ona söylediği şey buydu. Florida'daki dehşetten beri başka bir erkekle yatmamıştı, bu yüzden Cassidy kendisiyle aynı yatakta olan birine ne yapacağını tam olarak bilmiyordu. "Gece terörü görüyorum." Böyle bir şey miydi? Bunu ona söyleyebilecek bir danışmana ya da başka bir şeye gitmemişti. "Flashbackler." Belki de bu daha iyi bir terimdi. "Bunlar olurken yanımda hiç kimse olmadı, bu yüzden uyuyan birine ne yapacağımdan emin değilim. Dürüst olmak gerekirse, sırf bu yüzden hak iddia ettim. Ama bu cadı işi çünkü bizi bütün gün arabayla gezdirdin, yorgun olmalısın ve bir sürü oda var."

Bakışları onunkileri tuttu.

Rahatsız edici sessizlik onu neredeyse seğirtirdi.

"I-" Cassidy sessizliğe bir saniye daha dayanamayınca söze başladı.

"Benim gibi biri için pek fazla yer yok. Yastıklarla bile senin alanına girerim." Başını salladı. "Yerde yatmak benim için daha iyi."

Kulağa korkunç rahatsız edici geliyordu. Ve kim bilir *ne* vardı motel odasının zeminindeydi. "Ama-"

"Seninle kapı arasında olacağım. O kilitlerin bir boka yaradığı yok."

Onu daha da korkutmanın yolu.

"Önce duş almak ister misin?" diye teklif etti. "Yapmam gerek birkaç telefon görüşmesi."

Duş kulağa cennet gibi geliyordu. Ama bu özel mutluluğa teslim olmadan önce.. "Bu aramalardan biri Nowhere'e olabilir mi? Çünkü daha önce Maverick hakkında bilgi almaya çalıştığımda,"

"Taşa tutuldum. Belki , ne bileyim, onlara şerif olduğunu söylersen, seninle işbirliği yaparlar?"

Başını eğdi. "Deneyeceğim."

Omuzları çöktü. "Teşekkür ederim." Ona sarılabilirdi. Neredeyse sarılacaktı. Ve bu kesinlikle çok ama çok yorgun olduğunun bir işaretiydi. Cassidy başka bir sarılma ya da dokunma dürtüsüne kapılmadan önce banyoya ve o tatlı, tatlı duş vaadine koştu.

"Durumu kritik mi?" Titan omzunun üzerinden kapalı banyo kapısına baktı. Birkaç dakika önce borular yüksek sesle inlemiş, ardından duştan gelen su sesini duymuştu. "Başka bir haber var mı?"

Şerif iç çekti. "Üzgünüm, Marshal Everett. Durum pek iyi görünmüyor. Maverick çok ciddi yaralar almış. Karnının derinliklerinde ve hatta boğazında kesikler var. Cerrah orada çok kan kaybettiğini söyledi. Ben sadece... hepimiz onun için dua ediyoruz. Yapabileceğimiz tek şey bu." Bir duraklama. "Tam olarak *neden* Nowhere'de yardımcımla çalışıyordun? Bana herhangi bir görev gücü çalışması hakkında bilgi vermedi ve bu genellikle benim komutamdan geçer."

Elbette olurdu. Şerifin ofisiyle herhangi bir görev gücü çalışması olsaydı. "Sadece geçerken karşılaştık."

Kısa bir süre konuştular. Titan kamyon şoförünü sordu. ama şerifin onun hakkında bilgisi yokmuş. İşleri bittiğinde Titan bir arama daha yaptı, bu seferki Vegas'taki FBI dostuydu. Özel Ajan Oliver Foxx ikinci çalışta cevap verdi.

"Hey, Titan. Zamanı gelmişti. Beni düzenli olarak bilgilendirmen gerekiyordu- ve düzenli bilgilendirme şu anlama geliyor-"

Duştan su kesilmişti. Tamamen döndü

Kapıya doğru. "Konuşmak için fazla vaktimiz yok."

"Hiç uzun konuşmuyorsun. Bu tam sana göre bir şey," diye homurdandı Oliver. "Onu yakaladım."

"Ne?"

Gözleri kapalı banyo kapısına odaklanmıştı. "Onu yakaladım."

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Oliver talep etti. Sesine heyecan yayıldı. "Benimle dalga geçme. Kalbim buna dayanamaz."

Titan konuşmadı.

Oliver hiç vakit kaybetmeden, "Bunu benimle dalga geçmediğin anlamına alıyorum," diye çıkıştı. "Bu harika. Onu buldun mu? Cidden onu buldun mu?"

Zaten o kadarını söylemişti.

"Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim. Asla." Bull.

"Onu görmek istiyorum. Onunla konuşmak istiyorum."

"Biliyorum." Cassidy'ye Fed'le buluşmaya gideceklerini çoktan söylemişti.

"Size yararlı bir şey söyledi mi? Belki de avlanmamıza yardımcı olabilecek bir şey söyledi mi-"

Kapı gıcırdayarak açıldı ve Oliver'ın sorusunun son kısmını yakalayamadı çünkü Cassidy kafasındaki tüm düşünceleri silip atmıştı.

Sik beni.

Vücutuna sardığı beyaz bir havluyla kapının girişinde duruyordu. Bir eliyle vücutuna sardığı havluyu tutarken göğüslerinin kıvrımları havlunun üst kısmını itiyordu. Soluk su damlacıkları kızarmış tenine yapışmış, ıslak saçları omuzlarına dökülmüştü. "Özür dilerim." Alt dudağını ısırıldı. "Banyoya o kadar aceleyle girdim ki temiz kıyafet almayı unuttum."

." Bir hırıltı.

"Teknik olarak havlu giyiyorum."

"Kim çıplak lan?" Oliver onun kulağına bağırdı. *"O mu? Yıldız tanışımız şu anda senin yanında çıplak mı? Neler oluyor?"*

"Çantama ihtiyacım var." Gergin bakışları çantaya kaydı, sonra tekrar Titan'a döndü. "Onu bana verebilir misin? Ya da sanırım ben alabilirim." Zor bir nefes. "değil." Havlusuyla banyodan çıkmaya başladı.

Çok .

Çünkü onu susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi içine çekiyordu. Aleti kot pantolonunun önüne doğru sertçe itiliyordu ve tek istediği...

Havlu, lütfen düş.

Oliver'a, ", " diye bağırdı. *"Ne var? Hayır, bana ne olduğunu söyle-"*

Titan telefonu yatağın üzerine fırlattı. Çantasını kaptı ve çantayı uzatırken neredeyse ona doğru hamle yapacaktı.

Kadın çantayı adamın alırken havlu hafifçe eğildi.

"Teşekkür ."

Ona baktı.

Ellerini onun üzerinde istedi.

Hayır. Kes şunu. Onu koruyorsun. Sadece çantasını unuttu. Bu ayrıntılı bir baştan çıkarma rutini değil.

Geri adım attı. Kapıyı kapattı.

Aleti onu selamlamaya devam etti. Ve *nefes* almayı hatırladı.

Ayrıca FBI ajanını asılı bıraktığını da hatırladı. Titan isteksizce telefona geri döndü. Yatağın üzerinden aldıktan sonra cihazı kulağına götürdü. "Geri döndüm."

"Hangi cehenneme gittin?"

"Kıyafete ihtiyacı vardı."

"O. *İhtiyacı vardı. Giysilere.*" Oliver boğuluyor gibiydi. "Neredesin, sadece meraktan soruyorum?"

"Motel."

"Ve sen... ah... tanışımızla aynı odada mısın?" Belli oluyor. "Gözümü ondan başka nasıl ayırmayacağım?"

"Elbette. Başka nasıl?"

"Koşmayı seviyor." Ama o noktayı geçmiş olabileceklerini düşündü. Umarım. "Onu tekrar kelepçeleymem."

"Tanrı aşkına. *Siz ikinize neler oluyor?* Bu zavallı kadını korkutuyor musunuz yoksa?"

Bu onu duraklattı. Tam o sırada kapı tekrar gıcırdadı. Bu sefer kapıya doğru dönmesine gerek kalmamıştı. İşin garibi, kapıya bakmak için çoktan dönmüştü. Sanki onu bekliyormuş gibi.

Çünkü öyleydim.

Bu sefer etrafına havlu sarmamıştı. Üzerinde küçük askıları olan bir atlet ve bir çift solmuş koşu şortu vardı. Teninde hâlâ bir kızarıklık vardı ve ıslak saçları omuzlarına dökülüyordu.

Ona hızlı bir gülümseme gönderdi. "Senin sıran." Gülümsemesi biraz soldu. "Ah. Özür dilerim. Telefondasın."

Oliver'a, "Benden korkmuyor," dedi. Mutlak gerçek. Diğer insanlar onu gördüklerinde korkabilirlerdi ama o korkmazdı. "Ama-" Oliver başladı.

"Yarın orada olacağız. Muhtemelen yarın gece." Kat etmeleri gereken onca kilometreyi düşününce. "Yaklaştığımızda seni ararım." Şimdilik... "Soğuk bir duş almam lazım." Oliver'ın soru yağmuruna tuttuğu telefonu kapattı.

Bir adım öne çıktı.

Tam da Cassidy öne çıkarken. Sağa doğru adım attı.

O da öyle.

Nefesi .

Elleri kadının omuzlarına dolanmak için kalktı.

"Titan..." Nefes nefese sesi. Başı geriye eğildi. Dudakları daha da aralandı.

"Bu odadan çıkma."

Gözlerini kırptırdı.

"Hiçbir koşulda olmaz, anladın mı? Hızlı bir duş alıp hemen dışarı çıkacağım. Sakın gitme." Parmakları kızın üzerinde hafifçe esniyor muydu? Öyleydi. Buna bir son vermeliydi. O da durdu.

Ve sonra parmakları kollarından aşağı kaydı.

Titan onları geri aldı. Vay canına, teni ipek gibiydi. "Duş. Soğuk duş." Onun yanından geçip banyo kapısını kapattı.

Sonra da dünyanın buzlu suyunu açtı.

Pek çok insan soğuk duş alırdı. Bunun sağlık açısından tonlarca faydası olduğu düşünülüyordu. Geliştirilmiş dolaşım. Metabolizma hızını artırıyormuş. Hatta bir keresinde soğuk duşun depresyonla mücadeleye yardımcı olabileceğini söyleyen bir çalışma okumuştı.

Cassidy yorganın altına kaydı. Başını yastığa yaslayarak kapalı banyo kapısına baktı. Işığı yatağın yanında açık bıraktığı için kapıyı net bir şekilde görebiliyordu.

Evet, soğuk duşun pek çok faydası vardı. Sadece ereksiyonla savaşmaya çalışıyorsanız bir tane almazdınız.

Ama miydi? Titan beni istiyor mu? Çünkü onun yüzünde ve gözlerinde şehvetin parladığını gördüğüne yemin edebilirdi. Ve onu gördüğünde.

Ben de onu istiyordum. Aslında onun hazırlandığını düşünmüştü. o büyük, güçlü eller omuzlarına dolandığında onu öpmek için. Onun adını söylerken nefesi kesilmişti...

Sadece ona kıcıını motel odasında tutmasını söylemesi için.

Muhteşem.

Şerifin peşinden koşmak onun için kötü bir fikirdi. Kötü, kötü, kötü. En son ateşli bir yabancıya aşık olduğunda, adamın bir katil olduğu ortaya çıkmıştı.

Ama Titan kötü adam değil. O bir şerif. O yakalamak istiyor Katil.

Ve Titan'ın onu istediğine inanmak için hiçbir nedeni yoktu. Muhtemelen onun yüzünde gördüklerini hayal etmişti. Ya da belki de biraz yansıtma yapmıştı, çünkü lanet olsun, ondan etkilenmişti. Acaba

onu ilk gördüğü andan beri öyleydi. Ve birlikte oldukları süre uzadıkça, evet, onu çileden çıkarıyordu ama...

Belki de çok uzun zaman oldu. Belki de . Belki-

Kapı açılırken gıcırdadı. Tam kapıya bakıyordu ve...

Vay canına.

Titan kapının girişinde duruyordu. Titan, kalçalarına beyaz bir havlu sarmıştı. Kasları *ve bir sürü kası* esniyordu. *Çelik* gibi karın kasları ve güçlü omuzları, iyi kurulanmadığı için parıldayan nem damlalarıyla ıslanmıştı.

Yatakta dik bir şekilde sarsıldı. "Titan!" Bakışlarını onun üzerinden çekemedi. Bu bir altılı paket değildi. Hiçbir evrende değil. Çok, çok daha fazla.

"Özür dilerim." Huysuz. "Çantamı da unutmuşum." Bir eliyle kalçasındaki havluyu tutarak ilerledi. Çantaya uzandı.

Ve işte o zaman sonunda adamın tüm kaslarını fark etmeyi bıraktı. ve onun yerine güçlü vücudunun yara izleriyle kaplı olduğunu fark etti. Bazıları ince, beyaz çizgiler. Bazıları kalın. Ama çok ama çok fazla vardı. "Oh, Titan." Örtüleri kenara itti ve ona doğru koştu. Cassidy, o daha iyi bir hareket düşünmeden onu yakaladı. "Ne oldu sana böyle?"

YEDİNCİ BÖLÜM

Bir erkek, güzel bir kadının kendisine acımasından nefret ederdi.

Saldırıdan bu yana kadınlarda pek çok duygu uyandırmıştı. Bazıları ona dehşetle baktı. Eski sevgilisi yüzünde saf bir tiksintiyle ona bakmıştı. Ve tabii bazen de acıma duygusunu görmüştü.

Ama bunu ondan görmek istememişti. Cassidy'den değil.

Titan sert zemine uzandı ve başının altındaki yastığa bir yumruk indirdi. Eski şeydeki birkaç tüy ona hiç yastık sağlamadı ve üzerindeki ince battaniye de hiçbir şey yapmadı.

"Titan?"

Tabii ki uyumuyordu.

Odadaki tek pencerenin panjurlarından zayıf bir ışık sızıyordu.

Sadece görebileceği kadar ışık-

Cassidy başını yatağın kenarından uzattı. "Aldın mı

Maverick'ten haber var mı?"

İyi bir şey değil. "Yoğun bakımda."

Ondan hızlı bir nefes. "Yine de başaracak mı?"

Değil mi? İyi olacak

mı?" Titan'ın hiçbir

fikri yoktu.

"Ne biliyor musun?" diye . "Daha fazla mı aldın

bilgi?"

Bazıları. "Şerif, terk edilmiş kamyonu kontrol etmek için durmuş gibi görüldüğünü ve önüne başka bir hortumun çıktığını söyledi. Şerif yaralarının oldukça kötü olduğunu söyledi." Yalan söylemezdi. "Yarın tekrar kontrol edeceğim ve herhangi bir gelişme olup olmadığına bakacağım."

"Teşekkür ederim." Bir duraklama. Kadın yatağa geri dönmedi. Bunun yerine eğilip ona bakmaya devam etti.

Titan tek bir kasını bile oynatamadığını fark etti.

Saçları aşağı kaymış, neredeyse ona değecek kadar yaklaşmıştı. "Yara izlerini merak ettiğim için özür dilerim."

"Unut ."

"Hayır, bunu unutmayacağım. Burnumu sokmamalıydım, bu yüzden özür diliyorum. Bana ne olduğunu anlatmana gerek yok. Karanlık bir sırra sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu anlıyorum. Geçmişin senin geçmişin ve bana vermek istediğinden daha fazlası için seni zorladığım için tekrar özür dilerim."

Yüzüne dokunmak zor olmazdı. Sadece uzanabilirdi elini yanağının ipeğine dokundurdu-

"Sana bön bön baktığımı anlıyorum ama bunun nedeni yara izleri değildi. Öyle olduğunu düşünme. Aval aval bakıyordum çünkü çok seksisin ve altılı paketini saymaya çalışıyordum, ama altılı paket değildi, çok daha fazlaydı ve bu yüzden bu kadar uzun süre saydım." Nefes nefese. "Yara izleri yüzünden bakmıyordum. Ateşli olduğun için bakıyordum. Sonra yara izlerini fark ettim ve bu kadar acı çekmiş olmandan nefret ettim. Bu yüzden onları sordum. Ama . Bunu bir daha yapmayacağım."

Başını geriye attı. Sonunda yatakta normal pozisyonuna dönmüştü.

Gözlerini tavana dikti. Klima hafifçe uğulduyordu. odada. Bütün gece durmayacağını bildiği küçük bir titreşim.

Ama uğultuya aldırmadı. Ve onun sözleri kafasında dönüp duruyordu. *Bakıyordum çünkü seksisin.* O da aynısını yapmamış mıydı?

banyo kapısını açtığında ona ne demişti? Sadece ona bu sözleri söyleyecek cesareti vardı. Adam ona hiçbir şey söylememiştir. "Çok güzelsin."

Yatağın üzerindeki çarşafların hışırtısını duydu.

"Benim gibi yaralı, asık suratlı bir piç için fazla güzel, bunu biliyorum." İcini yakıp kavuran bu çekim mi? Kahretsin, ona karşı hissettiği bu beyaz ateşli şehvet? Bunun hiçbir yere varmayacağını anlamıştı. "Gerçeği mi istiyorsun?"

"Ah...evet?"

"Sanırım fotoğrafını gördüğüm ilk andan beri seni istiyorum. Gülümsemen mideme inen bir yumruk gibiydi."

"Titan...bu...bu..."

Sapıklık mı? Garip mi? Evet, anladı. *Bana bilmediğim bir şey söyle. Biliyorum.*

"Çok ."

Hayır, değildi. Onda tatlı bir şey yoktu. Bu hatayı yapmamalıydı. "Yara izlerimden önce bile piçin tekiydim. Tehlikeyi severim. Şiddeti severim."

"Buna nasıl cevap vereceğimden emin değilim."

Muhtemelen kendini iyi ifade edemediği içindir. Hayatının hikayesi. "Bu işte iyiyim." Kahretsin. Onu çılgılık atarak kapıdan kaçacak kadar korkutmaya mı ? "Ben . Her zaman daha güçlü ve büyük oldum. Dövüşmek benim için doğaldı." On altı yaşından beri dövüşlerden ekstra para kazanıyordu. "Bir süre özel operasyonlarda çalıştım." Ailesi gibi değer verdiği bir ekiple. "İşim bittiğinde, daha fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyordum." Hiçbir şekilde

saçma sapan bir dokuzdan beşe rutinine girmişti. Bu o değildi.

"Demek şerif oldun."

"Güç söz konusu olduğunda, suçluları tutuklamak için en büyük yetkinin şeriflere ait olduğunu biliyor muydunuz? Federallerden daha fazla yetki? Herhangi bir federal kolluk kuvvetinin sahip olduğu en fazla yetki?" Alaycı bir gülümseme dudaklarını büktü. "Bizler belalıyız." Sözde. "Dışarıdaki en vahşi kaçakların peşine düşen öcüleriz. Ama biz bundan *daha fazlasını* yapıyoruz. Biz..." Durdu.

"Tanıkları koruyorsun... benim gibi." Duruyorum.

Geçmişinde hiç onun gibi biri olmamıştı. "Tanık güvenliği bizim ana işlerimizden biri. Birkaç yıl önce bir tanığın yerinin değiştirilmesine yardım etmiştim, kocasından kaçan bir kadındı. Adam sıradan bir aile içi şiddet uygulayan biri değildi. Seks kaçakçılığı ve uyuşturucu çetesinin ikinci adamıymış. Kadının tanıklığı onu alaşağı edecek ve tüm organizasyonu parçalayacaktı."

Cassidy ona bakarken başı bir kez daha yatağın kenarından fırladı. "Kulağa büyük bir fark yaratıyormuşsun gibi geliyor. Sadece çılgınca bir tehlike ya da şiddet ihtiyacını beslemiyorsun."

Hikayenin nasıl biteceğini anlamadı.

"Kocası ona yeni kimliğini verenin ben olduğumu öğrendi. Nerede tutulduğunu bildiğimi öğrendi. Bu yüzden o ve adamları bana saldırdı. Gardımı asla bu şekilde düşürmemeliydim." Hâlâ yanıyor olduğu gerçeği. "Gerçek şu ki, kendi adamlarımdan biri bana ihanet etti. Beni . Beni ele vermelerine yardım etti." *Kime güvendiğinize dikkat edin.* Adamın rozeti vardı ama en az onun kadar rüşvetçiydi.

geldikleri gibi. "Bir sandalyeye bağlı olarak uyandım, kadının kocası tam karşımdaydı. Kadının nerede olduğunu bilmek istiyordu. Bana soruyu soracağını ve her cevap vermediğimde ya da ona yalan söylediğimde beni keseceğini söyledi."

"*Titan.*" Şok onun adını doldurdu.

"Ona hiç söylemedim."

"OhmyGod."

Bıçak ona tekrar tekrar saplanmıştı. "Bir süre sonra kesikleri hissetmeyi bıraktım. Sanırım tepki vermemem onu daha da kızdırdı."

"Bu korkunç bir şey! Çok özür dilerim, ben-"

Neden üzgündü? "Senin hatan değil. Benim işim. Benim seçimim."

Cassidy ona şiddetle, "Hayır," dedi. "Bir sandalyeye bağlanmak ve kesilip biçilmek senin *seçimin* değildi. Kimsenin böyle bir seçim yapacağını sanmıyorum. Ve üzgünüm çünkü bu korkunç, korkunç bir kabus. Bu kadar acı çektiğin için üzgünüm."

"Öleceğimi sandı." O gece hakkında ona, herkese anlattığından çok daha fazlasını anlatmıştı. Bir sürelğine görmek zorunda kaldığı psikiyatriste bile. Titan'ın normal görevine dönmesine izin verilmeden önce patronu bu ziyaretler konusunda ısrar etmişti.

"Ne?"

"Çok fazla kan vardı. İşimin bittiğini sandı. O zaman gardını düşürdü. Onun hatasıydı. Bir bileğimi neredeyse iplerden kurtaracak şekilde çalıştırmayı başarmıştım. Açığımı gördüğümde, onun için çalışan piçlere o odadan çıkmalarını ve benim için bir çukur kazmalarını söylediğinde-"

"*Titan.*"

"Onlar gittiğinde, ben de zamanımı aldım. O ipten kurtuldum." Bütün o kan ellerini ve bileklerini kayganlaştırmıştı. Aslında bileklerini tutan *iki* ipten de kurtulmayı başarmıştı. "Onu yakaladım. Bıçağı ondan aldım. Bir çığlık bile atamadan bıçağı boğazına gömdüm."

Boğulur gibi bir ses çıkardı.

Gözlerini ona dikti. "Sonra iplerimin geri kalanından kurtuldum ve adamlarının peşinden gittim." Doğruyu söylemek gerekirse, o odadan çıkmaya çalışırken üç kez kış üstü düşmüştü. Kan kaybı başını döndürmüştü ve Titan öleceğinden emindi. Ama o serserilerden mümkün olduğunca çoğunu kendisiyle birlikte dışarı çıkarmaya niyetliydi. "Dışarı çıktığımda polisler etrafımı sarmıştı." Acilen hastaneye kaldırılmış. Gerçi ambulansa bindiğini hatırlamıyordu. Titan sadece bir hastane odasında uyandığını hatırlıyordu. Kız arkadaşı yatağın yanındaydı ve gördüğü ilk şey onun gözlerindeki dehşet olmuştu.

Tam da bir adamın kabustan uyandığında kendisini beklerken bulmak isteyeceği şey.

Cassidy konuşmuyordu. Onun için garipti. Onu şok etmişti. sessizlik. Ya da onu korkutup susturdu. Niyeti bu değildi. "Senden *asla* anlaman için sana hikâyeyi anlattım."

"Ne?"

Kahretsin. Yanlış ifade etmişti, değil mi? Kulağa sert ve sahiplenici geliyordu ve demek istediği...

Ne demek istedim? "Sana sırtımı dönmeyeceğim. Tanıklarımı korurum, bedeli ne olursa olsun."

Başını sallarken saçları yumuşak bir hareketle kıpırdadı. "Benim için incinmeni istemiyorum."

"İyileşebilirim. Daha önce de yaralandım." Daha fazla yara izi ne olabilir ki?

Yeni bir şey yok.

"Benim için incinmeni istemiyorum," dedi tekrar, sesi daha keskindi. "Kendini kurtarmak için benden vazgeçmen mi gerekiyor? O zaman sen . Ellerimde yeterince kan var. Daha fazlasını istemiyorum."

Garip bir ifade. "Neden ellerinde kan olsun ki?"

"I-" Durdu. Başını geriye çekti. Yorganlar hışırdarken bir kez daha yatağa yerleşti. "Benim için bıçak ya da kurşun yemek gibi çılgınca bir şey yapma. Ve kesinlikle, hiçbir koşulda benim için *ölmeyeceksin*. Anladın mı? Böyle bir şehit saçmalığı yaparsan seni asla ama asla affetmem."

Gözlerini tavana dikti. "Sözlerini duyuyorum." *Sadece ne istersem onu yapmaya niyetliyim.*

"Bak, sen Bay Büyük, Kötü ve Korkunç'sun. Sadece, ne bileyim, yolumuza çıkan tehditleri yok edeceğine söz veremez misin? Bu senin incinmenden milyon kat daha iyidir."

"Yolunuza çıkan tüm tehditleri ortadan kaldıracağım," diye söz verdi. Vermek için yeterince kolay bir söz.

"Teşekkür . Ve karşılığında, seni asla bir pozisyona sokmayacağım

Beni korumak için işkence görmek gereken bir yerde." Kadının sesindeki ürpertiye neredeyse duyabiliyordu.

Dakikalar akıp gitti. Gözleri kapanmaya başladı.

"Titan?" Yumuşak.

Homurdandı.

"Hastanede uyandığında yalnız , değil mi? Yanında ailen vardı, değil mi?"

"Ebeveynler öldü. Kardeş yok." *Sakin . Yapma.* "Kız arkadaşım oradaydı." Neden bu kadar çok şey paylaşmıştı ki? Neden hayatında ilk kez bu kadar çok konuşmakta zorlanıyordu?

Belki de çok yorgundu. Sebebi buydu. Ve yorgun olmak ona söylememesi gereken saçmalıkları söyletiyordu.

"Bir kız arkadaşın var." Sesine garip bir nota girdi. "Elbette biliyorsun. Senin-"

"Bana bakamıyordu bile. Birkaç gün kalmaya çalıştı ama sonra bıraktı. Bana bir kabus olduğumu söyledi." Hepsi bu kadardı. Başka bir söylemeyecekti. O... "İyi geceler CassidyTamam, şimdi işi bitmişti. *Bitmişti.*

Gözleri kapalıydı. Kadının kendisine ne kadar yakın olduğunu düşünmemeye çalıştı.

Ama onun hafif nefes alışını duyabiliyordu.

Ve...

"Titan?"

"Uyu Cassidy."

"Yapacağım, sadece... sesi gerçek bir kaltağa benziyor. Bil diye söylüyorum." Gözleri açıldı.

"Sen bir kabus değilsin. Kâbusları bilirim. Her zaman görüyorum." Yatak gıcırdadı ve onun muhtemelen yan döndüğünü anladı. "Sen bir kâbus değilsin," dedi tekrar. "Aslında, uzun zamandır gördüğüm *iyi* bir rüyaya en yakın şeyin sen olduğuna eminim."

Göz kırptı. O bir rüya değildi. Kesinlikle *iyi bir-*

"İyi geceler, Titan."

"Senin için
durabilirim."

Elleri bileklerinin etrafındaki kayışları umutsuzca gerdi. Olabildiğince sert çekti ama kayışlar . Bileklerinin etrafındaki kayışlar. Ayak bileklerindeki kayışlar. Vücudu sert yatağa doğru eğildi.

Parmakları kızın yanağında gezindi. "Sen farklısın." Baş sallandı. Değildi. O değildi-

"Sen de benim gibisin, değil mi? İçten içe. Tanıştığımızda biliyordum. Hissedebiliyordum. "Sevmek sevmeyi çağırır derler."

Hayır. "Yardım edin!" Dudaklarından kopan bir nefes. Ama nefesi çok sessizdi. Neden sessizdi?

"Sanırım daha önce çılgılık atarken sesini bozdun. Seni sakinleştirmek zorunda kaldıklarını duydum. Zavallı Cassidy. Konuşamıyorsun. Sessizliğe hapsolmuşsun."

Sanki o kilerde kapana kısılmış gibiydi. Sessizlikten nefret ederdi. "Yardım edin," diye tekrar mırıldanmaya çalıştı.

Ona doğru eğildi. "Hemşire mola verdi. O gitti sigara içmek için dışarı çıktım. İçeri nasıl girdim sanıyorsun? Biri zayıf çılgılığınızı duysa bile, sesi yakalayan sadece başka bir hasta olurdu. Gerçekten psikiyatri koğuşundan birinin seni kurtarmaya koşacağını mı düşünüyorsun?"

Onu öldürecekti. O da bunu biliyordu.

Parmakları yanağında gezindi. Boğazına kadar. Boynunu sıkıca kavradı. "Nabzın çok hızlı atıyor. Benden neden bu kadar korkuyorsun?"

Katil olduğu için mi? Çünkü o zavallı kadına ne yaptığını görmüştü... tıpkı ona benzeyen kadına-

"Gördüğünüz kadın mı? O altı numaraydı. Ben aslında Senin de benim tarafımdan kırılmanı planlamıştım ama sonra seninle gerçeği gördüm. Sevgiden sevgiye. Benim için her şeyi değiştirebileceğini fark ettim. İzledin, değil mi?"

Nabızı daha da hızlandı. Onun dokunuşunun altında bunu hissedeceğini biliyordu.

"Hoşuna gitti."

Hayır. Asla. Başını salladı-

Adamın tutuşu sıkılaştı ve kadının nefesini kesti. Ağzı sonuna kadar açıldı ama bu sefer bir ses bile çıkaramadı.

"Bana yalan söyleme Cass. Seni çok iyi tanıyorum." O doğru indirdi

Parmakları onu sıkmaya devam ederken bile.

Onu öldürüyordu. Gözlerinin önünde lekeler dans ediyordu. Kayışlara karşı zorlandı ama . Yapamadı-

Onu .

Cassidy çaresizce havayı içine çekti.

"Ne yaptığını düşünebilmen için seni burada bırakacağım. Hak ettiğin ceza bu. Asla ama asla polise gitmemeliydin. Ortaklar böyle yapmaz."

Ortak değillerdi.

"Benim yanıma taşınacaktın. Bu birinci adımdı. Her zaman çok ürkektin."

Ürkek mi? Nefes almak için savaştı.

"Taşınmak, sonra da benimle evlenmek. Amaç buydu. Sonsuza kadar benimle kalmak. Hedef değişmedi."

Oh, evet, vardı.

Eli bir kez daha kalktı.

Kadın gerildi.

Ama parmakları kadının boğazının artık morarmış ve şişmiş olan derisini şefkatle okşadı. "O sonuncusuydu. Sadece yarım kalmış bir işi bitiriyordum. Başka kimseyi öldürmeyeceğim. Eğer benimle olursan. Benimle kaldığında her şey farklı olacak."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

"Benimle kalıyorsun. Karanlık boşluklarımı doldur. Mutlu oluruz."

Adam tam onun üzerindeydi. Ama tek görebildiği mutfak zemininde yatan kadındı. Altındaki plastik. Kan- "Burada geçirdiğin zamanın tadını çıkar Cass. Ne yaptığınızı düşünün. Nasıl bana bazı şeyleri telafi edebilirsin."

Psikopat olan oydu. Kadın değil. gerekiyordu.

O değil.

"Yetmiş iki saat dolduğunda görüşürüz. Eve dönmen için sabırsızlanıyorum. Ev, kalbin olduğu yerdir, değil mi?"

Hayır, ev cinayetlerin olduğu yerdi. Onunla asla eve gitmezdi.

"Beni durdurabilirsin Cass. Sadece sen. Seninle farklı olabilirim. Bunu biliyorum. Ama ..." Ceketinin içine uzandı. Pahalı takım elbiselerinden birini giyiyordu. Takım iç cebinden bir neşter çıkarırken bile kibar ve yakışıklı görünüyordu ve hiç de sapkın bir katile benzemiyordu. Başının üstündeki parlak ışık -odasına girdiğinde açtığı ışık- neştere vuruyordu. "Bunu sana gelirken buldum." Başını eğerek ona . "Seni incitmek istemiyorum."

Zonklayan boynu farklı şeyler söylüyordu.

"Ama sen beni terk etmeye çalışırsan, ben de ederim." Adam ona gülümsedi, sonra eli dışarı fırladı ve neşteri göğsüne doğru sürdü-

"Hayır!" Cassidy çığlık attı. Onu bağlayan kayışlara karşı mücadele etti. Elleri hapsedildikleri yere doğru gerildi. Ayakları bağları tekmeledi. Döndü, döndü ve-

"Cassidy?" Derin, hırıltılı bir ses dehşetinin içine işledi.

Çok geç fark etti ki, bacaklarını bağlayan şey bağlar değil, örtülerdi. Örtüler kollarını sarıyordu, kayışlar değil.

Çok geç... çünkü vücudunu çok fazla kaldırmıştı ve yataktan düşüyordu.

Yuvarlandı, yuvarlandı... ve Titan'ın tam üstüne düştü.

Motel tam bir çöplüktü. "Benimle kalmalıydın Cass," diye mırıldandı yolun yanındaki parlayan MOTEL tabelasına bakarken. Biraz fazla sağa yatmış bir tabelaydı bu. "Böyle bir yerde kalmana asla izin vermezdim." Şerifin farklı standartları olduğunu tahmin ediyordu.

Piçin kullandığı cip otoparktaydı ama belli bir odanın önüne park edilmiş değildi. Hayır, cip küçük lobiye ve ana ofis alanına açılan cam kapıların hemen önündeydi. Yani o şerefsiz herhangi bir odada olabilirdi.

Cass'imle.

Arabasının kapısını çarparak kapattı. Daha önce kullandığından farklı bir araçtı. Lokantadan ayrıldıktan sonra kendine yeni bir araç bulmuştu. Tisha'nın annesinin arabası. Kadın kesinlikle onu bırakmamalıydı.

anahtarlar içindeydi. Kızı için çok endişelenmişti. Hemen lokantaya girmiş.

Ve ona çok yardımcı oldu çünkü anahtarlarını ve Çantası araçtaydı.

Bakışları motelin üzerinde gezindi. Bütün kapılara dışarıdan ulaşılabilirdi. Ama hangisi şerife aitti? Ve Cass'le aynı odada mıydı? Yoksa farklı bir odada mı?

Başka biri olmalı. Gerçekten sevgili olamazlar. *O bana ait.* Cass başkasına dönmeye cesaret edemezdi. Onun her bir santimine sahip olduğunu biliyordu.

Taşralı şerif yardımcısının ona Cass'in erkek arkadaşıyla birlikte olduğunu söylediği şey mi? Saçma sapan bir hikâye. Şerif belli ki Cass'i onunla gitmeye zorlamıştı. Onu isteği dışında tutuyordu.

İyi ki onu kurtarmak için buradayım.

Belki de Cass'i başından beri götüren şerifti. Cass'ini aradığı onca zaman boyunca, belki de onu götüren şerifti. Onu saklayan. Tekrar tekrar.

O piç bunun bedelini ödeyecekti.

Hangi odada?

Şapkasını başının üzerine indirerek küçük ofise doğru ilerledi. İçeriden zayıf bir ışık parladı ve kapıyı itti.

Açılmadı.

Ne oluyor lan?

Elini kaldırdı ve parmak eklemleri kapıya vurdu. Yanıt gelmedi. İçeri bakarken yüzünü cama bastırdı.

Resepsiyonda biri olmalıydı. Bir moteli öylece başıboş bırakamazsınız.
Misafirler vardı-

Ama içeride kimseyi görmemiş.

İnanılır gibi değil. Ne kadar kötü bir hizmetten bahsediyoruz.
Gördün mü Cass, seni asla buraya getirmezdin. Ona beş yıldızlı muamele yapardı. Onunla olmayı özlemiş olmalı.

Kapıyı bir kez daha itti. Daha sert. Hiçbir şey olmadı. O lanet şeyi tekmelemeye başladı ve-

Kamera. Gözünün ucuyla, küçük bir çocuk gördü.

Kamera yüksekte ve sağında tünemişti. Hemen dondu kaldı. Bugünlerde her yerde lanet olası kameralar vardı. İşleri çok daha zorlaştırıyordu.

Kapıdan uzaklaştı. Şapkasını daha da aşağı çekti.

Yani gece masası görevlisi dışarı çıkmıştı. *Ya da belki de hiçbir şeyi umursamayan tembelin teki olduğu için gitmişti.* Sorun değil. Cass'i bulmanın başka yolları da vardı.

Geceyi şerifle geçirmesine izin vermeyecekti.

Hayır, ondan yeterince uzak kalmıştı.

Cass'in ona geri dönme zamanı gelmişti.

Kapıdan uzaklaşarak sağ taraftaki odaların önünde yürümeye başladı. Saat biri geçiyordu. Herkes sessizdi. Ses yoktu. Televizyon yok. Ne de...

Bir çocuğun ağlama sesini duydu. İleride. En son oda.

Ve aklına bir fikir geldi.

Polisler kahramandı, değil mi? Günü kurtarmaları gerekmiyor muydu?

Dışarı çık, dışarı çık, mareşal. Kurtarman gereken biri var.

Ve şerif meşgulken.

Cass'imi .

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Oh, hayır. Hayır, *hayır*. Utanmış ve çılgına dönmüş olan Cassidy hemen kendini Titan'dan *kurtarmaya* çalıştı. Ama bacakları Titan'ın kalçalarına dolanmıştı ve elleri onun iki yanındaydı ve yukarı itmeye çalıştığında-

"Cassidy." Elleri onu yerinde tutmak için beline kenetlendi. "Neyin var?"

Nefes alıp veriyordu. Vücutlarını ince bir battaniye ayırıyordu. Ya da en azından battaniye alt bedenlerini ayırıyordu. Çünkü yere düştüğünde göğsü onun göğsüne çarpmıştı. Titan bir tişört giymemişti ve ince atletinin altından kaya gibi sert kaslarının kendisine baskı yaptığını hissedebiliyordu.

Ve onun sıkı, çakıllı meme uçlarının kendisine doğru bastırdığını hissetmeliydi.

"Cassidy?"

Hızla çarpan kalbi kulaklarında gümbürdedi. "Özür dilerim. Kötü bir rüyaydı." Onu bu konuda uyarmıştı, değil mi? Ama lanet olsun, onunla daha önce iki kez yatmış ve iyi olmuştu. Neden bir kez daha iyi olamıyordu? Bir kez daha istemek çok mu fazla olurdu? "Özür dilerim."

"yok." Adam ona daha sıkı sarıldı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ona sarılmışken mi? Göğsü onun göğsüne bastırılmışken mi? Ve durum böyle olmasaydı bile... "Milyon kere hayır." Ondan kurtulmalıydı. Şimdi.

Yukarı doğru eğilmeye başladığında elleri yere daha sert bastırdı-

Oh, kötü plan. Tek yaptığı bir şekilde kalçalarını *aşağı doğru eğmekti*.
ve o bunu yaparken, Cassidy çok uzun bir süre boyunca

ve ona doğru itilen çok dik dick.

Hemen dondu kaldı.

"Özür dilerim," diye . "Özür dileme sırası bende."

Nefesi çok hızlı geliyordu. "Elbette... ah... kişisel bir şey değil." Belki de ateşli bir rüya görüyordu. Belki de-

"Siktir et. Bu çok, çok kişisel. Daha önce de söyledim, seni ilk gördüğüm andan beri istiyorum. İstiyorum. Seni istiyorum." Gırtlaktan.

Kalçaları ona karşı biraz daha eğilmiş *olabilirdi*. "Eminim... bir şerifin birlikte olmasıyla ilgili kurallar vardır-" Cassidy durdu. Kurallar hakkında gerçekten düşünmek istemiyordu. "Beni güvende hissettiriyorsun," diye gerçeği ağzından kaçırdı.

"Benimle güvendesin." Acımasız bir söz. "Ama yatağa geri dönmelisin-"

"Son bir yıldır kimseyle birlikte olmadım. Son derece kötü bir seçim yaparsınız ve başka birine güvenmekten ölesiye korkarsınız. I..." Tanrım, iyi ki hava karanlıktı. Yoksa kızın alev alev yanan yanaklarını görecekti. "Birini istemekten korkuyordum." Hâlâ korkuyordu. Sadece ondan değil. "Bir parçam ölü gibi hissediyordu." Blake'in diğer kurbanları gibi ölü. "Sonra Nowhere'de beni öptün ve sanki yeniden uyandım. Geri dönüyordum. Muhtemelen senin için hiçbir şey ifade etmeyen aptalca, sahte bir öpücüktü ve beni değiştirdi."

Ellerinden biri kadının çenesini kavrayacak şekilde kalktı.

"Bunun bir anlamı vardı." "Sadece gösteriş içindi. Maverick için-"

"Artık burada kimse yok. Sadece biz varız."

Sadece onlar. Gösteri yok. Sadece... *Hayatımı geri istiyorum*. O da bunu kabul ediyordu. Başını öne eğdi ve ağzı onunkine kilitlendi. Garipti. Kızın ağzı onunkine çarptı.

Bir çeşit incelik olmalıydı, ama Cassidy korkusunun onu engellemesine izin vermeden harekete geçmişti ve şimdi...

şimdi usulca hırılıyordu. Ağızına sşrtşnerek, "Bırak Ben..."

Dudakları aralandı.

Ve onu içeri aldı.

İkisine de yetecek kadar ustalığı vardı. Bşyşk, kaba Titan bir tşr uzman gibi şpşştş. Yalarken, ve vşcudunu ona karşı eritirken. Adam dilini bir usta gibi kullanabiliyordu ve kız onun tarafından alınmak için fazlasıyla istekliydi.

Hşkmetmiyordu. Sert ve hızlı itmiyordu. O Baştan ıkarıcı. Anlamadı mı? Kız zaten onun olmuştu. Dikkatli bir baştan çıkarma için enerji harcamasına gerek yoktu.

şnkş bunu istiyordu, onu o kadar çok istiyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. Blake'in ona yaklaşmasından korktuğı için kâbus tşm şiddetiyle geri gelmişti. Onu tekrar yakalayacağından.

Ve ben asla onun olmayacağıım. Asla.

Titan onu daha derinden şptş. Kalçaları Titan'ınkilere doğru kalkıp iniyor, o aptal battaniyenin içinden bile Titan'ın sikinin ağır uzunluğuna biniyordu. Battaniyenin gitmesi gerekiyordu. Ellerinden biri vşcutlarının arasına girdi, Titan'ın tşm o sıcak, gşlş kaslarının şzerine daldı ve battaniyeyi tutmayı başardı. Onu yolundan itti ya da itmeye çalıştı. Ama bu sırada...

Parmakları ona dokundu. Aletine. şzerinde onu şrten bir eşofman vardı. Onları ne zaman giydiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama eli

Yumuşak kumaşın üzerinden onu okşadı ve sonra... parmaklarını eşofmanının üst kısmının altına daldırmaya başladı.

Bir anda onu sırt üstü yuvarladı. Onu yere sabitledi.

Vücudu onunkinin üzerindeydi.

Nefesi .

"Emin olman gerek Cassidy. Çok, çok emin olmalısın."

"Pek çok şeyden emin değilim." Hayatı kesinlik için fazla çılgındı.

Adam onun üzerinden kalkmaya başladı.

Beni bırakma. Elleri uçtu ve onun ellerine kenetlendi.

omuzlar. "Ama seni istediğime eminim." Bu oda -aralarında olanlar- neredeyse bir rüya gibiydi. İyi türden. Bunu ona daha önce söylememiş miydi? O iyi bir rüyaydı. Bu rüyayı sıkıca tutacaktı ve sabah olduğunda rüya yok olacak ve hayat korkutucu olmaya geri dönecekti.

O anda korkmuyordu. Tahrik

olmuştu.

Açgözlü elleri göğsünün üzerinde uçuştı. Çok *iyi* hissettiriyordu.

Bacakları

kalçalarını sarmak için yükseldi. Ve onu tekrar öptü. Daha derinden, daha sert. Uyuşturan, baştan çıkaran ve tüm vücudunu titreten bir öpücük çünkü daha önce kimsenin onu onun öptüğü gibi öptüğünü sanmıyordu. Tam odaklanma. Tam bir baştan çıkarma.

Seks ve zevk. Çok fazla zevk vaadi.

Ama sonra ağzı onunkinden ayrıldı. Neden? Bunu neden yapmıştı?

"Titan!" Dudaklarından bir protesto çılgılığı fırladı.

Boynundan aşağı doğru öpmeye başladı. Şefkatli, dikkatli öpücükler

Başka bir adamın onu incittiği yerde. Gözyaşları gözlerini yaktı çünkü bilmiyordu. . Kimse bilmiyordu. Ama onu alıp götürüyordu.

Acıyı. Ona daha iyi bir hafıza veriyordu. Ve zevk vardı. Korkunun olduğu yerde zevk vardı.

Aşağı, aşağı gitti. Köprücük kemiğini öptü. Geniş bir parmağını sağ omzundaki ince atlet askısının altına soktu. Gözlerini açtı çünkü onu *görmek* istiyordu.

Ama net görmek için çok karanlıktı.

Ağızı meme ucunun üzerine kapandığında onu hissetti. Cassidy neredeyse yerden fırlayacaktı. Tamam, biraz yükseldi. Adamın ağzına ve o hınzır, hınzır diline doğru itti.

Göğüs ucunu okşarken -yalarken, emerken ve adını haykırmasını sağlarken- diğer eli bacaklarının arasına kayd. Adamın kalçaları aralarında olduğu için bacakları çoktan açılmıştı. Kız onun için açıktı. Ve büyük eli kızın şortunun üstüne gitti. Elini içeri soktu, şortu aşağı itmedi ama sadece şortu ve ince pamuklu külotunu yolundan çekerek...

Dokun bana.

Parmakları onun çekirdeğine doğru kayd. Onun sıcaklığına karşı itti. Klitorisini okşadı ve kadın sadece titreyip eline karşı koyabildi.

Ağızı diğer göğsüne döndü. Diğer eli bacaklarının arasında kalsa da, o kayışı da aşağı çekti ve şimdi iki göğsünü de ona gösterdi. Bir parmağı kızın içine girerken o meme ucunu da ağzına aldı.

"Lanet olası mükemmel." Sesi derin, karanlık bir hırıltıydı. "Çok sıkısın."

Kalçaları kalktı ve adamın parmağını itti.

Başparmağı klitorisinin üzerinde kayd.

"Titan!"

"Bir tane daha al." İkinci bir parmak içine girdi. Onu gerdi. Onun için ıslanmıştı. Çok istekliydi. Bu daha önce başına gelmemişti. Genelde daha uzun sürerdi ama...

Bunu istiyorum. Onu istiyorum. Başka bir şey düşünmeme gerek yok.

Yarın değil. Olabilecekleri değil. Değil-

Düşüncesini durdurdu. Daha doğrusu Titan durdurdu. Başparmağı klitorisinin üzerinde gezindi. Bir kez daha. İki kez. Ama sonra kalçalarını hevesle ona doğru iterken bile elini ondan çekti.

Gözlerini hızla kırpıştırarak adamın neden geri çekildiğini anlamaya çalıştı.

Yana doğru sallanıyor. Sadece...

Şortunu çekip indirdi. Külotunu yırttı. Tamam. Bu çok yardımcı oldu.

"Kahrolası yerde olmaz. Sen değil." Onu bu şekilde kaldırdı

Onun çılgın gücü, hareketi zahmetsiz görünüyordu. Atleti karnının etrafından aşağı doğru itilmişti. Göğüsleri ona doğru itilirken şortu ve iç çamaşırı gitmişti. Hızlı ve sert bir hareketle onu yatağa yatırdı ama yan yatmıştı ve bacakları kenardan sarkıyordu. Adam onun bacaklarını yakaladı. Yatağın yanında dururken onu daha yakına çekti ve sonra aşağı indirdi. Kalçalarını daha da ayırdı ve ağzını onun üzerine koydu.

Parmakları klitorisini ovmaya ve tıngırdatmaya başlarken dili onun içine girdi. Dilini sokup çıkarıyor, tadına bakıyor ve alıyordu ve parmakları onu çıldırtıyordu. Kıvırmak ve dönmek istedi ama adamın ellerinden biri kalçalarına kilitlenmişti. Çaresizce ağzının karşısında tutulan kızın elleri çarşafları tutmak için dışarı fırladı. Onun

Sırtını kamburlaştırırken bile parmakları onları yumrukluyor ve zihnini uyuşturan bir zevk çığ gibi vücudunda patlıyor gibiydi...

Alarm zilleri çaldı.

Hayır, hayır, Titan'da onu alarma geçirecek hiçbir şey yoktu. Vücudu titredi, sarsıldı ve zevk devam ettikçe kalçaları büküldü ama...

Alarm zilleri çalıyordu. Gerçekten çalıyordu.

"Neden..." Ondan nefes nefese. "Biz... birlikteyken hep alarm sesi mi duyuyorum?" Önce ilk öpüşüklerinde bir kasırga sireninin uğultusu ve şimdi-

Kafasını kaldırdı. "Siktir."

Yapılacaklar listesindeki bir sonraki maddenin bu olmasını çok ummuştı.

Titan ayağa fırladı. Tek pencereye doğru koştu ve bir açıklık yaratıp dışarıya bakabilmek için panjurları çekti. "Ateş."

Ateş dediğinde, vücudu hemen buz kesti. Yatağın üzerinde oturur pozisyona geçti. "Ne?" Zevkin artçı şokları hâlâ seksinde titriyordu.

"Giyin. *Şimdi.*"

Cassidy gömleğinin askılarını omuzlarına geri takmaya başlamıştı bile. Yataktan fırladı ve gergin dizleri hızla titreyince neredeyse yere düşüyordu. Kendini dengelerken eli dışarı fırladı ve komodinin üzerine düştü.

"Al." Şortunu aldı. Sol eline itti.

Komodinin çekmecesini çekip açmadan ve bir silah çıkarmadan hemen önce. "Hemen harekete geçmeliyiz."

Şortunu çekiştirdi. İ amaşırı yok. Harika. İ amaşırının parçalandığına dair belli belirsiz bir anısı yok muydu? antasına doğru bir adım atıp yeni bir iç çamaşırı -ve belki de bir sütyen çünkü bu harika olurdu- almaya çalışırken Titan onun elini tuttu ve kapıya doğru çekti.

"Dışarı," diye bağırdı. "Şimdi."

Sadece eşofman giyyordu. O da daha fazla kıyafet istemiyor muydu? "Titan, ben-"

Kapıyı çekip açtı. Duman kokusu hemen çarptı Onu. Alarmlar hâlâ çalıyordu ve Cassidy seslerin yükselip alçaldığını duyabildiğini fark etti. ığlıklar ve bazı çığlıklar vardı ve...

Titan onu odadan çıkardı. Onu motelden uzaklaştırdı ve küçük bir grup misafirin bir araya geldiği caddenin karşıısına götürdü. Göğsünde bir sürü dövme olan ve saçları her yöne doğru uzamış bir adamın üzerinde sadece bir kot pantolonla orada durduğunu gördü. Ucuz bir otel bornozu giymiş bir kadın koluna yapıştı. Birkaç aile vardı, bazılarında korkmuş görünen gençler, bazılarında bebekler vardı ve-

"Check-in'deki aile nerede?" Cassidy sordu. Bakışları büyüyen kalabalığı taradı. Daha fazla insan gelmişti ama onları hâlâ göremiyordu.

Titan etrafına bakınırken kaşlarını çattı. Onun her yüzü incelediğini görebiliyordu.

Ve sonra.

"Her şey yoluna girecek!" atlayan bir ses. Bakışları sola doğru kaydı. Onu içeri alan memurdu. Titreyen elini

saçsız kafasının üzerinden. "İtfaiye geliyor. Her şey yoluna girecek!"

Ona iyi görünmüyordu. Motelden dumanlar yükseliyordu. miydi Herkes dışarı mı çıktı? Otel personelinin izlediği bir tür tahliye prosedürü olması gerekmez miydi? Ve aile girişte neredeydi?

"Bayım..." Alçak bir fısıltı.

Cassidy'nin başı öne eğildi. Bir sokak lambasının altında ya da ona yakın bir yerde duruyorlardı ve Titan'ın eşofmanını çekiştiren küçük kıızı gördü. Check-in sırasında gördüğü atkuyruklu kızın aynısıydı bu. Işık sayesinde Cassidy kızın burnu boyunca uzanan çilleri neredeyse görebiliyordu. *Çocukken bende de olduğunda, annem bana onların melek öpücükleri olduğunu söylerdi. Melekler her zaman bana göz kulak olurdu.*

Rahatlayınca başı dönmüş gibi hissetti. Aile dışarı çıkmıştı. Bu iyi bir şeydi. Ama kimsenin mahsur kalmadığından emin olmak için birinin tüm konukları kontrol etmesi gerekmez miydi? İtfaiyecileri mi beklemeleri gerekiyordu yoksa-

"Büyüksünüz bayım. Sıkışmış bir pencereyi açabilir misiniz?" Dikkatli bir

Titan'a gözlerini kısarak bakan küçük kızın sorusu. "Çünkü annemle babamın çıkabileceği kadar açılmazdı... sadece benim için."

Oh, Tanrım.

Titan'ın başı ateşe doğru döndü. "Lanet olsun."

"Kötü kelime," diye fısıldadı küçük kız. Sesi ağlamak üzereymiş gibi geliyordu.

Titan'ın dikkati Cassidy'ye yöneldi. Küçük kıızı işaret ederek, "Onu burada tut," diye emretti. Silahı Cassidy'nin kafasına dayadı.

Elini. "Ve sen güvende kal."

Hayır, bekle-

Titan motele geri koştu. Dumana geri koştu ve
Ateş.

Cassidy öne doğru bir adım attı.

Küçük kız onun bacağını tuttu. "O çok büyük."

Cassidy ona baktı.

"Can o olsun onlar dışarı?" Gözyaşları döküldü
itibaren onu gözler ve küçük kızın yüzünden aşağı aktı.

şerif kahraman olmaya gidiyordu. Bruiser'ın kapana kısılmış olanlara yardım etmek için geri dönmesinin an meselesi olduğunu düşünmüştü. Ve insanların kapana kısıldığından emin olmuştu.

Ağlayan ocuğun bulunduğu oda kolay bir hedefti, özellikle de motelin en ucunda olduğu için. Yangını tam kapılarının önünde başlatmıştı. Alevler o kadar ki, bu şekilde dışarı çıkmaları mümkün olmasın.

Alarm çaldığında, motel odasındaki tek pencereden kaçmanın mümkün olmadığından emin olmuştu. Orada hızlı hareket etmesi gerekmişti ve harap bakım odasında bir eki, çivi ve birkaç tahta parçası bulduğunda şansı yaver gitmişti. Motelde bir inşaat devam ediyordu ve yardımsever bir ahmak bakım odasını onun için açık bırakmıştı.

Alarmın sesi, ekicin çivilere hızlı vuruşlarını gizlemişti. Ve ailenin odası küçük şeritteki son oda olduğu için, pencereleri binanın yan tarafındaydı,

Ön tarafta değil. Kenarda saklanmak ve işini halletmek çok kolay olmuştu.

Sonra herkes geldiğinde o da diğerlerinin arasına karıştı. koşarak dışarı çıktı ve yangından uzaklaştı.

Sokak lambasının altında durmadı. Onun yerine gölgelerden izledi. Cassidy silahını şortunun kemerine sokmuş, sonra da saklamak atletini çekiştirmişti.

Aptal Cassidy. Sanki o şeyi vurabilirmiş gibi.

Cassidy çaresizce etrafına bakınırken küçük bir kız ona sarıldı. Kızın ne yaptığını çok iyi biliyordu. Artık şerif meşgul olduğuna göre, bu Cassidy'nin kaçma şansıydı. *Eğer şerif* onu işbirliğine zorluyorsa *tabii*. Eğer Cassidy'yi saklanmaya ve onunla gitmeye zorladıysa, bu onun kaçması için mükemmel bir fırsat olacaktı. Cassidy'ye bu şans vermişti.

Bir şey değil.

Cassidy'nin hamlesini yapmasını bekledi.

Elini alnında gezdirip duran, zayıf, titreyen bir adamı yakaladı ve pırıl pırıl, çoğunlukla kel olan kafasına götürdü. "Sen resepsiyon görevlisisin."

Sesi kolayca taşınıyordu. Sözlerinde biraz ısırik vardı. Onun ısıriklarına bayılırdı.

Adam uyuşmuş gibi başını salladı.

"*Yardım etmeyecek misin?*" Cassidy patladı.

Adam hareket etmedi. Aptal Cassidy. Resepsiyon görevlisi yerinde değildi. Adamda *yardımcı* diye bağırان hiçbir şey yoktu.

"Kahretsın!" Cassidy patladı. Tezgâhtarın kolunu bıraktı. "Çocuğu burada tutacaksın, mı? Onu en değerli şeymiş gibi koruyacaksın.

Dünyadaki en değerli hazine. Eğer en ufak bir yara bile alırsa, geri gelir ve seni parçalarım."

Ah, onun Cassidy'si. Çocuklar söz konusu olduğunda hep yumuşak davranırdı.

Neredeyse anlıyordu. Çoğu çocuk masumdu. Cassidy bunu gördü. Ama Cassidy'nin aksine, işini yapmasını bazı masumiyetleri yok etmekten çekinmiyordu.

Cassidy büyük kaçışını yapmadan önce çocuğun iyi olduğundan emin olmak istiyordu. Muhtemelen vicdan azabı çekmek istememiştir. Tipik Cassidy.

"Gidiyor musun?" Bu soruyu soran küçük kızdı.

Kasketini biraz daha aşağı çekti ve yaklaştı. Kalabalıktaki bazı insanlar telefonlarıyla konuşuyordu. Yardım istiyorlardı. Ağlıyorlardı. Yangına doğru koşan başka kimse yoktu.

İtfaiyecileri bekliyorlardı.

Şerif de aynısını yapmalıydı. Uygun ekipman olmadan yangına koşamazsın. Ölmek istemiyorsan tabii.

Şerifin ölmek istediğini tahmin etti.

Cassidy ona, "Hemen döneceğim," diye güvence verdi.

Cassidy yalan söylemekte çok iyi olabilirdi. Başka bir ortak noktaları daha vardı.

Cassidy gece görevlisine, "Ona dikkat et," diye bağırdı. Öne bir adım attı.

"Nereye gidiyorsun?" diye seslendi küçük kız, sesi kırıılarak.

Bana göre. Cassie şeriften kaçıyor. O geliyor-

"Arkadaşıma yardım etmek ve aileni dışarı çıkarmak için." Sonra duman ve alevlere doğru koştu.

Ne. Ne? Sikeyim mi? ters ters baktı. Cassidy-hayır!

Ama kaçmıyordu. Şerif piçinden kaçmaya çalışmıyordu. Doğrudan tehlikeye doğru koşuyordu... *onun için.*

O anda o lanet şerifi öldürmesi gerektiğini anladı. Ve bu ölümü *acı verici* kılmalıydı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Alevler çok büyüktü. Çatırdıyor ve motelin sağ tarafının dış cephesi boyunca hızla ilerliyordu. Yılan gibi kıvrılan yapı eskiydi ve bunun muhtemelen yangının yayılmasına yardımcı olduğunu biliyordu.

"Yardım edin! Lütfen!" Titan çığlıkları duyabiliyordu ve etrafta koşuşturdu

alevlere geniş bir alan bırakarak ve ağzını ve burnunu kapatarak binanın yan tarafına doğru ilerledi. Yangın son odanın hemen önündeydi. Kapı ve ön duvar kıvrılan, kabaran bir alev yığını tarafından tüketilmişti.

Duman her yere yayıldı ve geceyi daha da karanlığa çevirdi.

Son odanın yan tarafındaki pencereye doğru ilerlerken ayakları yere vuruyordu. Yaklaştıkça ayakları yerdeki kırık camları çıtırdatıyordu. *Küçük kıızı böyle dışarı çıkarmışlardı. diye camı kırmışlar.* Gerçekten yıpranmış görünen bir pencereydi, motelin geri kalanıyla mükemmel bir uyum içindeydi ve...

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Uzun tahta çitalar pencerenin bir kısmına gelişigüzel bir şekilde çakılmıştı. *Sadece çocuğun sığabilmesine şaşmamalı.* Çitalardan birini çekip çıkarmaya çalıştığında, parmakları tahtadan çıkıntı yapan çivilerin üzerinden kaydı. Kısmen sokulmuş birkaç bükülmüş çivi.

Birisi içerideki insanları tuzağa düşürmek için kasıtlı olarak tahtayı yerine çakmıştı. Ama...ama bu nasıl-

"Yardım edin!" Odanın içinden çılgınca, kadınsı bir çığlık daha.

"Ben buradayım!" Titan daha fazla cam parçasını çekip çıkarırken böğürerek karşılık verdi. Kahretsin, içindeki o çivilerle tahta pes etmiyordu. *Vermesini sağlayacağım. Daha çok deneyeceğim. Vermesini sağlayacağım.*

"Al onu, lütfen, al onu!" Anne çocuğunu kırık cam parçalarının arasından itti, yürümeye başlayan çocuğun keskin kenarlardan kesilmemesine dikkat etti. "Sadece bebeğimi çıkarın!"

Uzun gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken çocuk avazı çıktığı kadar bağııyordu. Titan onu tuttu, hızla pencereden uzaklaştırdı ve vücuduna yasladı.

"Uzaklaştırın onu!" Anne öksürdü. "Çok fazla duman var! Çıkarın onu!"

"Hepinizi dışarı çıkaracağım." Onları ölüme terk etmiyordu. Duman solumaktan ya da alevlerden. Sadece çocuğu koyması gerekiyordu- "Onu ben alırım." Cassidy.

Orada değil güvenli bir yerde olması gereken Cassidy. "Grupla birlikte kalman gerekiyordu-" Titan patladı. "Hayır. Çocuğun kalmasını söylediniz. O kaldı. Ben sadece güvende olmak için. Ben güvendeyim ve sana yardım ediyorum. Onu bana ver." Beklemedi. Çığlık atan çocuğu aldı. "Sorun yok," diye yatıştırdı Cassidy. "Herkes dışarı çıkıyor."

Öyle olduklarını umuyordu. "Pencere çivilenerek kapatılmıştı." Ama o orospu çocuğunu zorla açabilirdi. Bir başka kalın tahta parçasını yakaladı ve tüm gücüyle kaldırdı. Cassidy'nin oradan çıkması gerekiyordu çünkü ciğerlerine çok fazla duman kaçarsa-

Tahta patladı. Elinde parçalandı. Bir çıta. Diğerini yakaladı. Kırılan camın acısını ve parmaklarına batan tahta parçalarını görmezden geldi. Elini kaldırdı ve o da kırıldı. Yumruğunu kullanarak tahtaların geri kalanını yolundan çekti. Pencereye ait olduğunu hiç düşünmediği çıtalar.

kim kapattı? Onları kim tuzağa düşürdü?

"Tanrıya şükür!" Anne öksürüyordu. Sürünerek dışarı çıkmaya başladı. Adam kollarından tutup onu dışarı çıkardı. Kurtulur kurtulmaz hemen çocuğunu Cassidy'den aldı ve kızını sıkıca kavradı. Sonra pencereye doğru döndü. "Kocam!"

"Onu yakalayacağız," dedi Cassidy Titan'dan önce. "Caddenin karşısına geçin, diğer kızınız orada bekliyor. Gidin hadi! *Acele et!*"

"Odada çok fazla duman var... Ben..." Öksürüyor. "Sanırım bayıldı..."

Lanet olsun. Hiç iyi değil. Titan şimdi o odaya girmesi gerektiğini biliyordu.

Cassidy başka bir "Git!" emriyle kadını uzaklaştırdı. En azından kadın ve çocukları temizdi. Her seferinde bir sorun. Cassidy'ye sert bir bakış gönderdi. "Siktir git buradan." *Oradan* gerekiyordu. Yangınlar çok öngörülemezdi. Zaten öksürüyordu, gözlerinden yaşlar akıyordu ve Cassidy'nin güvenli bir yere gitmesi gerekiyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye

karşılık verdi. Bu sözler onun

irkilmesine neden oldu.

"Babayı güvenli bir yere götürsek ve *hepimiz* buradan defolup gitsek nasıl olur?

Burada mı? Kulağa bir plan gibi geliyor mu?" Öksürdü. Sonra pencereden sürünmeye çalıştı. Adam onu belinden yakaladı ve geri çekti.

"Onu *ben* alırım." Yetişkin bir adamı kaldıramayacaktı. "Sen grupla git!"

Onun tartışmasını duymak için beklemedi. Cassidy tartışmayı çok seviyor gibiydi. Pencereden geçmeye başladı ama-

"Sen çok büyüksün!" Cassidy onu belinden yakaladı ve geri çekti. Ya da bunu yapmaya çalıştı. Başarısız oldu. "Omuzların

çok geniş!" Cassidy tersledi. "Sığmayacaksın."

Pencere alanı çok küçüktü. Sorun da buydu. "Sanırım kocası dışarı çıkabilir çünkü

Lobide gördüğümüzde senden daha küçüktü ama . İçeri girmek zorundayım!" Cassidy'den daha fazla öksürük.

Kadın gerçekten de onun yanan bir binaya girmesine izin vereceğini mi düşündü? *Tekrar dene, bebeğim.*

Evet, dar bir yerdi ama önündeki odunların çoğunu dışarı itmişti. İçeri girecekti. Ve girdi de. Cassidy onu geçmeye çalışmadan vücudunu pencereden içeri soktu. Tahta ve cam kırıkları omuzlarını sıyırdı ve keşke zaman ayırıp lanet olası bir gömlek giyseymdim diye düşündü. Oh, neyse. Daha fazla kesik. Onları zar zor hissetti.

Pencereden fırladı ve motel odasında yere çakıldı.

"*Titan!*" Cassidy onun adını bağırdı.

İçeride çok yoğun bir duman vardı. Bütün oda etrafında dönüyordu ve alçakta kalması gerektiğini bilerek sürünerek ilerledi. Kocası hangi cehennemdeydi?

"Titan! Titan, yangın çatıya sığıyor!"

Harika. Tam da ihtiyacı olan şeydi, tüm mekanın üzerine çökmesi. Cassidy o tatlı kışını dışarıda tutsa iyi ederdi. Ellerini iki yana açarak ileri atıldı.

Karısı temiz hava alabilsin diye çocuğu pencereye yakın tutmuş. Akıllıca. Yoksa hepsi burada bayılmış olurdu. Neden kocası da pencereye doğru gitmemişti?

Kocası neredeydi? Alevler çok sıcak yanıyordu ve-

"Burada duvarda asılı, Titan! Çık dışarı! Kapana kısılmadan önce dışarı çık!"

Kapana kısılmış. Kocası başka bir yol aramaya çalışıyordu. Dışarı. Adam ailesinin geri kalanını pencereden dışarı çıkaramamış, ön kapı da kapalı olduğu için...

Bitişik odalar. Titan döndü ve bitişik bir kapı olabileceğini düşündüğü yere doğru yöneldi. Tabii ki babanın yığılmış figürünü tam kapının önünde buldu. Babanın tarafındaki kapı açıktı ama bitişik odanın kapısı...

Kilitliyd ve dışarı çıkamıyordun.

"Titan!" Dehşet Cassidy'nin çığlığında yankılandı. "Yangın pencerede!"

Geri çekilse iyi olurdu ve evet, onun Doğru. Yangın, önüne çıkan her şeyi yiyen aç bir canavardı. O ve babası o pencereden çıkamayacaklardı.

Yerden bir şey aldı. Birinin gömleğini mi? Titan onu ağzının ve burnunun üzerine koydu. Sonra sendeleyerek ayağa kalktı. Oda etrafında dönüyordu. Bağlantı kapısına odaklandı. Ayağını kaldırdı ve kilidin olduğu bölgeye tekme attı. Bir, iki, üç kez.

"Titan!" Cassidy'nin çığlığını zar zor duyabiliyordu. Ateş çok yüksek sesle çıtırdıyordu.

Titan kapıyı ve kilidi tekrar tekmeledi. Sonra sahip olduğu tüm güçle omzunu lanet olası şeyin içine soktu.

O odadaydı ve yanacaktı ve onu oradan çıkarmak zorundaydı. Cassidy odanın kenarından geri çekildi.

dehşete düşmüş gözleri yanan, uzayan ve *tüketen* alevlerin üzerindeydi. "Titan!" Ona cevap vermiyordu. Bağırarak yaptığı çağrılarının hiçbirine cevap vermemişti. Adam içerideydi ve kadın tir tir titriyordu.

Bir siren sesi ona ulaştı. İmdat! Nihayet. Dönerek sirene doğru koşmaya niyetlendi. İtfaiyecileri yakalayacak ve onları sürükleyecekti. Titan'ı dışarı çıkaracaklardı. Onu çıkarmak zorundaydılar.

Bir öksürük vücudunu sarstı ve Cassidy koşarken ağzını kapattı-
"Cass."

Dondu kaldı, sonra geri döndü. "Titan!" Onu duymuştu, değil mi? Adını söylüyordu. Onun yardımına ihtiyacı vardı. Ayaklarını sürüyerek ilerledi. "Titan?"

Sirenler daha yüksek sesle feryat ediyordu. Duvarın pencere kısmı alevlerle birlikte kabarıyor gibiydi. Hayır, hayır Titan pencereden dışarı . Çıkamazdı. Ateşin içinden atlayamazdı.

"Orada ölüyor."

Yine o ses. Ama... motelin yakınındaki ormandan geliyordu. Tekrar döndü. Bu sefer sağa doğru dönmüştü. Alevler sıcaktı, duman hâlâ yükseliyordu ama kollarına bir ürperti yayıldı. O sesi tanıyordu.

Karanlık bir figür ormandan çıktı. Hantal bir palto. Şapkasını başının üzerine indirmişti. Bir elini ona doğru uzattı.

OhmyGod, hayır. Hareket edemiyordu.

Bakışları onun üzerinde gezindi. Eldivenli eli ona doğru uzandı... ama diğer elinde, vücuduna yakın, yarı gizli duran elinde... bir şey tutuyordu.

"Beni özledin mi?" diye sordu ona.

Sirenler ılık attı. Belki o da ılık atmıştır.

Titan motel odasından dışarı fırladı. Aileye ait olan odadan değil. Bağlantı kapısını kırmış ve baygın adamı oradan dışarı sürüklemeyi başarmıştı. "Biraz..." Öksürük. Öksürük. Duman onu boğuyor gibiydi. "*Buraya yardım edin!*" Titan bağırdığını sandı ama sesi kendi kulaklarına bile tuhaf geliyordu. Normalden daha sert. Daha korkutucu.

Alevler ailenin motel odasını neredeyse tüketmişti. Bilinci yerinde olmayan babasını tutmaya devam etti ve sendeleyerek ilerledi. Ne kadar ileri giderse, havanın tadı diline o kadar iyi geliyordu. Açgözlülükle, çaresizce havayı içine çekmeye çalıştı ama ciğerleri ilk başta havayı almayı reddetti ve tükürdü.

Sonofabitch.

Ama sonra hava içine çökmüş gibi oldu ve çılgınca yutkundu. Onlara doğru koşan itfaiyecileri gördü. Adamlardan biri uzun, beyaz bir hortum taşıyordu. Diğerinin elinde bir balta vardı. Yüzleri maskelerle kaplıydı.

Titan dizlerinin üzerine düştüğünü fark etti. Bu ne zaman olmuştu?

Maskeli bir itfaiyeci ona doğru uzandı. Titan sarsılarak uzaklaştı. "Önce ona yardım getirin!" Adamın bekleyen bir ailesi vardı.

İtfaiyeciler babayı yakaladı. Onu yukarı çektiler. Titan dumana karşı gözlerini kısıtı. "Cassidy?"

Onu görmemiş. Güzel. Diğerleriyle birlikte caddenin karşısına geri dönmüştü.

"Burada başka kim var?"

Duman çok yoğun ve karanlıktı. Bir itfaiyeci "*Başka kim var?*" diye bağırdı.

Titan yangından uzaklaştırılıyordu. "O iki odada kimse yok..." Arkasındakiler. Ama motelin geri kalanı hakkında bir şey bilmiyordu. Herkes yangından kurtulmuş muydu? Diğer tüm konuklar? Hepsi güvende miydi?

"Arama başlatın!" Uzaktan duyduğu bir emir. Kıvrılan alevlere su püskürtüldü. Siren bağırmaya devam etti ve itfaiyeciler onu güvenli bir yere doğru götürürken, bir ambulansın toplanan kalabalığın yakınında fren yaparak durduğunu gördü. Sokak lambası ambulansın üzerinde parlıyordu.

"Oksijene ihtiyacı var!" Titan'ı sürükleyen itfaiyeciler sonunda onu bırakmadan önce bir havlama daha.

Titan'ın kurtardığı baba oksijen almaya başlamıştı bile. Gözleri küçük maskenin üzerinde açıktı. Ağlayan karısı yanına sokulmuş, elini sıkıca tutuyordu. Çocuklar da oradaydı. Onlar da yakınına dolmuşlardı.

Birisi Titan'ın yüzüne bir oksijen maskesi geçirdi. Bir ambulansın arkasına itilmişti. Tam olarak ambulansın *içinde* değildi. Daha çok kapılar yanında açık dururken kenarına oturtulmuştu. Bir an için, o tatlı, tatlı oksijeni içine çekti.

"Yırtıklarınız var." Konuşan bir kadın sağlık görevlisiydi. "Çok derin değil. Dikişe ihtiyacınız olacağını sanmıyorum ama emin olmak için sizi hastaneye götürüyoruz..."

Kadın başka bir şey daha söyledi ama adam kelimeleri yakalayamadı. Kalabalığı taramakla ve Cassidy'yi aramakla meşguldü. *Ama onu göremiyorum.* Titan tekrar kontrol etti. *Tekrar.* Ama Cassidy fısıldayan kalabalığın içinde değildi.

Titan yüzündeki maskeyi çekip çıkardı ve ambulandan hızla uzaklaştı. "Nerede o?"

"Efendim, efendim, maskeyi geri takın! Size ihtiyacımız var içeride ambulans, böylece biz-"

Küçük kız ona doğru koştu. Lobide çok korkmuş olan kız. Atkuyruklu ve çilli. Ailesi için yardım bulmaya çalışırken çok cesur davranan kız. Ona doğru koştu ve kollarını Titan'ın sağ bacağına doladı ve sıkıca tutundu. Titan kaşlarını çatarak ona baktı.

Başını yukarı kaldırdı. "Seni seviyorum."

Tamam, zamanı yoktu-

"Güzel bayan sana yardım etmeye gitti. Bana söylediği yerde kaldım-"

Evet, evet, Cassidy gelmişti. Ama ona geri dönmesini söylemişti. Ona

ona söyledi.

Ama Cassidy bir bok dinlemiyor. Dehşet kalbini bıçak gibi kesmişti. Eğer Cassidy orada değilse, o zaman alevlerle birlikte geri dönmüş olmalıydı. "Cassidy-"

Bir silah sesi geceyi delip geçti. Patlama, çığlık atan sirenlerin ve alevlerin çıtırtısının üzerinde gürledi.

Titan kendini kızıdan kurtardı ve onu arabaya doğru itti. ve o yankılanan sese doğru koştu. İtfaiyeciler sağa sola koşuşturdu. Hortumdan su akıyordu. Duman etrafını sarmıştı. "*Cassidy!*" Onun için önemli olan tek şey onu bulmaktı.

Hangi cehennemdeydi? Kalbi gittikçe hızlanırken göğsünden fırlayacakmış gibi oldu. Ve-

Alevlerden kaçıyor gibiydi. Silah hala saçları yüzünün etrafında uçuşuyordu. Doğruca ona doğru koştu.

Siktir et, doğruca *ona* koştu. Titan onu yakaladı ve kendine doğru çekti ve tüm vücudu titredi. Onu o kadar sıkı tutuyordu ki muhtemelen nefes almasını zorlaştırıyordu ve biraz gevşemesi gerekiyordu. Kesinlikle yapmalıydı, ama önce...

"Bebeğim, beni bir daha asla böyle korkutma." Bunu kaldırması mümkün değildi. Tutuşunu biraz gevşetti, çünkü onu incitmek istemiyordu. Onu değil. Asla.

"O burada." Kelimelerin hızlı bir koşuşturması. "O burada ve ben ona ateş ettim... O . Tanrım... *Blake burada.*"

Sözcüklerinin algılanması bir süre aldı. Ve anladıklarında...

Titan silahı onun parmaklarından çekti.

Ona ateş ettim.

"Nerede?" Vahşi bir talep.

"Ormanın yakınında. Titan,

ben-" "At silahını!"

Başını tekrar otoparka doğru çevirdi. Polisler nihayet itfaiyecileri ve acil yardım ekiplerini beş dakika kadar takip ederek içeri girmişlerdi.

"At silahını!" Polis silahını Titan'a doğrultmuştu. Titan silahı oldukça titrek tuttuğunu da fark etti.

Cassidy Titan'ın elinden kurtuldu ama sadece onunla polisin arasına girebilmek için. Oh, lanet olsun, hayır. O değil miydi

Onu bu konuda mı? *Silahların önünde durma, bebeğim.*

Dersini almamıştı. Çok açık.

"Bırakıyorum," dedi Titan çünkü başka ne seçeneği vardı ki? Silahı yere bıraktı ve ellerini kaldırdı.

"O bir ABD şerifi!" Cassidy bağırdı. "Bütün bunları yanlış!" Ancak sözlerinin yarısını söylerken öksürüyordu, bu yüzden Titan polisin her şeyi anladığından emin değildi.

"Kimlik görmem gerek!" Ortağı öne doğru eğilip Titan'ın az önce düşürdüğü silahı kaptığı sırada polis silahıyla işaret etti. "Şimdi!"

"Evet, bu zor olacak. Kimliğim motelde. Bilirsin işte..." Sesi hâlâ normalden çok daha sertti. "Arkamızda yanan."

"Burada bir katil var!" Cassidy polislere bağırdı. "Ormanın yakınında! Bir seri katil! Gidip onu yakalamalısınız! *Gidin!*"

Polisler birbirlerine baktılar. Hiçbir yere gitmek için hareket etmediler.

Orospu çocuğu. "Kaçıyor," diye hırladı Titan.

"Kanaman var dostum." Sessiz kalan ortağından. "Sana pansuman yapalım ve neler olduğunu anlayalım. Hadi, ambulansa doğru yürü."

Lanet olsun. Neler olduğunu öğrenmek mi istediler? *Çok kolay.* Bir katil kaçıyordu. Ama ona doğrultulmuş iki silah vardı, bu yüzden Titan yürümek zorundaydı. Yine de Cassidy'nin dirseğini yakaladığından emin oldu ve onu silahlardan *uzaklaştırdı*. Artık birileri için kalkan görevi gördüğü o saçmalıklar olmayacaktı. *Benim için olmadığı kesin.*

Ambulansa yaklaştıklarında.

Bıraktığı küçük kız onlara doğru hızla geliyordu.

Polisler geri çekilmesi havlarken çocuk tekrar bacağına yapıştı.

O .

"Seni seviyorum," dedi Titan'a.

Kaltak ona ateş etmişti.

Ormanda gürleyerek ilerledi, kanı damarlarında kaynıyordu ve çekici hâlâ elinde sıkıca tutuyordu. Onun kendisine doğru geldiğini düşünmüştü. İlerlerken adımları sendelemişti ve Cassidy'sini geri aldığı için gülümsüyordu...

Sonra atletinin altından silahı kaptı ve ateş etti.

Ona.

Eğer çoktan yana sıçramamış olsaydı -ve kadın hâlâ bu kadar kötü bir nişancı olmasaydı- kurşun ona isabet edebilirdi.

Kaltak. *Kaltak.*

Bunu ödeyecekti. Bundan emin olacaktı. Onu bir kaide üzerine koymayı planlamıştı. Dünyayı onun ayaklarının altına sermeyi.

şimdi onun nankör kıcını yerin dibine sokacaktı.

ONUNCU BÖLÜM

"Marshal Everett?" Üniformalı polisti. Genç olan. Titan'a silahını bırakmasını ilk emreden adam. Çocuğun adı Dillon McKell'dı. Dillon ayaklarını sürüyerek yürüdü. "Çok özür dilerim, efendim." Yaklaşık ellinci kez özür diliyor. "Ben sadece... o sırada kimliğiniz elimizde yoktu ve işi şansa bırakamazdık ve-"

"Ve Blake Normandiya çoktan gitti." Güneş gökyüzüne yükselmişti. İtfaiyeciler yangını birkaç saat önce söndürmüşlerdi. İtfaiyecilerden bazıları yeniden alevlenme riskini değerlendirerek temkinli davranmışlardı, ancak şu ana kadar alevlerin yeniden alevlendiğine dair bir işaret yoktu.

Tıpkı Blake Normandiya'dan hiçbir iz olmadığı gibi.

Titan'ın kimliği bulunmuştu. Yangın onun odasına hiç ulaşmamıştı; o oda kompleksin karşı tarafındaydı. O ve Cassidy üstlerini değiştirebilmişlerdi. Çantalarını alabilmişlerdi. Ve kimliğini kanıtlamıştı.

Çok geç.

"Burada olduğundan emin değiliz." Ah, şimdi bu hafif nazik ses Dillon'ın komutanına aitti. H.G. Small, şüpheli bir seri katil söylentisi kendisine ulaştığında hızla olay yerine gelmişti. H.G. ellerini geniş kalçalarının üzerine koydu. "Adamlarım hâlâ ormanı arıyor. Şimdiye kadar ondan bir iz yok. Arkadaşınız olabilir..." Başını sağa, Cassidy'ye doğru eğdi. Cassidy kaldırıma oturmuş, ellerini yukarı doğru çekilmiş dizlerine dolamıştı. Kot pantolon ve mavi bir tişört giymişti. Küçük ayaklarına spor ayakkabı giymişti. Öne doğru eğilmişti ve etrafındaki manzarayı görmezden geliyor gibiydi.

H.G. homurdandı. "Biraz korkmuş olabilir. Dün gece çok şey oldu. Bazen insanlar gölgelere atlar." Genizden gelen sesi alçak perdeden çıkmıştı, bu yüzden Titan Cassidy'nin bu sözleri duyduğunu sanmıyordu.

Ama ba ı geriye e ildi ve sonra onlara doğru döndü. Kadın Titan'a baktı.

"Gölgelerin  zerine atlamaz." Basit bir gerçeği ifade ediyordu. Cassidy adamı gördüğünü söylediyse, ona inanırdı.

Sikti imin kalıpları.

Penceredeki tahtadan çıkan çivileri gördüğünde zihninde hepsi bir araya gelmişti. Birisi o yangını kasten ba latmı  ve sonra da aileyi tuza a d   rm  t . Herkesin motelden *kaçmasını* isteyen biri olabilirdi.

Bunu sen yaptın, değil mi, seni orospu çocuğu? Ne oldu, Cassidy'nin hangi odada olduğunu bilmiyor muydun? Sen de onu dumanla dışarı çıkarmayı mı d   nd n?

Ve ba armı tı. Plan i e yaramı tı. Neredeyse m kemm l bir şekilde.

Eminim sana ateş ettiğinde gerçekten korkmu sundur. Bunu beklemiyordun, değil mi?

Ama Blake Normandy'nin orada olması, moteli bulması için.

Bizi takip etmiş olmalı.

Ve i te o anda Titan için yapbozun bir parçası daha yerine oturmuştu. Cassidy ile birlikte kasabadan ayrılırken, Nowhere'deki kaotik sahnenin yanından geçtiğini hatırlıyordu - endişeli polis memurları, kökünden s k lm   a a  ve arka camında kiralık barkodu olan kamyonet. Maverick'i kontrol etmek için aradı ında  erif

polisin çok sayıda yara izi olduğunu ve kamyon sürücüsünden hiçbir iz olmadığını söylemişti. Şerif adamın fırtınadan korkarak bir yerlere kaçtığını düşünmüştü. Ama ya...

Peki ya...

Ya kamyonu kullanan Blake olsaydı? Ya dışarıda beni izliyor olsaydı ve Cassidy ile ayrıldığımı görseydi? Titan kuyruk tespitinde iyi olduğunu düşünmekten hoşlanıyordu ama kimse mükemmel değildi. Ve elbette, eğer o pislik Titan'ın aracına herhangi bir GPS takip cihazı yerleştirecek kadar yaklaştıysa-

"Burada olduğundan gerçekten emin olamayız," diye devam etti H.G., sesi asıktı. "Adamın eşkaliyle birlikte bir arama bülteni çıkaracağım. Kesinlikle tetikte olacağız, ancak yerini tespit etmek için yapabileceğimiz başka pek bir şey yok-"

"Yeni bir arabaya ihtiyacım var."

H.G. ağzını kapattı. Başını salladı. "Tabii, tabii. Çok uzakta olmayan bazı kiralama şirketlerimiz var. Size bu konuda yardımcı olabiliriz-"

"Aracımda takip cihazı olup olmadığını kontrol etmeleri için birilerini bulabilir misiniz?" Cipini işaret etti. Aracının arkasında da bir barkod vardı. Kontrol edildikten sonra cipin kiralama acentesine iade edilmesi için gerekli düzenlemeleri yapacaktı.

H.G. yine başını hızlıca salladı. "Elbette, ama... neden?"

"Çünkü bir katilin beni takip ettiğini düşünüyorum." Hayır, o kadar da değil. Titan gözlerini Cassidy'ye dikti.

Onu. Blake onun gitmesine izin veremezdi. Ateşe düşmüş bir pervane gibi.

sürekli ateşe geri dönüyordu.

Titan'ın burun delikleri alevlendi. *Lanet olası gerçek ateş.*

"Hastaneye gitmek istemediğine emin misin?" Dillon topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken sordu. "Sağlık görevlileri senin için oldukça endişeli görünüyordu."

Titan'ın bakışları genç polise döndü; çocuğun gözlerinin Titan'ın çenesi boyunca uzanan yara izine kaydığını görmek için tam zamanında gelmişti. H.G. koyu renk bir güneş gözlüğü takıyordu ama Titan onun da yüzündeki izlere bakarak zaman geçirdiğinden emindi.

Hayatımın hikayesi.

"Ben iyiyim." Yeni kesikler ve çürükler. Önemli bir şey değil. Kanamayı durdurmuştu. Olay yerinde verilen oksijeni de almıştı.

Kurtardığı baba hastaneye gitmişti. Bütün aile . Bu asla unutamayacakları bir tatil olacaktı.

En azından o iyi. En azından baba kurtuldu. Babadan bahsetmişken... "Birisi o pencereyi çivilemiş." Bakışlarını Cassidy'den uzaklaştırdı -çünkü bakışları çoktan ona kaymıştı, bunu sürekli yapıyordu- ve Dillon'ı sabitledi. "Babası bir şey görmüş olabilir. Anneye sordum bile, hiçbir şey hatırlamıyor, sadece çocuklarının çığlık attığını ve alarmin çaldığını hatırlıyor. Ama baba camı kırıp onları dışarı çıkarmaya çalışırken belki bir şey görmüştür."

"Blake Normandy gibi mi?" Dillon sordu. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Aynen onun gibi." Ve Titan da Maverick'in sorgulanmasını istedi. Uyandığında. *Eğer uyanırsa.* Belki ikinci kasırga gelmeden önce o piçi de görmüştü. Titan ayrıca federal arkadaşına Hiçbir Yer'de gördüğü kiralık kamyoneti kontrol ettirmeyi de planlıyordu. Bir araç kiraladığınızda kimlik ve kredi kartı göstermeniz gerekiyordu. *Ama eğer*

Normandy, sahte bir kimlik ve çalıntı bir kredi kartı kullanabilirdi. Yine de her ipucunu kontrol ederlerdi. Titan seçenekleri düşünürken başını salladı. "Bölgede kaybolabilecek arabalara göz kulak olmanı istiyorum. Blake buradan bir an önce çıkmak isteyecektir."

Bu tam olarak doğru değildi.

Titan bir kez daha Cassidy'ye doğru baktı. Başını yukarı doğru çekilmiş dizlerinin üzerine koymuştu. Saçları öne doğru dökülmüştü. Aynı anda hem güzel hem de kırılğan görünüyordu. Onu kollarının arasına almak ve oradan çok ama çok uzaklara götürmek istiyordu.

Ama onu takip edecek. Nereye giderse gitsin.

Blake takip ederdi.

Çenesi kilitlendi. *Onun için hazır olana kadar onu güvende tutmalıyım.* Blake'i hafife almıştı. Diğer adamdan çok önde olduğunu düşünmüştü. Bu saldırı ona yapılmıştı. "Aynı hatayı bir daha yapmayacağım."

"Ah, tekrar gelin, Şerif Everett?" Dillon'ın sesi biraz çatallaştı. "Ne hatası?"

Düşmanını küçümsemek. "Numaram sende var. Beni arayacaksın eğer babasından bir şey öğrenirseniz? Ya da olay yerinde başka bir şey bulursanız?" Bir yanı o ormanın her santimetrekaresinde kendi başına dolaşmak istiyordu. Ama haritaları çoktan görmüştü. *Kilometrelerce.* Yerel yetkililer arıyordu. Gündüz ve gece boyunca aramaya devam edeceklerdi, bunu biliyordu.

Ama o pişin kaçtığıını da biliyorum.

Şimdilik.

"Kesinlikle," diye güvence verdi H.G..

Ondan daha fazla uzak kalamazdı. Titan oyalanan polislerin ve itfaiyecilerin yanından geçerek Cassidy'ye doğru ilerledi. Adam yaklaşırken Cassidy kaskatı kesildi ama başını kaldırmadı. Adam tam yanında durduğunda bile.

"Dur tahmin edeyim..." Sesi düz çıkıyordu. Nadiren düz çıkardı.

"Ondan hiçbir iz bulamadılar mı? Burada olduğundan bile emin değiller ve her şeyi hayal ettiğimi mi düşünüyorlar?"

Hemen hemen, evet. "Aramaya devam edecekler. Babayla da konuşacaklar. Bakalım işe yarar bir şey görmüş mü?"

Omuzları çöktü. Sonra yavaşça başını kaldırdı ve ona baktı. Gözleri hiç bu kadar karanlık görünmemişti. "Ben deli değilim."

"Öyle olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Ama polisler biliyor mu? Sicilime bakıp daha önce suç işlediğimi gördüler mi? Eski sevgilimin beni takip ettiğine dair bir hikâye uydurduğumu mu düşünüyorlar? Tıpkı o polislerin Florida'da mutfakta yerde yatan zavallı kadınla ilgili hikâyeyi uydurduğumu düşündükleri gibi mi?" Dudaklarını yaladı. "Onu motelde gördüğümü uydurduğumu mu düşünüyorsun? Sence duman yüzünden kafam karıştı ve boş yere mi ateş ettim? Ya da eski bir kâbusa mı ateş ettim?"

Titan onun yanına çömeldi. "Beni ateşe doğru takip etmemen gerekiyordu."

"Desteğe ihtiyacın vardı. Diğer herkes sadece burada duruyordu."

Buraya. Oturduğu yerde. Sokak lambasının altında. Gerçi diğer motel müşterilerinin çoğu çoktan gitmişti. Önce polisler onlarla konuşmuş, sonra da konuklar olabildiğince hızlı kaçmışlardı.

Cassidy'nin Blake Normandy olarak tanıdığı adamı başka kimse görmemişti. Ya da en azından kimse onu gördüğünü hatırlamıyordu. Ama

sahne tam bir kaostu.

Eminim onun tasarımıyla.

"Diğer herkes burada duruyordu," diye yavaşça cevap verdi Titan, uzanıp onu kollarının arasına alma dürtüsüyle savaşıırken, "çünkü burası güvenli bir nokta. Yangının alevlendiği yerden uzakta."

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Söylemiyorsun."

"Siviller yanmak istemedikleri sürece uzak dururlar."

"Sen bir itfaiye kahramanı değilsin, biliyorsun. Alevlere doğru koştu." Bir omzunu silktilti. "Yangına doğru gitmek senin için daha güvenli değildi ama bunu yaptın."

Çenesi sertleşti. "Bu farklıydı."

"Neden?" Bir tutam siyah saç yüzünün yan tarafına düştü.

O kilidi geri fırçalaması gerekiyordu. Eli kızın ipeksi yanağında oyalandı. "Çünkü söz konusu olan benim hayatımdı. Senin değil."

"Senin hayatının oldukça önemli olduğunu düşünüyorum." Dudaklarını ıslattı.

"Orada kapana kısılmaktan korkuyordum. Yangın pencereye uzanıyordu. Duvarı yiyordu. Çatıya kadar çıkıyordu..." Nefesini hırıltılı bir şekilde bıraktı. "Adımın duyduğumda içeri girmenin başka bir yolunu için acele ediyordum."

"Başka bir çıkış yolu buldum. Bağlantı kapısını kırdım ve diğer odadan çıktım." Ama Blake'le olan sahneyi bir kez anlatmasını istiyordu. Evet, polislerle anlatmıştı. Aslında iki kez. Her kelimesini dikkatle dinlemişti. Ama yine de hikâyeyi bir kez daha dinlemek istiyordu. "Seni çağırdığında geri mi döndün?"

"Geri döndüm çünkü sen olduğunu sandım. Sonra ormandan . Büyük bir palto giyiyordu ve sanırım elinde bir çekiç vardı."

Doğru. Titan başıyla onayladı. *Tahtayı pencerenin üzerine çivilemek için çekiç kullandı.*

"Bana doğru geliyordu. Bir eliyle uzanırken diğer eliyle çekici tutuyordu. Onu özleyip özlemediğimi sordu." Sesi hâlâ çok düzdü. İçi boştu. Duyguyu, yani yaşamı geri istiyordu. "Sanki elini tutup onunla birlikte kaçacakmışım gibi davrandı. Ama ben daha iyi biliyordum. Onun elini tutarsan diğeri de o çekici kolayca kafana indirebilirdi. O şeytanın ta kendisi. Daha önce beni sevdiğine dair söylediği saçmalıklar umurumda değil. Başkalarına zarar vermesini engelleyebileceğime dair..."

Hay sikeyim. Bu kısım yeniydi. Bunu daha önce hiç söylememişti. "Cassidy?"

Alt dudağı titredi. "Psikiyatri koğuşunda yatağa bağlanmışım ve bana her şeyi değiştirebileceğimi söyledi. Onunla kalırsam başka kimseyi öldürmesine gerek kalmayacağını söyledi. Tıpkı onun gibiymişim." Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Parmakları hemen onu uzaklaştırmak için kalktı. "Sonra bir neşter getirdi. Tam üzerime doğru sürdü ve son saniyede durdu. Beni bıçaklayıp öldüreceğini sandım ama kalbimin üzerinde durdu. Ve bana dedi ki... *'Gördün mü, ben seninle farklıyım.'*" Bir gözyaşı daha. Parmaklarını bir kez daha hızlı ve sertçe kaydırıldı. "Ama ona inanmadım. Onun da bana sırt çevirmesinin an meselesi olduğunu düşündüm. Ve mutfaktaki o kadın gibi olmak istemedim..."

Onu kollarında istiyordu. Sözleri onu kırıyordu.

"Kaçtım. Beni başkalarına zarar vereceği konusunda uyarmasına rağmen. Bana onu durdurabileceğimi söyledi." Gözlerini hızla kırıştırdı. "O zaman bu gece neredeyse o aileyi öldürüyordu. Eğer sen onu yakalayamamış olsaydın.

onları dışarı çıkarır. Bu benim yüzümden. Bunu ben yaptım. Onunla kalmalıydım ve bunların hiçbiri olmayacaktı-"

"Tabii ki hayır." Gırtlaktan bir hırıltı. Sonra kontrolünü kaybetmesine izin verdi. O

Onu yakalayıp kollarının arasına aldı ve polislerin ya da itfaiyecilerin onu görmesini umursamadı. Ne düşündüklerini boş ver. Cassidy acı çekiyordu. Onu sıkıca kendine çekti ve başı üzerine eğilirken onu kollarının beşiğinde tuttu. Kulağına doğru, "Senin üzerinde hiçbir şey yok. Hiçbir şey, anlıyor musun?"

Ürperdi. Ona tekrar sarılmadı. Sadece kollarının arasında durdu. Acısı içinde yaşıyor ve nefes alıyor gibiydi. Adam bundan *nefret ediyordu*.

Titan tekrar, "Senin üzerinde hiçbir şey yok," dedi. Kadın ona karşı sıcak, güçlü ve canlıydı. Zihninde o gürleyen silah sesini duymaya devam etti. Ve düşünüyordu.

Ya o ses ona ateş eden Blake'e ait olsaydı? Ya onu kaybetseydim?

Hayır, siktir , *hayır, böyle* bir şey olmayacak. Cassidy ölmüyordu.

"Ya dursaydı?" Çok alçak sesle . "Ya onu durdurabilseydim?"

"Onu durduracaksın. Durduracağız." Bir yemin. Titan başını kaldırdı ve

ona bakabilirdi.

Doğruca onun göğsüne bakıyordu. Boynuna. Ama onun sadece kendi geçmişini görüyor olabileceğini düşündü. Parmakları çenesine dolanmak için hareket etti, böylece başını geriye doğru eğebildi. "O manipülatif bir piç."

Gözleri hâlâ yaşlarla doluydu. "Annesinin bir gün önce Tutmak mı? O daha iki yaşındaydı. Onu durdurabilirdim... Kalmalıydım..."

"Yani parçalara ayrılıp çürümeye terk edilebilir miydin?" Cassidy irkildi. Yüzünde kalan tüm renkler ağarmıştı.

"Kahretsin. Hayır, bebeğim, özür dilerim. Kahretsin!" Ne diyeceğini bilemiyordu.

Nasıl teselli edeceğini bilemedi. Yapamazdı. Çok fazla konuşmamayı tercih etmesinin bir başka nedeni daha. Yanlış bir şey söyledi ve her şeyin içine etti. "*Söylediği hiçbir şeye güvenemezsin.*" İşte böyle. Bu daha mı iyi oldu?

Hâlâ ölüm kadar solgundu.

Cassidy ölmüyor.

"Kalman için seni suçlu göstermeye çalışıyordu." Vegas'a vardıklarında Oliver'ı onunla konuşturacaktı. FBI ajanı seri katillerin manipölasyon stratejileri hakkında her şeyi biliyordu. Seri katiller onun uzmanlık alanıydı. Çok sapkın bir uzmanlıktı ama işte. Oliver için sapkınlık bir yaşam biçimiydi. "Başka birini kontrol edemezsin. Blake'in yaptığı her şey onun suçudur."

Yüz ifadesi değişmedi.

Kızın ona inanmadığını biliyordu. "Kahretsin, Cassidy, sen bir *iyi* bir insan."

"Bunu bilemezsin." Ondan uzaklaştı. Kollarını karnına doladı. Kaybolmuş ve üzgün görünüyordu. "Beni tanıımıyorsun." Başını öne eğdi.

Onun dayak yemiş duruşundan nefret ediyordu. "Tatlım, çok iyi biliyorum." Başını kaldırdı.

"Seni Nowhere'de başka nasıl bulabilirdim ki?" Aylardır onu takip ediyordu. Diğer davalardan izin alarak. Molaları ve tatilleri kullanıyordu. Asla pes etmedi. Avlanmaya devam ediyordu çünkü kız onun için bir saplantı haline gelmişti. "Seni tanıyorum. İçini ve dışını."

Onu çok yakından tanıyordu. Ağzını onun çekirdeğine dayamış ve açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onu yalayıp yutmuştu. Eğer o yangın alarmı olmasaydı, şimdi onun *içindeydi*. Ama şimdi bunu konuşmanın sırası değildi. Hatta bunu düşünmenin bile zamanı değildi. Yola çıkmaları gerekiyordu. Açıkta kalması iyi bir fikir değildi. Kalacak güvenli bir yere ihtiyacı vardı. Ona bir tane verecekti.

"Çok iyisin," dedi ona tekrar.

Çenesi biraz daha kalktı. "Bir şerif olarak, bu dünyada çok fazla kötülük olduğunu bilmelisiniz."

O . Kesinlikle, Titan bunu biliyordu.

"İyi olması gereken yerlerde bile kötülük var. Blake tıpkı onun gibi olduğumu düşünüyor. Dünyada sevdiği tek kişi. Sence neden böyle?" Başını salladı. "Belki de bana baktığında senin göremediğin bir şey gördüğü içindir."

"Siktir et o boku," dedi acımasızca.

Cassidy gözlerini kırptırdı.

"İçimde bir sürü *kötülük* var. Bunu görebiliyorum. Tanıyabiliyorum. Sende hiç yok Cassidy." Elini ona doğru uzattı. "Şimdi yola koyulmaya, dışarıdaki en sadist herifleri alaşağı etmekten zevk alan ukala bir FBI ajanıyla buluşmaya ve hep birlikte eski sevgilini sefil hayatının geri kalanına hapsetmek için bir plan yapmaya ne dersin?"

Sağ kolu vücudundan ayrıldı. Eli onunkine uzandı. Parmakları onunkilerle birleşti.

Kilometreler bir bulanıklık içinde geçti. Yeni araç, aynı bangır bangır çalan radyo.

Cassidy onunla konuşmuyordu. Bir sorun olduğuna dair kesin bir işaret. Şarkılara da eşlik etmiyordu. Sesi sonuna kadar açmıştı ve başını yana eğmiş, camdan dışarı, geçip giden manzaraya bakıyordu. I-15'in bu bölümünde görülecek pek bir şey yoktu. Belki arada bir reklam panoları. Başka pek bir şey yoktu.

"Muhtemelen akşam dokuz gibi Vegas'ta oluruz." Bir yerlerde bir şeyler atıştıracaklardı. "Tabii bir lokantada durup başka bir soygunu engellemememiz şartıyla." Ona doğru bir bakış fırlattı.

Onun zayıf ve boktan mizah girişimini kabul etmedi. Doğru ya. Elleri direksiyonda sıkılaştı. Otomatik olarak arkalarına baktı. Herhangi bir kuyruk izi yoktu. Ve arabayı kiralama şirketinin otoparkından rastgele seçmişti. Üzerinde bir etiket olmasına imkân yoktu.

Cassidy kiralık arabada onun yanında oturuyordu ama sanki binlerce kilometre uzaktaydı. Onun kendi düşüncelerinin cehenneminde kapana kısıldığını biliyordu ve onu geri getirmenin bir yolunu bulmak için umutsuzca mücadele etti.

Eli uzandı ve radyoyu kapattı. Cassidy irkildi ama ona doğru bakmadı.

"Özür dilememi mi istiyorsun?" Kelimeler paslanmış gibiydi. Özürleri genellikle paslıydı. Ama bunun söylenmesi gerekiyordu. Belki de onu dışlamasının nedenlerinden biri de buydu.

"Güvenliğinizi düşünmeden ateşe doğru koştuğunuz için mi?" Ondan görünüşte sıradan bir cevap. "Elbette, bunu yapabilirsin. Bunu bir daha yapmayacağına söz vermeni isterdim ama içimden bir ses bunun tutabileceğin bir söz olmadığını söylüyor."

Az önce ona birkaç cümle söylemişti. İki saatlik sessizlikten sonra Titan bunu bir kazanç olarak görüyordu. "Ben bundan bahsetmiyordum."

"Hayır mı?"

"Hayır."

"O zaman neden ?"

"Motel odasındaki yatakta neredeyse seni beceriyordum." "Oh."

Tüm alabildiği bu muydu? Bir *oh*? "aştım." "Öyle mi yaptın?"

Ona hızlı bir bakış fırlattı. Cassidy hâlâ pencereden dışarı bakıyordu. "Evet. Üzgündün."

"Öyle ?"

Tamam, insanlar normalde onunla konuşurken böyle miydi? Tam bir cevap almak için dişlerini sıkmak gibi mi? "Sen... bir kabus gördün."

"Bende her zaman var." Bir duraklama. "Şu anda arabada uyumaya korkuyorum çünkü çılgılık atarak uyanacağımdan korkuyorum."

"Rüyaların hakkında kimseyle konuştun mu?"

"Kiminle konuşabilirim ki?"

Şey.. "Benimle konuşabilirsin."

Başını ona doğru çevirdi. Onun bakışlarını *hissetti*. Ve onun cevabını beklerken nefesini tuttu.

Sonra ona "İstediğim bir şey için özür dilemene gerek yok" dedi.

Beni istedi. "Sen sadece...um, biraz sürmediğine emin misin? adrenalin patlaması mı yaşadın? Ya da belki de kâbustan korktunuz ve-
"

Yumuşak kahkahası onu durdurdu. Pek gerçek bir kahkaha gibi gelmemişti ama alabildiğini alacağını düşündü.

"Titan." Bir iç çekiş. "Titan, , ... Korkmuştum."

O da öyle düşünmüştü. *Ben de onu çok istediğim için bundan faydalandım.* Tam bir pislikti. "Ellerimi senden uzak tutacağım. Bir daha olmayacak."

Bir iç çekiş daha. "Ben de adrenalin kullanıyordum."

Ve tek istediğim seni becermekti. Evet, süper bir sikti.

"Ama adrenalin ve korkunun, o eşofmanları vücudundan söküp atmak ve her santimine dokunmak hiçbir ilgisi yoktu."

Araç biraz sağa savruldu. Tekrar yoluna soktu.

"Çukur," diye

yalan söyledi.

"Elbette."

Yalanına inanmadı.

Ve duymadan duramıyordu... *Adrenalin ve korkunun, o terleri vücudundan söküp atmak ve her santimine dokunmak istememle hiçbir ilgisi yoktu.* Boğazındaki yumruyu yuttu ve koltuğunda biraz kayd. Bu Vegas'a acı dolu bir yolculuk olacaktı. Belki de çenesini kapalı tutmalıydı. Normalde bu çok kolay bir işti. O zaman neden... "Beni becermek mi istiyorsun?" Kahretsin. Neden konuşmayı kesemiyordu?

"Seni nefes almak istediğimden daha çok istedim."

Arabayı yolda tutacaktı. Yapardı. Yola odaklanamadığı için ateşli bir kazada ölmeyeceklerdi.

"Blake'ten ayrıldığımdan beri kimseyle birlikte olmadım."

Orospu çocuğu. Nefes almaya konsantre oldu. Ve sürmeye. Ve biraz daha nefes almaya.

"Her zaman iyi bir karakter yargıcı olduğumu düşünürdüm. Sonra, bilirsiniz, işkence ve ceset gömmek gibi hobileri olan bir adamı seçtim. Böyle bir şey bir kadının kendini ikinci kez sorgulamasına neden olur." Yumuşak. Üzücü. "Aslında, tanıştığı herkesi ikinci kez tahmin etmesine neden olur. Kimseye güvenemeyeceğini düşünmesine neden oluyor. Kimseyle yakınlaşamayacağını ve güvende kalmanın en iyi yolunun? Herkesi , çok uzakta tutmak."

Nefes verdi. "Yaşamak için bir yol gibi görünmüyor."

"Öyle mi? Bana tek yol gibi geldi."

Bu sözlere nasıl karşılık vereceğini bilemedi.

"Sonra seninle tanıştım," dedi Cassidy. "Ve sen farklıydın."

"İlk tanıştığımızda *kaçmıştın*. Aslında iki kez."

"Ve beni kelepçeledin, saklamayı sevdiğin o sapkın tarafını gösterdin."

Yanaklarında sıcaklığın yükseldiğini hissedebiliyordu.

"Sakin olun, şerif. Sadece takılıyorum." Parmakları kolunun üzerinde . "En son birine aşık olduğumda hayatımın en kötü hatasını yapmıştım. Yandım. Fena halde. Ve başka birine karşı gardımı indirebileceğimi hiç düşünmemiştim. Ama buradayız... Tanışmamızın üzerinden yirmi dört saatten biraz fazla mı geçti? Otuz altı mı? Ve ben kendimi sana atıyorum. Kelimenin tam anlamıyla."

Titan boğazını temizledi. "Kendini fırlatmadın, daha çok üzerime düştün."

"Bu bir şaka mı? Senden mi? Dikkatli ol Titan, benim yanımda rahatlamaya başladığını düşüneceğim," diye azarladı. "Gardını indiriyorsun."

Rahatlamış hiçbir yanı yoktu.

"Ben bunu yapmam," dedi aniden. "Kendimi yeni tanıştığım erkeklerin önüne atıyorum. Bl-Blake ile bile..." Cassidy isim üzerinde bocaladı. "Birkaç ay önce ben..."

Durdu. Memnundu. Bir daha hiç düşünmek istemedi.

O piçin Cassidy'ye elini sürmesi.

"Bazen sadece duş alıp duş almak istiyorum. Her şeyi silip süpürmek istiyorum." Mümkünse sesi yumuşadı. Ve daha da üzgünleşti.

Elini uzatmadan önce bile onun radyoya uzanıp müziğin sesini açacağını biliyordu.

O da kızın bileğini yakaladı. Kız onu tekrar dışarı fırlatamadan parmakları dışarı fırladı ve kızın parmaklarına kilitlendi. "Silip atacak hiçbir şeyin yok." Hiçbir şey yok.

"Öyle hissediyorum. Beni işaretlemiş gibi hissediyorum ve bu işareti ."

Siktir et bunu. Dikiz aynasına tekrar baktı. Kilometreler boyunca kimse yoktu. Titan onları yoldan çekti.

"Titan mı?" Alarm alevlendi. "Sorun nedir? Patlak mı var? Ne oluyor?"

Vitesi parka aldı, emniyet kemerini çözdü ve yüzünü ona döndü.

"Üzerinde hiç iz yok."

Gözleri çok derindi.

"O senin kim olduğunu değiştirmede. *Sen hâlâ sensin*. Ve ona ait değilsin. Tek bir parçan bile ona ait değil."

"Öyle olduğumu sanıyor. Onun olduğumu sanıyor."

"Evet, benim durduğum yerden, o sadece psikopat bir pislik, bu yüzden onun ne düşündüğünün benim için hiçbir önemi yok." Titan dokunmak istedi

Onu. "O yakında kafese girecek bir adam ve sonra senin için sadece zamanla daha da solan bir anı olacak. Hayatına devam edeceksin. Hayatını yaşayacaksın ve o senin için ara sıra gördüğün kötü bir rüya olacak. Uyandığında kaybolan kötü bir rüya."

Cassidy başını salladı. Güzel gözlerini koyu gölgeler kaplamıştı.

"O kadar kolay olacak mı bilmiyorum."

Muhtemelen olmaz. Ama siktir . "Benim için boşalırken, ağzıma boşalırken, onu düşündün mü?"

Dudakları aralandı. "Ne?"

"Benim için gelirken onu düşündün mü?" Vahşi bir soru.

"Hayır, hayır, tabii ki hayır!"

Aynen öyle. Çünkü ağzı onun üzerindeyken, aleti onun içindeyken, başka hiç kimseye yer kalmayacaktı. "O zaman beni kullanacaksın, anladın mı?"

Bir kez daha başını salladı. Bu sefer biraz daha çılgınca. "Ben takip etmiyorum. Ve biz... muhtemelen sürmeliyiz..."

"Ne zaman kafanın içinde ona çok yaklaştığını hissetsen beni kullanıyorsun. Onun anısı seni incittiğinde, bana dönüyorsun. Onu silip süpüreceğim. Sana o kadar çok zevk vereceğim ki bildiğin acılar yok olacak." Mezarına kadar taşıyacağı bir yemin. "O seni işaretlemedi ama ben işaretleyeceğim. Seni o kadar derinden işaretleyeceğim ki beni içinde ve dışında hissedeceksin. Onun için bir yer olmayacak. Hiçbir zaman da olmadı. Sen onun değilsin ve asla da ."

Yüz ifadesi şaşkına dönmüştü. Evet, büyük bir sürpriz değildi. Muhtemelen adamın aklını kaçırdığını düşünmüştür. Belki de öyleydi. Kaybetmişti.

kesinlikle kontrolünü kaybetmişti. Ağzı akmaya başlamış ve hissettiği her şey ağzından dökölüvermişti.

Ama gerçek bu değil miydi? O tüketen arzuyu hissetmemiş miydi... Aylardır onu izlerken bu garip sahiplenme duygusunu mu hissediyordu? Onun resminin izini sürmüş, dudaklarının kıvrımını ezberlemişti. Ve onunla tanıştığında.

Bana yardım etmek için dumanın içinden geri geldi ve ateşle yüzleşti.

Bana bakıyor ve Cassidy yara izlerini umursamıyor.

Kontrolden çıkmıştı, evet ve Titan'ın umurunda değildi.

Onu endişelendiren tek şey... eğer çok ileri gittiyse... eğer onu korkuttuysa, eğer...

Öne doğru fırladı. Onu kendine doğru çekerken elleri başının arkasında uçtu. Ağzı onunkine çarptı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Onu öpmemeli.

Ama kimseyi daha fazla istediğini hatırlamıyordu.

Motel odasında içini parçalayan ihtiyaç geri gelmişti. Bu olmamalıydı. Burası doğru yer değildi. Bir *arabaydı*. Lise günlerinden beri bir arabada sevişmemişti. Ama buradaydı. Buradaydılar. Elleri adamın inanılmaz kalınlıktaki siyah saçlarına gömülüyordu, ağzı onun için ardına kadar açılmıştı ve eğer sinir bozucu emniyet kemeri onu tutmasaydı, adamın üstünde olacaktı. Kesinlikle onun kucağında.

Adamın elleri üzerinde gezindiğinde inledi. Onu daha da derinden öptü. Daha da sert. Çok fazla tutku. Elleri ondan uzaklaştı ama emniyet kemerini tutup çözmesine yetecek kadar uzun bir süre sonra neredeyse konsolun üzerine tırmanıyordu ki dizi radyonun bir kısmına çarptı ve müziğin yeniden patlamasına neden oldu.

Müzik sesi onu tekrar gerçekliğe döndürdü.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Nefes alış verişinin sesi arabayı dolduruyor gibiydi.

Şehvet Titan'ın yüzünü kapladı ve o inanılmaz gözlerinde parladı. onun. "Sik beni," diye gürledi. "Bunu burada yapmamalıydım." Onu kaldırdı. Onu koltuğuna geri oturttu.

Onu bir kez daha öptüm. hızlı. Yeterince uzun değil.

Ve onun emniyet kemerini tekrar bağladı. Sonra kendi emniyet kemerini taktı. Elleri direksiyona kenetlenmeden önce radyonun sesini kısıtı.

Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki her an göğsünden fırlayabileceğini düşündü. Bu küçük mola yeri kesinlikle olmuştu.

beklenmedik. "Yani motelde aramızda geçenlerden pişman değil misin?" Günün sert ışığında her şey farklı olabilirdi. Onunla herhangi bir sınırı aştığı için pişman olabilirdi.

Onun pişmanlığından korkmuştu. Olmak isteyeceği son şey Titan'ın hatasıydı.

"Bitiremediğimiz için pişmanım." Mavi gözleri onu canlı canlı yiyip bitirecek gibiydi. "Bitireceğiz. İlk fırsatta."

"Oh." Kendini biraz havalandırdı. Tanrım. Pencerelele buharla mı ısıtmışlardı? Ya da belki de sadece kendisi sıcak hissediyordu.

"Bu o fırsat değil." Dikiz aynasına baktı. "Hiç güvenli değil." Ve vites değiştirip onları tekrar yola çekti. "Ama seni yalnız yakaladığımda... yataklı bir otel odasında..." Çenesi boyunca bir kas esnedi. "Benim olacaksın."

Daha hızlı sür. Neredeyse o kelimeleri söylüyordu.

Neredeyse. "Ben bir piçim," diye homurdandı.

Hayır, öyle düşünmüyordu-

"Bakıma ve sabra ihtiyacın var ve benim seni korumam gerekiyor." Her kelime ısırılmıştı. Gerçek Titan tarzı. "Bana geri çekilmemi söyleyebilirsin."

Yapabilir miydi? O ne yapıyordu? Ona seçenekler sunarak yardım mı ediyordu? Eğer öyleyse, durabilirdi. Kendisi için en uygun seçeneği çoktan seçmişti.

"Ve koruyacağım," diye ekledi, sesi sert ve acımasızdı. "Ne olursa olsun seni koruyacağım."

Bildiğim iyi oldu. Ona yüzde yüz inanıyordu.

"Ama sana dokunmak zorunda değilim. Sen söyle-"

"Hayır."

Sarsıntılı bir baş sallama. "Anlıyorum." Parmak eklemleri beyazladı. "Ellerimi senden uzak tutacağım."

"Anladığımı hiç sanmıyorum." Dudaklarını yaladı ve hala onun tadını alıyorum. "Sana 'Hayır' diyordum, yani seni durdurmak için sihirli bir kelime söylemeyeceğim. Bana dokunmanı istiyorum." Pek çok nedenden dolayı.

Çünkü Blake'in bana sahip olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Çünkü o piç bana elini sürerse, önce iyi bir anım olduğunu bilmek istiyorum. Dünya başıma yıkılsa bile sımsıkı sarılabileceğim bir anım olsun istiyorum.

Çünkü kendim için bir şey istiyorum.

Ve Titan o şeydi. O kadar çok istediği bir adamdı ki bu onu belki biraz korkutuyordu. Ama iyi anlamda.

Blake'in onu korkuttuğu karanlık, dehşet verici yolun aksine.

Titan'ı istiyordu. Hayatının kontrolünü eline almak istiyordu. Kaçmayı bırakmak. Uzanmak ve arzuladığı adamı almak.

Bu sonsuza kadar sürececek bir anlaşma değildi. Bunu anladı. Bu bir şehvetti.

kaosun ortasında. Muhtemelen çevrelerindeki koşullar tarafından ateşi yükseltilmiş bir durum. Ama nedenlerini pek umursamıyordu. Önemsemediği şey.

Onunla kendimi güvende hissediyorum. Onunla iyi hissediyorum. Onu istiyorum.

Elini uzattı ve radyonun sesini biraz daha açtı. Damarlarında dolaşan şehvetin dikkatini dağıtmasına ihtiyacı vardı. Şehvet haftanın her günü korkudan daha iyiydi. Ama arabada ayaküstü sevişmeyeceklerini biliyordu. Titan'ın dikiz aynasına bakıp durmasına bakılırsa, onları takip eden bir kuyruktan korktuğundan şüpheleniyordu.

Otomatik olarak arkasına baktı. Orada kimse yoktu.

Koltuğuna yaslandı. Ve Cassidy şarkı sözlerine usulca eşlik etmeye başladı.

Göz ucuyla Titan'ın gülümsediğini gördü.

Günah Şehri'ne hiç gitmemişti. Şeritte ilerlerken Cassidy neredeyse burnunu arabanın camına dayamıştı. Karanlıkta, o uzayıp giden yolda görünüşe göre sonsuza kadar kalmışlardı ve sonra...

Işık.

Çok fazla ışık var.

Her yerde. Yanıp sönen tabelalar. Neon görüntüler. Ve çılgın bir ışık gösterisi eşliğinde dans edip dönen bir su fıskiyesi. Gördüğü manzara karşısında gülümsedi. "Bu inanılmaz bir şey. Bir süre Biloxi, Mississippi'de bir kumarhanede çalışmışım ama böylesi yoktu." Çok sayıda insan sokakları doldurmuştu. Havada enerji vızıldıyor gibiydi. Uzaktan Eyfel Kulesi'nin bir kopyasını bile seçebiliyordu. Cassidy her şeyi aynı anda algılamaya çalışırken başını iki yana salladı. İnanılmazdı. Çok fazla. Çok fazla. Şeyler.

O aval aval bakmakla meşgulken, Titan sanki şehre onlarca kez gelmiş gibi rahatça sürdü arabayı. Arabanın GPS'ini bile kullanmamıştı. Cassidy şüphelenerek ona baktı. "Günah Şehri'nde kaç kez bulundun?"

"Yeter."

Bu pek iyi bir cevap değildi. Ölçülebilir bir sayı yok. Daha ziyade basit bir Titan konuşmasıydı. "Beş kez falan mı? Yedi mi?"

"Bir düzineden fazla. Burada pek çok ölümcül kaçağın izini sürdüm."

Bu kesinlikle her şeyin daha az parlak ve ışıltılı görünmesini sağladı, değil mi?

Adam arabayı yavaşlattı ve kadın, aslında Döner fısıkiyelerin olduğu yer. "FBI'dan arkadaşınla buluşmamız mıydı?" Titan'ın özel ajanı aradığını biliyordu. Aramayı rastgele bir benzin istasyonundaki kadınlar tuvaletinin önünde nöbet tutarken yapmıştı. Titan yolculuklarının son bölümünde onu neredeyse hiç gözünün önünden ayırmamıştı.

Blake'in korku filmlerinden fırlamış bir öcü gibi ortaya çıkmasından korktuğunu düşünen Cassidy, aşırı korumacı rutiniyle pek de mücadele etmiyordu. Daha çok tam anlamıyla destekliyordu.

"Onunla buluşacağız. İşte." Aracını arabaya doğru vale bölümü. "Oliver'in bizi bekleyen bir odası var."

Federaller normalde tanıklarla süper lüks otellerde mi buluşur? Bildiğim iyi oldu.

"Burası harika bir güvenliğe sahip." Arabayı park etti ve sonra dışarı çıktı anahtarı. Parmaklarını hızlıca hareket ettirdi ve anahtarla birlikte vermek üzere bir bahşış hazırladı. "Çantalarımızı ben taşıyacağım. Silahlarımın gözümün önünden istemiyorum."

Çantasında kaç tane silah olduğunu merak ediyordu.

"Resepsiyona gittiğimizde, Bay ve Bayan Robert Price olarak kaydedileceğiz." Dudakları büküldü. "Oliver korku filmlerine bayılıyor. Her zaman böyle şeyler yapıyor."

". Vale geliyordu.

Titan ona cevap vermedi. Vale aracın Cassidy'nin tarafına doğru ilerlerken o da arabadan indi. Üniformalı

Adam kapıyı açarken ona gülümsedi. Dışarı adımını attı, dans eden muhteşem fıskiyelelerin olduğu bu yer için fazla yıpranmış ve dağılmış hissediyordu. Moteldeki onca çılgınlıktan sonra makyaj yapmak için bile durmamıştı. Saçları dağınık bir at kuyruğuydu ve giydiği kot pantolon o kadar eskidi ki neredeyse tamamen solmuştu.

Ve Titan benimle öpüşmek için mi durdu? Tanrım. Kendini çok kötü hissediyordu ve bu arada Titan, çenesini kaplayan ince bir seksi sakal çizgisiyle kaslı ve tehlikeli görünerek aracın etrafında dolanıyordu. Saat beş yönündeki gölge onun işine yarıyordu. Gerçi teknik olarak daha çok saat dokuz gibiydi. Ya da iki günlük gölge... ya da kimin umurundaydı?

Anahtarı ve bahşişi valeye uzattı ama adamın çantaları taşımaya yardım etme girişimini elinin tersiyle itti. Titan onları kolayca taşıdı ve beklenti dolu bakışlarla ona doğru baktı. "Hazır mısın, sevgilim?"

Midesi küçük bir takla attı. Takla atmasının nedeninin ya da federal ajanla tanışmaktan korktuğu için. Her iki durumda da hazır değildi. Hayır, hem de hiç. Ama yine de bu işi yapıyordu.

Cassidy başıyla onayladı. Omuzlarını dikleştirdikten sonra, toplayabildiği kadar zarafetle otele doğru ilerledi. *Bay ve Bayan Robert Price*. Doğru. Bunu yapabiliirdi. Sanki ilk kez sahte kimlik kullanıyormuş gibi. Sakin davranacak ve karakterine sadık kalacaktı. İçeri adım attığı an hariç... *Vay canına*. Bakışları tavana uçtu ve ağzının açık kalmış olması gerektiğini biliyordu. Çok fazla güzellik.

"Ah, cam tavanımızı beğendiğinizi görüyorum." Kapıcı masasından bir adam öne çıktı. Yakasındaki parlak altın isim etiketi adının Kurt olduğunu gösteriyordu. "Tam bir şaheser, değil mi?"

Ağzının açık kalmasına engel olamadı.

"Yukarıda kaç tane elle üflenmiş çiçek olduğunu tahmin etmek ister misiniz?"

Cassidy'nin bakışları onların üzerinde kaydı. Titan onun arkasında durmuştu.

O muhteşem tavana baktı. Ne kadar çok renk vardı. Çiçekler ona doğru uzanıyor gibiydi. Kendini onları saymaya başlarken buldu.

"İki binden fazla," dedi Titan.

Oh. Bunu saymak biraz zaman alabilirdi. Bakışları tekrar kapıcı adama kaydı.

Kurt başını salladı, Titan'ın cevabı bilmesinden memnun olduğu belliydi. "Ve ağırlıkları kırk bin poundun üzerinde. çarpıcı, değil mi?"

Evet.

"Bize iş için mi yoksa zevk için mi katılıyorsunuz?" Kurt sordu.

"İkisi de," diye yanıtladı Titan.

Cassidy yakalandı Kurt'un bakışlar darting üzerinde Titan'ın yüz. Kurt belli belirsiz, gergin bir tıkrırtıyla yutkundu.

Titan'ın biraz önüne geçti.

Ama o sadece onun yanına gitti. "Eşim ve ben bir süit ayırttık. Bay ve Bayan Robert Price."

Kurt gülümsedi. "Evet, evet, elbette. Asistanınız az önce aradı geleceğini söylemek için." Bekle, asistanı mı?

"Ve siz de aslında balayı süitindesiniz." Gülümsemesi daha da genişledi. "İkinizi de tebrik ederim!"

Bunu fark etmemesi için sol elini arkasına sakladı. yüzük takmıyordu. "Balayı süiti mi?" Titan aynı anda

"Mükemmel," dedi.

Kurt, "Dur, senin için çantalarını alayım," diye teklif etti. Titan'ın elindeki çantalara uzandı.

Titan gitmesine izin vermedi. " sanmıyorum."

Kurt'ün alnında ter lekeleri belirdi. "Ah, elbette." Bakışları Cassidy'ye kaydı. "Anahtarlarınız bende." Anahtarları kapıcı masasından aldı ve ona uzattı. "Ve sizin için soğutulmuş şampanya var. Yanında da çikolata kaplı çilekler. Bu bizim romantizm paketimiz ve eminim tam da ihtiyacınız şey olduğunu göreceksiniz..." Hafif endişeli bakışları tekrar Titan'a yöneldi. "Unutulmaz bir gece mi?" Sonuncusu bir soru olarak ortaya çıktı.

"Eminim oldukça unutulmaz olacak," diye onayladı Cassidy. Kurt'e neşeli bir gülümseme fırlattı. "Binmemiz gereken özel bir asansör var mı?"

Oda numaralarını söyleyerek soldaki asansör sırasını işaret etti. "Fıskiyelerin muhteşem manzarasına sahipsiniz. Geceleri gerçekten çok güzel oluyor."

"Gidelim," diye mırıldandı Titan.

Kurt'ün endişeli bakışları daha da kötüleşti. Muhtemelen Titan aşık damat gibi davranmadığı içindi. Onun nasıl aşık olunacağını bildiğinden şüpheliydi.

Neyse ki ona biraz yardım edebilirdi. Cassidy Titan'ın göğsünü okşadı. "Beni soymak için çok acele ediyor."

Kurt'ün ağızı açık kaldı.

"Nasıl olduğunu bilirsin." Gamzelerini sonuna kadar açtı. "Yeni evliler."

Ama Kurt'ün bakışları onun okşayan eline kaydı. Sol eline. Alyansı olmayan.

Lanet olsun. Komplocu bir tavırla ona doğru eğildi. "Gerçeği istiyorsan, biz evli değiliz."

Titan'ın elinin altında sertleştiğini hissetti.

"Ama bu yüzden Vegas'tayız, haksız mıyım?" Kadından yumuşak bir kahkaha yükseldi. "Yarın gece evlenmiş olacağız." Keyifli bir ürperti gibi görünmesini umduğu bir ses çıkardı. "Kasabaya girdiğimizde çok şirin bir şapel gördüm. Tabelada yirmi dört saat açık olduğu yazıyordu."

"Ben... evet," diye çabucak toparlandı Kurt. "Bölgede birkaç tane harika kilise var. Size birkaçını tavsiye etmekten mutluluk duyarım. İsterseniz ayın için rezervasyon bile yaptırabilirim."

Yavaş ol, Kurt. "Tavsiyeler harika olur." Zaman o asansöre binmek için. "Belki yarın ilk iş odamıza bir liste gönderebilirsin? Şu anda penceremizden vaat edilen o fıskiye manzarasını görmek için can atıyorum."

Yardımsaver Kurt onları asansörlere kadar takip etti. Cassidy'nin kendi katına çıkabilmesi için anahtar kartlardan birini kullanması gerekiyordu ama ne mutlu ki asansör kapıları çok geçmeden Kurt'ün gülümseyen yüzüne kapandı ve Cassidy bir kez daha Titan'la baş başa kaldı.

Nefesi titreyerek dışarı çıktı. "Bana biraz yardım etmelisin Bir dahaki sefere daha gelişmiş bir gizleme hikayesi." Tepeden yumuşak bir müzik çalıyordu ve asansör çiçek gibi kokuyordu. Burnu seğirdi.

Asansörün duvarlarını aynalar oluşturunuyordu, bu yüzden Cassidy nereye bakarsa baksın, kendisine bakan dağınık yansımaları görüyordu. Yüzünü buruşturdu. Gözlerinin altındaki gölgeler... "Çok korkutucu."

"Milyon yıl geçse de asla." Gruff. "Sen her zaman güzelsin."

Ona gerçek bir gülümseme gönderdi. "Titan, hiç kimse sana en güzel şeyleri söyleyebileceğini söyledi mi?" Ve bazı en kirli şeyleri de, ama şimdi bu konuyu açmanın zamanı olduğunu düşünmüyordu. *Onun hatırası seni incittiğinde, bana dön. Onu süpüreceğim. Sana o kadar çok zevk vereceğim ki bildiğin acı yok olacak... Seni o kadar derinden işaretleyeceğim ki beni içinde ve dışında hissedeceksin. Onun için bir yer olmayacak. Hiçbir zaman olmadı. Sen onun değilsin ve asla da olmayacaksın.*

Sözler, .

"Hiç kimse böyle bir şey söylemedi," diye homurdandı Titan.

"Hayır mı? Belli ki yanlış insanlarla takılıyorsun." Kesinlikle öyleydi. Ama işler değişiyordu. Öyle umuyordu.

Bu kâbusun içinde yalnız değilim. Artık Titan'ım var. Ve hatta Onu çok kısa bir süredir tanımasına rağmen Cassidy ona hayatı pahasına güvenmişti. Nasıl güvenmesin ki? Onu tanıdığı kısa süre içinde Titan bir kahraman olduğunu tekrar tekrar kanıtlamıştı.

Onun kitabında, kahramanlar cidden ateşliydi.

Psikopat, seri katil eski sevgililer mi? O da değil.

Asansörün sesi duyuldu. Kapılar açıldı. İlk olarak Titan dışarı çıktı ve Titan'ın şeyin yolunda olduğu anlamına geldiğini düşündüğü bir hareketle başını eğmeden önce hem sağa hem de sola baktığını fark etti.

Alt dudağını dişleyerek onu koridorda takip etti. Yemyeşil halı, ayak seslerini yutuyordu. "Yani... artık benim için bir koruma falan mı olacaksın?" Zaten öyle olduğunu hissediyordu, özellikle de her yerde tehlike arıyor gibi görüldüğü için.

Titan .

Cassidy onun arkasından sıırttı. "Evet için bir, hayır için iki homurtu mu?"

Ona bakmak için döndü. Ve kaşlarını çatı.

Kısa bir tereddütten sonra Cassidy, "Homurtularını, hırıltılarını ve tüm o derin sesini inanılmaz derecede seksi bulduğumu söylemeliyim." dedi.

Ona gülümsemedi. Gülümsemesini ummuştu. Titan'ın gülümsemesine çok nadir rastlanırdı.

Yine de yüzü daha da asıldı.

Cassidy otomatik olarak uzanıp onun koluna dokundu. "Ne oldu?" *Yanlış bir şey söyledim.* Öyle demek istememişti. Titan'a iltifat etmeye çalışıyordu çünkü insanların ona çok fazla aval aval baktığını ve çok az iltifat aldığını fark etmişti. Amacı bu durumu değiştirmekti.

"Sesim... her zaman sertti. İri bir vücut, gür bir ses. İnsanların benden uzak durmasını sağlardı." Çenesini kaldırdı. "O hıyar tarafından... tutulduğumda, adamları beni kesip açarken boynuma bir ilmik geçirmeye karar verdiler. Onu sıktılar ve sıkabildikleri kadar sıktılar. Oyunlarından yorulana kadar bunu yapmaya devam ettiler."

Buz yanaklarını kaplıyor gibiydi. Cildinin üzerinde yavaşça uzanan küçük buz iğneleri.

"Hastanede uyandıgımda sesim normalden daha da kötüydü. Biraz daha iyi oldu. Pek bir şey olmadı. Doktorlar neyin zarar gördüğünü açıkladı ve sadece..." Arkasını döndü. "Lanet olsun, neyse o."

Nefesi titreyerek içeri girdi. Dışarı. Gözlerine dolmak isteyen yaşları kırpıştırarak uzaklaştırmak zorunda kaldı.

Sertleşti. "Cassidy-"

Bir damla gözyaşı . "Sakın şimdi dönüp bana bakmaya cüret etme."

Ama, lanet , yaptı. Etrafında döndü ve ona baktı.

Gözlerinde büyüyen korku. "Neden ağlıyorsun?"

Çünkü o insanların sana yaptıklarını düşündüğümde kalbim kırılıyor. "Çünkü şu anda birini öldürmek isterdim ama sen benden önce davrandın."

Gözlerini kırpıştırdı.

Gözyaşını iterken avuç içi yüzüne . "Sesini seviyorum. Yüzünü seviyorum. Vücudunu seviyorum. Sadece bu kadar acı çekmiş olmandan nefret ediyorum. Bundan senin adına gerçekten nefret ediyorum." Çok fazla duygusallaşıyordu. Çok az uyku. Çok fazla seyahat. Çok uzun zamandır peşinde bir katil vardı.

Ama Titan'a rastgele birini öldürmek istediğimi söyledim. Sanki normal bir şeymiş gibi.

Tanrım, bazen Blake'in kendisi hakkında haklı olabileceğinden korkuyordu.

Hayır. *Hayır.* Titan'ı iterek geçti. "Burası bizim odamız mı?" Evet, . Süit numarasını kontrol etti, başını salladı ve onu beklemedi. Kapının kilidini açmak için anahtarını kullandı. Tuş takımının üzerindeki küçük ışık yeşil renkte yanıp söner sönmez altın renkli kolu çevirdi ve iterek açtı

kapıyı açtı. Cassidy yemyeşil süitin içinde neredeyse tökezledi. Yanaklarını tekrar sıvazlarken bile Titan'la arasına çok ihtiyaç duyduğu mesafeyi koymaya çalışırken adımları sendeleyerek ilerledi.

Ve belki de gözyaşlarıyla dolu görüşü, süitin içinde bir adamın beklediği gerçeğini algılamasının biraz uzun sürmesinin nedeniydi.

Gözyaşları gözlerini bulanıklaştırdı. Çabucak gözlerini kırptırdı. İlk başta onu net göremedi ve gördüğünde-

Cassidy'den dehşet dolu bir çığlık koptu.

Bir sonraki anda Titan onu arkasına itti, çantalarından birinden bir silah çıkardı ve yabancının üzerine doğrulttu. "Kıpırdama," *diye* hırladı Titan. "Kafana bir silah doğrulttum, pislik herif."

Adam yerden tavana kadar uzanan devasa bir pencerenin önünde duruyordu. Dans eden fiskiyelere bakan bir pencere. Cassidy odadaki hiçbir ışığı açmamıştı. Sadece karanlığın içine girmişti. Adam karanlıkta *duruyordu*, sanki bu bir sorun olduğunu göstermiyordu. Orada durmuş fiskiyeleri mi izliyordu?

Vücudunu kıpırdatmadı ama uzun bir iç geçirdi. Suyun dansını izlemeye devam ederken sırtı ona ve Titan'a dönüktü.

"Titan, Titan, Titan..." Bir iç çekiş daha. "Sana bu harika süiti alan adama böyle mi davranılır?"

Titan küfretti. Titan'a biraz daha yaklaştı. etrafına bakıp onları bekleyen adamı daha iyi görebiliyordu.

Ama durun, eğer bu süiti onlar için almış olsaydı... Adam döndü. Çok, çok yavaşça.

Titan'ın eli dışarı fırladı ve yakındaki elektrik düğmesine çarptı.

Odayı aydınlık kapladı. Adam gözlerini kırıştırdı. Gözlerini kısıtı. Üzerinde süper pahalı, mükemmel kesimli, gri bir takım elbise vardı. Kahverengi saçları alnına dökülmüştü ve kısılmış gözleri önce hâlâ kendisine doğrultulmuş olan silahı, sonra da silahı tutan adamı görüyordu.

Adam Titan'a "Bunu indirebilirsin, biliyorsun," dedi.

"Biliyorum." Titan bilmiyordu. "Birinin odasına zorla girilmeyeceğini bilmen gerekirdi. Önce ateş edip sonra soru sorabilirdim."

Adam güldü. "Eğer bunu yapmış olsaydın, çok kötü bir şerif olurdu." Bakışları Cassidy'ye kaydı. "Vay, vay, ... Cassidy Jacobs. Kanlı canlı."

"Siz Fed'siniz." Sadece gri takım elbisesine bakarak bile onu öyle sanabilirdi. Ama sonra, Titan'la rahat konuşma tarzıyla - işte bu aşinalık anlaşmayı mühürlemişti.

"Ben Fed'im." Başını öne eğdi. "Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra işe koyulmaya ne dersin? Tabii çılgının otel güvenliğini üzerimize saldırtmazsa."

Kapıyı kapattı. Kilitledi. Ve parmaklarının titremesini görmezden geldi.

Titan'a baktığında, onun silahını indirdiğini gördü. Nefesi fısıltıyla kesildi. Tüm vücudu gergin hissediyordu, bu yüzden ajana "Ödümü kopardığın için teşekkürler" dedi.

Bir omzunu döndürdü. "Bu sahip olduğum bir yetenek." Ne yetenek ama.

Ona doğru yürüdü ve elini uzattı. "Ben Özel Ajan Oliver Foxx.
Sonunda iki X var."

Onun eline baktı. Elini .

Oliver'ın el sıkılaştırılmış etrafında Onu. "Ben
Oliver, ve Sen Cassidy Jacobs'sın, seri katilin kız
arkadaşı."

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Foxy'un sonunda iki tane *X* var," diye duyurdu Titan birkaç adım sağa ilerleyip çantaları dar kanepenin üzerine bırakırken. "Bazıları bunun fazladan bir pislik olduğu için olduğunu söylüyor."

Oliver'ın kaşları çatıldı. "Bazılarının-"

"Eski," dedi Cassidy, sesi gergin ve acımasızdı. "Ben Blake'in *eski* kız arkadaşıyım. Ve bunu biliyorsun. Son derece yorucu bir yirmi dört, kırk sekiz... *her neyse* saat geçirdim, bu yüzden beni yargılayacak *fazladan* bir pislikle uğraşacak havamda değilim. İnanın bana, başkasının üstüme gelmesine gerek kalmadan yeterince yargılıyorum." Elini Oliver'ın elinden çekerken burun delikleri alevlendi ve yükselen öfkeyle savaştı. "Daha çok Titan gibi olmanı umuyordum. Beklentilerimi bu kadar yüksek tutmamam gerektiğini bilmeliydim." Sonra Titan kanepenin yanında oyalanırken onun yanına geçti.

Titan Oliver'a ters ters baktı. O da öyle. Bir ömür boyu kullanacağı pislik kotasına gerçekten ulaşmıştı.

"Ne?" Oliver gözlerini kırıştırdı. "Neden bana öyle bakıyorsun Titan? Onun kız arkadaşıydı. Tanrım. Gerçek bir gerçeğe işaret etmem seni özür dilerim. Bir daha böyle şeyler söylemeyeceğim."

"Onunla akıl oyunları oynama," diye tersledi Titan. Kolunu onun omuzlarına doladı ve Cassidy'yi yanına çekti. "Bir *daha asla* oynama, anladın mı?"

Oliver Titan'ın kolunu Cassidy'nin omzuna nasıl doladığını fark etti. Vücutlarının birbirine kayışını ve ağzının açık kalışını. Sonra da kapandı. "Hayır."

"Evet," diye düzeltti Titan suratsızca. "İşin bitti, mı?"

"Hayır, yani..." Oliver elini saçlarının arasından geçirdi. "Siz ikiniz, burada bir şeyler mi oluyor?"

. Evet. Muhteşem bir orgazm ve daha fazlası için söz gelmişti, sadece o "daha fazlası", Fed'in süitlerinde beklemesi nedeniyle ertelenmişti. Sonra o pislik onun düğmelerine basmaya başladı.

Ama bir sonraki vuruşta Oliver'ın ifadesi tamamen değişti. "Oh, anladım. Ne yapmaya çalıştığını anlıyorum."

olduğunu sanmıyordu. Adam onaylayarak bakıyordu. Şimdi Titan'da.

"Bu işe yarayabilir." Oliver'dan bir baş sallama. "İyi plan. Hoşuma gitti. Hayır, *bayıldım*." Bir baş sallama daha. Kurnazlık bakışlarını aydınlattı. "Titan, bu harika. Yeni evli kapağı istediğinde bunun olacağını tahmin etmeliydim. Madelyn'le balayı süitini kullandığı ve iyi güvenlik özellikleri olduğu için Smith'ten ilham aldığını düşünmüştüm. Ama planı şimdi anladım ve kesinlikle harika. Blake Normandy'yi çıldırtacak ve saldırmak için ortaya çıkacak." Adım atmaya başladı. "Ama işe yaraması için burada kapalı kalamazsın. Şehre çıkmalısın. Görünür olmalısın. Eğer seni Utah'taki motele kadar takip ettiyse, Vegas'ta da ortaya çıkacağından emin olabiliriz. Bu sadece bir zaman meselesi. Sivil kıyafetlerini giyip gözlerini senden ayırmamaları için birkaç federal bulacağım. Bekleyeceğiz, onu sonuna kadar zorlayacağız ve sonra..." Dururken elleri birbirine çarptı. "Tuzağımızı kapatıyoruz."

Cassidy'nin başı Titan'a doğru döndü. İçini bir batma hissi doldurdu Mide. Bir hız treninin tehlikeli bir inişte çok hızlı ve çok uzağa gittiğinde hissettiğiniz duygu. "Neden bahsettiğini biliyor musun?"

ne hakkında?" Hız trenlerini sevmezdi. Hiç sevmedi. Oturduğu yerden kopmasına saniyeler kalmış gibi hissetmesine neden oluyorlardı.

"|-"

"Tabii ki biliyor. Senin de var." Oliver içini çekti. "Belli ki Blake'i ortaya çıkarmak için Titan'la sevgili olmanızdan bahsediyorum."

Başını tekrar Oliver'a doğru çevirdi.

"Adamın sahipleniciliğini ve öfkesini ona karşı kullanmak. Harika bir fikir. Yine de risksiz değil." Oliver bir kez daha pencereye doğru yöneldi ve dans eden fıskiyelere baktı. "Bu ikinizi de hedef tahtasına koyacak. Keşke onu tuzağa düşürmenize yardımcı olmak için fail hakkında büyük bir fikir verebilseydim, ama ben... Dürüst olmak , Blake'in sizi neden diğerlerini öldürdüğü gibi öldürmediğini tam olarak anlayamıyorum. Kesinlikle fırsatı vardı. Seninle birkaç ay çıkmış. Genelde hedefiyle tanıştıktan birkaç gün sonra onu öldürür ama seni öldürmedi..." Su, arkasında bir hareket patlamasıyla patlayacakmış gibi görünürken yüzünü döndü. "Sen değil."

Kalbi çok hızlı çarpıyordu. Titan'ın kolunun altından kaydı. Aralarına biraz mesafe koydu. Bu mesafe onu üşüttü, bu yüzden kollarını karnına doladı. "Yaptığın şey bu mu?" Cassidy Titan'a sordu çünkü kelimeleri doğrudan ondan duymaya ihtiyacı vardı. "Blake'in damarına basmanın bir yolu olarak sevgilim olmak mı?"

"Oliver çok fazla konuşuyor."

Bu bir inkar değildi. Bir adım daha geri çekildi.

"Ben katillerle oyun oynamam." Grim. "Bu daha çok senin tarzın, Oliver." Titan Fed'e doğru bir bakış gönderdi. "Son lanet olası hatandan ders almadın mı? Öyle sanırdım."

Oliver'ın bakışları yere kaydı.

Cassidy başını salladı. Takip edemediği pek çok şey vardı. İki adam arasındaki süitte çok fazla alt akıntı vardı. Anladığı tek şey neydi? Titan'ın Blake'i gölgelerden çıkarmaya yönelik bir tür strateji olarak onunla yatmak istediği. Titan'dan uzaklaştı ve kendini küçük bir yemek masasına doğru yürürken buldu.

Süit oldukça büyüktü. Ve söz verilen şampanya masanın üzerinde soğuyordu. Şampanya, etrafı buzla çevrili, özenle hazırlanmış gümüş bir kovanın içindeydi. Çikolata kaplı çilekler kenarda bekliyordu.

Eli şampanyaya uzandı.

"Ben bir hata yapmadım. Bir katili sokaklardan uzaklaştırdım. Dünya daha güvenli." Oliver'ın sesi Titan'a cevap verirken ölçülüydü. Biraz duraksamalıydı.

Cassidy mantarı patlattı ve uçurdu. Şampanya şişeden fokurdadı. Kendine sağlıklı bir porsiyon doldurmadan önce bir bardak aldı -ne barmenmiş ama- yanlışlıkla şişeye çarptı.

"Pişman değil misin?" Titan onun arkasından sordu. Soru Oliver'a yöneltilmiş gibiydi.

Bardağındaki baloncuklara baktı.

Oliver cevap vermedi. Bunu, ajanın pişmanlık duyduğu anlamına yordu. *Hepimiz öyle değil miyiz?* "Kendini o kadar kötü hissetme," dedi Fed'e, arkasına bakmadan. "Pişmanlıkların gecenin bir yarısı hepimizi canlı canlı yediğinden eminim." Bakışları masanın yanında duran manilla dosyaya takıldı.

ilek. Cassidy kadehi dudaklarına götürdü, Őampanyadan bir yudum aldı ve sol eliyle dosyayı açtı.

Hemen Şampanyayı kustu.

"Tanrım, Oliver. Şimdi ne yaptın?" Titan hemen oradaydı. Dosyayı kapatırken kolu ona sürtündü. "Cassidy."

Kapalı dosyaya baktı.

"Cassidy." Nasırlı parmak uçları çenesinin altına kaydı. "Bana bak, tatlım." Yavaşça çenesini yukarı kaldırdı.

Çenesi kalktı ama gözleri dosyada kaldı. Şampanyayı yere bıraktı. Ya yere koyacaktı ya da her yere d kecekti.

"Bu onun son kurbanı." Federal sessiz adımlarla yaklaşmıştı. Yakın sesi onu yerinden sıratmıŐtı. "Judith Trace -arkadaŐları ve geride kalan küçük ailesi için Judy- Güney Carolina ormanlarında bulundu. Sen Florida'da kaybolduktan dört ay sonra bulundu. İlk başta, Dr. Rossi kalıntıların yerini tespit ettiğinde, sen *olduğunu* düşündüm."

Cassidy bakışlarını kapalı dosyadan ayıramadı.

"Nefes al," ısrar etti Titan. "Yavaş, derin bir nefes al. Senin üzerinde değil.

Anladın mı beni? *Onun  l m  senin suçun değil.*"

Bakışları ona doğru kaydı. Mavi onu yakaladı. Onu tuttu.

Oliver, "Konuşkan biri gibi görünüyorsun Titan," dedi. "Yeni bir Şey mi var?"

"Siktir git." Parlak bakışları onu hiç terk etmedi. "Nefes al. ve ver. Çok solgunsun. Üzerimde bayılacaksın diye endişeleniyorum."

"Belki de yemek yemesi gerekiyordur." Oliver bir ilek aldı. "Bir tane ister misin?"

Bakışları ona kaydı. İstediği son şey yemekti. "Onu durdurabilirdim."
Oliver'ın kaşlarından biri havaya kalktı ve başını çevirip
yenilenmiş bir ilgiyle.

"," dedi Cassidy tekrar. "Ben gittikten sonra onu öldürdü. I..."
Gözleri sıkıca kapandı. "Titan, bana Güney Carolina'da bir kadın
bulunduğunu söylemiştin. Sana tekrar öldürüp öldürmediğini
sordum... Evet dedin... Tüm bunları *biliyordum*. Biliyordum ama-" Ama
o resimleri görmek her şeyi gerçek yaptı. O resimleri görmek her şeyi
mide bulandırıcı bir şekilde gerçek kılıyordu. "O zavallı kadın.
Onunla kalmalıydım. Hâlâ hayatta olabilirdi."

"Ve sen ölmüş olurdun." Hâlâ çenesini ellerinin arasında tutuyordu.
baş ve işaret parmağı. "Ormanda fark edilen sen olurdun. Kaçmak
zorundaydın. Kendini korumalıydın. Kahretsin, her şeyi doğru yaptın!
Polislere gittin. Onlara ne olduğunu anlattın-"

Yanıliyordu. "Hiçbir şeyi doğru yapmadım. Onun ne olduğunu
göremedim. Gördüğümde *de orada durdum*. Kilerde saklandım ve
onu izledim... onu ."

"Eğer o kileri terk etseydin," diye konuştu Oliver, sesinde hiçbir
duygu yoktu, "muhtemelen seni de keserdi."

Titan'dan bir adım geri çekildi. "Blake benimle kalmak istedi
onu." FBI ajanı onun tüm sırlarını bilmiyordu. "Kalırsam öldürmeyi
bırakacağını söyledi."

Oliver dudaklarını büzdü. Başını salladı. "Bir
kontrol yalanı." "Pardon?" Neden
bahsediyordu?

"Ya da belki Blake söylediklerinin gerçekten doğru olduğunu
düşünüyordu." Oliver'ın sesi dalgınlaştı. "Gerçekten bilmeden emin
olmak zor

Ama iki seçeneğiniz olduğunu düşünüyorum. Birinci seçenek, Blake Normandy olarak adamın sizi kontrol etmenin bir yolu olarak duracağını söylemiş olması. Kendinizi suçlu hissetmenizi ve onu terk etmekten korkmanızı istiyordu. Onu sadece sizin durdurabileceğinizi söyleyerek gerçekten ustaca bir manipölasyon uyguluyordu. Eğer onu terk ederseniz, başkalarını umursamayan kötü adam siz olacaktınız. Kalırsanız, oynadığı her sadist oyuna katlanmak zorunda kalacaktınız, değil mi? Çünkü başka seçeneğin yoktu. Eğer onun istediği gibi dans etmezsen, diğerleri ölecekti."

Midesi bulandı. "Ben ayrıldım. Biri öldü."

"O durdurulana kadar birileri ölmeye devam edecek." Oliver bir çilek ısırdı. Bir süre çiğnedikten sonra, "İkinci seçenek, belki de söylediklerinin doğru olmasını istedi. Sende farklı bir şeyler var. Öyle olmalı, yoksa seninle tanıştıktan birkaç hafta sonra ölmüş olurdun."

İrkildi.

Titán dönerek Oliver'a ters ters baktı. "Biraz nezaket göster, dostum!"

"Neden?" Oliver Titan'a gözlerini kırıpıştırırken kafası gerçekten karışmış gibiydi. "Nadiren nezaket kullanıyorsun. Ve ben sadece dürüst oluyorum. O bunları biliyor. Bilmek zorunda. Bir şeylerin farklı olması gerekiyordu, yoksa burada dikiliyor olmazdı." Çileği bitirdi ve ona doğru yaklaştı. "Neydi o? Sana söyledi mi? Neden senin farklı olduğunu düşündü? Sanırım onu anlamanın anahtarı bu. Sen *doğru* bir şey yaptın, en azından onun zihninde. Diğer kadınların yapmadığı bir şey. Onlar kurban oldular. Sen tamamen farklı bir şey oldun."

Onun kendisini izlemesinden nefret ediyordu. Sanki mikroskop altındaki bir böcek gibiydi.

"Neydi o?" Oliver onu itti. "Neden bir tek sen kaldın Ayakta mı? Neden kurban olmadın?"

Beğenmek için .

Bu kelimeleri zorla söyleyemezdi. Şu anda değil. "Gerçekten çok yorgunum. Dün gece pek uyuyamadık. Yangın ve benim Blake'e ateş etmem yüzünden."

"Senin de onunla gideceğini düşündü." Oliver başını salladı. "Yangını dikkat dağıtmak için çıkardı. Orada durdu ve sana elini uzattı."

Elbette Titan, Fed'e moteldeki olaylarla ilgili her şeyi anlatmıştı.

Titan, Blake'i ayartmak için benimle yatmayı mı planlıyor? Hayır, hayır, buna inanmazdı. O ve Titan arasında işler farklıydı. Fed yanılıyordu.

"Ama sen onun elini tutmadın. Onun yerine ona ateş ettin." Oliver ıslık çaldı. "Bahse girerim bu bizim suçlunun ödünü koparmıştır. Sanırım o her zaman avcı olmuştur, asla av olmamıştır. tersine döndüğünde çok farklı oluyor." Topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Senin için sorunlu olabilir. Seni geri istemek yerine, şimdi ölmeni isteyebilir. Özellikle de Titan'la sevgiliymişsiniz gibi davranmaya devam ediyorsanız."

" yapmak yok," diye tersledi Titan.

Oliver'ın gözleri büyüdü. "Şu anda ciddi misin? Onunla *daha yeni* tanıştın." Onu işaret etti. "Onunla daha yeni tanıştın!"

Cassidy bir omzunu devirdi. "Ne diyebilirim ki? Sanırım şarkıda söylendiği gibi. Bir kahraman bekliyordum." Önlerine düşmek üzereydi. "Ben yatmaya gidiyorum. Büyük planımıza sabah devam edebilir miyiz? Yüzüstü düşmek üzere olmadığım bir zamanda?"

"Evet." Titan'ın anında cevabı. "Dinlen."

Cassidy onlardan uzaklaşırken bile başını salladı. Bakışları sağ taraftaki kapıya kaydı. "Sanırım yatak odası orası?" Bir cevap beklemedi. Cassidy bir ayağını diğerinin önüne attı. Son bir yıldır bu şekilde hayatta kalmaya çalışıyordu. *Bir ayağı diğerinin önünde.* Kapıya doğru ilerledi ve içeriye baktı. Hah. "Haberler iyi, Titan. Bu kalp şeklindeki yatak kesinlikle iki kişi için yeterince büyük."

Sonra eşiği geçti. Kapıyı arkasından kapattı.

Zavallı ölü kadının görüntüsü bir kez daha zihninde canlanırken Cassidy gözlerini sıkıca yumdu.

"İki kişi için yeterince büyük mü?" Oliver boğazını temizledi. İki kez. "Bu... Belki de ikiniz bir ilişkiniz varmış gibi davranıyorsunuzdur diye düşündüm."

"Ben sahte ilişkiler kurmam." Az önce boğuk bir çığlık mı duymuştu? Yatak odasından mı? Titan kapıya doğru bir adım attı.

Oliver'ın yoluna çıkması için. "Sen hiç ilişki kurmazsın. Seni tanıdığım süre boyunca hiç ama hiç kimseyle birlikte olmadın. Evet, bir milyon yıl önce Tonya'yla birlikte olduğunu biliyorum."

Bir milyon yıl geçmemişti.

"Ama o yüzeysel cadı kesildikten sonra, dünyaya yalnız kurt gibi davrandın. Kimsenin yaklaşmasına izin vermiyorsun." Başparmağını

Omzuna. "Ama birdenbire onunla oyun mu oynamaya başladın? *O mu?*
Seri katilin-"

"Ex."

"Hayır, Blake Normandy kesinlikle eski bir seri katil değil. O sapkın hayat seçimine devam ediyor. Tecrübelerime göre, onun gibi katiller nadiren dururlar. Duramazlar. Bu onlar için bir dürtüdür. Durdurulana kadar devam ederler."

Titan cevap vermek için ağzını açtı ama sonra boğuk bir çığlık daha duyduğuna yemin edebilirdi. Siktir et bunu. "Çekil yolumdan."

"Ama-"

Oliver'ın etrafından dolanarak kapalı kapıya doğru ilerledi.
Elini kaldırdı ve parmak eklemleri tahtaya vurdu. "Cassidy." "İyi!" Boğuk bir çığlık. "Burada her şey yolunda..."

Ama o belirgin bir şekilde yakalandı ve ses . a
burnunu çek. Onun gözlerini kapıya dikti.

Oliver ona, "Tehlike yok," diye güvence verdi. "Süiti iyice kontrol ettim. O odada ona yönelik bir tehdit yok."

"İçeri geliyorum," dedi Titan, Cassidy'ye sertçe. "Kapıdan uzak dur."
Çünkü onun diğer tarafta olduğunu biliyordu.

"Tanrım. Pek kahramanca değil," diye mırıldandı Oliver. "Kadını biraz yalnız bırakın. O-"

Kapı kırılarak açıldı.

Güzel bir gözün kendisine baktığını gördü.

"Cassidy."

Birkaç santim daha açıldı. Gözyaşlarının içinde dönüp durmasından nefret ediyordu.

Judith Trace'in fotoğrafını hiç görmemiş olmayı diledi.

"Saklanıyordum," diye fısıldadı.

Hayır tatlım, sen ağlıyordun. Ve onun tek başına bir yerde toplanıp ağlamasına izin veremezdi. Onun gözetiminde olmazdı.

"Bunu yapıyorum," diye itiraf etti. "Saklanırım. Kaçarım." Titreyen bir nefes verirken omuzları dikleşti. "Ama daha iyi olmaya çalışıyorum."

Sen mükemmelsin. Onu kollarının arasına almak ve asla bırakmamak istiyordu.

Yatak odasından sıvıştı. "Orada gerçekten de kalp şeklinde bir yatak var," diye mırıldandı. "Ve bir sürü de gül yaprağı. Gül yapraklarından nefret ederim, belki onlardan kurtulabiliriz?"

Her birini çöpe atardı.

"Eskiden onları severdim. Ama Blake'le tanıştığım ilk gün çiçekçideydi. Dışarı çıktı ve bana çarptı. Elinde beyaz güller vardı. Ben de onu almak için oradaydım. Beyaz güller. Her zaman ailemin ölüm yıldönümünde alır ve mezarlarına götürürüm. Ya da en azından eskiden öyle yapardım. Bu yılki yıldönümünü kaçırdım."

"Bunu *hep* yapar mıydın?" Oliver sordu.

Sesinin tonunda bir şeyler vardı. Titan kaşlarını çattı.

"Her zaman. İşte o zaman Blake ile tanıştım. Bana onun anne ve babası da vefat etmişti. Beyaz çiçekler barış anlamına gelebilir. Annem ve babamın huzur içinde olmasını istedim. Blake ve ben konuşmaya başladık ve..." Başını iki yana salladı. "Muhtemelen başka bir yalandı, değil mi? Bana yakınlaşmak için bir yol?"

Titan öyle olduğundan şüpheleniyordu.

Küçük yemek alanına geri dönerken vücudu Titan'inkini sıyrıp geçti. "Benim için sorularınız var. geldiğinde cevap vermeye çalışacağım. Saklanıp ağlamamın bir faydası olmayacak. Cevapları ne kadar çabuk alırsanız, onun profilini de o kadar çabuk çıkarırsınız, değil mi?"

Oliver onu dikkatle izledi. "Fikir bu. Ama hiçbir profil mükemmel değildir."

Masada bir sandalye çekti. "Ve hiçbir insan da öyle değildir. Blake onun mükemmel olduğuna inanmamı istedi ama içgüdülerim beni ondan uzak durmam konusunda uyarmaya devam etti. Bu içgüdüleri dinlemeliydim."

Titan, Cassidy'nin arkasında durmak için karşıya geçti. Elleri aşağı kayarak Cassidy'nin omuzlarında kıvrıldı.

Oliver'ın gözlerinin kısılmasından hareketi fark ettiği anlaşıyordu ama Cassidy'nin yanına otururken yorum yapmadı. Oliver yerdeki hırpalanmış deri postacı çantasından bir dizüstü bilgisayar çıkarıp açtı ve bakışlarını yavaşça Cassidy'nin üzerinde gezdirdi. "Sorular kişisel olacak. Belki Titan'ın diğer odada beklemesini istersiniz?"

Siktir et, gitmiyordu.

Cassidy'nin sağ eli havaya kalktı ve onun bileğine kenetlendi. "Titan kalıyor."

Tabii ki evet.

Oliver başıyla onayladı. "O zaman başlayalım. Bana Blake Normandy olarak tanıdığınız adamla tanıştığınız ilk günü anlatın."

"Az önce yaptım." Sesi odunlaştı. "Her yıl kullandığım çiçekçi Beach Flowers'a gidiyordum. Oradan çıkıyordu

cam kapılar. Neredeyse bana çarpıyordu çünkü elindeki beyaz güllere ."

"Ve sen de güller için oradaydın?"

"Evet."

"Çünkü ailenizin ölüm yıldönümüydü." "Evet."

Oliver klavyesine hızlıca vurdu.

"Ne istediğimi benden önce biliyor gibiydi. İlk kez yemeğe çıktığımızda, sahildeki bir Yunan restoranına gittik." Cassidy'nin sesinde hâlâ duygu yoktu.

"Bir ihtimal..." Oliver bilgisayarının ekranına baktı. "En sevdiğin restoran bu muydu?"

"Öyleydi." Belli belirsiz bir şaşkınlık. "Nereden biliyordun?" Oliver'ın bakışları Titan'a doğru kaydı. "Bir önsezi." Hayır, kesinlikle bir önsezi değildi.

"Ne sipariş ettiniz?" Oliver ona sordu.

"Pastitsio. Sevdiğim bir Yunan lazanyası. Blake de bayıldı. Aslında şaşırdım çünkü ben siparişimi vermeden önce garsona onun da en sevdiğinin bu olduğunu söylemişti. O zaman bunun ortak bir noktamız olduğunu düşünmüştüm."

Oliver'ın çenesinde bir kas sarsıldı.

Titan o kas titremesinin iyiye işaret olmadığını biliyordu.

"İkinci , en sevdiğim grubu izlemem için bana bilet alarak sürpriz yaptı."

Titan, Oliver'ın çenesinin daha fazla sıkılabileceğini düşünmemiştir ama Cassidy'nin bu sözleri üzerine sıkıldı.

"Gösterinin biletleri aylardır tükenmişti, ben de ona sürekli Ama Blake bana bağlantıları olduğunu söyledi." "Orospu çocuğu," diye mırıldandı Oliver.

Altında Titan'ın eller-çünkü onlar hala kıvrılmışüzerinde Cassidy'nin omuzları kaskatı kesildi. "Bir sorun mu var?" " sürü var." Oliver ensesini ovuşturdu. "Devam et..."

"Ailem bir soygunda öldürüldü."

Kırk dakikadan fazla bir süredir konuşuyordu. Titan sesinde belli belirsiz bir gerginlik duyabiliyordu. Yanına oturmak için hareket etti, bir sandalye çekerek yaklaştı. Kadının ellerinden birini kendi elinin içinde tuttu çünkü bu doğru geliyordu. Sanki birinin onu tutmasına ihtiyacı varmış gibi.

Belki de sadece ona dokunmam gerekiyordur.

"Onları öldüren adam hiç yakalanmadı. Ben... ben onların ölümüyle iyi başa çıkamadım. Ama eminim bunların hepsi dosyalarınızda vardır. Bir süreliğine uzağa gönderildim. Beni edecek başka bir aile yoktu ve sanırım ortadan kaybolmak benim için daha kolay oldu."

Oliver'ın parmakları klavyenin üzerinde geziniyordu. "Hiç okudun mu polis raporları var mı?"

"Ben...hayır." Narin kaşlarının arasında bir çatık belirdi.

Oliver boğazını temizledi. "Onların cinayetlerine karışmış olabileceğinizden şüphelenildiğini hiç fark ettiniz mi?"

Sorusu Titan'da şok etkisi yarattı. *Ne. Ne. Gerçek.*

F-

Cassidy ayağa fırladı. "Ne?"

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Oliver klavyesine dokundu.

"Benden nasıl şüphelenilebilir? *Asla-asla-*" Geniş, sersemlemiş gözleri -o kadar karanlıktı *ki-* Titan'a kilitlendi. "Asla yapamazdım," dedi tekrar.

Parmakları kadının iç bileğini okşadı. "Biliyorum, bebeğim."

Oliver'ın bakışlarını üzerinde *hissetti*. Onaylamayan bir bakış. Titan boşta kalan eliyle Oliver'a gelişigüzel bir hareket yaptı.

Oliver bir kez daha boğazını temizledi. "Anne ve babanız yakın mesafeden vuruldu. Sen de onların yanındaydın ama tetikçi sana hiç dokunmadı. Bu durum soruşturma memurlarını şüphelendirdi. O kadar şüphelendiler ki, tetikçiyle birlikte kasabadan kaçabileceğinden korktukları için seni bir tesiste *tuttular*."

Titan'dan uzaklaştı. "Bu çok saçma!"

Oliver başıyla onayladı. "Evet, sonunda senin kaçmadığını anladılar. Senin sadece kederli bir kız olduğunu-"

"bir iz yoktu çünkü babam *önüme geçti*. Benim ve annemin önüne. Önce onu vurdular. Sonra annemi. Ve o düştüğünde, ben de düştüm. Sanırım onlar da beni vurduklarına inanıyorlardı. Memurlara bunu söyledim-"

"Memurlar geldiklerinde neredeyse hiç konuşmadığınızı söylediler. Sadece kaldırımdaki kana bakıp duruyormuşsun."

Hızlıca göz kırptı. Şakağını ovuşturdu. "Doktorlara söyledim. İnsanlara söylediğimi biliyorum. Ama kimse dinlemiyor gibi görünüyordu."

Dizüstü bilgisayarın kapağını indirdi. "Lütfen açık konuşayım. Ailenizin öldürülmesiyle bir ilginiz olduğunu düşünmüyorum."

Ben de öyle.

"Ama Blake'in sizden inanıyorum. Daha da ötesi, bunu senin ayarladığını düşündüğüne inanıyorum."

Nefesini içine çekti. "Hoşlanmaktan hoşlanmak." Oliver'ın kaşları havalandı.

"Bana söylediği buydu. Neden bana çekildiğini."

Kapağı geri itti. Biraz daha yazdı. "Onunlayken hiç tehlikede oldunuz mu?"

Yavaşça içine doğru alçalırken boğuk bir kahkaha attı.

Otur. Ve Titan'ın eline uzandı.

Bir kez daha Oliver'ın bakışlarını üzerinde hissetti.

Titan orta parmağıyla yanağını kaşıdı.

"Tehlike mi?" Cassidy tekrarladı. "Blake'i mutfakta kurbanıyla birlikte bulmam dışında mı demek istiyorsun? Ya da polislerin bana inanmadığı ve psikiyatrik gözetim altına alındığım ve Blake'in o gece ben bağlıyken içeri girip bir neşter çıkardığı zaman mı?"

Oliver'ın dudakları büzüldü. "Bana bundan bahset." Anlattı.

Omuzları çöktü. Titan saatine baktı. Neredeyse bir "Yeter," diye homurdandı.

Oliver boynunu kıvırdı, patlattı ve dizüstü bilgisayarını kapattı. "Evet, evet, bu gecelik bu kadar yeter. Görüşüm bulanıklaştı."

Cassidy öne doğru eğildi. "Yardım edebildim mi?"

Oliver ona bakarken yüz ifadesi yumuşadı. "Çok yardımcı oldunuz. Teşekkür ederim, Bayan Jacobs."

"Cassidy."

"Teşekkür , Cassidy."

"Sana teşekkür etmesi gereken kişi benim. Ve Titan. Bana yardım ediyorsunuz."

Titan, sözlerinin ağzından kaçtığını fark edip etmediğini merak etti. yorgunluk.

Ayağa kalktı ama dengesi bozulunca masaya tutundu. "Özür dilerim!" Zayıf bir gülümseme. "Sanırım bacaklarım uyuyakaldı." Büyük bir esneme duydu. "Ve belki ben de uyumak üzereyim."

Titan ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı.

"Titan!" Uykulu bir homurtu. "Tamamen gereksiz. Yürüyeblirim." Ama bir kolunu onun boynuna doladı ve yakınına sokuldu. Ağzı onun tenine yaklaştı. "Tanrım, nasıl oluyor da her zaman bu kadar güzel kokuyorsun? Kokun bana okyanusu hatırlatıyor. Bana çocukken sahilde koştuğumu ve her şeyin çok daha güzel olduğunu hatırlatıyorsun."

Onu kendine çekti ve yatak odasına götürdü. Oliver'ın onları izlediğini biliyordu ama Titan'ın umurunda değildi.

Oliver'la konuşurken onu daha önce bırakmıştı, ama sadece uzun yatak odasındaki lanet gül yapraklarını atacak kadar. Sonra Blake ve alışkanlıkları hakkında hatırlayabildiği kadarını anlatırken geri dönmüştü. Sevdiği şeyleri. Sevmediği şeyleri.

Titan gül yapraklarını attığında örtüleri geri çekmiş ve yatağı hazırlamıştı. Bu yüzden onu ipek çarşafların altına sokup yatırmak kolay oldu. Ama saçının bir tutamını geriye doğru taradıktan sonra eli yanağında kaldı.

Gözleri çoktan kapanmaya başlamıştı. "Muhtemelen yine çılglık atarak uyanacağım," diye mırıldandı.

" değil. Çılgılıklarla başa çıkabilirim."

Dudakları kıvrıldı. "Elbette yapabilirsin." Yorganı yanağına kadar çekti ve ona doğru döndü. "Eminim her şeyin üstesinden gelebilirsin, değil mi?"

Hayır. Seninle başa çıkabileceğimden emin değilim.

Ondan uzaklaştı. Kapıya doğru yöneldi. "İki kişi için yeterince büyük."

Titan durdu.

"Yerde uyumana gerek yok." Öyle bir planı yoktu.

Titan ışıkları kapattı ve kapıyı çekti.

Oliver'ın kendisini beklediğini görünce hiç şaşırmadı. Oliver dizüstü bilgisayarını toplamıştı ve kollarını göğsünde kavuşturmuş, küçük masanın önünde . Yüz ifadesi doğal olmayan bir şekilde asıktı ve yaptığı işe rağmen Oliver genellikle asık suratlı bir tip değildi.

"Size bir tavsiyede bulunabilir miyim?" Oliver hoş bir şekilde sordu. Titan . "Seni durdurabilmemin bir yolu var mı?"

" batırıyorsun."

"Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle."

Oliver ileri atılırken elleri iki yanına düştü. "Bu orospu çocuğunu yakalamak istiyorum. İnan bana, istiyorum. Erkeklerin kadınları doğrayıp kalıntılarını ormanda saklamasından özellikle hoşlanmıyorum."

"Sesini *alçalt*."

"Neden? Ne yaptığını biliyor. Az önce ne yaptığını *anlattı*.

."

"Onu indirmeni istiyorum çünkü ya uyuyor ya da uyumak üzere. Uyumasını ve daha fazla kabus görmesini istemiyorum!"

Oliver'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Onun kabuslarını biliyor musun?"

"Onun hakkında hemen hemen her şeyi biliyorum. Ben bir noktaya yaptım

Biliyorum. Onu böyle buldum. Ne yapacağını öğrenebilmek için her şeyi inceledim. En çok nerede çalışacağını. Nasıl seyahat eder ve saklanırdı. Neredeyse onun *takipçisi* oldum..."

"Tıpkı onun gibi," diye bitirdi Oliver.

Oh, kahretsin, hayır. Bu çok fazlaydı. Titan çok yorgundu. Şarj çok fazlaydı. Ve artık canına tak etmişti. "Ben onun gibi *değilim!*" Titan arkadaşı olduğunu düşündüğü adama doğru hamle yaptı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Hayır! Anladım! Sen kadınları incitmekten zevk alan sadist bir pislik değilsin!" Oliver ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Söylediğim bu değil. Bir nefes al, mu?"

Yumruk atmaya daha meyilliydi ve bu onun kontrolü hakkında ne söylüyordu? Pek bir şey değil çünkü kontrol diye bir şey kalmamıştı. Cassidy'nin hikayesini dinlemek zorunda kalmak. Sesindeki acı ve korku.

Titan'ın içinde öfke birikmiş ve bükülmüştü.

Onu durduracağım. Ona zarar vermeyecek.

"Açıklamaya çalıştığım şey," diye çabucak açıkladı Oliver, "katilimizin Cassidy'yi tıpkı senin yaptığın gibi oldukça kapsamlı bir şekilde araştırdığına inanıyorum. Avının peşinden gittiğin her seferinde yaptığın gibi."

Omuzları geriye yuvarlandı. "Cassidy av değil."

"Senin için değil. O, onun içindi. Hadi ama. İlk tanıştıklarında çiçekçiye tesadüfen gelmesine imkan yok. O zamanlar onun için bir hedefti." Küçük yemek masasına doğru yöneldi. Oliver elindeki dosyaya uzandı. Cassidy'nin olayları anlattığı sırada dosya kapalı kalmıştı ama Oliver şimdi açtı.

Ve içerideki kadınların fotoğraflarını yaydı. İki kurbanın Dr. Rossi onları bulduktan *sonra* neye benzediklerini gösteren vahşi fotoğrafları değil. Ama katil hayatlarına girmeden önceki halleri. Buldukları kurbanların gülümseyen iki fotoğrafı. Ve hala dışarıda olduğundan şüphelendikleri kurbanların gülümseyen iki fotoğrafı.

-Oliver'ın yarattığı profillerle eşleşen kurbanlar.

"Hepsi birbirine çok benziyor," dedi Oliver. "İkisinin gamzeleri bile var, tıpkı Cassidy gibi."

Onunki gibi değildi. Gamzeleri daha derindi. Daha çok parlıyorlardı.

"Aynı gözler."

Titan otomatik olarak başını salladı. Evet, gözleri karanlıktı ama Cassidy'ninkiler altın sarısıydı. Derin, derin altın.

"Aynı saç."

Cassidy'nin saçları daha gürdü. Daha gevşek düştü. O-

"Onu farklı görüyorsun. Sana söylüyorum... aynı kurban tipi. Aynı yaş, aynı yapı ve aynı genel görünüm. Cassidy'nin de kurban olması gerekiyordu. Bence bu yüzden çiçekçide onu bekledi. Onun bu olduğundan şüpheleniyorum. Cassidy'ye bunu yapmasına imkan yok. Onu önceden takip etti. Öğrenebileceği her şeyi öğrendi. Sonra hazır olduğunda, bunu tehditkâr olmayan bir şekilde yaptı."

"Ortak keder," dedi Titan. *Sonofabitch*.

"Kadının hangi çiçekleri aldığını biliyordu - yılda *sadece* bir kez almasına rağmen. Bu endişe verici çünkü bana avını çok ama çok derinlemesine araştırdığını söylüyor."

"Ona öyle demeyi kes."

Oliver fotoğraflara doğru el salladı. "Hepsi onun için birer avdı. Bahse girerim en sevdikleri şeyleri öğrenmiştir, tıpkı Cassidy'ye yaptığı gibi. En sevdikleri yemek. En sevdikleri grup. Kendini mükemmel gibi gösterdi ve sonra... işte o zaman mükemmel bir kabus oldu."

Titan'ın bakışları kadınların üzerinde gezindi.

"Cassidy'yle birlikte bir şeyler değişti," diye ekledi Oliver. "Onu bir avdan çok bir eş olarak görüyordu."

Titan'ın gözleri Oliver'a kaydı.

Oliver bir adım geri çekildi. "Elçiye zeval olmaz." "Kız onun eşi değil."

"Hayır, yüzde yüz öyle değil. Değil. Ama bu adam tam olarak akli başında diyebileceğin biri değil. Akli başında erkeklerin güzel kadınları parçalara ayırmadığını biliyorsun, değil mi? O akli başında değil. Cassidy'de görmek istediği şeyi görüyor. Onun gözünde farklıydı. Belki onun da kendisi gibi bir katil olduğunu düşünüyordu ama..." Oliver'ın elleri çenesinin üzerinde gezindi. "Bir şey bana daha fazlası olduğunu söylüyor. Sadece ne olduğunu bulamıyorum. başka bir şey var ve bunun ne olduğunu bulmanı istiyorum." Titan'ı incelerken bakışları düşünceli bir hal aldı.

"Ne?"

Oliver'ın eli düştü. "Sana güveniyor. Sana bana anlattığından daha fazlasını anlatacaktır."

"Sana her şeyi anlattı." Oliver hangi "daha fazlasını"

Ne istiyorsun?

"Bulmacanın bir parçasını kaçırıyoruz."

Belirsizlikten bahsediyorum. Ve sinir bozucu. "Yani onun güvenini kötüye kullanmamı istiyorsun, onu senin kullandığın gibi kullanmamı istiyorsun-"

"*Sakın söyleme.*" Oliver'ın yüzü aniden sertleşti ve . "Onu ben kullanmadım."

Kadın. Titan söz konusu kadının kim olduğunu çok iyi biliyordu.

"Ona yaklaştım, evet, bu gerekliydi, ama ben..." Oliver nefes aldı. "Çok geç oldu. Bunu yarın alırız." Resimleri tekrar dosyanın içine itti. "Yardım etmeye çalışıyorum, lanet olsun. Bazen yöntemlerim hoşunuza gitmeyebilir ama ben katilleri sokaklardan çekmeye çalışıyorum." Dosya kuryesinin içinde kayboldu.

Çanta. "Cassidy'nin korunmasını istiyorum. Bunu yapmanın yolu nedir? Blake Normandy'yi -ya da gerçek adı her ne haltsa- bir kafese kapatın. Çünkü artık ona karşı sevgi dolu ve aşık olmayacak. Bunun farkındasın, değil mi?" Elindeki çantayı kavradı ve Titan'a doğru bir adım attı. "Ona *ateş etti*. Muhtemelen onu o motelde izlemiştir. Sana yardım etmek için koştuğunu gördü ve sonra dikkatini çekmeye çalıştığında ona ateş etti. Onun zihninde bu, kızın seni ona tercih ettiği anlamına gelecektir. Bu adamın reddedilmeyi iyi karşılayacağı bir dünya yok."

Gerilim Titan'ın omurgasından aşağı süzüldü. "Onu öldürmeye geleceğini düşünüyorsun."

Hemen başını salladı. "Onu ortadan kaldırmak için geleceğinden hiç şüphem yok. Önce Florida'da ondan kaçtı. Saklandı. Sonra nihayet ona tekrar yaklaştığında, başka bir adamı seçti. Cassidy artık onun mükemmel eşi değil."

Titan sinirlendi. "Şunu söylemeyi kes. Kız onun değil. Hiç olmadı." "Eğer eş değilse..."

Titan'ın elleri yumruk oldu.

"O zaman o sadece bir av. İkimiz de onun avına ne yaptığını biliyoruz."

Benim gözetimimde olmaz. "Ona zarar vermeyecek." Ve tamamen açık olsunlar diye söylüyorum... "O piçin ona tekrar elini sürmesine izin vereceğim bir dünya yok."

Oliver'ın bakışları kapalı yatak odasının kapısına kaydı, sonra tekrar Titan'a döndü. "Ben de öyle olmasından korkuyordum." Yumuşak. Biraz üzgün. "Anladın mı... artık çekip gidebileceğini anladın mı?"

Titan'ın kaşları düştü.

"Bu dava üzerinde kendi zamanınızda çalışıyordunuz. Bunu biliyorum. Tatil saatlerini kullanıyordun. Çoğu insan tatilde sahile gider ama siz kayıp bir tanığın peşine düştünüz."

"Kıçırma kum girmesini sevmiyorum." Hayır, yara izlerine bakılmasından hoşlanmıyordu. Sahildeyken sadece mayo giyiordun. Yara izlerinin güneşte parlamasına ihtiyacı yoktu.

"Hafta sonları onu takip ettiniz. Tatillerde. Sahip olduğun her boş anı Cassidy'ye adadın." Kurye çantasının kalın askısını omzuna attı ve Titan'a baktı. "Çok derine inmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. O kadar uzun süre avlanırsın ki belki de takıntın gerçek olur. Kişiselleşir. Ve bu tehlikelidir."

"Cassidy için tehlikeli değilim." Milyon yıl geçse de tehlikeli olmazdı.

"Evet. Onu kastetmemiştim." Çarpık bir gülümseme dudaklarını bükerken bile

Oliver'ın gözlerinde gölgeler belirip kayboldu. "Senin için tehlikeli olabilir demek istedim. Onunla iç içesin. Dava sona erdiğinde -ki sona erecek, hep öyle olur- seni bekleyen mutlu bir son olmayacak. Bunu bilen biri olarak söylüyorum."

Titan ellerini çözmeye zorladı. "Durumlarımız farklı." "Öyle mi?"

"Cassidy, Lark değil."

Oliver bir adım geri çekildi.

Evet, diğer kadının adını söylediğinde tepki alacağını biliyordu. Ama Titan'ın işi bitmemişti. "Ve Cassidy'ye yalan söylemiyorum. Kim olduğumu çok iyi biliyor. Geçmişimi biliyor." Bir süre bekledi.

yendi. "Ayrıca kardeşini cinayetle yakalamak için onu kullanmaya çalışmıyorum, yani... bu da var."

Oliver'ın çenesinde bir kas esnedi. "Düşük darbe."

Daha aşağı inebilirdi. Ama Oliver'ın gözlerindeki acı parıltısını yakalamıştı. Titan, Oliver ile Lark arasında neler yaşandığını bilen birkaç kişiden biriydi ve bu hiç de hoş bir şey değildi. Aslında, işler harika olmaktan çıkıp tamamen vahşileşmişti.

"Onu bırakıp gitmeyecek misin?" Oliver, ağzının etrafındaki belli belirsiz çizgiler gerilirken sordu.

Bu konuda net olmaları gerekiyordu. "Cassidy'ye onu Vegas'ta seninle bırakmayacağıma söz verdim. Bana güvendiğini haklıydın ve bu güveni kötüye kullanmayacağım. Eğer ona zarar vermek istiyorsa, beni geçmesi gerekecek."

Titan bir tartışma bekledi.

Ama Oliver başıyla onayladı. "O zaman patronunla konuşacağım. Bakalım resmi olarak gelebilmen için bir görev gücü durumu yaratabilecek miyiz? Bu işte daha fazla insan gücüne ihtiyacımız olacak. İyileşmeden önce daha da kötüleşecek." Kapıya doğru yöneldi. "Ben hemen yan odadayım. Yakın olmak istedim. Bana ihtiyacınız olursa, birazdan burada olurum."

"Neden kaçıp gitmeyeceğini düşünüyorsun?" Soru ondan çekildi. "Blake, Cassidy'nin onu vurmaya istekli olduğunu gördü. O piç neden ondan vazgeçmiyor?" *Ve onu rahat mı bırakacak?*

Elini kapı koluna doğru uzatan Oliver durakladı. Sonra arkasına baktı. "Yapamaz," dedi basitçe. "Onu aylarca kızın izini sürmeye iten aynı dürtü, kızıdan vazgeçmesine izin vermez."

Yukarı. Şimdi ihanete uğramış hissedecek. Onu cezalandırmak zorunda kalacak." Yüz ifadesi sertleşti. "Bu hiç hoş olmayacak."

O pisliğin işlediği suçların neresi güzeldi ki?

"Cassidy'yi bir daha eline geçirirse... onu bizden ayırmayı başırırsa... ölmesi için yalvarmasını sağlar."

"Böyle bir şey ," diye söz verdi Titan.

"Ben sadece..." Oliver'ın burun delikleri alevlendi. "Bu neler olabileceğini anlamamı istiyorum. Failimizin Cassidy'yi ele geçirmek için kimi ortadan kaldırması gerektiğini umursadığını sanmıyorum. Moteldeki saldırı bunu kanıtladı. Eğer yoluna çıkarsan, sana zarar verir."

"Daha önce de yaralanmıştım."

"Biliyorum." Tekrar. Daha yumuşak. Daha üzgün. "Ve bunun tekrar olmasını istemiyorum. O cehennemi bir kez yaşadın, duygusal olarak dahil olmadığın zaman-"

"Bu benim işimdi. Bir tanığı koruyordum-" Sözünü yarıda kesti çünkü Oliver'ın sözlerinin geri kalanı yeni kaydedilmişti. "Duygusal olarak mı? Şu anda ciddi misin sen?"

Oliver'ın surat ifadesi öyle olduğunu gösteriyordu. "Yemin ederim dostum, düpedüz geveze olmuşsun. Bu ilk işaretti. İkincisi de ona bakma şeklin. Gözlerini ondan zar zor ayırabiliyorsun. Üçüncüsü? Ona sürekli dokunmak istemen."

"Onu *teselli* ediyordum."

"Onu yatağına taşıdınız. Bu da onu rahatlatıyor muydu? Çünkü onu kollarınıza aldığınızda çenem neredeyse yere çarpacaktı."

"Siktir git." Bir hırıltı. "Yorulmuştu."

"Ah, işte tanıdığım ve sevdiğim Titan. Büyüleyici ve vahşi. Kendine dikkat et, dostum. Yanan birinden,

Kendine dikkat et." Kapıyı çekerek açtı ve koridora adım attı.

Titan kapıya doğru yürüdü. Ekstra kilitleri emniyete aldığından emin oldu. Burası Utah'taki motelin gevşek güvenliğinden çok ama çok uzaktı ama yine de işini şansa bırakmıyordu.

Duygusal olarak dahil. Titan ışıkları söndürdü ve ışıklı fıskiyelerin görünmesini engellemek için ağır perdeleri çekti. Acele etmeden yatak odasına yöneldi. Kapıyı kırarak açtı. Oliver insanların profilini çıkarmada iyiydi ama bu örnekte...

Titan ayakkabılarını tekmeledi. Çoraplarını attı. Tişörtünü fırlattı.

Ve yatağa doğru ilerledi.

Gözleri karanlığa alıştı. Cassidy'nin bir tarafa dönmüş halini seçebiliyordu. Bacaklarını birbirine yaklaştırmış, kendi üzerine kıvrılmıştı. Sanki uykusunda bile hâlâ korkuyormuş gibiydi. Kadın tenis ayakkabılarını çıkarmaya bile zaman ayırmamıştı.

Onun için yaptı. Hızlıca, dikkatlice. Sadece o daha fazla olsun diye Rahat.

Cassidy haklıydı. Yatak kesinlikle iki kişi için yeterince büyüktü. Ama eğer onunla birlikte o yatağa girerse.

Duygusal olarak ilgili.

Oliver'ın haklı olması sinir bozucuydu.

Titan ona doğru uzandı. Diğer taraftan bir yastık kaptı ve yine yerde yatacağını biliyordu. Böylesi daha güvenliydi.

Onun

için.

Onun

için.

Cassidy söz konusu olduğunda kontrolü çok zayıftı. Onun bir kahraman olduğunu düşünüyordu. Şirinmiş. Konu kendisi olduğunda bunu anlamadı.

Ben takıntılıyım. Ve takıntı tehlikeli bir şey olabilir. Uzak durmak daha iyi. Çok yaklaşmamak.

Onunla birlikte olmak istediği tek yer yakın olsa bile.

Boğazı kurumuş ve dudaklarında bir çığlıkla uyandı. Cassidy yatakta doğruldu, eli sarsak, otomatik bir refleksle kendi ağzını kapatmak için kalktı.

Kabus yok oldu.

Aynı eski dehşet. Ancak bu kez, yeni bir vurgu vardı.

Titan psikiyatri koğuşumun zemininde ölmüştü.

Titan.

Başını yana çevirdi. Onunla yatakta değildi. Neden yatmıyordu? Saat kaçtı? Adam neredeydi? Adamın uykuya ihtiyacı vardı. İnsanüstü biri gibi değil.

Cassidy örtüleri önünden itti ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. Biraz su içebilirdi. Ve biraz Titan kullanabilirdi.

O oda çok karanlıktı. Yataktan atladı.

Ve hemen ayağını *ona* çarptı.

"Ooof!"

Bu *ooof* Titan'dan geliyor olsa iyi olur. Eli dışarı fırladı ve başucu lambasına çarptı. Biraz kurcaladıktan sonra -otel odalarında lambaların nasıl açılacağını bulmak neden bu kadar zordu?

yatağa yayılan bir ışık seli vardı. Ve Titan'ın üzerine.

Gözlerini kırıştıırarak ona baktı. Onun üzerine binmiş gibiydi. Ayakta duruyordu.

ama bacaklarından biri adamın vücudunu geçecek şekilde, ayağı adamın sağ kalçasının yanına değecek şekilde. Diğer ayağı yatağın yanındaki , sol kalçasının hemen yanına bastı.

"Orada olmaman gerekiyor," diye onu azarladı. "Yerde yatmak gibi garip bir alışkanlıktan kurtulmalısın. Bunun sırtına iyi gelmesine imkân yok."

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Kötü bir rüya mı?"

"En kötüsü. Sen de içindeydin." Onun üzerinden atladı. Zıpladı. Bacağını salladı, böylece ona binmemiş oldu. Her neyse işte. "Ben... uh, biraz su almaya gidiyordum."

Titan oturdu. Gömlek yoktu. Sadece kasları vardı. Tüm o karın kasları.

Cassidy ondan uzaklaştı. Ona bakmakta zorlanıyordu ve bunun nedeni sadece karın kasları değildi. Çünkü Oliver Foxx'a söylediğı her kelimeyi dinlemişti. Ve Cassidy, Titan'ın artık onu istemediğinden korkuyordu.

Adam yerde yatıyor. Bence bu onun ne istediğini gösteriyor. Bu kesinlikle onunla aynı yatağı paylaşmayacaktı. Ve Titan'a yalvarmayacaktı.

Blake'e nasıl aptalca aşık olduğunu duymuştu. Onun yalanlarına nasıl inandığını.

Dünyasının cehenneme döndüğü gün orada nasıl durduğunu, kilerde nasıl saklandığını.

"Kabusların benim yüzümden mi kötüleşti?"

Adamın derin, karanlık sesi kadının vücudunda bir ürperti yarattı. "Kâbus daha kötüydü çünkü içinde yaralanmıştın. Benim yüzümden senin peşine düştü." Neredeyse kapıya varmak üzereydi. "Yerde kanlar içinde yatıyordun, sanırım ölmüştün ve ben senin için çılgılık atmaya çalışıyordum." Titreyen bir nefes. "Her zamanki önemli anlarımdan çok daha kötüydü." Nedenini o da biliyordu. Çünkü yeni korkusu Titan'ın onun için kendini tehlikeye atmasıydı.

Ondan yapmasını istediği şey bu değil miydi? Anlaşma yaptıklarında, onun korumasını istememiş miydi? Ama ona bir şey olması pahasına değil.

Örtüler arkasından hışırdadı. Arkasına bakmadı. Kapı aralığından aceleyle geçip küçük mutfak alanına yöneldi. Elini ışık düğmesinin üzerine bastırdı. Daha önce mini buzdolabını fark etmişti. Cassidy kapıyı açıp bir şişe su alırken o tatlı bebek usulca mırıldandı. Hızla içti ve Titan'ın onu takip ettiğinin farkına vardı.

Ve sessizce onu izliyordu.

Cassidy su şişesini indirdi. Tezgâhın üzerine koydu. "İçmek istersen burada bir sürü var."

"İçkiye ihtiyacım yok."

Parmakları tezgâhın kenarına kıvrıldı. Perdeler çeşme alanını kapatacak şekilde kapatılmıştı. Titan bunu ne zaman yapmıştı? Yatağa ne zaman gelmişti ki? Ya da yere? "Sanırım uyumaya devam etmeliyim." Kesinlikle gecenin bir yarısı gibi hissediyordu. Ama uykunun hemen geleceğinden şüpheliydi. Hayır, muhtemelen tavana bakıyor ve Titan'ı kan kaybından ölürken görmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyor olacaktı. *Yakın zamanda unutamayacağım bir kâbus.*

Bakışları ona doğru uçuştı.

Omuzlarını duvara dayamış, güçlü kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yakın duruyordu. Kot pantolonu kalçalarına yapışmış, aşağıya doğru iniyordu. Ayakkabısı yoktu. Gömlek yoktu. Sadece o kot pantolon. Çok seksiydi.

Kadın onun etrafından dolanmaya başladığında, adam sağa doğru bir adım attı.

Bu adım onu doğrudan kızın yoluna getirdi.

Cassidy sustu.

"Hiç güzel rüyalar görüyor musun?" diye sordu.

Keşke. "Hatırlasam bile hatırlamıyorum." Ter içinde uyanmazsa kendini şanslı sayıyordu. İyi başlayan rüyalar bile korkuyla bitme eğilimindeydi. "Peki ya sen?"

"Genelde değil."

"Sanırım bu ortak bir noktamız." Kız onun tamamen farkındaydı. En azından hâlâ normal kıyafetler giyiyordu, bu iyi bir şeydi. Kot pantolon ve tişört. Sütyen ve külot. Tenis ayakkabıları yoktu. Titan onları çıkarmış mıydı? Eğer öyleyse, ne zaman?

Onun kendisini yatak odasına taşıdığını hatırladı. Hatırladı.

-Utanç verici bir şekilde onunla yatması gerektiğini söyledi.

Ama yapmamıştı.

Çünkü çok şey duydu. Çünkü son sevgilimin psikopat bir katil olduğunu biliyor. Bu benim hakkımda ne söylüyor?

Kenara çekildi.

O kadar büyüktü ki hâlâ yolunu kapatıyordu.

Cassidy bir yan adım daha atmaya başladı.

"Şansım yaver gittiğinde ve güzel rüyalar gördüğümde, sen de onların içindesin." Adımının ortasında dondu kaldı. "Tekrar söyler misin?"

"Seninle tanışmadan önce seni hayal ediyordum. Oliver takıntılı olduğumu düşünüyor. Bu senin için büyük bir kırmızı bayrak olmalı. Adam takıntılarını biliyor."

Cassidy başını salladı. "Belki de uyku sersemiyimdir ama sanki güzel rüyalarına girdiğimi söylemişsin gibi geldi."

"Evet."

Daha fazla ayrıntı bekledi. Ama bu Titan'dı. Daha fazla ayrıntı .
"Rüyalarında ne yapıyoruz?"

"Cassidy..." Elini kaldırdı ve parmaklarını kızın üzerinde gezdirdi.
Kol.

Bir ürperti daha geçti üzerinden. Balayı süiti soğuk değildi. Hiç de soğuk değildi.

"Tatlım, saplantımla ilgili kısmı kaçırdın."

"Ben kaçırmadım."

"O zaman neden yatak odasına koşmuyorsun? Kapıyı kapatmıyorsun? Ve bana uzak durmamı söylemiyorsun?"

"Çünkü seni benden uzakta istemiyorum. Sen tek kişisin yerde yatmaya devam ediyor. Seni yanımda istiyorum. *Beni* artık istemediğini sanıyordum."

"Ölene kadar seni isteyeceğim."

Kâbusundaki korkunç görüntü Cassidy'nin zihninde canlandı. "Hayır. Ölmek yok. Bu anlaşmayı bozar. Anladın mı?"

"Peki neden seni istemeyeyim ki?"

"Çünkü... onun yüzünden." Blake' birlikte olduğu için, düştüğü için-

"Sana bir daha asla dokunmayacak. Senin hiçbir parçanı alamayacak." Şimdi iki eli de kızın üzerindeydi. Belinin etrafında kıvrılmışlardı.

onu daha yakına çekti. "Bana durmamı söyle."

Ciddi olamazdı. "bir şey olmayacak." "Bana ellerimi üzerinden çekmemi söyle."

Neden böyle bir şey yapsın ki? "Onları üzerimde seviyorum." Ellerini onun üzerine koydu. Omuzlarına doladı. "Ben de ellerimin senin üzerinde olmasını seviyorum."

"Cassidy..."

"Beni istediğin için korkacağımı mı sanıyorsun? Beni hayal ettiğin için mi?" *Güzel rüyalar.* Oh, güzel rüyalara bayılırdı.

"Seninle tanışmadan önce bile seni hayal ediyordum."

"Sen kötü adamlardan biri değilsin, Titan. Senden korkmuyorum. da." Bu kadar yeter. "Öp beni."

"Senin her parçanı isteyeceğim."

"Karşılığında senin her parçanı alıyor muyum?" "Benden istediğin her şeyi alıyorsun."

Ona adil bir takas gibi göründü. "Anlaştık."

"Cassidy..." Onun parlak mavi gözlerinin derinliklerinde bir mücadele görebiliyordu. Ve sonra... "*Siktir* ." Onu öptü.

BÖLÜM ON DÖRT

Hata. Hata. Hata. Onu yatağa geri yatırmalıydı. Kıçını yere koymalıydı. Çaresizmiş ve yaşamaya devam etmek için ona ihtiyacı varmış gibi onu öpmemeliydi.

Ama siktir .

Vücudunu onunkine sıkıca bastırmıştı. Parmak uçlarına kadar yükselmiş ve onu çılgınca öpüyordu. Onu uyarmıştı. Ona ihtiyacı olan erkeğin o olmadığını söylemişti.

Ama hâlâ onu istiyor gibiydi ve o da daha önce hiç kimseyi bu kadar çok istememişti.

Belini kavrayarak onu yukarı kaldırdı. Hemen, onun Bacakları kalçalarının etrafında kilitlendi ve karnı adamın istekli sikine doğru sertçe bastırdı.

Uzun sürmeyecek. İçindeki istek. İhtiyacı var.

Ama bunu onun için iyi hale getirmeliydi. Cassidy zevki hak ediyordu. Ona o kadar çok zevk vermek istiyordu ki aklında başka hiçbir şeye ya da hiç kimseye yer kalmayacaktı.

Sadece ben.

Çünkü ondan başka kimseyi düşünemiyordu.

Onunla birlikte döndü ve onu duvarla vücudu arasına hapsetti. Onu öpmeye devam etti. Açlıkla. Umutsuzca. Sahiplenici bir şekilde. Boğazından küçük bir inilti yükseldi ve bu şimdiye kadar duyduğu en seksi sestti.

Ama aralarında çok fazla kıyafet vardı. Çok fazla. Onu çıplak istiyordu.

Ve onun adını haykırmasını istiyordu.

Ağzını onunkinden ayırdı ama sadece boynundan aşağıya doğru ateşli bir iz öpebilmek için. Dudaklarının altında onun nabzının hızla attığını hissetti.

Bacakları onun etrafında sıkılaştı. "Titan. Bir yatağa ihtiyacımız var. *Hemen.*" Tırnakları adamın omuzlarını ısırdı. "Şanslısın ki kalp şeklinde dev bir yatağın nerede biliyorum."

Konuşamayacak durumdaydı. Normal bir konuşmada zorlanırdı. Ama şimdi, şu anda, her türlü akliselim kalıntısının ötesine geçen ihtiyaçla, daha fazla konuşma olmayacaktı.

Sadece ihtiyacım var.

Kalçalarını tutmaya devam ederek duvardan uzaklaştı. Onu yatak odasına geri taşıdı.

"Tanrım, gücün çok seksi." Kalçaları adamın sikine doğru sallandı. Aleti kalındı ve onun için istekliydi. "Aslında," dedi Cassidy ona, "seninle ilgili hemen hemen her şey seksi."

Onun hakkında böyle hissediyordu. Gülümsemesi. Gamzeleri. Mükemmel göğüsleri. Kıvrık kalçaları. Onun tatlı, tatlı irini-

"Ama en çok gözlerini seviyorum," diye nefes aldı. Kalçaları sallandı

tekrar sikine karşı.

Yatak odasındaydılar. Onu yatağa yatırdı ve ışığa uzanmaya başladı.

Cassidy onun elini tuttu. "Seni görebilmek istiyorum."

Başını salladı. Hayır, görmüyordu. Zaten çok fazla şey görüyordu.

"Varım." Kesin. "Uzan." Şiltenin üzerinde dizlerinin üzerine çöktü.

Titan'ın gözleri kısıldı. Işığın gitmesi gerekiyordu. İsteddiği son şey Cassidy'nin vücudundaki yığınla yara izi yüzünden çıldırmasıydı.

"Lütfen?" Cassidy ona sordu.

Lanet olsun. Zaten çoğunu görmüştü. Ve eğer bunun çok fazla olduğuna karar verirse, erkek gibi davranıp dışarı çıkacaktı. Ya da yere geri dönerdi. Çünkü ona yakın kalması gerekiyordu. Konu onun güvenliği olduğunda, ne gerekiyorsa yapardı. *O bana bu kadar yakinken cehennemde ya da yerde kalsa bile.*

Ama cehennemde değildi. Henüz değil. Cennete yakındı. Ve onun ışığa çıkmasını istiyordu. *Ne kadar kötü bir plan.*

Yine de Titan yatağa indirildi.

"Bunun işe yaraması için ikimizin de üzerinde çok fazla kıyafet var." Cassidy gömleğinin eteklerini tuttu ve yukarı çekti. Sonra gömleği yatağın kenarına fırlattı. Hızlıca bir kıvrıma hareketi yaptı ve kot pantolonunu da çıkardı. "Daha iyi."

Daha fazla aynı fikirde . Ama hala külotu ve sütyeni üzerindeydi. Yani...

Cassidy onun üstüne tırmandı.

Titan gözlerini kırıştırdı.

Ona titreyerek gülümsedi. "Merhaba."

O da ona baktı.

"Bir süredir kimseyle birlikte olmadım. Florida'dan ayrıldığımdan beri. Ondan önce de bir sürü partnerim olmadı." Kız onun üzerine oturmuştu. Dizleri vücudunun her iki yanındaki şilteye çarpıyor, elleri göğsüne bastırıyordu. "Muhtemelen benden çok daha fazla deneyime sahipsin. Eğer ben... eğer hoşuna gitmeyen bir şey olursa, beni durdur. Söyle bana. Seni iyi hissettirmek istiyorum."

Ciddi miydi? Gözlerinin içine baktı. Lanet olsun. Ciddiydi. Çenesini açtı. "Seninle ilgili her şey... iyi hissettiriyor."

Gülümsemesi gerildi. Sevdiki gamzeleri ona göz için ortaya çıktı. "Ben de senin hakkında böyle hissediyorum." Parmakları onun göğsünü okşadı.

Onun yaralarına dokunduğunu biliyor muydu? Dokunmalıydı. Parmaklarının altındaki çıkıntıları hissetmek zorundaydı. Ve o-

Cassidy'nin başı eğildi. İpeksi saçları Cassidy'nin teninde gezindi ve Cassidy Cassidy'nin yara izlerinden birini öptü.

Elleri kızın kalçalarını kavradı. "Cassidy..."

Başka bir yara izini öptü. Dudakları onun üzerinde dalgalandı. Çok dikkatliydi, sanki onu incitmekten korkuyordu. Ama onu incitemezdi. Cassidy'nin onu incitebileceğini *hiç* sanmıyordu. Başka bir kadının nefret ettiği şeyi öpüyordu. Başkalarının onu bir canavara dönüştürdüğünü düşündüğü şeyi şefkatle okşuyordu. Öfke ve acıyı alıp yerine başka bir şey koyuyordu. Adını bile koyamadığı bir şey.

Aşağı, aşağı gitti. Elleri adamın kot pantolonunun çitçitına doğru kaydı.

Kasları tutma çabasıyla gerildi. İstiyordu ki Onu yakaladı, altına aldı, külotunu yırttı ve içine .

Fermuarını indirdi.

Ona iç çamaşırı yok. Yıkık dökük motelde üstünü değiştirirken acelesi vardı. İs ve külden arınmak için duş almıştı. Kollarındaki yeni çizikleri temizledi. Yeni kot pantolon ve gömlek giymişti ve o... *Siktir et beni.*

Parmakları adamın istekli aletinin etrafına dolandı.

Uzun, ince bir çizgi sol kalçasının üzerinden geçip sikine doğru iniyordu. Orospu çocuğu bir noktada sikini kesmekle tehdit etmişti.

işkence seansı sırasında. Bu tehdidin Titan'ı kıracağıını düşünmüştü.

Onun yerine boğazına lanet bir bıçak dayadım.

Çünkü Titan hiç korku göstermedi. Ve intikamını aldı.

Cassidy o ince çizgiyi öptü. Adamın sikine doğru takip etti ve sonra sikinin ucunu ağzına aldı. Dudaklarını daha geniş açtı. Gerilen başını yalıyordu. Onu tadıyordu.

Dişlerini birbirine geçirdi.

Daha fazlasını ağzına aldı. Yaladı. Emdi. Başını ona doğru salladı ve ışıkların açık kalmasında ısrar ettiği için onu izleyebildi.

Işıkların açık olmasından o kadar memnundu ki. Onu seyretmeye bayılıyordu. Cassidy'nin onun aletini ağzına alışı. O dolgun, muhteşem dudakları geçip.

Saçları adamın kalçasına döküldü. Kalçaları ona doğru eğildi. Kadın onu daha çok içine aldı. Ağız onun uzunluğu boyunca kaydı. *Cassidy!*

. Çok fazla. Çok iyi.

Omuzlarından yakaladı ve nazikçe geri itti. "Bu... yanlış mı yaptım?"

Yanlış mı? Milyon yıl geçse de bu yanlış olmazdı.

Titan konuşmayı başarabiliyordu. altına aldı.

Külot ve sütyen gitmeli.

Sütyen askılarını aşağı çekti. Kadının sıkı meme uçları ona doğru itildi. Titan bir ağzına götürürken diğer eliyle külotunu çekip çıkardı. Pamuğun yırtılma sesi ekstra yüksek görünüyordu.

"Bunu yapmaya devam et." Boğuk, nefes nefese sesi. "Bu hızla gidersem külotum ."

Mükemmel. Onları takmayı bırakabilir. Daha hızlı erişim.

Erişimden bahsetmişken... Parmakları bacaklarının arasına kaydı. Evet, *eveť*, kadın ıslaktı. Islak ve sıcak.

Cassidy yumuşak bir sesle, "Seni tatmak... beni etti," diye itiraf etti. Başını kaldırdı.

Adamın yüzünde gördüğü şey karşısında nefesi kesildi. "Titan mı?"

"Söyle bana..." Bu kelimeleri zorla söyledi. "Eğer seni incitirsem." Hâlâ kot pantolonunu giyiyordu. En azından çoğunlukla. Titan onu tekmeleyecek kadar uzun süre bıraktı, sonra çantasındaki prezervatifleri hatırladı. Ondan uzaklaştı ve çantaya doğru yürüdü. Saniyeler içinde elinde folyo bir paket vardı.

"Hazırlıklı olman iyi bir şey." Sütyenini çıkardı ve dirseklerinin üzerine kalktı. "Eskiden izciydin, değil mi?"

Prezervatifi yırtarak açtı. Kadın izlerken yuvarladı. "Bu sıkı bir uyum olacak," diye fısıldadı.

O da güveniyordu. Ama bir fark vardı.

onun için sıkı ve acı arasında. Titan acı istemiyordu. Bu yüzden, onun ekstra hazır olduğundan emin olsa iyi olur.

Onun bacaklarını yakaladı. "Titan?"

Onu yatağın kenarına çekti. Sonra bacaklarını ayırdı ve ağzını onun üzerine koydu.

"Titan!"

Kız neredeyse yataktan fırlayacakken onu durdurdu. Dili üzerinde gezindi. Klitorisini yaladı. Tekrar ve tekrar.

"OhmyGod."

Sonra dilini kızın içine soktu. Kadının tadı onu çılgına çevirdi. "Sen. İçimde," Cassidy'nin nefesi kesildi. "Şimdi. Şimdi, şimdi, şimdi, şimdi..."

Onu tekrar yaladı. Sonra bir kez daha.

"*Titan!*"

Titremeye ve sarsılmaya başladı ve adam orgazmın yaklaştığını anladı. Mükemmel. Acı yok. Sadece zevk. Başını kaldırdı. Aletini kadının vücudunun girişine dayadı ve derine doğru itti.

Gelmeye başladığı gibi.

Cinsel organı hızlı kasılma dalgalarıyla onu sıktı. Ona doğru yükselirken gözleri kapandı.

Geri çekildi, ancak tekrar içine batmak için. "Evet! Evet! Bunu yapmaya devam et!"

Niyeti buydu. Dürtüşleri onun orgazmını ortaya çıkarıyordu ve kadının çekirdeğinin onun etrafında sıkışma hissi Titan'ın aklını başından almıştı. Tekrar ve tekrar, ona çarptı. Bacakları bir kez daha kalçalarına dolanırken bile elleri kollarını kavradı.

Kendini desteklemek için bir elini şiltenin üzerine koydu, ama diğer eli onu kaldırabilmek için kalçalarının altına kayd. Ah, evet. Bu açı daha da derine inmesini sağlıyordu.

Onun adını haykırdı. Sonra onu omzundan ısırıldı.

Titan onun içine girdi ve serbest bırakılması ondan aktı. Zevk vücudundaki her hücreyi çalkaladı. Onu tüketti. İçten, dıştan öfkelenildi ve bittiğinde... lanet olsun, bittiğinde...

Başını kaldırdı. Gözlerini ona dikti.
Bakışlarında altın yanıyordu.
Bittiğinde, sadece onu tekrar istedi.
Titan yavaşça ondan çekildi. Kadın
irkildi. "Titan?"

Banyoya doğru yürüdü. Prezervatifi atmış. Ona geri döndü çünkü daha fazlasına ihtiyacı vardı. Kasıtlı olarak çantasına gitti ve bir folyo paket daha çıkardı. Tüm stok buydu. Daha fazlasına ihtiyacı olacaktı, STAT.

"Titan?" Cassidy yine onun adını seslendi.

Bacakları hâlâ yatağın kenarına yayılmıştı. Ona karşı tamamen açıktı. Hayatında gördüğü en seksi şeydi.

Kızardı ve aceleyle bacaklarını kapattı. "Sen, ah...
başka prezervatifin var mı?"

Onun elinde, evet. "Seni incittim mi?"

Başını yavaşça, olumsuz bir şekilde salladı.

"Beni tekrar alabilir misin?"

Bir baş sallama. Alaycı bir gülümseme. "Beni
alabilir misin?" Kesinlikle alabilirdi.

Prezervatifi yuvarladı. Kalçalarını yatağın kenarına çekti. Bacakları adamın etrafına sarıldı. Vücudunun üst kısmı yatakta kalsa bile topukları adamın kıkırına bastırdı.

Onun içine gömüldü. Mümkünse, şimdi daha da sıkı, daha da ıslaktı. *Orgazmindan dolayı kayganlaşmış ve şişmişti.* Bu sefer Titan yavaşça girdi. Santim santim. Başı geriye eğildi. Nefesi titreyerek dışarı çıktı.

"Titan... ."

Ona her şeyi alacaktı.

Ama yavaşça ilerlemeye devam etti. Bunun tadını çıkarıyordu. Onun kadar uzun süre cehennemde kaldığınızda, cennetin değerini biliyordunuz. Cennette olabildiğince uzun süre kalmak istiyordunuz.

Kadının içini tamamen doldururken bakışları onun yüzünden hiç ayrılmadı. Onun için çok güzeldi.

Kesinlikle mükemmel.

Ve onun etrafındaki hissi.

Tamamen içine gömüldü. Hareket etmedi. Sadece içine yerleşti.

"Beni delirtiyorsun!" Cassidy'nin çığlığı, iç kaslarını onun etrafında sıkarken.

Mükemmel. Onun eller çarptı aşağı üzerinde ve Yatakta. Çarşafı yumruklarıyla düğümledi.

İç kaslarıyla onu sıkmaya devam etti. İnanılmaz derecede iyiydi. Hayatında hiçbir şey onun hissettirdiği gibi hissetmemişti.

"Titan! Benimle oynamayı bırak!"

Değildi ama bu ona harika bir fikir gibi geldi. Sol eli çarşaftan ayrıldı ve vücutlarının arasına girdi. Doğruca kızın klitorisine gitti ve evet, oynamaya başladı.

Ağzı irkilerek O şeklinde açıldı, gözleri büyüdü. Sonra kalçalarını hararetle adamın eline doğru itmeye başladı. İç kaslarıyla onu sıkmaya devam etti. Çok ıslak, sıcak ve *sıkıydı*. Ve itmek zorunda kalacağını biliyordu. Geri çekil ve it. Çünkü dayanamıyordu ama onun için bir kez daha boşalmasını istiyordu.

Kırıldı. Seksini ona doğru bastırırken yüzüne çarpan zevki gördü. Titredi ve inledi ve adam

Bitti. Titan onun içinden çıktı, sonra geri daldı. Dışarı. Geri. Yatağı titretecek kadar sert. Kalçalarını yataktan kaldıracak kadar sert.

Başını şiltenin üzerinde salladı. "Çok iyi, çok-" Öyle bir şey yok.

Kızın içine girdi. Tekrar ve tekrar. Kadının doruk noktasından gelen dalgalanmalar onu teşvik etti. Hâlâ geliyordu. Ve adam çok yakındı. Çok yaklaşmıştı. Ama bitmesinden nefret ediyordu ve-

Bitmeyecek. Gitmesine izin vermeyeceğim.

Ona doğru patladı.

"Yatağın iki kişi için yeterince büyük olduğunu söylemiştim." Cassidy'nin uykulu sözleri bir esnemeyele noktalandı. "Sakın bir daha yerde yatmayı aklından bile geçirme."

Bunu hayal edemezdi. Bir rüya *görürken* değil.

Cassidy ona doğru sokulmuştu. Vücudu yumuşak ve sıcaktı ve bir kolunu sanki yatakta onunla kucaklaşmak onun için dünyadaki en doğal şeymiş gibi rahatça adamın karnına dolamıştı.

Çok uzun zamandır bir kadınla aynı yatağı paylaşmamıştı. Sikişmişti, evet. Bir aziz gibi değildi. Ama kimseyle kalmamıştı. Birinin şafak vakti uyanıp ona iyice bakmasını da istememişti.

Yine de Cassidy ile umurunda değildi. Işığı daha yeni söndürmüşlerdi.

Kollarından biri ona sarılmıştı. Doğru hissetti. Doğal. İstemeye bağımlı olabileceği biri gibi hissediyordu. Bunun bir şey olduğunu biliyordu.

Hata. Büyük kırmızı bayrak.

O anda Titan'ın umurunda değildi.

"Teşekkür ," diye fısıldadı Cassidy. Ama kelimeleri bulanıktı. Başı yastığının üzerinde döndü.

"Gül yapraklarını oynattığın için. Tatlı..."

Ona gülümsedi. Gül yapraklarını taşımak çok da önemli bir şey değildi.

"Eğer çığlık atarak uyanırsam... özür dilerim..."

"Merak etme," diye mırıldandı. "Bununla başa çıkabilirim."

Nefes alış verişi düzleşti. Adamın kollarında uykuya daldı.

Dudakları kızın alnında gezindi. Kızın alnına

Kötü rüyalar. O gece olmaz. Ve eğer .

Ben burada olacağım.

"Hayır! Hayır! *Titan, dur!*" Dehşet dolu çığlığı Titan'ı, Cassidy'nin yumruğu çenesine doğru uçmadan hemen önce uyandırdı.

Kalbi çarparken bile onun elini tutmayı, onu nazikçe tutmayı başardı. *Kötü rüya görmemek buraya kadarmış.* Peki neler oluyordu? Cassidy'yi uykusunda korkutuyor muydu? Bir kâbusa mı dönüşmüştü? "Bebeğim..." Sevgi sözcükleri onunla birlikte kayıp gidiyordu. Boğazını temizledi. "Cassidy. Uyan."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Nefesi bir hışırtıyla dışarı fırladı. Hızla gözlerini kırıştırdı ve adam onun karanlığa alışmaya çalıştığını anladı. Vücudu kaskatı kesildi ve elini onunkinden çekmeye çalıştı.

Tanrım. Ben olduğumu fark etmeyebilir bile. "Titan," dedi çabucak. "Benimlesin. Ve güvendesin. Seni güvende tutacağımı biliyorsun."

Nefesi daha sert geliyordu. Daha kesik kesik.

Onu . Hiçbir zaman sakinleştirici bir tip olmamıştı. "Sanırım sana bir kâbus yaşattım." Elini .

Ama eli geri döndü. Bu sefer göğsüne gitti.

Kalbinin üzerine bastırdı.

Cassidy, "Yaşıyorsun," diye

homurdandı. Evet, yaşıyordu.

"Bu şekilde kalsan iyi olur," diye emretti ona.

"Ölmek için hiçbir planım yok."

"Güzel. Bu çok iyi." Vücudunu onun yanına yaklaştırdı. "Özür dilerim." Daha yumuşak. "Çılgılık mı attım?"

"Sadece birazcık." *Rüyada benim incindiğimi mi görüyordun?*

"Ben... başka bir şey yaptım mı?"

"Sadece çeneme bir yumruk atmaya çalıştı. Endişelenme. Iskaladın."

"Özür dilerim." Vücudu kaskatı kesilmişti. "Kanepede uyuyabilirim. Ya da yerde yatan ben olabilirim. Ya da ben-"

"Olduğun yerde mi kalacaksın? Evet, harika bir fikir." Esniyormuş gibi yaptı. "İyi geceler Cassidy."

Gerginliğini korudu. "Bir şey söyledim mi?"

Şimdi tereddüt etti. "Bana rüyayı anlatmak ister misin?"

"Hayır. Unutmak istiyorum."

Yeterince adil.

Nefes alış verişini kolay ve derin bir ritme sokmaya çalıştı, böylece Cassidy onun uyuduğunu düşünecekti. Titan, Cassidy'nin onu ızgara yapacağından endişelenmesini istemiyordu. Kolunu tekrar ona dolamıştı,

ve onun yanına doğru kıvrılmıştı. Onun bu şekilde kendisine yaslanmasından hoşlanıyordu.

Vücudundaki gerginlik yavaşça azalırken, kız da ona karşı yumuşadı.

onu. Onun uyuyor olabileceğini düşündü, bu yüzden o da rahatlamaya başladı ve-

"Lütfen ölme." Yumuşak bir fısıltı, ancak bir nefesten fazlası.

"Sadece ölmeni istemiyorum."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

"Farklı bir şeyler var." Oliver Cassidy'ye baktı, sonra da kaşlarını çatarak Titan'a . "Farklı olan ne? İkinizden sadece yedi saatliğine ayrıldım."

Farklı olan neydi? Sadece seks yapmış olmaları. Ve Cassidy kendini çok garip hissediyordu çünkü Titan'la gün ışığında nasıl başa çıkacağından tam olarak emin değildi. Özellikle de ona üç-belki de dört orgazm yaşattıktan sonra? Tüm zevkler birbirine karışmıştı ve karanlık saatler boyunca kaç kez boşaldığından bile emin olamıyordu.

Ve seksin hayatının en iyisi olduğu gerçeği? Titan'ın gelecekteki tüm cinsel beklentilerini çok ama çok yüksek tutmuş olması? Başka bir sorun.

"Hiçbir şey farklı değil." Titan'ın gürlemesi. "Sadece zamanki tuhaf halini takınıyorsun."

Bum. Bu da diğer şeydi. Titan neredeyse ekstra huysuz görünüyordu. Elbette Titan iyi günlerinde ciddi ve biraz da asık suratlıydı ama başka bir şeyler oluyordu. Cassidy, Titan'ın aralarında olanlardan pişmanlık çok ama çok korkuyordu.

Bu arada, hayatının en güzel gecesini geçirmişti. Oliver'ın sorularına cevap verirken onun için ruhunu çıplak bıraktığı kısım değil. Titan'la olan kısmı. *Bu* şimdiye kadarki en iyisiydi.

Oliver hâlâ çok dikkatli bir şekilde onu inceliyordu. Cassidy de ona en geniş gülümsemesini takındı. "Sorun ne olabilir ki? Simit getirmişsin. Günün kazananı sensin." Bütün simidi mideye indirmeyi bile başarmıştı. Bu kesin bir galibiyetti. "Sanırım sen

bizim için bir oyun planın var mı?" Çünkü ne kadar çabuk işe koyulurlarsa, belki midesindeki ağırlık da o kadar hafifleyecekti.

"Bir galibiyet, ha? Doğru. Bir oyun planım var. Gerçi ben Şüpheli Titan ne olduğunu zaten biliyor." Oliver çenesini ovuşturdu. "Yine de endişelenme. Bir sürü desteğin olacak. Dün gece senden ayrıldıktan sonra Memphis'i aradım-"

"Memphis'i mi aradın?" Cassidy araya girdi çünkü kaybolmuştu. "Tennessee'deki gibi mi?"

"Hayır, Memphis Camden gibi. Bir insan, bir yer değil." Titan'dı "O bir buz kırıcı" diye açıkladı.

Daha fazlasını bekledi. Elbette yoktu. İç çekerek elini Titan'a doğru salladı. *Daha fazla, lütfen.*

Kaşlarının arasında bir çatık belirdi ama ekledi, "Eski ödül avcısı. Gerçekten iyi bir iz sürücü."

"Neredeyse Titan kadar iyi," diye karıştı Oliver.

"Rüyalarında," diye karşılık verdi Titan.

Burnunun kenarını sıktı. "Bize yardım etmesi için bu eski ödül avcısını mı çağırdın?"

"O ve Smith Sanders," dedi Oliver.

"Cehennem." Titan başını salladı.

"Ne?" Oliver kaşlarını çattı. "Eski dostun iyi biri ve bunu sen de biliyorsun. Siz ve sizin özel operasyon rutininiz her zaman bir şeyleri halleder."

Yani Smith Sanders özel hareketçiydi. Titan gibi mi? O istedi çok daha fazla soru sormak için.

Ama Oliver açıkladı, "Ve bize yardım edecek iki FBI ajanım da var. Özel Ajan Jon Kimura benimle birlikte çalışacak. Şu anda lobide, uyum sağlamaya çalışıyor.

Özel Ajan Mae Silva yakında bize katılacak. Ekibin çoğu çevrede kalacak. Hedefimizi korkutmak istediğimizden değil." Cassidy'ye, "Blake Normandy'nin onunla senin arandaki tek kişinin o olduğuna inanmasını istiyoruz-" derken bakışları daha da yoğunlaşmış gibiydi.

"Ben," diye araya girdi Titan.

"Aynen öyle." Oliver başını salladı. "Yani hazırız."

"Hayır," diye karşı çıktı. "Öyle değiliz. Bana hiçbir şey ifade etmeyen isimler saydın. Eminim o insanlar harika FBI ajanlarıdır, ama onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ve bu Smith denen kişi ya da Memphis hakkında da neredeyse hiçbir şey bilmiyorum-"

Oliver'ın kaşları çatıldı. "Sana söyledim, o eski bir ödül avcısı-"

"Titan'a güveniyorum." Ona o kadar güveniyordu ki onunla seks yapmıştı.

İki kez. Yanaklarında sıcaklığın yükseldiğini hissetti. "Ve Oliver, Titan güvendiği için ben de sana güveniyorum. Ama diğerlerine gelince..."

"Memphis'e güvenebilirsiniz," diye güvence verdi Titan ona. "Ve Smith'e.

Smith sayamayacağım kadar kez sırtımı korudu."

Tamam, işte ihtiyacı olan güvence buydu.

"Jon ile daha önce çalışmıştım. İyi adamdı. Ama Mae Silva hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Titan omuz silkti.

"Teşekkürler için Bu, dostum." A homurdanmak
itibaren Oliver. "Way için

tanığı rahatlatmak için. Mae'nin de gitmeye hazır olduğunu söyleyemez miydiniz?"

Titan bir kez daha omuz silkti. "Cassidy'ye yalan söylemeyeceğim. Benden bunu beklemeyin."

Bu yüzden ona güveniyordu. "Plan nedir? Bu mini orduyu pozisyona sokuyorsun, ama gündem ne? Bilmiyoruz.

Blake beni Vegas'a kadar takip etti. Titan arabaları değiştirdi, yeni araçta takip cihazı olmadığından emin oldu ve Utah'ta Blake'e ateş ettikten sonra benden uzaklaşmaya karar vermiş olabilir." Sesi çok mu umutlu geliyordu? Belki de.

Oliver başını salladı.

Umudu azaldıkça kalbi soluyor gibiydi. "O... benden uzaklaşmıyor mu?"

"Maverick uyandı," dedi Oliver. "Hibiryer'den gelen şerif yardımcısı arkadaşın mı? İyileşecek."

Bu haber onu şaşırttı. Bunu bilmek harikaydı. Aslında harikaydı, ama konuştukları sırada açıklamak için biraz sol alan-

Oliver açıklama olarak, "Bu sabah seni ve Titan'ı görmeye gelmeden önce şerifiyle konuştum," diye ekledi. "Maverick'in bilinci yerinde ve konuşuyor ve kasırga ona doğru gelmeden önce neler olduğunu hatırlıyor." Ağzının kenarındaki belli belirsiz çizgiler derinleşti. "Bakın, ona zarar veren şey kasırga değildi. Onu kurtarmış. Maverick'e göre, yolun kenarında engelli bir araç olduğunu düşündüğü bir şey görmüş. Bir kamyon. Yardım etmek için durmuş ve gözlüklü, kasketli bir adamla karşılaşmış."

Gzlk ve şapka mı? *Kılık değiştir.*

"Maverick ona yardım etmeye çalıştı ve bu iyiliğine karşılık olarak adam onu bıakladı."

Yarım adım geri çekildi.

"Adam nerede olduğunuzu öğrenmek istedi ve görünüşe göre erkek arkadaşınızla güvende olduğunuzu duymak hoşuna gitmedi."

Çaresizce bakışları Titan'a kaydı.

Adamın kendisini izlediğini gördü. Bir an için bakışları duygularla parladı ve-

. O alev alev yanan duygu her neyse, gitmişti.
bir . Dikkatini tekrar Oliver'a vermeye zorladı.

"Nowhere'de bırakılan kiralık kamyonun izini sürdüm. Tabii ki sahte bir kimlikle, çalıntı bir kredi kartıyla kiralanmış. Ve aracı kiralayan adam tüm güvenlik kameralarından kaçmış. Ama sanırım eski sevgilin olduğunu rahatlıkla varsayabiliriz." Oliver'ın bakışları Titan'a kaydı. "Utah'ta kurtardığın aileyle de konuştum. Ne anne ne de baba yangını kimin ya da pencereyi kimin çivilediğini görmüş."

"Blake'ti," dedi Cassidy, sesi titreyerek. *Her zaman o.*

Oliver başıyla onayladı. "Katılıyorum. Blake Normandy seni çok uzun zamandır takip ediyor." Oliver'ın sesi kesindi. "Öylece çekip gitmeyecek. Avlanmaya devam edecek. Biz sadece avını onun için biraz daha kolaylaştıracacağız."

"Özür dilerim." Geniş gülümsemesi tekrar geldi, ama titrekti çünkü kendini titrek hissediyordu. "Onun için işleri *kolaylaştıracığını* mı söylemiştin?"

Oliver bir kez daha başını salladı.

"Kesinlikle." Bu kelimeyi seviyor gibiydi.

"Titan'la seyahat ettiğini biliyor." Sessiz bir adamı işaret etti Titan. "Blake'in muhtemelen fark etmediği şey - siz yangına doğru koşup, hevesle elini tutmak yerine eski sevgilerinize ateş edene kadar - onun fark etmediği şey, sizin şerifinize aşık olduğunuzdu."

Bu sefer iki tam adım geri attı. "I-"

"Yapmadınız," dedi Titan kesin bir ifadeyle. "Bu sadece Blake'in inanmasını istediğimiz şey."

Sen . Bir nefes aldı ve umdu ki yüz hatlarını düzeltti. Titan'ın aksine, duygularını kontrol etmekte o kadar da iyi değildi.

Oliver Titan'a uzun uzun baktıktan sonra yavaşça Cassidy'ye baktı. "Neye inanmasını istediğimizi." Omuz silktilti. "Her neyse. Mesele şu ki Blake senin hâlâ Titan'la birlikte olduğunu varsayacak. İzini sürdüğü kişi Titan olacak. Titan'ın Vegas'ta olduğunu anlamak için arabada GPS olmasına gerek yok. Titan'ın kredi kartı kullanımını ya da telefonunu takip edebilir."

"Ama bu yasadışı!"

Oliver'in kaşları çatıldı. "Seri katil olmak da öyle." Cidden mi?

Gözlerini ona dikti. Onunla alay mı ediyordu?

Oliver'dan bir iç çekiş kaçtı. " ama. Blake'in kredi kartlarını takip edebiliyordu. Kaçarken onları hiç kullanmadın." Oliver ellerini takım elbisesinin ceplerine soktu. Bugün koyu mavi bir takım elbise giymişti. "Seninle tanışmadan çok önce kredi kartlarına erişimi olduğundan şüpheleniyorum. Alışverişlerini kontrol ettiğinizde bir insan hakkında çok şey öğrenebilirsiniz. Ne zaman çiçek aldıklarını öğrenebilirsiniz. En sevdikleri restoranları. Favori müzik gruplarını... O kadar çok şey öğrenebilirsiniz ki, biriyle ilk tanıştığınızda yabancı gibi görünmezsiniz. Mükemmel görünüyorsunuz."

Titan geniş omuzlarını geriye attı. "Adam teknolojiden anlıyor. Oliver'ın söylediği de bu. Profilinin bir başka parçası."

Blake'in biz tanışmadan çok önce hayatıma çoktan girdiğini söylüyordu. Bu bilgiyi özümserken nefesini içine çekti ve

takip etmeye çalıştı. Dudaklarını yalayarak Oliver'a, "Ve şimdi Titan'ın hesaplarını hackleyeceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu.

"Evet, işte bu yüzden otel süiti sahte bir isim altında olabilir, ama hesap Titan'ın kredi kartı ekstresine bağlanacak. Dün gece yatmadan önce bu meseleyi bizim için hallettim."

Bekle. Kalbi küt küt atıyordu. "Şimdiden tuzağı kurmaya mı başladın? Önce beni uyarabilirdin!"

"Seni şimdi uyarıyorum."

Ters ters baktı. "Birini olaydan sonra uyaramazsın. Önceden yaparsınız. Bu işler böyle yürür. *Kibarlık budur.*"

Bunu elinin tersiyle itti. "Sen ve Titan bugün dışarı çıkacaksınız. Normalde yapacağınız her şeyi yapmanızı istiyorum, bilirsiniz, Vegas'ta psikopat bir eski sevgiliden kaçtığınız için değil de eğlenmek için bulunsaydınız."

Şakakları zonkluyordu. Kendini durduramayan Cassidy yürüdü. Titan'a doğru. Başını çevirip ona baktı. Elektrik mavisi gözlerinin gücü kızın nefesini kesecek gibiydi. "O... o ciddi mi?" diye sordu Titan'a.

Oliver neşeyle, "Kalp krizi gibi," diyerek Titan'dan önce cevap verdi.

Ona bakmadı. Odak noktası Titan'da kaldı. Orada

Bu planla ilgili bir sürü sorun var. "Blake benim sadece şehirde dolaştığıma inanmayacaktır. Aylardır saklanıyordum. Birdenbire ona bir-sekiz yaparsam bir şeylerden şüphelenecektir." Oliver'ın planı saçmalıktı. Fed'den daha fazlasını beklerdi.

"Daha önce Titan'ın yoktu," diye hatırlattı Oliver ona. "Artık var. Sen aşık bir kadınsın."

Yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. "Şunu söylemeyi kes."
Titan'ın gözleri ona dikilmişti.

"Aşık bir kadın saklanmaz," dedi Oliver. "Hayatını yaşar."

Eğer sevgilisinin ölmesini engellemeye çalışıyorsa, hayır. Çünkü son gördüğü acımasız kâbusun hatırası mı? Cassidy'nin zihninde dönerken çok cesur ve korkunç canlı renklerdeydi.

"Senden büyük, kırmızı bir bayrak sallamanı istemiyorum." Oliver zoraki bir kıkırdamaya benzeyen bir ses çıkardı. "Bu çok açık olurdu. Dışarıda yemek ye. Biraz kumar oyna. Belki bir düğün şapeline rezervasyon yaptırırsın."

Başını ona doğru çevirdi. Sanki *bu* büyük, kırmızı bir Bayrak mı? Düğün şapelinin büyük, kırmızı bayrağın tanımı olduğundan oldukça emindi.

"Ne?" Oliver gözlerini kırıştırdı. İki kez. "Dün geceki dâhiyane fikrin buydu. Kredi kartı bilgilerini düzeltmek için aşağı indiğimde Kurt'le karşılaştım. Hatırladın mı onu? Dost canlısı, kapıcı adam. Kurt bu sabah sana şapellerle ilgili bazı broşürler göndereceğini söyledi."

Kurt'a kiliseden bilgi almakla ilgili söyledikleri sadece hızlı bir kılıftı, gerçek değildi.

"Eğer bir şapel seçer ve Titan'ın kredi kartı bilgileriyle rezervasyon yaptırırsanız, bu da katilimizin içeri girmesini sağlayacak bir başka kısıntı olur. Düğününüzü durdurmak isteyecektir, bundan kesinlikle ."

Harika. Yani şimdi gündeminde öldürülebileceği sahte bir düğün mü var?

"Pazarlık ettiğinden daha fazlası." Titan'ın sözleri dikkatini tekrar Titan'a yöneltti; Titan'niyetli bakışlarını üzerinde buldu.

"Bana yardım etmeyi kabul ettiğinde, tüm hesaba katmamıştın."

Hayır, yanlış anladı. "Bunu hiç hesaba katmadın. Benimle evlenmenin yapılacaklar listenizde üst sıralarda olduğundan hiç şüphem yok."

Çenesi gerildi.

"Buna şaşırabilirsin," diye mırıldandı Oliver.

Titan ona yanık izleri bırakması gereken bir bakış gönderdi.

"Sahte bir evlilik olsa bile," *diye* açıkladı Cassidy, "bu plan seni heyecanlandırmamalı." *Kim heyecanlanır ki?* Ama konu Titan'a gelince... "Bana oldukça sade biri gibi göründün. Günah Şehri'nde dolaşmak, kumar oynamak ve düğün şapellerinde gezinmek istediğinden şüpheliyim." Cassidy bir an durakladı. "Ama şikâyet etmiyorsun." Gündemle mücadele eden oydu. "Ve dürüst olmak gerekirse, *bana* yardım eden sensin. Bu yüzden plan hakkında olumsuz bir şey söyleyebileceğimi sanmıyorum." Sevmiş miydi? Tabii ki hayır. Yapacak mıydı? Kesinlikle evet. "Bana yardım ediyorsun," dedi Cassidy Titan'a tekrar uzanıp parmaklarını onunkilere dolayarak. "Bir sürü risk alıyorsun. Çekip gidebilirdin. Beni onunla bırakabilirdin." Bakışları Oliver'a kaydı.

"Neyim var benim?" Oliver bilmek istiyordu.

Sen Titan değilsin. Titan'ın parmaklarını sıktı ve bir kez daha gözlerinin içine baktı. O güçlü maviye hiç alışabilecek miydi? Muhtemelen alışamayacaktı. "Ben sadece bir işim. Görünüşe göre serbest olarak yaptığın bir iş." Söylediği sözlerin içi boştu. "Sen zaten görev çağrısının ötesine geçtin. Ve..." *Söyle.* "Beni Federallere bırakıp gitmeyeceğine dair sana söz verdirmemeliydim. Korktuğum için bu söze zorladım ama bu sana haksızlıktı." Onu . Geri adım attı.

Titan sadece onu izledi.

Şunu bitir. "Gidebilirsin. Benim için daha fazlasını yapmana gerek yok. Oliver ve ben dalgalanacak başka bir bayrak bulabiliriz. Er ya da geç Blake beni bulacak. En azından şimdi, beni Federallere götürdüğün için, tek başıma olmayacağım." Ve... "Sonunda biri bana inanıyor."

Oliver ona, "Bir sürü kişi var," diye güvence verdi.

Titan'ın kaşları onu incelerken aşağı doğru çekildi.

Onun bir şey söylemesini bekledi. Ya da çekip gitmesini. Bu seçeneklerden birini yapmak zorunda kalacağını düşündü.

O yapmadı. Bakışlarının mavisini daha da ısınmış gibiydi.

Kollarını karnına doladı.

"Sen... gitmemi mi istiyorsun?" Titan'ın duraksayan sorusu neredeyse onu yerinden sıçratacaktı.

Cassidy hemen, "Hayır," diye cevap verdi. Neden bunu deneyemiyordu?

Bir kişiyi muallakta bırakmak yerine, neden her şeyi hızlı ve açık bir şekilde söylemiyorsunuz? "Hayır, ama kalmanı istemiyorum çünkü sana tutmak istemediğin bir söz verdirdim."

"Oh, çok şirin." Oliver'dan bir kahkaha koptu. Bu kahkaha önceki kıkırdamasından çok daha gerçekçiydi. "Titan'ın yapmak istemediği şeyleri yaptığını mı düşünüyorsun? Onunla hiç tanıştın mı? Cidden mi?"

"Oliver çok konuşuyor," dedi

Titan ona. Kız ona doğru eğildi.

"Ben de öyle." "Evet, ama ben senin konuşmanı seviyorum."

Oh, bu çok tatlıydı. Dudakları kıvrılmaya başladı.

"Blake Normandy'yi gözaltına alana kadar hep seninle kalmaya niyetliydim. Daha fazla avlanmana izin vermeyeceğim."

Yani onu terk etmiyordu. Kalmak istiyordu. Yardım etmek istiyordu. O istedi-

"İş henüz bitmedi."

Göğsü sanki içinde bir balon sönyormuş gibi hissediyordu. Titan başladığı işi bitirmek istiyordu. Çünkü o böyle biriydi. Davaya kişisel olarak dahil olmuş ya da duygusal bir yatırım yapmış gibi değildi. Adam başka bir tanığı korumak için işkenceye katlanmıştı. Şimdi onunla kalmak, işte o buydu. Diğer insanlar için kendini tehlikeye atardı. Fazladan yol kat etti. Kahramanlık yaptı.

Ona hayatının en muhteşem orgazmını yaşatmış olması, aralarında kişisel bir şey olduğu anlamına gelmiyordu. "Hayır, bitmedi." Neden bu sözler kulağa üzgün geliyordu?

"Mükemmel." Oliver ellerini birbirine vurdu. "Bu kadar sohbet yeter. İşe koyulma zamanı. Hadi gidip bir seri katili ortaya çıkaralım. İşimin en sevdiğim kısmı."

Yatak odasının kapısı Cassidy'nin arkasından sessizce kapandı ve Oliver o parlak ve olumlu ifadesini anında kaybetti. Titan'a doğru hışımla yürüdü. "Ne. Ne. Cehennem mi?"

Titan ona kaşlarını çattı. "Sorun nerede? Senin aptalca fikrine ." Kumar mı? Düşün şapeli rezervasyonu mu? *Merhaba, saçma plan.*

"Öncelikle, bu benim aptalca fikrim değil." Başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Kapıcıya bir düşün şapeline ihtiyacınız olduğunu söyleyen kız arkadaşınızdı."

Yapmıştı. Ama... "Çünkü bizi karı koca olarak ayırttınız. Ve Robert Price adını kullanarak, gerçekten mi? Hâlâ korku filmi bağımlılığına kilitli misin?"

"İlk olarak, Robert England Freddy Kreuger rolünde dehşet vericiydi. O zamanlar beni çok korkutmuştu. Ya Vincent Price? Adam bir dahiydi. İkincisi, bu bir bağımlılık değil. Korku filmlerini sevdiğimi biliyorsunuz çünkü her gün avladığım piçlerden bile daha kötü canavarlar görmeye ihtiyacım var. Başka bir şeye *ihtiyacım* var." Nefes verirken yanakları şişti. Oliver biraz sakinleşmiş görünüyordu ki, "Beni düzeltmedin," diye mırıldandı.

Titan'ın bakışları kapalı kapıya kaydı. Cassidy kendine gelmek için biraz zaman istemişti. Ona oldukça taze görünmüştü, bu yüzden odadan aniden çıkmasının nedenini bilmiyordu. "Uh, Titan? Büyük T mi? Ona senin kızın dediğimde beni düzeltmedin. kız arkadaş."

"O...değil."

"Uh, huh. Neden içinden geldiği gibi denemiyorsun?"

Bunu neden yapsın ki? Bakışları Oliver'a kaydı. "Planın evleniyormuş gibi yapmamız olduğunu sanıyordum."

Oliver gözlerini devirirken tavana doğru baktı. "Sen Benimle dalga geçiyorsun. Yaptığını biliyorum. Kes ." Bakışları Titan'a kaydı. "Onunla yatıyorsun."

"Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Kahretsin. Orospu çocuğu. *Kahretsin.*" Alçak. "İnkâr etmedin. İnkâr etmen gerekiyordu. Neden, neden tanışımızla yatıyorsun?"

Basit bir sebep. "Çünkü onu istiyorum."

Oliver'ın ağzı açık kaldı. Sonra da asılı . Titan diğer adamın kendini toparlamasını bekledi.

"Sen...o..Yani, anlıyorum. Anlıyorum. Çekici biri." Muhteşem.

"Cehennemi yaşıadı ama hala güçlü bir şekilde devam ediyor. On üç ay boyunca bir katilden kaçtı. Karakterinin savaşçı yönünün size ne kadar çekici geleceğini anlayabiliyorum."

"İlk tanıştığımızda bana silah çekti." Titan bu anıya gülümsedi. "Sonra benden kaçtı. Ve sikimi tekmeledi."

Oliver boğuldu. "Evet, ilk görüşte aşk. Bunu şimdi anlıyorum."

"Onu kelepçelemek zorunda kaldım. I-" Durdu. "Sürekli aşktan bahsediyorsun."

Kes şunu. Öyle değil. Sadece..." Sözleri .

"Sadece ne? Seks mi? Bir tanıkla seks mi? Sadece çizgileri aşman, umursamaman ve benim epey kötü hatalarımdan ders almaman mı?"

Sadece seks değildi. Seks seni içi boşalmış hissettirmiyordu.

Birinin içinde tamamen kaybolmak. Ya da en azından geçmişte seks onun için bu şekilde olmamıştı. Ve sadece... seks demek, buna sadece seks demek, sanki umursamıyormuş gibi görünmesine neden oluyordu. Ama umurundaydı. Cassidy'yi korumak için ateşin içinden geçebilirdi.

Bunu moteldeki yabancılar için yapmıştım. Evet, onun için de yapardım. Bir anda.

Ama... hayır, Oliver'ın aşk hakkında konuşmayı bırakmasını istemesinin nedeni... "Cassidy beni sevmiyor."

"Hayır, öyle değil. Sadece büyük bir kahramana tapma vakası var. Duyguları allak bullak olmuş durumda ve buna dikkat etmen gerekiyor." Titan sertleşti. "Kahramana tapmıyor."

Oliver'ın ağzı açık kaldı. Bir süre sonra, "Evet, evet, Öyle. Benim gözlerim var! Seni nasıl izlediğini görebiliyorum. Kadın sana yıldızları asıyormuşsun gibi bakıyor. Duygusal olarak dahil oluyor. Sen kapılmıyorsun. Dava bittiğinde ve onu terk ne olacak? Sırf güvende olduğu için

kalbi kırılrsa bile iyi olacak mı? Siktir et onu. Sana söylüyorum, senin gittiğin yoldan ben de geçtim... *Buna pişman olacaksın.*"

Titan'ın gittiği ya da gideceği yere yakın bir yerde bulunmamıştı. "Lark'a yalan söyledin."

"Oh, ! İşte gidiyorsun, onun adını söylüyorsun. Yapma bunu. Sen adını söyle ve onu çağır. Bunun nasıl çalıştığını bilmiyor musun?"

Titan sadece başını sallayabildi. "Bir bilim adamı için en çılgınca şeyleri söyleyebiliyorsun."

Oliver omuzlarını dikleştirdi. "Lark'a yalan söylemedim. Olayların bu şekilde bitmesi benim hatam değildi."

Saçmalık. "Onu yanlış yönlendirdin." Onunla Oliver arasında büyük bir fark var. "Cassidy'ye başından beri dürüst davrandım."

Oliver ona doğru yaklaştı. "Ona nasıl baktığını görmediğimi mi *sanıyorsun?* Dostum, dikkatli ol." Acı sesini sertleştirdi. "Bunun sana patlamasını istemezsin. Beni dinle, sana yardım etmeye çalışıyorum."

Yatak odasının kapısı açıldı. Cassidy saçlarını geriye doğru çekmişti. Boynunu baştan çıkarıcı ve ekstra kadınsı gösteren gevşek bir düğümle bükmüştü ve belli belirsiz saç dalları yüzünün kenarlarını okşamak için çoktan kaçmıştı.

Çok güzeldi ve ona doğru koşup onu kendine çekmek istiyordu. onun kollarına.

Onun yerine, elleri yumruk şeklinde sıkıldı.

"Bu taraftan." Oliver'dan hoşnutsuz bir fısıltı. "İşte bahsettiğim bakış bu. Şu anda ona öyle bakıyorsun. Bu bakış diyor ki... *Boku yedim.*"

ON ALTINCI BÖLÜM

Cassidy kumar makinesinin koluna sıkıca "Yedi, yedi, yedi," diye sayıklıyordu. Makine dönmeye devam etti, tekrar tekrar ve sonra şunu gördü...

Yedi.

Yedi.

Zıpladı. Bekledi.

Yedi.

"Ohmygosh!" Işıklar yanıp sönmeye başladı ve havayı hoş bir ding sesi doldurdu. Cassidy sonunda kolu bıraktı ve Titan'a sarıldı. Ona sarılabildiği kadar şiddetle sarıldı. "Biz kazandık! *Kazandık!*" Bir aşağı bir yukarı zıplıyor olabilirdi. Güne çılgınca, çok gergin ve stresli bir başlangıç yaptıktan sonra, bu şans dönüşü tam da ihtiyacı olan şeydi.

"Ah, Cassidy." Titan'ın elleri onun beline yerleşti. "Nikel slot oynuyorsun. Pek de zengin sayılmazsın."

O döndü geri makinesine ve yaptı biraz hızlı Hesaplamalar. "Kırk dolar. Bana göre bu büyük bir kazanç." Cassidy heyecanla mırıldandı. "Biloxi'de çalışırken pek çok insanın kaybettiğini gördüm, bu yüzden bir kazanç elde etmek... diyelim ki bunu kabul edeceğim ve mutlu olacağım."

Ödülünü bozdururken onu takip etti ve sonra kumarhanenin önüne doğru yürüdüler, blackjack ve poker masalarının yanından geçtiler.

Yavaşladı. "Oynamak ister

misin?" "Hayır, berbatım."

"Sen bir satıcıydın."

"Evet, ama ben berbat bir blöfçüyüm." Kolunu onun koluna doladı. "İşte bu yüzden her şeyi berbat etmekten çok korkuyorum." Federaller onları izliyor muydu? Cassidy izlediklerinden emindi ama henüz kuyruklarını fark etmemişti. Belki Titan fark etmiştir.

"Her şeyi edeceğini ." Bir tereddüt. "Çünkü sen benimle ilişki kuruyormuş gibi yapabileceğini düşünmüyor musun?"

"Numara yapmama gerek yok. Birbirimize bağlıyız." Ama dudağını ısırdı. Çünkü dün gece olanlar hakkında hiç konuşmamışlardı. "Tabii, yani... sadece bir gecelik bir şey miydi?" Ona doğru döndü. Sesini alçak tutan Cassidy, "Eğer , söyle gitsin. Ne olduğumuzu gerçekten açıklığa kavuşturmak istiyorum."

Evet, az önce tükürmüştü. Belki de kırk dolar kazanmanın verdiği mutluluktandı. Kim bilebilirdi ki? Ama o sadece-

"Ne bilmiyorum."

Doğru. Tabii. *Cesur bir yüz takın. Gülümse.* "O zaman ikimiz varız." Parmaklarını onunkilere geçirdi. Günün büyük bölümünde gösteri yapmışlardı. Ya da çalışıyorlardı. Kahvaltı için dışarı çıkmışlardı. Düzeltiyorum, çökmekte olan bir brunch. Ödemeyi kartıyla yapmıştı. Brunch, yakındaki bir otelin restoranının çatısında büyük, sınırsız bir mimoza fantezisi içeriyordu.

Bir içkisine bile dokunmamıştı. Cassidy çok gergindi.

Şimdi sadece büyük -iyi, yarı büyük- kazananlar olmuşlardı ve o biliyordu ki

bir sonraki adım.

Şapel.

Şapelleri incelemeye başlamaları gerekiyordu. Belki de mimozasından biraz daha fazla içmeliydi. Belki de

bu bir sonraki adımı kolaylaştırır.

Titan dışarıya kadar eşlik etti. Sokaklar çoktan dolmuştu. Çok fazla insan şehri doldurmuştu. Oldukça bunaltıcıydı. Titan bir güneş gözlüğü taktı ve kafasına bir şapka geçirdi.

Güneş gözlüklerini de çıkarması gerektiğini düşündü. Otel lobisinde ona bir çift almıştı. Gözlüğünü taktı, sonra göz ucuyla ona baktı. Titan kendinden emin bir şekilde yürüyordu, sanki nereye gittiğini çok iyi biliyordu. Muhtemelen biliyordu. Herkes onun yolundan hızlıca çekilme eğilimindeydi ve bunun cüssesinden mi yoksa ondan zahmetsizce yayılan "ben bir bok almam" havasından mı kaynaklandığını merak etti.

Oliver'la otelde yaptığı konuşmaya kulak misafiri olduğunu bilmiyordu. Oliver'a her ne yaşıyorlarsa bunun aşk olmadığını söylediğinde göğsünün ağrıdığını .

Ama aynı zamanda kahramana tapınma da değildi. Fed bu konuda çok hatalıydı.

Köşede durdular. Yaya geçidi işaretine doğru baktı. Arkalarında bir kalabalık toplanmıştı ve biri ona çarptı. Cassidy o çarpmanın etkisiyle biraz sendeledi.

Titan hemen onu kendine doğru çekti, bir yandan da onu öldüren kişiye dön-

Bir kadın haykırdı, "Özür dilerim! Ayağımı kaybettim."

Cassidy ona tekrar baktı.

Kadın ona güneşli bir gülümseme gönderdi. Koyu renk saçları atkuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı ve Cassidy gibi o da güneş gözlüğü takıyordu. "Oh,

Bak," diye ekledi kadın, sesi parlayarak, "Işık değişti. Hadi gidelim."

Cassidy ışığa doğru baktı. Yeterince eminim. Tabelada değişti ve şimdi geri sayarak herkesin yolun karşısına geçmesi için on beş saniye olduğunu gösteriyordu.

Titan ve Cassidy birlikte yürümeye başladılar. Kolunu Cassidy'nin omzuna doladı.

İki genç çocuk yanlarından hızla geçti.

Kaykaylı bir adam, yolun karşısına geçmeden önce yaya grubunun arasına girip çıktı.

On saniyeye indi.

Neden bu kadar gergindi? Cassidy'nin ayakları neden sanki bir saldırı bekliyormuş gibi aniden hızlanmıştı? Arabaların hepsi bekliyordu. Şoförlere baktı. Blake'ten hiç iz yoktu.

Bu çok aptalcaydı.

Kaldırıma çıktı. Titan hemen yanındaydı. Ona çarpan kadın hızla uzaklaştı. Cassidy arkasından baktı, bir şeylerin ters gittiğinin farkındaydı.

"Cassidy?"

Kalabalık diğer kadını yuttu. Titan'a geri döndü.

"Sorun nedir?" Titan bilmek istedi.

Gerçekten aptalcaydı ama.. "Sence bana benziyor muydu?" *Kahverengi saçlı her kadının sana benzediğini ya da potansiyel bir hedef olduğunu düşünmeyi bırak. Kes şunu.* Kollarında tüyleri diken diken oldu. Titan cevap vermeden önce aceleyle ona, "İlk şapele gidelim," dedi.

Trinity Rae cüzdanı kaldırdı. "Neden özellikle onu hedef almamı istediğinizi bilmiyorum." Kendisini bekleyen adama bir gülümseme gönderdi. "Ama bu çok kolay oldu." O ve seksi adam dün gece, pist tıklım tıklım doluyken tanışmışlardı. İlk başta onun bir polis olduğunu düşünmüştü. Sarhoş bir herifin cüzdanını çaldıktan hemen sonra onu yakalamıştı.

Trinity gecenin geri kalanını bir hapisane hücreinde geçireceğinden emindi.

Durum böyle değildi. Onun yerine, yeni bir arkadaş edinmişti. Onlara süper güzel bir otel odası ayarlayan bir arkadaş. Süslü lobide vals yapmışlar ve odanın siparişini verirken bir çift gibi davranmışlardı. Ona harika bir kahvaltı bile hazırlamıştı. Bir gece önce onu seve seve sikebilirdi çünkü adam gerçekten çok ateşliydi ama "centilmen" arkadaşı ona dokunmamıştı.

Ama ondan kendisi için bir cüzdan kaldırmasını istemişti.

Cüzdanı aldı ve çevirerek açtı. Kredi kartlarını alacağından emindi ama...

Bir oda anahtarı . "Mükemmel."

Kendini kaybetmişti. "Onu tanıyor mısın?" Tanıyor olmalıydı çünkü o çok özel bir hedefti.

"Onu hiç tanımıyorum. Bazen tanıdığını sanıyorsun... ama bu sadece bir hata." Sesinde üzüntü olabilecek bir şey belirip kayboldu. "Öğrenmek zorunda. Onu ne olacağı konusunda uyarmıştım."

Trinity'nin kafası tamamen karışmıştı. Kadını tanıyor muydu, muydu? Otelin anahtar kartını cebine soktu. Cüzdanı fırlattı.

"Hayır!" Onu yakaladı. "Burada nakit var!" Nakit ama... Trinity cüzdanı karıştırırken kredi kartı olmadığını fark etti. Sadece bir kimlik. "*Cassidy Jacobs.*" Güldü. "Bana benziyor." Kadın, Trinity'nin ona attığı küçük *yumruğun* ardından ona doğru döndüğünde aklına bu düşünce gelmişti. Çarpmayı her zaman dikkat dağıtma tekniği olarak yapardı.

Ama işaretinin yanındaki iri yarı adam.

Beni çok korkuttu.

Yeni yakışıklı arkadaşı gibi değil. Yakışıklı arkadaşı hiç de korkutucu değildi. Daha çok bir rüya gibiydi. *Böyle bir adam beni bir yerlere götürebilir.*

"Para sende kalsın," dedi ona. O da öyle planlamıştı.

Parayı arka cebine koyduktan sonra başını kaldırdı ve adamın kendisine gülümsediğini gördü. "Biraz eğlenmek ister misin?" diye sordu.

"Her zaman." Bunun için yaşıyordu. Dokuzdan beşe iş rutini ona göre değildi. Partileri severdi, başkalarının parasını harcamayı severdi ve sloganı her günün gerçekleşmeyi bekleyen bir macera olduğuydu.

"O zaman benimle gel."

Güldü. "Onun otel odasına , değil mi?

Bu yüzden anahtarı istedin. Burayı çöpe mi atacağız?"

"Arkadaşıma asla unutamayacağı bir sürpriz bırakacağız."

Trinity hemen endişelendi. "Oda numarası kartında yok."

Otelin adı, evet, kesinlikle tanıdığı bir isim, ama hayır

Sayılar. Sayılar hiçbir zaman kartlarda yoktu. "Nasıl bulacaksın-"

"Hangi odada biliyorum."

"Bunu nereden

biliyorsun?" "Kendi

yöntemlerim var."

Hepsi gizemliydi. Biraz korkutucu. Ama biraz korkutucu seksi olabilir.

"Ama dikkatli olmalıyız," dedi. "İçeri girerken görülmek istemem."

"Bunu halledebilirim." Doğru kadına gelmişti. "Bir otele gizlice girmek benim uzmanlık alanlarımdan biridir."

Ona gülümsedi. "Seni gördüğüm andan itibaren tam da ihtiyacım olan kadın olduğunu biliyordum."

Gülümsemesinin altında kasıldı.

"Sen ," dedi ona. "Seni bulduğum gece kesinlikle benim şanslı gecemdi."

Daha önce hiç kimse ona mükemmel dememişti. Annesi ona zaman kaybıydı. Babası onun hayatına hiç girmemişti bile. Omuzları dikleşti. "Sanırım benim şansım da değişti."

Ona elini uzattı.

Onu şehirdeki herhangi bir otele sokup çıkaracaktı.

Ona ne kadar değerli olduğunu gösterecekti.

"Burası en popüler mekânlarımızdan biri." Beyaz takım elbiseli adam ellerini kaldırdı ve yavaş bir dönüş yaptı. "Bir açık hava düğününün tüm güzelliği, ama-"

"Ama içeride," diye bitirdi Titan huysuzca.

Adamın yavaşça dönüşü durdu. "Evet, ama sanki dışarıdaymış *gibi görünüyor*. Ağaçlarımız var..." Sola doğru işaret etti. Sağa doğru. Kıvrılan ağaçlar cam tavana doğru uzanıyordu. "Ve geceleri tek göreceğiniz, üzerinizdeki yıldızların izdüşümleri olacak. Çok pitoresk. Çok mükemmel. Tam da ihtiyacınız olan ortam..." Şimdi ellerini indirdi ve Cassidy ile Titan'ın tam önünde durmak için geçti. "Sonsuza dek mutlu olmanız için."

Cassidy şapelin oldukça çarpıcı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ve eğer gerçekten evleniyorsa, bunun için gidebilirdi.

"Başka neyiniz var?" Titan sordu.

Ev sahipleri gözlerini kırıştırdı. "Siz... bizim küçük cennet parçamızı beğenmediniz mi?" Titan omuz silkti. "Başka bir şey görebilir miyiz?"

Bu onların dördüncü durağıydı.

"Elbette, elbette. Ah... Koridorun hemen aşağısında Viktorya tarzında bir şapelimiz var. Güzel, zarif, saflık ve söz için bir sürü beyaz perde ve-"

Cassidy yüzünü buruşturdu. "Şu anda Victorian eğlencesi hissetmiyorum." Titan'a döndü. "Ama bu şapeli sevdim." Bir şey ayırtmaları gerekiyordu, değil mi? Tuzaklarını kurmaları? Bütün gün öylece dönüp durmayacaklardı. "Şunu alalım."

Titan'ın çenesinde bir kas esnedi.

"Hadi tatlım." Onun elini sıktı. "Bu yüzden Vegas'tayız." *Bir katili yakalamak için.*

Başını salladı. Başını tekrar ev sahibine doğru çevirdi. "İki gün içinde rezervasyon için müsait bir yeriniz var mı? Mesela akşam dokuz gibi?"

"Oh, şey, çok popüler bir mekan olduğumuz için önceden rezervasyon yapma eğilimindeyiz, ama... elimizde neler olabileceğine bir bakayım. Söz veremem." Telaşla uzaklaştı.

Cassidy onun küçük bir ofise çekilmesini izlerken başını eğdi. "İnsanların Vegas'a anlık düğünler için geldiğini sanırdım."

"Benim mekânımda olmaz!" Adam belli ki onu duymuştu. "Altı ay öncesine kadar rezervasyon yapabiliyorum."

Harika.

"Ama şanslısınız! Bir iptalimiz vardı." Onlara doğru aceleyle geri döndü, gülümsüyordu. "O zavallı çiftin talihsizliği sizin kazancınız olabilir. İki gün sonra, saat 10'da, *yüzünüz* kızarmış bir gelin olabilirsiniz!"

İki gün. Titan'ın bu tarihi istediğini biliyordu çünkü Blake'in onları bulması için zamana ihtiyacı vardı. Gerçekten evleneceklermiş gibi değil. *Sadece tuzak kuruyordu.*

"İki gün." Titan cüzdanını çıkardı ve kredi kartını uzattı. "Yer ayırt, olur mu?"

"Ohmygod! Balayı süiti!" Trinity içeride dans etti. "Bu çılgınlık!" Doğruca bara koştu ve böyle lüks yerlerde her zaman bulunan o küçük şampanya şişelerinden birini aldı. İki yudum içti ve bitmişti. Şişeyi bıraktı ve yatak odasına doğru koştu. keyifli kahkahalar döküldü. "Yatak kalp şeklinde. Ne kadar harika değil mi? Oh, bunu denemeliyim." İleri doğru koştu, yatağa atladı ve zıpladı.

"O kaltak."

Zıplaması durakladı. Yeni arkadaşı -ona Blake demesini söylemişti- yatak odasının kapısında duruyordu. Yakışıklı yüzü gerilmişti.

Ve nedenini biliyordu. İçinden sempati geçti. "Şimdi her şey mantıklı geliyor." Trinity'nin zihninde her şey yerli yerine oturdu. "Özür dilerim." Bu onun için bir şanstı. Sadece yeterince sempatik görünmesi gerekiyordu. Sanki onun ağlayabileceği bir omuz olabilirmiş gibi. Yataktan kaydı ve ona doğru yaklaştı. "O senin eski sevgilindi, değil mi?" Bu otelin personel girişinden içeri süzölmüşlerdi. Buraya daha önce de gelmişti ama bu seviyeye hiç çıkmamıştı. "Onu Vegas'a kadar takip ettin."

"Onu takip ettim. Beni atlatmaya çalıştı ama beni hafife aldı."

Trinity'nin eli göğsünde düzleşti. Oh, kaslar. Bahse girerim bu kıyafetlerin altında katil gibi görünecekti. "Ona ihtiyacın yok."

"Onunla balayı süitinde olmamalıydı. Onu seçmemeliydi. Onu olabileceği konusunda uyarmıştım."

Eliyle dikkatlice okşadı. "Bazı insanlar dinlemiyor." Dili alt dudağının üzerinde gezindi. "Ben gerçekten iyi bir dinleyiciyim. En iyisiyim. Şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisi olabilirim."

Bakışları yatağın üzerindeydi. Ancak bu sözler üzerine bakışları kadının yüzüne kaydı.

Ona gülümsedi.

"Seni sokakta gördüm," dedi ona. "Sana yaklaşmadan önce seni izledim. Birinden bir şey çalmak ya da biriyle yatmak istediğini biliyordum."

Şimdi kaskatı kesilmişti. Hayatında hiç para için seks yapmamıştı. Hırsızlığa gelince... "Bir kadın hayatını kazanmak zorunda-"

"Ona benziyorsun. Ama gözlerin farklı. Sadece renkleri değil, yüzlerindeki ifade de. Hiçbir şey *umurunda* değil, değil mi?"

Bazı günler yapmadı.

Bazı günler yaptı.

"Ben de öyleyim," diye açıkladı soğuk bir gülümsemeyle. "Hiç umursamıyorum ve bu da işleri kolaylaştırıyor."

Tedirginlik içinde titreşti. "Eski sevgiline tam olarak ne yapmayı planlıyorsun?" Çünkü balayı süitinin içindeydiler ve birden sanki pusuya yatmışlar gibi hissetti. Hızlı bir skor yapmakla bir başkasına gerçekten fiziksel zarar vermek arasında fark vardı. "İnsanlara zarar vermeyi sevmiyorum." Çocukken yeterince dayak yemişti.

Belki de yeni bir arkadaş edinmek için o kadar da iyi biri değildi. Çekici olsun ya da olmasın, gitme vakti gelmiş olabilirdi. Adamın etrafından dolaşıp yatak odasından çıkmaya çalıştı.

Ama eli dışarı fırladı ve kızın bileğini yakaladı. "Çok kötü," dedi ona. "Çünkü ben öyleyim."

Onun sözlerini anlaması bir dakika sürdü...

İnsanları incitmekten hoşlanmadığımı söylemişti. Ve o- o-

Gözleri dehşet içinde açıldı. Çığlık atmak için ağzını açtı. Ama buna fırsatı olmadı. Adam onu yakaladı ve kapının pervazına sıkıştırdı. Kafası tahtaya çarptı. Bir kere. İki kez. Üçüncü seferde kanın boynundan aşağı kaydığını ve tüm vücudunun ağırlaştığını hissedebiliyordu.

"İnsanları incitmeyi seviyorum... hem de çok."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Bu kahramana tapmak değil."

Titan, Cassidy'nin alçak sesle söylediği sözler üzerine başını çevirdi. Dondurma almak için durmuşlardı. Lanet olası dondurma. Randevuya çıkan normal bir çift gibi. Bir seri katili kandırmaya çalışıyormuşuz gibi değil. Titan'a çok garip gelmesi gereken bir randevu gibi gelmişti. Ama öyle değildi. Güneş üzerlerinde parlıyordu. Çikolatalı dondurması çoktan erimeye başlamıştı ve Cassidy külahını tutup kurabiye ve krema ikramını gelişigüzel yaladı.

Kendime not. Yalamasını izlemeyi bırak.

Yutkunarak bakışlarını onun ağzından kaçırdı. Ve sikiindeki ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı. Kız ne demişti? Dikkati dağılmıştı ve bir çeşit dondurma külahı olmayı diliyordu.

"Dostun Oliver'ın neye inandığı umurumda değil. Bu kahramana tapmak değil. Sana hayranım. Senden hoşlanıyorum. Ve seninle seks yapmaktan zevk alıyorum." Dondurmayı tekrar yaladı. "Bunu söylemek istedim. Bana aşık olmanı beklemiyorum, o yüzden bu konuda rahat olabilirsin."

Dondurmasının bir kısmı kaldırırma düştü. Harikaydı. Kadın şehvetli görünüyordu ve muhtemelen adam da aptal gibi görünüyordu. Titan peçeteleri kaptı ve külahını atmadan önce pisliğini temizledi. "Bunu yapmamı istemiyorsun..." Durdu. Başını salladı. Kelimeleri söyleyemedi.

"Beni sevmeni beklemiyorum. Oliver'ın söylediklerini duydum. Kasıtlı olarak kulak misafiri olduğunuzda bir şeylere kulak misafiri olmak kolaydır."

Titan göz kırptı.

Dondurmasından bir yudum daha aldıktan sonra, "Kafamda gerçekçi olmayan beklentiler oluşturduğum için endişelenmene gerek yok. Blake'i yakaladığımızda senin kendi hayatına geri döneceğini anlıyorum. Ben de ıma döneceğim." Dilini dondurmanın üzerinde hızlıca yaladı.

Orospu çocuğu. Onun diliyle yapmak istediği şeyler. Onun diliyle yapmasını istediği şeyler.

"Hayatım ne olursa olsun ona geri döneceğim." Sesi düşünceli bir hal aldı. Cassidy devam ederken güneş gözlüklerinin ardından yansıması ona bakıyordu: "Dürüst olmak gerekirse, artık kim olduğumdan emin değilim. Öğretmen, barmen, blackjack satıcısı. Belki de yeniden başladığımda tamamen yeni biri olacağım. Henüz bilmiyorum. Bildiğim tek şey, artık bir saldırgan için omzumun üzerinden bakmamanın güzel olacağı."

Bakışları omzunun üzerinden kaydı... çünkü hızla yaklaşan bir figür . Titan'ın gözleri gerilirken bile kısıldı. Birisi Cassidy'nin arkasından koşuyordu. Titan'ın eli uzandı, onu yakaladı ve hemen arkasına itti.

Oliver mı?

Ona doğru son sürat koşan Oliver'dı. Oliver pahalı mavi takım elbisesinin içindeydi, lanet şey etrafında uçuşuyor ve hem kılıfını hem de kalçasına iliştirdiği rozetini ortaya çıkarıyordu. *Dikkat çekmemeye çalışıyordu.* Ajan tüm bu görevi o anda mahvedecekti.

Tabii zaten bir tehlike yoksa. Olmak zorunda, yoksa o olmazdı.
geliyor-

"Sorun," diye soludu Oliver onlara ulaştığında. "Lanet olası büyük bir sorun." Titan'ın etrafını görmek için kendini zorladı. "O iyi mi? Sen iyi misin?"

Şimdiye kadar, evet. "Neler oluyor? Hedefimizi gördün mü?"

"Yine öldürdü. Dwight Asa'yı öldürdüğüne inanıyoruz."

İsim hafif bir zil çaldı. Titan'ın o zilin daha yüksek sesle çalmasına ihtiyacı vardı.

-

"Dwight, Utah'ta kullandığınız araba kiralama şirketinde çalışıyordu. ateş."

Dwight'ın görüntüsü Titan'ın kafasında parladı. *Evet, evet, orospu çocuğu. Onu hatırlıyorum. Kırklı yaşlarında, seyrelmiş saçları, küçük bıyıkları, tezgahın üzerindeki aile resmini gösterdiğinde parlayan kara gözleri.*

"Bugün işe gelmedi. Patron endişelendi çünkü hiçbir günü kaçırmazdı. Üniformalılar evine gitti." Oliver sokağa baktı. Hızla başını salladı ve kaldırıma doğru ilerledi. "İçeride ölmüştü."

Siyah bir SUV durdu.

Siyah bir cip mi? *Neden yanıp sönen ışıklarla birlikte siren çalmıyor?* Klişeleşmiş araç Federaller diye bağııyordu. Elbette, Titan Hiçbir Yer'de Cassidy'yi ararken bir SUV kullanmıştı, ama en azından o lanet şey devlete ait siyah bir araç değildi.

"Dwight bıçaklanmıştı. Göğsünden iki kez vurulmuş, sonra da boğazı kesilmiş. Komik bir şey..." Sadece Oliver gülmüyordu. Cipun arka kapısını çekiştirerek açıyordu. "İkinizin de

Memur Maverick Thomas'ın da buna benzer yaraları vardı."

Titan Cassidy'ye doğru döndü. "."

Elindeki dondurmayı yakındaki bir kutuya attı ve adeta uçarak araca bindi. Adam onun arkasından atladı ve kapıyı çarptı.

Oliver ön yolcu koltuğuna oturdu. "Bu Özel Ajan Jon Kimura. Sanırım partimize katılacağından bahsetmiştim."

Jon'un çevrede kalacağından bahsetmişti. Bu çevre değildi.

Jon dönüp onlara baktı. Koyu renk gözleri önce Cassidy'yi, sonra Titan'ı taradı. "Bugün Blake Normandy'den herhangi bir iz gördünüz mü?"

"Yola koyulmalıyız," diye ısrar etti Oliver, sabırsızlığı ve endişesi sözlerini ısıırıyordu, "Aynı anda hem sürelim hem de konuşalım. Ne kadar çabuk güvende olurlarsa o kadar iyi."

Araç ileri Cassidy'nin elleri kucağında kenetlendi. "Blake'in o hoş Dwight denen adamı öldürdüğünü mü düşünüyorsun? Onu kiraladığım yerden hatırlıyorum. Çok tatlı ikiz çocukları vardı. Resimlerini görmüştüm."

Araç trafikte hızla ilerledi.

"Blake yeni bir araba aldığını fark etti," dedi Oliver. "Sanırım Utah'ta kullanman için yakınlarda iki kiralama şirketi vardı ve Dwight'ı konuşturabileceğini anladı." Düzensiz bir nefes verme. "Zavallı piç ölmeden önce Dwight'ın ona pek çok şey anlattığını varsaymalıyız."

Cassidy başını salladı. "Anlamıyorum. Dwight'a nereye gittiğimizi söylemedik ki!"

"Kiralık araba şirketleri varlıklarını korumak zorunda," dedi Jon onları araba sürüşü arasında yönlendirirken. "Kiralık araçların çoğunun üzerinde takip cihazları var."

"Dwight müdür yardımcısıydı," diye ekledi Oliver. "Takip cihazına muhtemelen evindeki bilgisayardan erişebilirdi. Blake için bilgiyi almak yeterince kolay olurdu... hatta Dwight'ın evinden bir dizüstü bilgisayar bile aşmış olabilir. Polislerin henüz adamın evinden ne alındığını bilmesine imkan yok. Hâlâ cesedi ve olay yerini incelemekle meşguller."

Titan, Cassidy'nin yutkunma sesini duydu. "Yani... Blake zaten Vegas'ta olduğumuzu biliyor."

"Dahası, hangi otelde olduğunuzu zaten biliyordur. kalıyordum. Kiralık araba bütün gece vale parkındaydı. , kredi kartı bilgilerini bulacağını düşünmüştüm. Bu yüzden onun için bir iz bırakılmasını istedim." Oliver onlara doğru döndü ve gözleri gölgeler yüzünden karardı. "Ama o zaten burada."

Cassidy önündeki koltuğun kenarından tuttu. Öne doğru eğilerek, "Jon, sanırım ?" dedi.

"O benim," diye cevap verdi ajan. "Daha hızlı sürebilir misiniz?"

O yaptı.

"Bozuk şeyleri severim."

Trinity'nin yüzüne hafifçe vurdu. Gözleri dalgalanmadığında daha sert vurdu. *Daha sert.*

Nefes nefese gözlerini açtı.

Altın değil. Sadece amurlu
kahverengi. Gamzeleri de yok.

Ve saçları çok inceydi. Kızın saçlarını

At kuyruğu. Parmaklarını kaba sa tellerinde gezdirdi. *Aynı Şey değil.*

Ama yanlış olan yüzeyden daha fazlasıydı. "Bozuk Şeyler, bozuk insanlar." Ona gülümsedi. "Benim için uygun birini bulmam genellikle çok daha uzun sürer. Ama ben her zaman Şanslıydım. Ve Vegas'a ulaŐtıęımda sen doğrudan yoluma çıktın."

başladı.

Ancak bıçağın ucunun boğazını kestiğini hissettiğinde durdu.

Dudakları titremeye başladı.

Sırada yalvarmak vardı. Hep yle olurdu. Bu kısmı severdi.

"İnsanların ne zaman kırıldığını bilirim," diye mırıldandı. "Kötü Şeyler yaptıklarında..."

"Fena değilim." Bir fısıltı. "*Ltffen...*"

"İnsanlardan alıyorsunuz. Paralarını alıyorsunuz. Kimliklerini, hayatlarını alıyorsunuz. Ve umursamıyorsunuz."

"Benden hayır almamı istediniz!" Umutsuz bir çığlık
bıçak daha derinden kesti.

"İnsanlara bana kim olduklarını göstermeleri için bir Şans veririm. Cüzdanını almak zorunda değildin. Bana hayır diyebilirdin. Ama senin yaptığın bu. Alırsın, alırsın ve alırsın..." Yatağa doğru eğildi.

Cassidy de aynı yatakta mıydı? O orospu çocuğuyla mı?

Bıçak daha derin kesti.

Trinity inledi. "*Ltffen. Ltffen, bırak gideyim. İstediğin her Şeyi yapacağım!*"

İstediği tek Şey onun ölmesi idi. Hayır, sadece ölmesi değil. "Benim için bir mesaj g ndereceksin."

Gözleri faltaŐı gibi açıldı. "Evet!" Hevesli bir tıslama. "Herhangi bir mesaj istiyorum! Herhangi-"

Bıçağı boğazına sapladı ve derinlere indi. "Bu mesaj işe yarayacak." Ondan kan akıyordu. Gözleri dehşet içinde genişledi.

"Kırık dökük Şeyleri severim. Kırık insanları severim. Onları bir araya getirilmiŐ, pürüzlü ve bükülmüş görüyorum ve onları parçalara ayırmayı seviyorum."

Başını sallamaya çalıştı. Ama yapamadı.

"Vegas'ta olduğunu biliyor. Zaten burada olduğunu varsaymak zorundayız." Oliver bir kez aracın  n tarafına doğru döndü. " nce Şerif Yardımcısı Maverick Thomas, Şimdi de Dwight Asa. İki adama saldırmak mı? Onun tarzına hiç uymuyor. Benim çizdiğim profile uymuyor." Sesinde hayal kırıklığı kaynıyordu. "Ona benzeyen kurbanlara takılıp kalmalıydı."

Titan, Oliver'ın hırıltılı sözlerinin sonunu yakaladığında kaskatı kesildi. Cassidy'ye doğru bir bakış attı, tam zamanında onun solgunluğunu gördü.

Lanet olsun. Titan elini uzatıp kızın çenesini yakaladı ve Başını ona doğru çevirdi. "Bebeğim?"

Araba sessizliğe gömülmüŐ gibiydi.

 n taraftaki ajanların canı cehenneme. Ne düşündükleri umurunda değildi. O  nemliydi.

"Bebeğim, güvendesin."

Alt dudağı titredi. "Dwight'ın bir ailesi vardı. İki oğlunun resmini gördüm. İkizler. Onlar... Tanrım, onlar-"

Oliver ona aceleyle, "Evde değillerdi," dedi. "Gitmişlerdi anneleri ile bir geziye çıktılar. Çocuklar güvende."

Titan'a bakmaya devam etti. "Ama artık bir babaları yok. Çünkü Blake beni bulmak istedi." Alt dudağı bir kez daha titredi. "Onunla Florida'da kalmalıydım."

"Hayır." Titan kararlıydı.

"Başka kimseye zarar vermemiş olabilir. Kalmalıydım-"

"Seni öldürebilirdi," dedi Titan ona, ağzından çıkan bu acımasız sözlerden nefret etmesine rağmen. "Paramparça olan sen olurdun. Ormanda bıraktığı başka bir kadın. Kayıp olan ve kimsenin bulamadığı kişi sen olurdun." Ve bu görüntü onu hasta ediyordu. Blake'in Cassidy'ye zarar vermesi fikri. Onu öldürmesi.

Hayır. Önce onu yerin dibine sokacağım. Onu yok edeceğim. O yok edecek.

ona zarar verme şansım yok.

Başparmağı kızın yanağında gezindi. "Suçları sen işlemiyorsun. O işliyor. Suçlanacak tek kişi o mu? O. Bunu asla unutma."

Jon ön taraftan, "Yeni bir profile ihtiyacımız var," diye bağırdı. "Bize daha önce anlattığın şeyler Oliver, uyuşmuyor. İsteddiği hedefin yirmili yaşlarının ortasında, ince yapılı, en fazla 1.80 boyunda, siyah saçlı bir kadın olduğunu söylemiştin. Kendisine kıyasla daha zayıf yapılı avları tercih ettiğini söylemiştin. Erkekleri haklıyor. Önce şerif yardımcısına saldırdı, şimdi de zavallı kiralama müdür yardımcısına. Senin kurban profiline hiç uymuyor. Beni meraklandırıyor-"

"Uyum sağlıyor," diye homurdandı Oliver. "Öncelikli av seçimi aynı kalıyor. Adamlarla birlikte saldırmaktan hoşlanmıyor. Telaş aynı olmazdı. Bilgi almak için saldırıyor. Saldırılarının hepsi geri dönüyor..." Omzunun üzerinden baktı.

Sakın . Sakın söyleme-

"Cassidy'ye," diye bitirdi Oliver. Adamda hiç nezaket yoktu.

"Yaralı bir hayvan gibi," diye devam etti Oliver. "Yoluna çıkan her şeyi ortadan kaldırıyor çünkü nihai hedefine ulaşmak zorunda."

"Ben nihai hedefim." Cassidy'nin sesinde acı vardı.

Titan'ın başparmağı yine yanağında gezindi. O ipeksi tende bir gözyaşı hissetmişti. Lanet olsun. Onun acısından nefret ediyordu. Eğer yapabilseydi, onun için her bir parçasını alırdı.

"Evet." Oliver'ın yumruk atacak havada olmadığı belliydi.

"Cassidy'nin sözleri alçak sesle ve öfkeyle, "O zaman neden bu aracın içindeyim? Hâlâ vücudumda büyük bir neon tabelayla şehirde dolaşıyor olmam gerekmiyor mu? Gelip beni alması için çığlık atmam gerekmiyor mu?"

Sessizlik.

Titan, Jon'un bakışlarının dikiz aynasına kaydığını gördü.

"Halka açık cadde yeterince kapalı değildi." Oliver ön tarafa baktı. "Daha kontrollü bir ortama ihtiyacımız vardı. Bu kadar erken bir saldırı beklemiyorduk ve bugün Büro'da aldığımız haberler planlarımızı değiştirmemiz gerektiğini gösterdi."

Herkesin içinde ona saldıracağını düşündün. O alacağını beni geçti. Federaller ona ulaşmadan onu sokak ortasında öldüreceğini söyledi. "Olmayacak," diye yemin etti Titan.

Cassidy'nin onun dokunuşu altında sarsıldığını hissetti. "Ne olmuyor?" diye fısıldadı.

Eli ondan uzaklaştı. "önünden ayrılmayacaksın, Anladın mı?" Yeni kelepçeler çıkarması gerekse bile çıkarırdı. Kadının ondan kaçmasına imkân yoktu.

Ön taraftan Oliver boğazını temizledi. "Sadece planların değiştiğini söyledim, şerif."

Oh, bekle. Oliver az önce "şerif" saçmalığıyla resmiyet mi kazanmıştı? Asla iyiye işaret değildir.

Oliver ona sert bir şekilde, "Davayı sen yönetmiyorsun," dedi. "FBI işbirliğinize kesinlikle minnettar olsa da, katılımınız tamamen geçicidir. Gerekirse Cassidy FBI tarafından güvenli görülen bir yere taşınacaktır."

Başka bir deyişle, Oliver az önce Cassidy'yi götürebileceğini söylemişti. Onu güvenli bir evde saklayıp Titan'ı kapı dışarı edebilirdi. Elinde değildi. Titan'dan kahkahalar yükseldi. "Denemeni gerçekten görmek isterim."

"Ben de öyle," diye ekledi Jon usulca. "Çünkü bu bokun uçacağını sanmıyorum."

Titan . Aslında daha önce Jon'la bazı davaları yürütmüştü. Ama Ajan ateş altında sakindi, çok az korkardı ve saçmalıklara tahammül etmezdi. Titan'ın her zaman hayranlık duyduğu özellikler. Geçmişte Jon'un babası Japonya'da görev yapan bir kadın askerle tanışmıştı. Birbirlerine aşık olmuşlar, ABD'ye taşınmışlar ve Jon birkaç yıl sonra doğmuştu. Ne yazık ki Jon henüz beş yaşındayken annesi bir görev sırasında öldürülmüştü.

Titan bunu nereden biliyordu? Çünkü Riku Kimura ile tanışmıştı ve adam ona Helen'in tüm madalyalarını gururla göstermişti. Ayrıca

oğlunun çektiği tüm fotoğrafları çıkararak Jon'u utandırdı.

"Titan benimle kalacak," dedi Cassidy aniden, sesi gerginleşmişti.
"Anlaşma buydu. Ve anlaşmayı değiştirmeyeceğiz."

Titan ona doğru baktı. Başını salladı. "Anlaşmayı değiştirmiyoruz."
Hayatta olmaz.

Cip otelin önünde fren yaptı. İlk inen Titan oldu ama Oliver da hemen ona katıldı. Titan aracın Cassidy'nin tarafına doğru yürüyemeden Oliver onun yoluna çıktı.

"Burada neler olduğunu anladığımı sanmıyorum," dedi Oliver yumuşak bir sesle. "Çok şey anlıyorum."

Oliver onunla burun buruna durdu. "Bir sonraki hedefin *sen olmandan* endişeleniyorum. Onu ele geçirmek için yoluna çıkan herkesi biçecektir."

"Beni zordur." Oliver'ın etrafından dolandı.

"Kahretsin!" Oliver onun kolunu tuttu. "Bu senden daha büyük bir şey." "Çok az şey öyledir." Omuz silkerek ajanın elinden kurtuldu.

"Oh, harika," diye mırıldandı Oliver arkasından. "Şimdi bir espri anlayışın var ve bu gerçekten boktan bir espri. Tehlikeden bahsediyoruz-" Ama sustu çünkü vale öne doğru koşuyordu. "Hayır. Hizmetinize ihtiyacımız yok. Arkadaşım aracımızı park edecek. Teşekkürler."

Titan Cassidy'nin kapısını açtı. Onun elini tuttu. "İyi misin?" "Hayır."
Dışarı atladı. "Ama beni terk etmediğin sürece yap."

Onu ekmesinin imkânı yoktu. Oliver'ın peşlerinde olduğunun farkında olarak onu vale görevlilerinin yanından hızla geçirdi. Doğruca asansöre koştular ve Titan anahtar kartını çıkardı.

Asansöre bindiklerinde Oliver'ın şık bir koltuğun ucunda tünemiş oturan bir kadına başıyla selam verdiğini fark etti. Yüksek topuklu ayakkabılarından biri tembelce sallanıyordu ve kadın Oliver'ı görmüyor gibiydi.

Ama Titan az önce ikinci ajanı gördüğünden şüpheleniyordu, Oliver'ın bir gece önce bahsettiği kadın ajanı. Mae Silva. Yani lobide gözlerini açık tutuyordu. Güzel.

Asansörün kapıları kapandı. Oliver nefes verdi. "Lanet olası kayıplardan nefret ediyorum. Jon haklıydı. Profil değişmek zorunda." Elini yüzünde gezdirdi. "Sanırım Blake raydan çıkıyor."

"Bu kulağa pek klinik bir terim gibi gelmiyor," dedi Titan. Bulundukları kata giriş yapmak için anahtar kartını kullandı. Asansör yükselmeye başladı.

Oliver'ın eli düştü. Cassidy'ye odaklandı. "Neden farklısın?"

"Ben ."

"Kafayı takmış. Kayıplarını durduramıyor. Önüne çıkan herkesi öldürecek. Normal seçimi kadar fiziksel olarak zayıf olmayan avlara karşı çıkıyor. Ona zevk veren avları öldürmüyor."

Cassidy yutkundu. İğrenme duygusu yüzüne yayıldı. "Belki de her cinayet ona zevk veriyordur."

Oliver başını salladı. "Senin gibi bir kadının oynadığını düşündüm.

geçmişinde belirgin bir şekilde. Bir anne, bir abla, çocukken ona yüz vermeyen ama aşık olduğu kız.

Size benzeyen biri -genellikle avcı aynı kişiye tekrar tekrar saldırır. Ama sende bu düzeni bozan bir şey oldu." Yüz hatları buruştu. "Neden? *Neden?*"

Asansörün sesi duyuldu. Kapılar açıldı. Titan önce çıktı ve koridoru taradı. Her yer temiz. Diğerlerinin ilerlemesi başını eğdi. Titan önde, Cassidy ortada, Oliver da arkada ilerliyordu.

Titan'ın adımları, tam kapılarının önüne gelene kadar yavaşlamadı. Anahtar kartını çıkardı-

"Cüzdanım kayıp." Cassidy'nin irkilmiş sesi ona dönüp bakmasını sağladı.

Elini çantasına sokmuştu. Çantayı karıştırırken başı aşağı eğildi. "Burada değil. Bu sabah içine koydum - o küçük lobi dükkanında bana çanta aldığında - yeni cüzdanı içine koydum. İçinde oda anahtarım, param ve-"

"Sorun yok," diye onu yatıştırdı Oliver. "Belki de düşmüştür. Hadi içeri girelim."

Ama Titan'ın omuzlarına ağır bir tedirginlik çökmüştü. Kapıyı açmadan önce silahını çıkardı. "Ben temiz diyene kadar onu içeri almayın."

"Ne?" Cassidy onun kolunu tuttu. "Neler oluyor?"

"Ben içeri giriyorum. Sen burada Oliver'la kalıyorsun." Anahtar kartını kapı kolunun üzerindeki küçük pede bastırdı. Işık yeşil yanıp söndü.

"Koridorda hiç siperimiz yok," diye homurdandı Oliver. "Yapmanız gereken-" "Kal," diye emretti, sonra içeri girdi. Bütün ışıklar sönmüştü.

Ayrıldıklarında ışıkları kapattıklarını biliyordu ama...

Titan bir lamba yaktı.

Tezgâhın üzerinde neden küçük bir şampanya şişesi vardı? Üst kısmı bükülmüştü ve şişe boşaltılmış gibi görünüyordu.

Lanet olsun. O süitte hiç ses yoktu. Havanın hışırtısı bile. merkezi soğutma sisteminden. Silahını kaldırıp hazır tutarak çalışma odasını ve mutfakı taradı.

Birinin saklanabileceği pek fazla yer yok.

Ama...

Yatak odasının kapısı hafif aralıktı.

Yatak odasına doğru bir adım attı.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye fısıldadı Cassidy.

Oliver koridora, sonra da süitin kapısına doğru baktı. Kapı sadece bir, belki de iki santim açıktı ama bunun tek nedeni Oliver'ın ayağının kapıya dayanmış olmasıydı. Titan içeride kaybolmuştu ve Oliver'ın içindeki burkulma her geçen dakika daha da artıyordu.

Oliver ona, "Titan'da bu var," diye güvence verdi.

"Desteğe ihtiyacı var." Utah'taki motelde de aynı şeyi düşünmüştü.

Bir adım öne çıktı.

"Hayır." Oliver omuzlarından yakaladı ve arkasına itti. "Çok tatlısın ama böyle bir şey olmayacak. Kızını burada tut, günüşiğim. Tekrar söylüyorum... Titan'da bu var."

Titan yatak odasının kapısını iterek açtı. Karanlık içerde bekliyordu. Perdeler çekilmişti ve güneş ışığını tamamen engelliyordu.

Kapıyı daha geniş açarken omzu kapıya sürtündü. "ABD şerifi," diye hırladı. Silahı tutuşu hiç sarsılmadı. ". *Göster kendini.*" Elini uzatıp ışık düğmesine vururken bile sağa doğru hamle yaptı. Çömeldi, ışık odayı aydınlatıldığında ve hedefi görebildiğinde yeni bir pozisyonda olacak şekilde aç yaptı-

Kan. Yatağın üzerinde.

Saçlarında. Yüzüne dökülen siyah saçlarında.

Boyunun tamamına kadar yükseldi. Yatağa doğru sendeleyerek bir adım attı.

Çok fazla kan. Onu ıslattı. Altındaki beyaz, ipek çarşafı ıslattı. Renkleri koyu kırmızıya dönmüştü. Eli boynuna uzandı-

Kesip açın. Burada nabız bulamazsın. O...

Bileğini tutup nabzına baktı. Hâlâ sıcaktı. Orospu çocuğu. O kadar kan. Ve boynundaki yara çok derindi. Kalın, sanki-

Elinden bir şey düştü. Elinde tutuyordu ama adam nabzını yokladığında parmakları biraz açılmıştı. Plastik kart kan lekeli çarşafın üzerine düştü.

Plastik bir anahtar

kartı. Bir otel

odası anahtarı.

Cassidy'nin kayıp otel odası anahtarı mı?

"Titan?" Oliver bağırdı. "Orada ne haltlar dönüyor?"

Parmakları daha sert bastırdı ve buldu-

Homurdandı.

Hay sikeyim. "Ambulansa ihtiyacım var!" diye kükredi. "Şimdi! Şimdi, *şimdi!*" Titan yatağın alt tarafındaki çarşaflara tutundu. Onları yarasına doğru itti.

Ayak .

"Dokuz-bir-bir!" Titan patladı. "Hemen bir ambulansa ihtiyacımız var!"

Kapı aralığından şok olmuş bir soluk geldi.

Titan'ın başı sese doğru döndü. Oliver hızla ona yaklaştı ama Cassidy kapı aralığında donup kalmıştı. Yatakta yatan kadına baktı ve Cassidy'nin gözleri onun yüzünü yutmuş gibiydi.

Oliver Titan'a yardım etmek için acele etti.

"Ambulans!" Titan tersledi. "Cassidy, ara onları-"

Yatağın yanına koştu ve telefonu açtı. Titreyen sesiyle bir kadının yaralandığını söyleyerek yardım istediğini duydu.

Boğazı kulaktan kulağa kesilmiş. Hayatta olması bir mucize. Buraya birkaç dakika daha geç gelseydik.

Bu düşünce onu dondurdu. "O burada," diye hırladı Titan. "Orospu çocuğu... geldiğimizi görmüş olmalı." Süit ve onun lanet olası fıskiye manzarası. Katil dışarıyı izliyor olsaydı, vale alanına girdiklerini görürdü.

"Balayı süiti," dedi Cassidy. "Acele edin, çok fazla kan var. Lütfen, *acele* edin!" Telefonu düşürdü.

"Sakın bu odadan çıkayım deme Cassidy!" Titan gözlerini kurbandan ayırmadı. "Sakın!" Çünkü katil yakında olmalıydı.

Belki de sadece bekliyordu. Cassidy'i yakalamayı umuyordu. Onu almayı umuyordu. Onu öldürmek için.

Titan'ın bakışları yataktaki kadında kaldı. Kadın kanla kaplıydı. Gözlerini açmayan kadın. Sadece tek bir ses çıkaran kadın.

Cassidy olabilecek kadın.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Kaos.

Otelin lobisini tarif etmenin yolu buydu. Buraya ilk girdiğinde çok güzel ve dingindi. Bakışları, üstündeki çiçek heykelinin güzelliğine takılmıştı. Bir rüyaya adım atmak gibiydi.

Ancak, onun için çok tipik olduğu üzere, rüya bir
Kabus.

Yatakta yatan kadın birkaç dakika önce aceleyle götürülmüştü. Polisler etrafı sarmıştı. Otel personeli çılgınca konuşuyordu. Misafirler fısıldaşıyor, bakıyor ve kaosun fotoğrafını çekmek için telefonlarını kaldırıyorlardı.

Cassidy orada öylece durmuş, uyuşmuş hissediyordu. O kadar çok şey olmuştu ki

O yatakta kan. Onun yatağında. Bir gece önce Titan'la paylaştığı yatakta.

O kadını kasıtlı olarak yatağa koydu. Cassidy, Blake'in ona bir mesaj gönderdiğini biliyordu. O sapkın ucubenin ona ne söylemek istediğini çok iyi biliyordu.

Onun ölümü senin suçun.

Siktir et onu. Sonsuza dek yanmasını umduğu cehenneme kadar yolu vardı. "Hey, iyi misin?"

Yumuşak, kadınsı ses Cassidy'nin başını Mae'ye doğru çevirmesine neden oldu. Özel Ajan Mae Silva. Ufak tefek, minyon tipli, açık kahverengi tenli, özenle şekillendirilmiş saçları ve endişeli kahverengi gözleri vardı. Mae Cassidy'nin sağında, Özel Ajan Jon Kimura ise solunda duruyordu. Korumaları.

Titan ve Oliver ambulansla birlikte dışarı fırlamıştı. Sağlık görevlilerine emirler yağdırıyorlardı.

"Cassidy?" Mae sordu.

Doğru. Konuşmalıydı. Ama yalan söylemek ve iyi olduğunu söylemek, istediği şey değildi. "Bunu başaramayacak."

Mae ve Jon birbirlerine baktılar.

Cassidy bu bakışın ne anlama geldiğini biliyordu. *Hayır, o değil.* Aceleyle dışarı çıkarıldığında kadın hayatta mıydı? O kadar kan kaybıyla nasıl yaşayabilirdi ki? Ama Titan ondan vazgeçmemişti. Her an çılgınca onun üzerinde çalışıyordu. Ona kalmasını söylüyordu. Savaşması için.

Ölüler savaşamazdı. Bu yaşayanların işiydi.

Benim için gel, seni orospu çocuğu. Bakışları lobiye taradı. Yakınlarda olmalıydı. Bu tıpkı motel yangını gibiydi. Utah'taki motelde onu dışarı çekmek için kaos yaratmıştı. Dikkatini dağıtmak için. Kadını balayı süitinin üst katında bırakmıştı, ardından kaosun geleceğini biliyordu. Titan ondan ayrılmıştı ve şimdi.

Artık Blake'in yaklaşması an meselesiydi. "Bir silaha ihtiyacım var," dedi Cassidy. Yangında bir tane almıştı. Bu kez daha iyi bir nişancı . Blake yaklaşıp kadar bekleyecekti. Piçi tam gözlerinin ortasından vuracaktı, böylece hata olmayacaktı - ölü olan o olacaktı.

Jon boğazını temizledi. "Bir silahla ne yapmak istiyorsun?"

Gözlerini devirdi ve başını ona doğru çevirdi. "Birini öldürmek, tabii ki."

Gözlerini kırptırdı. "Tabii ki."

Kılıfında bir tane olmasına rağmen ona silah vermedi. Takım elbisesinin altındaki cüsseyi görebiliyordu.

Mae ayrıca Cassidy'ye silah vermek için hiçbir hamle yapmadı. Can sıkıcı. A

tiksintili bir iç çekiş duydu. "İkiniz de öylece oturan bir ördek olmamı mı istiyorsunuz? En azından bana bir mücadele şansı verin."

Mae hemen, "Sen kolay lokma değilsin," diye karşılık verdi. "Burada seninleyiz-"

"Beni herkesin telefonlarıyla çekim yaptığı ve sosyal medyada paylaşımda bulunduğu lobinin tam ortasına koydun. Blake'in beni görmesini istiyorsun." Cassidy aptal değildi. "Güven bana, beni görüyor. Ve geliyor. Ondan kaçamam. Bunu denedim. Başarısız oldum. İnsanlar ölmeye devam edecek. Bu sona ermeli." İsteğine geri dönelim. "Bana bir silah ver."

Boş ver onu. Burası Vegas'tı. Eğer ona bir silah vermeyeceklerse, kendi başına bir silah bulabilirdi. "İkinizin de muhtemelen yedek silahları vardır. Benim de en azından bir savaşma şansım olsun istemez misiniz?" O noktaya geri döndü.

Mae irkildi. "Kimse sizi korumasız göndermiyor. Titan ve Oliver burada beklemeni istiyor. Biz seninleyiz. Seni koruyoruz."

Ne kadar harika. Kendi planını yapma zamanı gelmişti. Bakışları devasa lobiye taradı. Her bir yüze bakmaya çalıştı. Ama çok fazla yüz vardı. Çok fazla.

Jon, "Eğer onu görürseniz," dedi, sesi zorlukla nefes alıyordu, "hemen bize haber verin."

Tabii ki. Yoksa neden orada takılınsınlar ki? Herkes Blake'in öldürmek için geldiğini düşünüyordu. *Benim öldürmem için.*

Ama önce üst kattaki kadını öldürmüştü. *Ya da çok, çok Yakın.* Yapabileceği tek şey buydu. Öldürmek. Tekrar ve tekrar.

Bakışları insandan insana dolaştı. Ama lobi gerçekten çok kalabalıktı. Üniformalı erkekler ve kadınlar sağa sola koşuşturuyordu. Aileler asansörlerden dökülüyor ve sadece bakacak kadar duraklıyorlardı. Yüksek gelirliiler güvenlik tarafından uzaklaştırılıyordu.

Cassidy bir adım geri çekildi.

Ben sadece bir avım.

Oradan çıkmak zorundaydı. Bir silah bulmak birinci işti. İkinci iş, hayatta kalmak. Silaha sahip olmak bu işi çok daha kolay hale getirecekti-

Titan kalabalığın arasından yürüdü. İnsanlar onun için ayrıldılar ve hemen kenara çekildiler. Oliver onun arkasından gitti ama sonra kapıcı masasında kısa bir süre durakladı. Hem Titan'ın hem de Oliver'ın yüzünde acımasız ifadeler vardı... ve kan. Her iki adam da kanlıydı.

Cassidy yutkundu. Titan'ın gömleğinde kan vardı. Oliver'ın gömleğinde. Cassidy ilk kez kendine baktı.

OhmyGod. Çekim için bu kadar çok telefonun ona gönderilmesine şaşmamalı. O da kanlar içindeydi çünkü üst kattaki kadına yardım etmeye çalışmıştı. Cassidy'nin vücudu titremeye başladı. "Üstümü değiştirmeliyim." Tökezleyerek geri çekildi.

Ama Titan ileri atıldı. Eli kızın bileğine dolandı.

Parmaklarında kan yok. Gerçi daha önce de olmuştu. Gördüğünü hatırlıyordu-

Her yerde kan vardı.

"Onu görüyor musun?" Titan .

Başını salladı. *Sadece kan görüyorum.*

"Otel ve yakındaki tüm binaları arayan memurlarımız var. Sokakları tarıyorlar. Otel içinde kapı kapı dolaşıyorlar." Çenesinde bir kas esnedi. "Güvenlik kayıtlarını inceliyoruz. Süitimize girebilmesinin hiçbir yolu yok."

"O... bana çarpan kadındı." Bir ürperti dolaştı Cassidy'nin vücudu. "Yaya geçidindeyken bana çarpan . Sence o zaman cüzdanımı almış mıdır?" Almış olmalı.

Titan Oliver'a baktı. Fed aceleyle konsiyerj alanından çıkmış ve onlara katılmıştı.

Oliver, "Üzerinde kimlik yok," diye cevap verdi. "Parmak izlerini araştıracağız. Yakında bilgi alırsın. O-"

"O öldü mü?" Cassidy sordu.

Titan, "Otel odasında hâlâ hayattaydı," diye cevap verdi.

Ama ambulansa bindirildiğinde hayatta mıydı? Sorusunu geri aldı. "Teşhir edilmekten bıktım. Lütfen buradan çıkabilir miyiz? Yoksa daha uzun süre yem olmam mı gerekiyor?"

Kas Titan'ın çenesi boyunca tekrar sarsıldı.

"Sanırım kırmızı bayrak sallandı. Bu otelde olduğumu biliyor." Sadece otelde değil. Blake hangi süiti kullandığını biliyordu. *Bizden çok ileride.* "Bildiğini kanıtlamak için kana bulanmış çarşaflarımız var." Elbiselerinde de kan vardı. "Üstümü değiştirmek istiyorum. Duş almak istiyorum. *Blake'i öldürmek* istiyorum." Öbür tarafa geçmişti. O kadar ileri gitmişti ki geri dönmesi mümkün değildi. Onun ölmesini istiyordu. Eğer ölürse, başka kimseye zarar veremeyecekti.

Hapiste değil. Bir yerde *terapi* görmüyordu. Onun ölmesini istiyordu.

"Kullanabileceği başka bir süit var," diye hızlıca konuştu Oliver. "Az önce kapıcıdan teyit ettim. Önceki odamızın iki kat üstünde. Anahtarı çoktan aldım. Temiz giysiler , sen onu korurken ben de güvenlik kayıtlarını incelemeye başlayacağım."

Titan başını salladı. "Üstümüzü değiştiriyoruz Cassidy. Sonra da defolup gidiyoruz.

buradan. Buranın güvenliği cehenneme kadar tehlikede." Titan onu ileri doğru çekti. "Hadi, bebeğim."

Asansöre doğru ilerlerken omurgasını dik ve çenesini yukarıda tuttu. Titan bir tarafta, Oliver diğer tarafta. Mae ve Jon da arkalarından onları takip ediyordu. Sanki kendi güvenlik duvarıyla yürüyor gibiydi.

Asansör kapıları açıldı.

Bir kadın dışarı çıktı. Uzun, neredeyse simsiyah saçları omuzlarını aşan bir kadın. Şık, kırmızı bir elbise vücuduna tam oturmuştu.

Kan kırmızısı. Her yerde kan görüyorum.

Kadın dondu kaldı. Gruba bakarken gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Doğru. Şimdi de kan görüyor.

Ama kadın başını salladı ve şık saçları uçuştı. "Seni orospu çocuğu," diye hırladı. Sonra da Oliver'ın suratının ortasına bir tokat attı.

Tokat ani ve acımasızdı ve Cassidy'nin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu kadın neden Oliver'a saldırıyordu?

Titan nefesinin altından küfretti.

Mae ve Jon kadını yakalamak için öne atıldılar.

"Hayır!" Oliver'ın alçak sesi. "Ona dokunmayın."

Kadının eli düştü. Yumruklu. Asansör kapanmıştı.

Arkasında.

Mae, "Bu bir federal memura saldırmaktır," diye belirtti.

"Hayır, bu kişisel bir mesele." Oliver'ın sesi alçaktı. Bakışları da gizemli kadının üzerindeydi.

". Mae hiç bozmadı. "O zaman bu aile içi şiddet.

Birini öylece tokatlayamazsın-"

"O masum," dedi kadın kesin bir ifadeyle. Oliver'a dik dik bakarken parlak yeşil bakışları alev alev yanıyordu. "Beni kullandın. Onu bir kilitledin. Şimdi katiller ve uyuşturucu satıcılarıyla birlikte ve hiç yanlış bir şey yapmadığı halde . Kardeşim bir katil değil. Suçluları çok iyi tanıdığını mı sanıyorsun?" Oliver'a bir adım daha yaklaştı. ". Onun hakkında yanıldın ve ben bunu kanıtlayacağım." Başını Mae'ye doğru çevirdi. "Beni tutuklamak mı istiyorsun? Tutukla."

Oliver başını salladı. "Mae, hayır."

"O zaman yolumdan çekil," diye buyurdu kadın. Oliver kenara çekildi.

"Üstünde kan var," dedi kadın bakışlarıyla onu tararken. "Hiç şaşırtıcı değil." Kadın hışımla uzaklaştı.

Oliver onun gidişini izledi. Ve yüz ifadesi.

Azap. İhtiyacım var.

Cassidy başını salladı. "Evet, bak, ben kendi kâbusumun ortasındayım. İsterseniz peşinden gidin ama ben bu lanet lobiden çıkıyorum." Asansör düğmesine tekrar bastı. Kapılar açıldı.

Oliver sanki bir rüyadan uyanır gibi başını salladı. Aceleyle asansöre bindi. Titan ve Cassidy de öyle. Ama Oliver diğer iki Federal'i işaret etti. "Burada kalın ve yerel polisleri kontrol edin. Bakalım bir şey bulabilecekler mi? Titan ve Cassidy'nin yeni süitine bir üniformalı gönderin. Odalarının önünde nöbet tutmasını istiyorum." Oda numarasını saydı. "Kattaki tek süit onlar. Hemen geri döneceğim çünkü güvenlik görüntülerini izlemek istiyorum."

Birkaç dakika sonra kapılar kapandı.

"Lark'ın burada ne işi vardı?" Oliver bir elini saçlarının arasından geçirdi. Cassidy parmaklarındaki hafif titremeyi fark etti. "Şu anda ihtiyacım olan son şey bu. Kahretsin, seni uyarmıştım. Adını söylersen onu çağırırsın."

Onu çağırmak mı? Cassidy bu kısmı bir kenara bırakıp onu endişelendiren şeye odaklandı. "Ne hakkında yanıldın?" Cassidy ona sordu. *Eğer bir katil hakkında yanıldıysa...*

"Anahtar kartı kullanmadığınız sürece asansör hareket etmeyecek," diye homurdandı Titan.

Oliver küfrederek anahtar kartını okuttu ve düğmeye bastı. ve yükselmeye başladılar.

Titan'ın kolu Cassidy'ye sürtündü. Adamın neredeyse tepesinde olduğunu fark etti. Başını çevirdiğinde, yakaladı-

Azap. İhtiyacım var.

Bir an oradaydı, bir sonraki göz kırpışında gitmişti. Titan ona Oliver'ın Lark adını verdiği kadına baktığı gibi bakıyordu.

"Burada olmamalıydı. *Neden* burada?" Oliver mırıldandı.

"*Odaklan* amına koyayım," diye tersledi Titan onu.

Oliver irkilerek dikkat kesildi. "Yeni süite girdiğinizde olabildiğince çabuk temizlenin. Yeni giysiler gönderteceğim. Sana bunu zaten söylemiştim, değil mi?" Elini yüzünde gezdirdi. Titan gibi o da parmaklarındaki kanı çoktan yıkamıştı. "Kapınızda bir polis olacak. Ve sen haklıydın, burada kalmaya devam edemeyiz. Yeterince güvenli değil. Şimdilik kullanabileceğimiz güvenli bir ev bulacağız. Ama önce gidip görüntülere bakmak ve balayı süitini bir kez daha görmek istiyorum... *Kahretsin*. Onu hafife almışım. Yanılmayı sevmem."

Kapılar açıldı. Oliver onları dışarı çıkardı. Hepsi süitlerinin kapısına yaklaşırken Titan silahını çekti.

"Onlardan bir tane istiyorum," dedi Cassidy ona. "Derhal."

Başını salladı. "Benimkini alabilirsin."

Teklif etmesi çok nazikçe ama.. "Hayır, senin de bir tane almanı istiyorum. Ben kendiminkini istiyorum." İkisi de silahlı olsaydı çok daha iyi olurdu.

Oliver kapının kilidini açtı. Kadın, Oliver'ın eliyle içeri girdiğini fark etti. Silahı da kaldır.

"İşi şansa bırakmam," dedi Titan.

Ama Blake medyum değildi ki. Bu süiti daha yeni almışlardı. Onun pusuya yatmış olması pek mümkün değil. Değil mi? Ama adamlar yine de her yeri didik didik aradılar ve ancak her şey dedikten sonra Cassidy duşa koşabildi.

"Hemen burada olacağım," diye söz verdi Titan.

Banyo kapısını kapattı. Sonunda aynada kendine bakabildi.

Elbiselerimde kan. Gözlerimde dehşet.

Elleri lavabonun kenarını kavradı. En kötüsünden korkmasına rağmen Cassidy yine de umutsuzca dua etti. *Lütfen Tanrım, o kadının yaşamasına izin ver.*

"Onun yaşamasına imkan yok, bunu biliyorsun, değil mi?" Oliver sordu. Sonra... "Siktir git!" Döndü ve yumruğunu duvara indirdi. "İçeri girmemeliydi. *Burnumuzun dibinde öldürmemeliydi.* Bir hücrede olmalıydı. Ve Lark burada olmamalıydı!" Yumruğunu tekrar duvara indirdi.

Titan'ın kaşları kalktı. Silahını çoktan yeniden kılıfına sokmuştu. "Hiç öfke sorunun olduğunu söyleyen oldu mu?"

Oliver'in omuzları sertleşti. "Onu sevdim ve kaybettim. Cassidy'yi kaybettiğinde geri gel ve bana bunun nasıl bir his olduğunu anlat."

Onu kaybetmeyeceğim. "Onu sevdiğimi hiç söylemedim."

Oliver etrafında döndü. "Söylemene gerek yok. Yüzünden okunuyor. Gözlerinde." Titan'a doğru yürüdü. "Onu hemen şimdi öldürmek istiyorsun, değil mi?"

Cassidy içinde yaşadığı sürece dünya için güvenli olmayacak.
Titan omuz silkti.

"Başka şekilde ifade edeyim. Onu öldürmeyi *planlıyorsun*, değil mi? Çünkü o yatak odasına girdiğinde ve yataktaki kadını gördüğünde Blake'in bir mesaj bıraktığını biliyordun. Biri Cassidy'ye, biri de sana. Siktir, bir tane de bana. Cassidy'nin her ölümün onun başına geleceğini düşünmesini istiyor. Cassidy'yi öldürdüğünde nasıl olacağını görmeni istiyor. Ve onu durduramayacağımı bilmemi istiyor. Hepimiz mahvolduk."

"Cassidy'yi öldürmeyecek." Ama evet, Oliver haklıydı. Titan o yatak odasına girdiğinde, kanı ve cesedi gördüğünde, bir süreliğine akıl sağlığını kaybetmişti.

"Ölü bir kadını kurtarmak için çalıştığınızı anlıyorsunuz, değil mi?" Alçaktan, sadece Titan için.

"Hayır, o yaşıyordu."

Oliver'ın ifadesi karardı. "Kendini kaybettin çünkü Cassidy'yi hayal ettin. Tüm o kanın ona ait olduğunu. O yatakta kesilmişti. Cassidy'yi becerdiğin yerde onu öldürdü."

Titan'ın yumrukları o kadar sıkı sıkılmıştı ki acıyordu. "Onu alamayacak."

"Yanılmak istemiyorum. Ama yanıldım. Vegas'a gelmeden önce daha fazla zamanımız olduğunu düşünmüştüm. Utah'taki kiralama müdür yardımcısının peşine düşeceğini tahmin etmemiştim. Kahretsin. *Lanet olsun.* Cassidy ölümlerin onun yüzünden olduğunu düşünüyor. Yanılıyor. Onu durdurmalıydım. Hepsini durdurmalıydım. Avlanmaya ve öldürmeye devam ediyorlar ve boğuluyormuşum gibi hissediyorum çünkü ortadan kaldırmaya çalışıyorum ve çok fazlalar... *ama ya yanılıyorsam?*"

Titan, Oliver'ın kendinden şüphe etmesini göze alamazdı. "Bana onun

Profil. Sahip olduğun her bilgi." Gerçi profili daha önce okumuştı. Cassidy'yi ararken Titan, Blake Normandy hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmeye çalışmıştı.

"Kurbanlarını takip ediyor. İlk buluşmadan önce onlar hakkında öğrenebildiği kadar çok şey öğrendiğine inanıyorum. Cassidy'nin en sevdiği grubu ve en sevdiği yemeği zaten biliyor olması şüphelerimi doğruladı. Ama balayı süitindeki kadın.

onu takip etmesinin zamanı gelmişti. Başka bir şey onun ilgisini çekmesini sağladı. Öyle olmalı."

"Elbette. Doğru saçlara sahipti. Doğru yapı." Hatta Cassidy'nin "*Sence bana benziyor muydu?*" dedi.

Oliver kararlı bir şekilde başını salladı. "Hayır, hayır, bundan daha fazlası var. Öyle olmalı -içimden bir ses daha derine bakmam ve görmem gerektiğini söylüyor-"

"O zaman balayı süitindeki kadın hakkında daha fazla bilgi istiyorsan polis kayıtlarına bakmaya başla. Cassidy'nin cüzdanını almış ve onu yatakta bulduğumda elinde anahtar kartı tutuyordu. Piç onun elinde bırakmış çünkü giriş için onu kullandığını bilmemizi istemiş. Onu ölüme götüren kartı kaldırdı."

Oliver sendeleyerek geri bir adım attı. "Polis kayıtları. Bu .

Orospu çocuğu. Çok dardım."

Titan ona kaşlarını çattı. "Sen neden ?"

"Cassidy hiç suçlanmadı. Sadece şüphelenildi. Çünkü o suçlu değil. Belki o da yanlış bir şey yaptığı için suçlu olduğunu düşünmüyordur. Belki de suçlu olan kadınları ortadan kaldırıyor." Başını salladı. Titan'ı omuzlarından yakaladı. "Seni şu anda öpebilirim."

"Yapma."

"Kontrol etmeliyim, güvenlik kayıtlarına ihtiyacım var. Bazı aramalar yapmam lazım. *Ben dönene kadar bu odadan çıkmayın.* Onu hayatın pahasına koru, ne ben? Zaten ona hayatınmış gibi bakıyorsun." Kapıya doğru döndü. Kapıyı çekerek açtı ve neredeyse bekleyen üniformalı polise çarpıyordu.

"Mükemmel!" Oliver haykırdı.

Titan'ın gözünün önüne polisin şaşkın yüzü geldi. Genç, çene çevresi biraz yumuşak. Kızıl saçlı.

Oliver polisin omuzlarından tuttu ve onu yana itti. "Eğer rozeti olmayan biri bu odaya girmeye çalışırsa, silahını çek ve-" Kapı kapandı ve siparişinin sonu kesildi.

Bir an için Titan hareket etmedi. Elini yumruk yaptı ve bıraktı. Yumruklandı ve serbest bırakıldı.

Göğsü hâlâ yanıyordu. Ellerindeki kanı aşağıda yıkamıştı ama hâlâ hissettiğine yemin edebilirdi. Kanı yıkamış ve giydiği takım elbise ceketini atmıştı. Günün büyük bölümünde, kolunun altındaki kılıfı saklamak için ceket giymişti. Ama yatak odasına girip kana bulanmış çarşafı gördükten sonra artık onu saklamanın bir anlamı kalmamıştı.

Cassidy değil. Cassidy değil. Cassidy değil.

Cassidy güvendeydi. Duş alıyordu. Yaşıyordu. Onu koruyacaktı.

Cassidy.

Kapıya doğru yürüdü. Bütün kilitleri açtı. Sonra döndü ve etrafına baktı. Bir başka dev süit. Ama bu öncekinden iki kat daha büyüktü. İçinde acayip bir piyano vardı. Bir bilardo masası. Bilardo masasının sağında devasa bir yemek masası bekliyordu. Masanın ortasında gümüş bir kovada şampanya soğutuluyordu. *Buranın her zaman şampanyası hazır mı?*

Titan şampanyayı görmezden geldi ve yatak odasına yöneldi. Eşiği geçtiğinde kalp şeklinde bir yatak olmadığını fark etti.

Yatakta kana bulanmış bir kadın yok.

O kadın Cassidy değildi. O değildi.

Kılıfını çıkardı ve kapalı banyo kapısına yaklaşmadan önce silahını komodinin üzerine koydu. Kısa bir süre geçtikten sonra Titan suyun akışını duymadığını fark etti. Hiçbir şey duymamıştı ve panik alevlendi. Panik patladı ve kapı kolunu çevirip kapıyı açtı. "*Cassidy!*"

Ona doğru döndü. Duştan yeni çıkmıştı.

Su tenine yapıştı ve gözleri alarmla parladı.

Cehenneme kadar yolun var. "Özür dilerim. Seni korkuttum."

Dili dudaklarını yalamak için dışarı çıktı. "Hayır, bunu hiç yapmadın." Bir duraklama. "Şey, belki ilk tanıştığımızda. Sadece kısa bir süreliğine çünkü o zamanlar senin kahraman olduğunu bilmiyordum."

"Ben ."

"Yalancı."

Gömleğinin düğmelerini açtı ve omuz silkti. Bir fırlatışta gömlek köşeye doğru savruldu. Kumaştaki kan onu ürpertti. *Cassidy'nin kanı olabilirdi.* Gömlek tam bir biyolojik tehlikeydi. Soruşturmanın bir parçası olarak toplanması gerekiyordu. Her şey delilikti. Her şeyi kitabına göre mi yapıyordun?

Kitap yoktu.

Onu kurtarmak istedim. Balayı süitindeki kadını. Yardım etmek istemişti ama edememekten korkuyordu.

Ya Cassidy'yi kurtaramazsam? Hayır, hayır. Titan bu düşüncüyü kapattı. Cassidy'yi kurtaracaktı. Başka bir seçenek yoktu. Cassidy korunmalıydı.

"Senin de duş alman gerek," dedi Cassidy ona. Tamamen çıplak olması umurunda değilmış gibi görünüyordu ve adam gözleriyle onu canlı canlı yiyordu. Arkasına uzandı ve suyu bir kez daha açtı. Su güçlü bir akışla gürledi.

Titan soymayı bitirdi.

Cassidy'nin bakışları onun üzerinde gezindi.

Adam hâlâ kızın üzerindeydi. Her santimini içiyordu. "Bu odadan çıkma."

Bakışları tekrar onunkilerle buluştu.

"Gözlerimi senden ayırmamalıyım." Oliver'la konuşurken ondan uzak kaldığı birkaç dakika boyunca aklı hep ona gitmişti. Gerçek neydi? Korkuyordu. Dehşete düşmüştü. Bu korkudan nefret ediyordu.

Cassidy'i kaybedemem.

"Ben de gözlerimi senin üzerinde tutmak istiyorum," diye fısıldadı.

Duşa girdi. Kapı camdan yapılmıştı, bu yüzden onu görebiliyordu. Cassidy bir havluya uzandı ve onu kendi etrafına sardı.

Gereksizdi. Onun her şeyine bakmaya devam etmek istemişti.

Çabucak yıkandı. İyice. Ona tekrar uzandığında tamamen temiz olmak istiyordu. Cassidy'ye elleri kanlıyken dokunamazdı, asla.

Titan suyun onu serinletebileceğini düşünmüştü. İçindeki öfke ve korkuyu yatıştırabileceğini düşünmüştü. Ama öyle olmadı. Suyu çekip çıkardığında ve *damlalar* havayı doldurduğunda derin bir nefes aldı. Kapıyı iterek açtı.

Cassidy granit tezgâhın üzerine zıplamıştı. Havluyu etrafına sararak ve gözlerini ona dikerek orada oturdu.

Su yavaşça vücudundan aşağı damlıyordu. Cassidy her şeyi görebiliyordu.

her santimini görüyordu. Her santimini görüyordu ve yara izleri hiç umurunda *değildi*. Ona baktı ve gözlerinde ihtiyaç vardı. Kendisinin hissettiği karanlık ve neredeyse çaresiz ihtiyacın aynısı.

"Bunun yanlış olduğunu biliyorum," dedi.

Yakındaki bir havluya hızlıca vurarak kurulandı. Çoğunlukla. Sonra havluyu bıraktı ve ona doğru yürüdü. Ellerini kaldırıp tezgahın üzerine koydu. Bir eli Cassidy'nin iki yanında duruyordu. Bu pozisyon onu kafeslemişti.

"Seni şu anda istememeliyim ama istiyorum." Kadının boğuk sesi bir dokunuş gibi adamın üzerine aktı. "korkuyorum."

Çünkü öyle.

"Bir şey olacak ve senden uzaklaşacağım diye korkuyorum ve seninle olmak? Uzun zamandır başıma gelen en iyi şey bu oldu."

Sahip olduğu tüm güçle kontrolü elinde tutmaya çalışıyordu. Sözleri onu yıktı. *Sen benim en iyi şeyimsin.* "Bacaklarını aç."

Gözleri genişledi. Bacakları açıldı. Sağ eli, onu görebilmek için havlusunu önünden çekmek üzere hareket etti. *Tatlı. Güzel. Benim.*

Cassidy'yi bu şekilde düşünmeye başlamıştı. Tanığı olarak değil. Onun suçu. Sadece...*benim*. "Sen benim en iyi şeyimsin." Hiç. Bunu anladı mı? Muhtemelen anlamadı. Çok erken. Çok hızlı. Hiçbir şey hakkında onların

ortaklık normaldi. Onlar için normal diye bir şey yoktu. Sadece ihtiyaç vardı. Her şeyi geride bırakan bir özlem.

"Titan, bazen çok tatlı şeyler söyleyebiliyorsun." Elleri çenesinin altında kıvrılmak için yükseldi. "Bana seni kaybetmeyeceğimi söyle."

"Beni kaybetmeyeceksin." *Ben de seni kaybetmeyeceğim.* Geri çekilmeli. Bunu kesinlikle yapmayacaktı. Cassidy ona geri çekilmesini söylemediği sürece. "Sen olamazsın."

Koyu renk kirpikleri dalgalandı.

"Olmayacak," diye yemin etti ve Titan onu öptü. İncelik ya da nezaketle değil, vahşi bir taleple çünkü kendini vahşi hissediyordu. Duygular onun özünü hırpaladı. İhtiyaçlar ve karanlık arzular içinde dönüp duruyordu.

İlkel. Sahiplenici. Koruyucu. Onun için savaşmak istiyordu. Öldürmek için.

Onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmak.

Ve yapardı.

Cassidy de onu çılgınca bir tutkuyla öptü. Kısıtlama yoktu. Sadece onun hissettiği aynı tüketme ihtiyacı. Onun açlığı Cassidy'ninkini besledi. Vahşi şehveti artırdı.

O güvende. Yaşıyor. Kollarımda. Ama bu yeterli değildi. Ona ihtiyacı *vardı*. "Cassidy," diye hırıldadı ağzının içinde. "Hayır... prezervatif yok, lanet olsun." Onu bırakmalıydı. *Şimdi.*

"Sen... endişelenmene gerek yok. Daha önce *hep* prezervatif kullandım ve... Titan, seni istiyorum."

Onu istiyordu. Nefesten daha çok. Hayattan daha fazla. Her şeyden fazla.

Adamın elleri kadının belinde kilitlendi. Onu kenarına daha da yaklaştırdı. Onun için iyice açılmıştı. Aleti

vücudunun girişine doğru itti. Ve *itti...*

Cassidy hızlı bir nefes verdi ve anında durdu.

Sıkı. Çok sıkı. O hazır değil.

Ona bakabilmek için başını kaldırdığında dişleri sıkılmıştı.
"Bebeğim..."

"Seni istiyorum. Durma. Lütfen, durma."

O hazır değildi. Ona zarar veremezdi. Asla. Kendini tutarken vücudundaki her kas gerilmiş gibiydi. Aleti kadının içinde kaldı ama sadece başı. Sol eli aralarına girdi. Klitorisine gitti. Ovaladı. Okşadı. Başparmağı ve işaret parmağıyla sıktı. Kadın hazır olana kadar bir santim bile kıpırdamayacaktı.

Ağız boğazına bastırdı. Yaladı. Öptü. Hafifçe emdi.

Kan. Bir boğaz kesilmiş, hayır!

Görüntüyü kovdu. Onu usulca öptü. Cassidy yaşıyordu.

Cassidy güvendeydi. Cassidy *onundu*.

Parmakları onu okşamaya devam etti. Kadın onun etrafında yumuşamaya başladı. Islanmaya. Kayganlaşmaya. Sıcak. Sikini biraz daha içeri itti.

Titredi. İyi türden bir titreme çünkü aynı anda.

Ve kadın onu aldı. Eve doğru kaydı ve kayboldu.

Artık geri durmak yok. İkisi için de. Cassidy'nin tırnakları adamın omuzlarına saplandı ve kalçaları adama doğru itildi. Adam bir girip bir çıkıyor, kızın içine giriyor ve her an parmaklarıyla klitorisini çalıştırmaya devam ediyordu. Nefesi daha hızlı geliyordu. Giydiği havlu aralarına düştü. Yeterince derine inemiyordu. Bu durumda değil

açı. Bir eli hâlâ kızın onu kaldırdı. İki adım attı ve onu duvara yasladı.

haykırdı. Serbest kalmasının kasılmaları

Aletini şehvetli bir şekilde okşayarak kendini kaybetmesine neden oldu.

Onu duvara yasladı ve her şeyini kaybetti -aklını, son kontrol ipini, ruhunu- içine akarken. Durmak istemediği için itmeye devam etti ve o ittikçe, kadın inledi ve tutkulu, çılgın bir öpücükle ağzını onun için açtı.

Zevk diğer her şeyi yok etti. Her şeyi, ama bir düşünceyi.

Onu kaybetmeyeceğim.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

"Tracy Eldridge on altı yaşındayken bir çarpıp kaçma olayına karıştı. İçkiliymiş ve çarptığı yaşlı kadın yerinde ölmüş." Oliver kalabalık lobiye bir göz attıktan sonra dikkatini tekrar Jon ve Mae'ye verdi. "Çocuk yaşta olduğu için kayıtlar ama aileyle görüşürken bir akrabasından bilgi aldım." *Tracy Eldridge*. Cassidy'nin Blake'in mutfağında bulunduğu kurban. Daha sonra Dr. Antonia Rossi tarafından keşfedilen kadın. Oliver yavaşça nefes verdi ve sonra açıkladı: "Bugünkü kurban Cassidy'nin cüzdanını çalmış. Bir yankesici. Cassidy'nin de ailesini öldürdüğünden şüpheleniliyordu." Şablon tam oradaydı. Saç rengi ve benzer yapıdan çok daha fazlasıydı.

Jon ona kaşlarını çattı. "Anlamıyorum-"

"Güney Carolina'da bulunan kurbanın -Judith Trace- kanunla bir sorunu olup olmadığını bilmem gerekiyor. Herhangi bir suç işlediğinden şüphelenilmiş mi?" Sicili temiz çıkmıştı, bunu zaten biliyordu. Ama daha derine inmeleri gerektiğini de biliyordu. Özellikle de sadece bir suç işlediğinden *şüpheleniliyorsa*. "Jon, bu işi hallet. Çevrilmemiş taş bırakma, anladın mı?"

"Bununla nereye varmaya çalışıyorsun?" Mae sordu. "Bu kadınların ne önemi var-"

"Bu onun için önemli. Blake Normandy için. Suçlara yanlış bakmışım. Kahretsin, her şey *yanlış*." Lark'ın söylediği bu tek kelime beyninin dönmesine neden olmuştu. "Ya diğer kadınları suçlu oldukları için öldürdüyse?"

Mae bön bön baktı. "Neyin suçlusu?"

"Küçük suçlar. Büyük suçlar. İşlediklerini düşündüğü günahlar." Yankesici olmak gibi. Ya da vurup kaçmak gibi. "Kurbanlarını inceledi, onları tanıdı, hatta belki de suçlu olduklarını itiraf ettirdi."

Mae ve Jon önce birbirlerine, sonra da ona baktılar.

"Öldüler." *Hayır, yargıçları, jürileri ve cellatları tarafından vahşice öldürüldüler.* "Cassidy öldürülmedi. O farklıydı çünkü belki de onun zihninde suçlu olmayan tek kişi oydu. Belki de ona layık olan tek kişiydi. Onun yaşaması gerekiyordu. Birinin iyi olmasını istiyordu." *Ve o kişiyi buldun, değil mi piç kurusu? Ama o senin nasıl bir canavar olduğunu anlayınca seni terk etti.* "Bununla başa çıkamadı," diye mırıldandı Oliver. "Bu yüzden onu avlamak zorunda kaldı. Onu avlamaktan asla vazgeçmeyecek."

"Özel Ajan Foxx!" Güvenlik şefi ona doğru koştu. "Güvenlik kamerasında bir şey yakaladığımızı düşünüyoruz. Bir erkek ve kadın daha önce personel girişinden içeri sızmış-"

"Göster bana." Ama önce... Mae'yi işaret etti. "Yerel polislerin kat kat arama yaptıklarından emin olmalıyız. Kapsamlı derken, buradaki her odaya girmelerini istiyorum. Hatta iki kez kontrol etmelerini istiyorum."

Çenesi düştü. "Gerçekten hala burada olduğunu düşünmüyorsun değil mi?" O

elini kaotik lobiye doğru salladı. "Bu kadar polis varken mi? Çıldırılmış olmalı."

Mae, eğlenmek için ceset kesiyor. Sanki failleri mükemmel bir akıl sağlığına sahipmiş gibi. "Takıntılı olması gerekirdi," diye düzeltti Oliver. "Ve o da tam olarak öyle. Saplantısının nesnesi burada, yani yakınlarda olmalı." Bu onu da endişelendirdi.

"Bir polis yeterli değil." Üniformalı polise Titan ve Cassidy'nin yeni süitinin kapısını koruması için kesin talimatlar vermişti. "İki tane istiyorum. Hayır, üç olsun. Biri Titan'ın yeni katındaki asansörü, diğeri de merdiven boşluğunu korusun. Benimle sürekli telsiz bağlantısı kurun."

Mae başını salladı ve geri çekildi. Titan'ın hangi katı kullandığını zaten biliyordu.

Oliver güvenlik şefini işaret etti. "Göster bana. Şimdi."

Göz ucuyla, kırmızı elbiseli tanıdık bir figürün çıkışa doğru ilerlediğini gördü. Polisler kapıların yakınındaydı. Oliver tereddüt etti. "Onu gözaltına alın," diye emretti Jon'a.

"Affedersiniz?"

"Kırmızılı kadın. Gitmesine izin vermeyin. Her zaman bir koruması olduğundan emin olun."

"Uh, onun tipine benzemiyor..."

İşimi şansa bırakmayacağım. "Onu gözaltına alın." Ve böylece Lark'a kendisinden nefret etmesi için bir neden daha vermiş olacaktı. En azından güvende olacaktı.

Yaşamak ve benden nefret etmek, ölmekten çok daha iyi.

Kalp atışlarının gürültüsü Titan'ın kulaklarında yankılandı. Onu hâlâ duvara yaslamıştı ve taşaklarına kadar içine gömülmüştü.

Orospu çocuğu. Yanlış zaman. Yanlış yer. Ne halt etmişti de düşündün mü?

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Cassidy. Dudakları adamın boğazına yapıştı. "Buna ihtiyacım vardı."

Duvara mı yaslanacaktı? Hayır, bakıma ve bir beyefendiye ihtiyacı vardı, cinayet mahallinden sonra üzerine atlayan bir pisliğe değil. "Bebeğim, senin benden daha fazlasına ihtiyacın var." Adam yavaşça ondan çekildi ve ayakları banyo fayansına değene kadar onu nazikçe indirdi.

Sabit durduğundan emin olmak için ellerini onun üzerinde tuttu ve emin olmak için bakışlarını onun üzerinde gezdirdi-

"Siktir. Koruma yok." O bir piçti. Sonuna kadar. Lavabodan bir bez aldı ve sıcak suyun altına koydu. Şefkatle kalçalarını temizlemeye çalıştı ve seksine doğru ilerledi.

Parmakları bileğinin etrafında kıvrıldı. "Ben sağlıklıyım. Sana daha önce de söyledim, bu konuda endişelenmene gerek yok."

"Ben de öyleyim." İlk kez bir kadınla sevişmişti. bir lastik kullanarak. "Peki ya hamilelik?" Cassidy'nin hamile, gülümseyen, mutlu, gamzeleri parlayan görüntüsü... *Hiçbir şeyi daha fazla istememiştim.*

"Ben korunuyorum, Titan. Doğum kontrolüm bir yıl daha sürecek. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Göğsü ağrıyordu. "Tabii ki." Bezi bir kenara fırlattı. "Sen tekrar duş almak isteyebilir. Çok sert davrandıysam özür dilerim."

Eli göğsüne bastırmak için kalktı. "Benim için çok sert değilsin. Çok talepkâr değilsin. Sen tam olarak ihtiyacım olan şeysin."

Az önce onun muhteşem gözlerine yakalanmıştı. "Bu değildi doğru zaman."

"Benimle olduğu gibi seviştin."

Ve o nefes nefese "benimle seviş" sihirli sözlerini söylediğinde istekli aleti sarsıldı. Adam onun

boğazını sıktı ve kadını için yanıp tutuşan çılgın bir aşık gibi değil, mantıklı bir insan gibi davranmaya çalıştı. "Cassidy..."

"Titan."

O karanlık, altın rengi gözleriyle ona baktı.

"Korkmuştum," dediğini kendi de duydu.

Ne be?

Başını hafifçe eğerek selam verdi. "Ben de öyleydim."

Göğsündeki ağrı daha da kötüleşti.

"Seninle sevişirken tüm korkularım oluyor."

Gözlerinin karanlığı biraz aydınlandı. "Kısa bir süre için başka bir şey düşünemiyorum. Senden başka hiçbir şey."

"Bebeğim, az önce seni duvara karşı becerdim."

Altın rengi bakışları sertleşti. "Bebeğim," diye karşılık verdi Cassidy, "buna ne dersen de, ama benim için sadece duvara karşı seviştik."

"Sen...sen beni sevmiyorsun."

"Nasıl hissettiğimi nereden

biliyorsun?" Titan başını salladı.

"Çoğu gün nasıl hissettiğimi bile bilmiyorum," dedi.

Geri çekilmeli. İkisi de çıplaktı. Adam onu hâlâ duvara hapsediyordu ve sevişmek, adamın umutsuzca içine daldığı ve onu duvara yapıştırdığı ilkel bir çiftleşme değildi. Sevişmek yumuşak ve yavaş bir şeydi ve çaresizlikten doğmuyordu çünkü onun hâlâ hayatta olduğunu kanıtlamak için çıldırıyordu. Hâlâ güvende olduğunu.

"Yine de bunu biliyorum." Cassidy'nin sesi kesinleşti. "Seninleyken her şey daha iyi görünüyor. En kötü anlarımın ortasında bile

var, daha iyiyim. Çünkü seninle güvendeyim." Sonra gamzeleri parladı.
"Sakin ol Titan. Senden beni sevmeni istemiyorum."

Neden olmasın?

Asansör kapıları açıldı.

Memur Liam Kelly otomatik olarak gerildi. Özel ajan ona valinin süitine kimseyi yaklaştırmaması için kesin emir vermişti -sadece rozeti olanları- ve o da kesinlikle kaytarmayacaktı. Parmakları otomatik olarak silahına giderken bile gözleri kısıldı.

Ama asansörden Liam'inkine benzer bir üniforma giymiş bir adam çıktı. Polis koridorda ilerlerken ona dostça bir el salladı. Adamın rozeti vardı. *Güvendeydi.*

Liam nefes verdi. "Federaller burada ikimizin görev yapmasını istediğine mi karar verdi?"

Polis ona yaklaşıırken, "Üç, aslında," diye cevap verdi. Merdiven boşluğunu işaret etti. "Birimiz merdivenleri kullanacak, birimiz süitin kapısından girecek, diğerimiz de asansörün yanında duracak. Federaller gerçekten çıldırmış durumda."

Liam'dan bir baş sallama. "Bir de bana sor. Ama bu bir seri katil. Gerçek bir seri katil." Bu onu çok germiştir ama bu gerginliğini kimseye göstermiyordu. "Alt kattaki odanın tam bir kan gölü olduğunu duydum."

"Evet." Polis kemerindeki şok tabancasıyla oynarken başını eğdi. "Şahdamarını ve şahdamarını kesersen böyle olur. İkisini aynı anda alamadım. Biraz uğraşmam gerekti. İşler biraz... baştan savma oldu."

Liam'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne-" Bu adamı tanımadı. O-
Polisin eli kalktı ve şok tabancasını Liam'a doğrulttu.
Liam'ın vücudu sarsıldı ve valinin süitinin kapısına çarptı.

Titan gerildi. "Bunu duydun mu?"
Cassidy başını salladı. "Neyi duydun?"
Bir gümbürtü. Ya da belki... belki de kapı çalınmıştı? Kesinlikle
süitin ön tarafından gelmişti ve ses çok zayıftı. "Burada kal."
"Bunu bana sık sık söylüyorsun, biliyorsun."
"Ve çoğu zaman kalmıyorsun." Döndü.
"Çıplaksın. Bir bornoz giymelisin."
Hay sikeyim. Bornozu kaptı ve üzerine çekti. Ve bir tane de ona attı.
Burnu kırıştı. "Önce duş alabilirim."
"*Burada kal.*" Komodinin üzerinden silahını aldı.
"Derhal kendi silahımı istiyorum," seslendi arkasından.
Doğru. Evet. Hallediyorum. Ama önce... Süitin önüne doğru koştu.
Titan gözünü gözetleme deliğine dayadı. Üniformalı polisin profilini ve
vücudunun yarısını görebiliyordu. Hâlâ yerindeydi. Hâlâ nöbet tutuyor.
Güzel. Ama o gümbürtü de neyin nesiydi? Titan alarma geçerek kapıyı
açtı. "Burada ne oldu?"

"Piçin biri içeri girmeye çalıştı. Onu durdurdum."

Ne?

Ama ve polis işaret etti doğru ve Asansör, ve Titan'ın
Bakışlar bu işareti takip etmek için otomatik olarak kamçılıandı.

Ve...

Birkaç metre ötede bir figür yere yığılmıştı. Süitin kapısının hemen ötesinde. Sadece polis üniforması giyen bir figürdü ve-

Elektrik onun içinde sarsıldı. Titan'ın boynundan başlayıp tüm vücuduna yayıldı ve titreyip sarsılmasına neden oldu.

"At silahını, piç kurusu. Hemen bırak!"

Titan başını çevirmeyi başardı ama kimi göreceğini zaten .

Farklı saç kesimi. Farklı renk. Aynı orospu çocuğu suratı.

Blake Normandy.

Ve herif *ona şok* veriyordu.

Tüm gücüyle. Titan yükü dişlerinin dolgularında bile hissedebiliyordu ve sahip olduğu tüm kontrolü elinden aldı-

"*Bırak onu!*"

Titan sendeleyerek bir adım geri gitti ve otel odasına doğru kaydı. Elektrik onu titretiyordu ama titreyen bir elle silahını kaldırdı ve ateş etti.

YIRMINCI BÖLÜM

Cassidy dondu kaldı. Silah patlamasının sesi kulaklarında yankılandı. Çok ama çok yakın olan bir ses.

Bornozunu çekiştirdi ve yatak odasına doğru koştu. Ayakları halı kaplı yatak odası zemininde uçuyordu. Kalbi göğsünde çılgınca çarpıyordu. "*Titan!*" Yatak odasından dışarı fırladı.

Titan süitin kapısını doldurmuştu. Ana kapıyı açtı ve orada durdu, vücudu sarsıldı ve seğirdi ve sonra geriye düştü. Yere çakıldı. Cassidy çığlık attı.

Ona doğru koştu ve-

Bir polis memuru. Titan'ın bacaklarını tekmeleyerek yoldan çekti ve ön kapıyı kapattı. *Titan'ı tehditten uzaklaştırmaya çalışıyordu.* Titan'ın yanında yere dizlerinin üzerine çökerken bile kilitleri çevirdi. Elleri göğsüne doğru uçtu.

"Ne oldu?" Cassidy bakışları Titan'ı tararken sordu. "Ona kim zarar verdi? Kim ateş etti?"

"Ben yaptım."

Damarlarından buz aktı. Elleri Titan'ın kısmen açık cüppesinin üzerinde dondu.

"Şerefsizi şokladım ve hâlâ *beni* vurabileceğini düşündüğüne inanabiliyor musunuz? Büyük adamlar bile zor düşer. Elini geriye doğru büktüm. Kurşun ona isabet etti, bana değil."

Bunu görebiliyordu. Çünkü beyaz cübbenin sol tarafı kırmızıya boyanmıştı.

"O ölmedi, ama eminim ki işi bitirmeye hazırım-"

"Hayır!" Cassidy vücudunu Titan'ınkinin üzerine yapıştırdı. "Hayır, lanet olsun! Blake, *hayır!*" Çünkü o sesi tanıyordu. Bu ses

kabuslarına musallat oldu. *Ona musallat* olan. Eski sevgilisi tam oradaydı. Odadaydı. Ve Titan kan kaybediyordu.

Blake'in ellerinden biri kızın omzunu morartıcı bir güçle sıktı. "Bırak lan onu."

Titan'ın kalbini örtüyordu. Kafasını da örtmesi gerekiyordu, Hem de çok. Çünkü Blake her an ateş edebilirdi ve-

Bir bıçak. Boğazına.

"Silahları sevmiyorum. Çok gürültülü. Ve bir bıçak kadar samimi değil."

"O silah sesi polisleri buraya koşturacak. Başkaları da duymuş olacak. Buradan defolup gitmelisin-"

"Bir çıkış stratejim var, merak etmeyin. Ve bu katın ötesinde kimse bir şey duymadı. Burası VIP katı, tatlım. Rock yıldızlarının bütün gece çılgınlar eğlendiği yer." Bıçak boynunu ısırды. "Bu binanın sahiplerinin, bu katın altındaki insanlar uyuyabilsin diye ses yalıtımı için yatırım yapmadıklarını mı sanıyorsun? Bir daha düşün. Şimdi *kalk* . Yoksa tam burada boğazını keserim ve yeni erkek arkadaşının üzerine kanını akıtırsın."

Ölmüş olsaydı Titan'a yardım edemezdi.

Ve Blake bıçağı sol eliyle tutuyordu. O solaktı. Bıçak sol elindeyken sağ eliyle kadının omzunu kavradıysa Titan'a ateş etmesinin imkânı yoktu. *Silah tutuyor olamaz*. Ayağa kalkıp ona saldırabilirdi. Bu onun şansıydı.

". *Lütfen*," diye yalvarışına korku kattı.

elinden geldiğince. Neyse ki Cassidy'de bolca korku vardı. "Beni kesmeyin."

Bıçağı çek ki seninle dövüşebileyim. Bir silaha ihtiyacı vardı, STAT.
Silah neredeydi?

Ayağa kalktı. Yavaşça. Bıçağı boğazında tutuyordu ama artık derisini ısırmıyordu. Tutuşunu hafifletmişti. Ona saldırabilmesi için daha da gevşetmesi gerekiyordu.

Tam ayağa kalkmıştı ki Titan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Parlak mavi bakışları hemen ona kilitlendi. Ve sonra boğazındaki bıçağa düştü.

Titan hamle yapmaya başladı-

"Hero, üzerime gelersen onu bir diğerine keserim," diye hırladı Blake. "Bunu yapacağımı biliyorsun. Balayı süitinde yaptıklarımı gördün, değil mi? Neler yapabileceğimi bilmeni istedim. Ne yapacağımı."

Ve bıçak derisinde küçük bir kesik açtı. Titan dondu kaldı.

Cübbesindeki kırmızı renk yayıldı. Kurşun yarası ne kadar kötüydü? Blake'in el kaldırılmış gelen onu Omuz. "Koy bunlar " Titan'a doğru gürledi ve ona bir dizi kelepçe fırlattı.

Kelepçe mi?

Titan kelepçeleri yakaladı. Blake'e dik dik baktı.

"Ne diyebilirim ki?" Blake güldü. "Üniformayla birlikte geldiler. Tıpkı şok tabancası ve hatta bir silah gibi. Çok kullanışlı. Yani, orada, yeni aldığım odamda oturmuş işime bakıyordum ve bu yardımsever genç polis kapımı çaldı. Cidden, eğer kapı kapı dolaşıp bir katil arıyorsanız, biri elinde bıçakla çıkıp bıçağı karnınıza sapladığında şaşırmayın."

Cassidy irkildi.

"*Kelepçeleri takın!*" Blake

bağırdı. Bıçak biraz daha kesti.

Blake'e gözlerini dikip bakan Titan kelepçeleri taktı. Bileklerindeki yerlerine oturdular.

Bekle, bu sadece *bir* çırpıda mı oldu? Belki de öyle olduğunu düşündü. Bu

Titan her iki kelepçeyi de sıkıca yerine oturtmuş gibi görünüyordu, ama o kadar emin değildi... *Sanırım sadece birini kopardı.*

"Şimdi ayağa kalk. Yavaşça. Ve dört adım geri git. Hayır, beş. Bize çok yaklaşmanı istemiyorum."

Titan ayağa kalktı. Güzel ve yavaşça. Ve yere kan damlarken bile çok yavaş beş adım geri attı. Cübbesi hızla ıslanıyordu.

Blake'in dikkatini dağıt. "Burada odanız var mı?" Cassidy sordu ve Sözlerindeki titremeyi taklit etmek zorunda değildi.

"Polisler mekânı bastıktan sonra saklanmak zorunda kaldım. Küçük hediyemi balayı süitimize bıraktıktan sonra içeri girmek için zar zor zamanım oldu."

O bir hediye değildi. O bir insandı.

"Seni geri alana kadar gitmeyecektim. O sik kafalının arabasındaki GPS beni otele götürdü. Kapıcının balayı süitinde evlenmek isteyen çift hakkında konuştuğunu duydum - güzel gülüslü kadın ve yaralı erkek arkadaş. Beni çok kızdırdın Cassidy." Sesinde öfke yanıyordu.

Boğazından aşağı kan süzüldüğünü hissetti.

"Ama sonra düşündüm ki... sahte olmalı. O şerif. Bu sadece bir kılıf. *Sahte olmalı.*"

Dudaklarını birbirine kenetledi. *Kendine bunun sahte olduğunu söyleyip duruyorsun, göt herif.*

"Burada ne yapıyordun Cass?" Blake ipek gibi sordu. "Neden bornoz giyiyorsun? Şerif neden bornoz giyiyor? *Burada onu mu beceriyordun? Çünkü bu hiç de sahte görünmüyor!*"

Nefesi titredi. "Kıyafetlerimizde kan vardı. Balayı süitindeki kadına yardım etmeye çalıştık. Üstümüzü değiştirmemiz gerekti. Temizlenmeliydik."

İçinden kahkahalar döküldü. "Kendini bu zahmetten kurtarmalıydın. Trinity'ye yardım etmenin bir yolu yok. O senin zamanına değmezdi." Cassidy'yi kollarının arasında döndürdü. Hızlı bir hamleyle Cassidy birden adamın önünde durdu ve bıçak boğazına dayandığı halde ona bakmaya başladı. "Hasarlı mallar. Hepsi öyleydi. İçleri bükülmüş ve kırılmıştı. Onlarla karşılaştığımda kırık parçaları görüyorum. Ve onlarla bittiğinde, diğer herkes de görsün diye onları kırık parçalara ayırıyorum."

Oh Tanrım. OhGod.

"Başta senin de onlar gibi olduğunu düşündüm. Ama , değil mi? Ailene zarar vermedin."

Cassidy başını salladı. Bıçak bir kez daha derisinin üzerinde kaydı. Dilimi zar zor hissetti.

"Birlikteyken herkese *yardım* etmek istiyordun. Sınıfındaki çocuklardan birinin yeni ayakkabı alacak parası olmadığını öğrendiğin zamanı hatırlıyor musun? Kapısının önüne ayakkabı bırakmıştın. Sanki koruyucu melek gibiydin. Ayakkabılar. Bir sırt çantası. Ve her gün fazladan öğle yemeği getirdiğini biliyorum çünkü aç olduğundan endişelendiğin çocuklar vardı." Ona gülümsedi. "Diğerleri sert ve kırılgağken sen yumuşaktın. Tüm o kırık parçalar, çok sivri ve bükülmüş. Sende o parçalar yoktu."

Titan ne yapıyordu? Gözlerini Blake'ten ayırmaya cesaret edemedi. Farklı saçlar. Aynı yakışıklı yüz. Ama gözleri şimdi onu çok korkutuyordu.

"Beni aç bıraktı," dedi Blake ona. "Bazı günler beni kilitli bıraktı. İyi bir ayakkabım ya da okul için bir sırt çantam olup olmadığını hiç umursamadı. Hayatındaki erkek her neyse onunla çok meşguldü. Onun çekici olduğunu düşünüyorlardı. Mükemmel olduğunu. Kırık ve çarpık olduğunu görmediler. Sonunda onlara gösterdim. Öyle bir hale getirdim ki, hiç kimse ne kadar kırılmış olduklarından şüphe edemedi."

Boğazında yükselen mide bulantısıyla savaştı. "Onları kestir."

"Çünkü zaten kırık parçalar halindeydiler."

OhmyGod. Neredeyse üzerine kusacaktı. Belki de .

Belki de ihtiyaç duydukları dikkat dağıtıcı şeyin bu olmasına izin vermeliydi-

"Seni motelde bulduğumda bana ateş ettiğin için sana kızgındım."

Moteli ateşe verdiğinde mi?

"Ama sonra fark ettim ki, başka bir şey yapamazdın, değil mi? Çünkü... çünkü çocukların peşinden gittim. Sen ve çocuklar, şu yumuşak karnın."

"Onları öldürebilirdin!" Titan arkasından hiç ses çıkarmadı. *O ne yapıyor?*

"Onları öldürebilirdim." Blake omuz silkti. "Öldürmedim. Dışarı çıktılar."

"Blake-"

"Gitme vaktimiz geldi. Buraya daha fazla polis gelecek. Alt kattaki adamın daha fazla koruma için emir verdiğini duydum. Onlar gelmeden sen ve ben gitmiş olacağız."

"Cehenneme kadar yolu var," diye hırladı Titan, sessizliğini bozarak.

Blake'in başı ona doğru döndü. Gözleri kısıldı. "Seni parçalara ayırmama gerek yok. Buradan kırık olduğunu görebiliyorum. Her yara izleri var. Kırılmış ve birbirine dikilmiş ama asla bütün ol."

Gerçekten mi? Blake bütün olmak hakkında başka biriyle mi konuşacaktı? "Hiçbir fikrin yok," diye tükürdü Cassidy.

Bakışları tekrar ona döndü.

"Bütün olmayan sensin," diye tersledi Cassidy ona.

Bıçak daha derine saplandı. Umurunda değildi. Ve onu nasıl parçalayacağını biliyordu. Milyonlarca parçaya. "Onu beceriyordum."

Blake gözlerini kırıştırdı. Bıçak daha sert bastırdı. "*Cassidy...*" Titan .

Çenesini kaldırarak Blake'in boğazına daha iyi erişmesini sağladı. Blake'in gözlerinin içine bakarak, "Bu süitte sevişiyorduk. Bu yüzden cüppelerimiz var. Elbette, kıyafetlerimizde kan vardı. O yüzden kıyafetleri attık. Duş aldık ve seviştik, hayır, seviştik. Çünkü bütün olan biriyle birlikte olmak istiyordum. Beni güvende ve değerli hissettiren biriyle. Tüm karanlık yanları ve korkuları bir kenara iten biri. Sevebileceğim biriyle-"

Bu son kelimeyle Blake'in gözleri öfkeden çılgına döndü. Öldüğünü biliyordu. Ya da ölebilirdi ama Cassidy bu anı beklemişti-

Aletine olabildiğince sert bir tekme attı. Ve kendini yana attı. Bıçak onu kesti. Kabul etmeyi reddettiği daha fazla kan ve acı vardı. Cassidy nasıl olduğunu bilmiyordu.

Yaranın derinliği. Artık bunu umursayamazdı. Blake öfkesi ve acısıyla kükrerken bile yere çakıldı.

Yukarı baktı ve adamın bıçağı geri çektiğini gördü. Adam Bıçağı elinde sıkıca kavradı ve yüzü nefretle çarpılmış bir halde kadına doğru indirdi.

Elleri onu engellemek için havaya kalktı.

Ama bıçak ona isabet etmedi. Çünkü Titan *ona* vurmuştu. Titan vücudunu Blake'inkine geçirdi ve ikisi de kapalı süit kapısına çarparak geri döndüler. Titan'ın bileğinde sadece bir kelepçe vardı ve Blake'in iki omzunu da kavradı.

Blake bıçağı Titan'ın göğsüne sapladı.

"*Hayır!*" Cassidy ayağa fırlarken çığlık attı.

"Seni parçalara ayıracağım. Her santimini." Blake bıçağı çekti. Tekrar içine soktu. "Parçalara ayrılacaksın-"

Titan, tutuşunu kullanarak Blake'i ileri doğru itti, ancak onu geri itmek için

kapının içine. Tekrar ve tekrar. Vurarak, acımasız bir güçle. Blake'in kafası kapıya çarptı. Tekrar tekrar çarptı.

Ama hâlâ bıçağıyla kesmeye devam ediyordu.

Hayır, , hayır.

Her yerde kan vardı.

Bir şampanya şişesi kaptı. Yemek masasının üzerindeki gümüş kovada bir tane daha vardı. Bulabildiğı tek silah buydu. Cassidy kavga eden adamlara doğru koştu ve şişeyi kaldırdı çünkü onu Blake'in kafasına indirecekti.

Ama... Titan onunla hedefi arasındaydı. Denemek için döndü ve yaklaş.

"Ona dokunmayacağım," diye tükürdü Titan. "Ona zarar vermeyecek... *asla... asla...*"

Blake bıçağı tekrar indirdi-

Ama bu sefer, bıçak ona battığında, Titan'ın sağ eli dışarı fırladı ve Blake'in bileğine kilitlendi. Titan, Blake'in bileğini tutarak bıçağı ondan çekip çıkardı. Ve sonra o-

Blake'in bileğini büktü ve bir anda bıçağı Blake'in çenesinin altındaki yumuşak deriye sapladı. Deriye sapladı ve doğruldu.

Acımasız.

Savage.

Korkunç.

Blake'in gözleri kocaman oldu. Nefes nefese kaldı. Bıçağı pençeledi. Ama Titan çoktan geri adım atmıştı.

Ve Blake'in tek yapabildiği düşmektir.

Adam düştü ve Cassidy'nin tuttuğu şampanya şişesi parmaklarının arasından kaydı. Şişe büyük bir gürültüyle yere çarptı ve her yere cam ve şampanya saçıldı.

Ama kırılan cam parçaları umurunda değildi. Titan-Titan da düşüyordu. Titan düşmemeliydi ama düşüyordu. Dizleri tutmadı ve yere çarptı.

Çok fazla kan var.

"Çık dışarı," dedi Titan ona. "*Oliver'ı bul...*"

Yardım çağıracaktı, şey buydu.

Titan'ı terk etmiyordu.

"Ölmedi."

Olmasa iyi olurdu. Cassidy, Titan'ın yanında dizlerinin üzerine çökerken onun elini tuttu. Ona destek olmaya çalışırken kolunu omuzlarına doladı.

"Değil... ölü... Çık dışarı!" Her kelime ondan sürüklenerek geliyor gibiydi ve kadın fark etti-

Cassidy'nin kafası Blake'e doğru döndü.

Kapının yanına yığılmıştı ama eli hâlâ Titan'ın çenesinin alt tarafına sapladığı bıçağı pençeliyordu. Ve o...

Bıçağı çıkarıyorum.

Kutsal Meryem Ana... "Kapıyı kapatıyor." Başka bir çıkış yolu yoktu. Var mıydı?

"B-yatak odası. L-kilit kapı... c-çağır... *h-yardım...*" Onun kelimeler vardı

geveliyordu. Ama Titan sertleşmişti. Onu itti. Onun Blake'le dövüşmeye çalışacağını biliyordu.

Titan daha önce de savaşmış, bir tanığı korurken neredeyse ölüyordu.

O benim için ölmüyor.

Blake bıçağı çıkarmıştı. Kan boynunu kaplamış ve polis üniformasını ıslatmıştı. Şimdi fark ettiği üzere üniforma ona biraz fazla dar gelmişti.

Blake'in nefesi titreyerek girip çıkıyordu. Bakışlarını ona kilitledi. Ve gülümsedi.

Titan sendeleyerek ayağa kalktı. Cassidy de onunla birlikte titreyen bacaklarının üzerinde yükseldi.

Kadını iterken bile sallanıyordu.

Blake bıçakla ona doğru geldi.

Tabii ki hayır. Hayır! Titan'a defalarca onun için ölmek gibi aptalca bir şey yapmamasını söylemişti.

Yerdeki şampanya şişesini kaptı. İçinden öfke ve hiddet dolu bir çığlık yükseldi. Titan'ın etrafından dolanmaya çalıştı ama Titan onu omuzlarından yakaladı. Tekrar geri itti-

Ama artık çok geçti.

Blake ileri atılarak kapıdan birkaç adım uzaklaştı. Bıçağıyla Titan'ın peşinden gitmiyordu.

Benim için geliyordu.

Yeterince adil, o da onun için gidiyordu.

Bıçağı kolunu kesti.

Kırık şampanya şişesi göğsünü deldi. Çünkü şişeyi eline aldığı anda sadece yarısını alabilmişti. *Kırık kenarlar. Çok keskin.*

Yine de kırık şişe yeterince derine batmamıştı. Bunu hemen anlayabildi. Onu zar zor delmişti ve gitmesi gerekiyordu-

Daha derine.

Titan şişenin tepesini yakaladı ve soktu. Derine ve büktü.

Blake'in dudaklarından kan döküldü.

İşte o anda kapı Blake'in arkasından içeri girdi. "*FBI!*

Kımıldama!" Oliver silahını çekerken bağırdı.

Üniformalı polislerden oluşan bir ekip arkasına doluştu.

Blake donmadı. Bıçak hala elindeydi. Göğsüne bir şampanya şişesi saplanmıştı. Oliver'la yüzleşmek için sendeledi ve bıçağı uzattı.

Titan Cassidy'yi yakaladı. Yere düştüler ve Titan onu korudu.

Bir silah sesi duyuldu.

"Cassidy..."

"O iyi olacak." Oliver'ın sert sesi. "İkiniz de iyisiniz, duydunuz mu beni?"

Gözlerini kırpıştırarak açtı. Yatıyordu ama... hareket ediyordu. Oliver da görünüşe göre yanında hızla ilerliyordu. "Sen... elimi mi tutuyorsun?"

Oliver onun elini sıktı. "O öldü. Bir daha Blake Normandy için endişelenmene gerek yok."

Titan vücudunda zonklayan acının farkına vardı. Sadece bir nokta değil. Her yerde. "Cassidy..." Neredeydi o?

"Kaldırın onu." Farklı bir ses. Tanımadığı bir ses. "Buraya daha fazla el lazım! Bu adam çok büyük!"

Kaldırıldı ve itildi - bir dakika, sedyede miydi? Çünkü şimdi bir ambulanstaydı ve yere bağlanmıştı ve... "Cassidy!"

Oliver da onunla birlikte ambulansa binmişti. "Bilincin sürekli gidip geliyor. Sana bunu zaten söyledim. O yaralı-"

"Cassidy!" Titan kükredi. Kısıtlamalara karşı direndi. Birinin koptuğunu hissetti.

Birisi küfretti.

Oliver onu tekrar aşağı itti. "Her seferinde aynı tepkiyi veriyorsun. Bu yüzden bu kadar sıkı bağlandın. Gerçi kayışlar açıkça işe yaramıyor ve-hey, ağrı kesiciler nerede? Arkadaşımın kafası yarıldı!" Sözlerinde sabırsızlık ve endişe vardı.

Kesip açmak mı? Fark etmezdi. Daha önce de kesilip açılmıştı. Ne? Önemli olan "Cassidy" idi.

"Evet, söyleyebileceğin tek şeyin o olduğunu anlıyorum. Ve beni anla
-O iyi olacak. Onu ayrı bir hastaneye götürüyorlar.

Ambulans. Senin kadar kötü durumda değil ama ilgiye ihtiyacı var, tamam mı? Hastanede uyandığında o da orada olacak."

Cassidy'nin ilgiye mi ihtiyacı vardı? "Cassidy!" Ama onun adı zayıftı. çünkü gözleri sarkarak kapanıyordu.

"Gidip suç mahallinin güvenliğini sağlamalıyım. Seninle ilgilenecekler. Kötü adamı yakaladınız. Bir daha kimseye zarar veremeyecek. Yanımdaki üniformalı tetiği çekmeden önce adam düşmeye başlamıştı bile. O şişeyi kalbine soktuğuna eminim. Ve tüm bunları bornozla yaptın. Gerçi sonunda sakin biraz dışarıda kalmış olabilir, haberin olsun."

Oliver'ın sözlerinin tamamını anlayamadı. Karanlık büyüyordu. Acı yayılıyordu ve o sadece-

Cassidy.

Bir siren sesi duyuldu.

BÖLÜM YIRMI BİR

Bir hastanedeydi. Titan bunu daha gözlerini açmadan anlamıştı. Bir hastanede koku hep aynıydı. Antiseptik. Steril. Yakınlarda bir yerden bir makine bip sesi çıkardı ve yavaş, sabit ses onu bilincine geri çeken şeydi.

Bir an için gözlerini kapalı tutmak istedi. Çünkü onları açtığında.

Cassidy.

Ya orada olmasaydı?

Başını yana çevirdi. Bipleleyen makineye doğru. Gözleri yavaşça açıldı. Titan pencerenin üzerindeki panjurdan sızan parlak ışığa karşı gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı. Işık yatağın hemen yanındaki sandalyenin üzerine düştü. Boş bir sandalyeye.

Nefesi makineler biraz daha hızlı biyledi. "Hey, yakışıklı, buraya bakmak ister misin?"

Kafası hemen sola doğru savruldu.

Cassidy yatağın yanında duruyordu. Hastane önlüğü giymişti ve yanında büyük, metal bir sehpa ve ona bağlı bir serum torbası vardı. Torba, eline bantlanmış küçük bir tüpe bağlıydı.

"Merhaba." Ona gülümsedi. Gözleri gölgeliydi ama gamzeleri parlıyordu.

Onu içine çekti. Boynundaki bandajları görebiliyordu. Kolundaki bandajları. Solgundu ama çok güzeldi. Mükemmeldi. Koyu renk gözleri endişeyle doluydu ama orada duruyordu. Yaşıyordu. Güvendeydi.

"Beni içeri almak ama nişanlın olduğum için başka seçenekleri yoktu." Bir elini içeri doğru kaldırdı.

Serum hattına bağılı olmayan elini ve parmaklarını dikkatlice kolunun üzerinde gezdirdi. Kolunun üzerinde, sonra aşağıya inerek çok daha büyük olan elinin arkasında durdu.

Onun dokunuşu adamın içinden zevk akmasına neden oldu.
Cassidy güvende.

"Şapelde hâlâ rezervasyonumuz var. Yine de gelebileceğimizden şüpheliyim. Biliyorsun, sen hastane yatağında sıkışıp kaldın." Gözlerindeki endişe derinleşirken gülümsemesi bir an için kayboldu. Ama hemen toparlandı. Omuzları dikleşti ve gamzeleri yeniden ortaya çıktı. "Ama kilise randevusunu erteleyeceğim, değil mi?"

Onun için gülümsüyordu. Cesur olmaya ve her şey yolundaymış gibi davranmaya çalışıyordu... onun için.

Tek yapmak istediği onu çekmekti. Eli döndü, böylece parmaklarını kendi parmaklarıyla tutabiliyordu. "Sen... iyi misin?" Sesi normalden daha da kötü çıkmıştı. Harikaydı. Muhtemelen bir noktada boğazına bir tüp sokulduğu anlamına geliyordu.

Ama Cassidy'nin gülümsemesi derinleşti, sanki sesi duy. "Ben iyiden de iyiyim. O öldü, Titan. Blake bir daha kimseye zarar vermeyecek."

Güzel. Bir adamı öldürdüğü için kendini kötü hissetmeli miydi? O yapmadı. Belki de hala vücudunda olan uyuşturuculardandı ya da...

Belki de kadınları doğrayan katil bir psikopat olduğu içindir.

"Ve Trinity bunu atlatacak." Trinity de kimdi?

"Balayı süitinde kurtardığınız kadın mı? Adı Trinity ve ameliyatı atlattı. Doktorlar bunun bir

Ölmemesi bir mucize." Cassidy dudaklarını yaladı ve serum askısını çekerek yatağa yaklaştı. "Son odamızın önünde duran polis de iyi. Şok tabancasıyla vurulmuş ve bıçaklanmış ama zamanında yardım almış." Yüzünü hüzün kapladı. "Memur Clint Patrick hayatta kalamadı. Clint oteldeki odaları ararken Blake ona saldırdı. Onu öldürdü ve Clint'in üniformasını aldı, sonra da bizi öldürmeye geldi..." Yatağın üzerine eğildi. "Ama sen onu durdurdun."

Hayır. Bu bir takım çalışmasıydı. "Sen... şişeyi ona doğru ittin." "Yeterince içeri ittiğimi sanmıyorum. Yardım ettiğin için teşekkürler. bununla."

Eğer istediği gibi olsaydı, adamın kalbini keser ve ayaklarının dibine bırakırdı. Çok mu vahşice? Muhtemelen. Belki de Titan o çılgınlığı yapmaya karar vermeden önce kendinden geçmiş olması iyiydi. Ama o anda...

Onu yok etmek istedim.

"Oliver Clint'in cesedini buldu. Onu ve diğerlerini kurtarmaya koşturan da buydu ama görünüşe göre daha fazla polisin nöbet tutmak için gelmesi gerekiyordu ve hepsi aynı anda geldiler. Kapıyı tekmelediler ve... Blake bıçağı onlara doğru kaldırıyordu. Bir üniformalı ateş etti ama-"

Ama Titan, Oliver'ın ona Blake'in aslında çoktan ölmüş olduğunu söylediğini hatırlıyordu.

Ben yaptım. Ve hiç tereddüt etmeden tekrar yapacaktı. "Beni duydun mu Titan?"

, uyuyakalmıştı. Aptal ilaç. Parmaklarını sıkı.

"Dışarıda sizi görmek isteyen bir sürü insan var. Smith Sanders adında bir adam seni yıllardır tanıdığını söyledi. Memphis adında biraz gergin bir adam da burada. Bana Buz Kırıcı olduğunu söyledi. Sanırım bana daha önce onun ödül avcısı olduğunu söylemiştin. Oliver da dışarıda. Herkes senin aramıza döndüğünden emin olmak istiyor." Alt dudağını ısırdı. "Ama önce seni görmek istedim. Gözlerin açıldığında burada olmam gerekiyordu."

Gözleri açıldı. Gözleri kızın üzerindeydi. "Ne kadar... kötüyüm?" Aşağıya, hasara bakmamıştı. Çünkü ondan başka bir yere bakmak .

"Hiç de fena değil." Birleştirdikleri ellerini kaldırdı ve adamın parmak eklemlerine bir öpücük kondurdu. "Aslında, bence sen oldukça ."

Yeni dikişleri vardı. Onları hissedebiliyordu. Yeni yaralar. Bıçak göğsünü tekrar tekrar delmişti.

Cassidy onun parmak eklemlerini bir kez daha öptü. "Dansa gitmek gibi bir şey yapabilecek kadar iyi hissetmen birkaç gününü alacak."

Dans etmeyi hiç sevmezdi. O sadece sallanmaya meyilliydi hakkında.

Cassidy ona, "Bahse girerim dans pistinde harika olacaksın," dedi. Cassidy başını salladı.

"Oh? Öyle mi düşünüyorsun? Bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum. En kısa zamanda

Buradan çıkınca dansa gidip öğreneceğiz. Bu bir randevu."

Bir randevu.

Titan onun ne yaptığını biliyordu. Aşırı parlak sesi ve kasıtlı olarak yanıp sönen gamzeleriyle Cassidy ona güven vermeye çalışıyordu. Ama onun gözlerindeki korku ve endişeyi görebiliyordu. Onun korku değil. Onun için korkuyordu.

İğrenme ya da korku yoktu. Sadece güzel Cassidy onu rahatlatmaya çalışıyordu.

İstese de onu daha fazla sevemezdi. "Bir randevu," Titan Anlaştık.

Nefesi . "Güzel."

Bu sefer ellerini ağzına doğru çekti. Kadının parmak eklemlerini öptü. "Yağmur çekini de unutmayacağım..."

Başını eğdi. Kaşlarının arasında küçük bir çatık belirdi.

"Bir gün, hazır olduğunda..." Sesi hâlâ çok sertti ama konuşması çok ama çok kolaylaşmıştı. "O randevuyu kilisede alacağız."

Gözleri yaşlarla doldu ama onları kırıştıtırarak uzaklaştırdı. "Sakin tutamayacağın bir söz vermeye cüret etme."

"Ben asla yapmam." Kendi dünyasına bakıyordu. "Seni seviyorum."

Dudaklarından bir hıçkırık koptu. Yatağın üzerine eğildi ve ağzını çılgınca onunkine bastırdı. "Beni çok korkuttun." Bir öpücük daha. Daha da çaresiz. "Seni benden aldılar." Bir öpücük daha. "Bu aptal serumla odamdan gizlice çıkmak zorunda kaldım. Hala bana bağlı." Bir öpücük daha. "Seni çok seviyorum ve hızlı olduğunu biliyorum ama *seni seviyorum*. Çok korkmuştum. Seni tekrar görene kadar nefes alamayacakmışım gibi hissettim." Bir öpücük daha. "Bu saçmalığı bana bir daha *asla* yapma. Kalbim bunu kaldıramaz."

Psikopat bir eski sevgiliyle başa çıkmıştı. Cassidy'nin karşısına çıkan her şeyin üstesinden gelebileceğinden emindi.

Ama başını kaldırdı. Onun gözlerinin içine baktı. Ondan hiçbir iz yoktu.

gamzeler. "Sensiz bir hayatı idare etmek istemiyorum. Güvende ol. Benimle ol."

Onunla mı? Olmak istediği tek yer orasıydı. "Her zaman." "Seni seviyorum." Ve ağız onunkine yapıştı.

Tanrım, bu kadını seviyordu. O onun ruhuydu.

Arkasından bir kapının gıcırdayarak açıldığını duydu ama Cassidy'yi öpmeyi bırakmadı. Eğer gelen bir hemşireyse, onun iyi olduğunu görebilirdi.

"Oh, evet." Oliver'ın çok yüksek sesi. "Dua nöbetlerini bırakabiliriz çocuklar. Adam iyileşecek." Bir kahkaha. "Gerçekten de iyi olacak."

Kapı kapanırken yine gıcırdadı. Ve Titan Cassidy'yi öpmeye devam etti.

"Sen bir piçsin, biliyorsun."

Oliver yakasını çekiştirdi. Üstteki iki düğmeyi çoktan açmıştı ama lanet şey hâlâ çok sıkı geliyordu. "Bak, geçen gün olanları anlattım-"

Lark tersledi, "Beni tutuklattığında-" "Seni gözaltına aldırduğımda-"

"Çünkü tokat attım-"

Oliver durakladı. "Bir federal ajana saldırdınız."

Zümrüt gözleri kısıldı. "Özür dilerim," diye .

"Evet, sesin o özrü kastetmişsin gibi gelmiyor."

Sandalyeyi geriye itti ve ayağa fırladı. Yerel Büro ofisindeki küçük bir sorgu odasındaydılar ve Titan'ın tamamen iyileşeceğine dair nihayet güvence aldıktan sonra onunla buluşmaya gitmişti.

Sanki hiç durmayacakmış gibi Cassidy'yi öpüyordu. Adam iyi olacak.

Şimdi Oliver kendi yangınını söndürmek zorundaydı. Lark Lawson olarak bilinen bir yangın.

"Sana tokat attığım için özür dilerim," diye . "Kontrolü kaybettim. Biliyorum

olmamalıydı. Ama bir adam size yalan söyler, sizi becerir, sonra kardeşinizi tutuklar ve dünyaya onun bir *seri katil* olduğunu söylerse, işler biraz kontrolden çıkabilir."

Yakasını tekrar çekiştirdi. "Kendi güvenliğiniz için sizi otelde alıkoydum."

"Doğru. Sanki beni korumayı önemsiyorsun da." Homurdandı ve, Kahretsin, ses garip bir şekilde seksiydi. Onun sorunu neydi? Lark'la ilgili her şeyi her zaman seksi bulmuştu.

Hep vardı. Her zaman da olacaktı. Ve ondan nefret ediyordu.

Muhteşem. "O tesiste serbest dolaşan bir katil vardı. Güvende olmanı istedim."

Başını salladı ve siyah saçları omzunun üzerinden kaydı. "O otelde yüzlerce insan vardı. Neden bana özel muamele yapıldı?"

Çünkü sen . Ondan nefret etmesine rağmen Özel. "Sadece ne olduğunu açıklamak istedim." Kulağa umutsuzca mı geliyordu? Muhtemelen.

"Ne oldu? Otelde mi?" Ona doğru bir adım attı ve cezbedici yasemin kokusunu da beraberinde getirdi. "Ya da tüm dünyamı yerle bir ettiğin zaman mı?"

Dudakları birbirine yapıştı.

"Söylediklerimde ciddiydim," dedi Lark ona. "Kardeşim masum. Bunu kanıtlayacağım. Ve yardımım var. Hiç duydun mu Buz

Kırıcılar mı?"

Oh, bekle. *Lanet olsun.*

"Kardeşimin masumiyetini kanıtlamama yardım etmelerini sağlayacağım. O bir katil değil. Gerçek katil dışarıda bir yerde ve Lane serbest kalana kadar rahat etmeyeceğim. Şimdi yolumdan çekilin, *Özel Ajan Foxx.*" Sesi buz gibi olmuştu.

Bir an için tereddüt etti. Onun yolundan çekilmek istemedi.

Onu istiyorum.

Ama bu dünyada her zaman istediğini elde edemezsin.

Kenara çekildi.

Ve Lark uzaklaştı.

SONSÖZ

Altı ay sonra.

"Her yere gidebilirdik," dedi Titan ona.

Cassidy ona neşeli bir gülümseme gönderdi. "Ama randevuyu zaten burada almıştık."

O gamzelere karşı çaresizdi. "O randevu altı ay önceydi."

Sadece omuz silkti. "Geç olması hiç olmamasından iyidir."

Evet. Bu haklıydı. Geç olması hiç olmamasından iyidir.

Çünkü ne yapmak üzereydi?

Hayallerimdeki kadınla evlenmek.

Onları bekleyen adam boğazını temizledi.

Titan, Vegas'taki küçük şapelde sabırla duran papaza doğru döndü. Küçük bir tören. Sadece yakın arkadaşlar. Biraz buz kırıcı.

Titan cebinden yüzüğü çıkardı. "Devam edip bu kısma geçmemizin sakıncası var mı?" Yüzüğünü onun parmağına takmayı gerçekten istiyordu. Cassidy ile evli olmak istiyordu.

Adam yüzüğü yerine yerleştirirken kadından sevinçli bir kahkaha geldi.

Bakan biraz kekeledi. Belki de insanlar genelde onun için tören sırasını değiştirmezlerdi ama Titan bekleyememişti. Birkaç kekelemeden sonra adam törene başladı. Kelimeler Titan'ın üzerinde yuvarlandı ve bir noktada kendisinin "Sonsuza kadar evet," dediğini duydu.

Cassidy de "Seve seve yaparım." gibi bir şey söyledi. Geri kalan her şey bulanıktı.

Son altı ay bulanık geçmişti. Cassidy'yi sevmenin mutlu bir bulanıklığı. Hayır, Oliver yanılmıştı. Cassidy'yle hissettikleri şey, dava yüzünden adrenalin patlaması değildi. Kahramana tapınma değildi. Dava bittikten sonra sönüp gidecek zayıf bir şey de değildi.

Onu her geçen gün daha çok seviyordu.

Ve ona olan aşkının büyümeye devam edeceğini biliyordu.

"Onu öpmek istemiyor musun?" Bakanın kafası karışmış görünüyordu.

Titan göz kırptı.

"Biz evliyiz," dedi Cassidy ona. "Artık beni öpebilirsin."

Tabii ki evet. Eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Dudaklarında neşenin ve aşkın tadını alabildiğine yemin etti. Neşe ve aşk.

Benim Cassidy'm.

Parti sonrası sona ermişti. Titan bunun muhtemelen olayı doğru tanımlamadığını düşündü ama pek de umurunda değildi. Törenden sonra Cassidy beyaz elbisesini değiştirmişti. Annesine ait olduğunu söylediği inci dizisini üzerinde tutmuştu ama vücudu saran siyah bir elbise giymişti. Adam smokinini çıkarmadı ve arkadaşı Smith Sanders'ın onlar için kiraladığı bir barda dans etmeye gittiler.

Tüm bar.

Cassidy'yi yakınında tutmuştu. Arkadaşlarının önünde dans etmiş ve kaç gözün üzerinde olduğunu umursamamıştı.

Bekleyen bir balayı süiti yoktu. Kalp şeklinde bir yatak da yoktu. Bu Cassidy'ye geri getirilmesini istemediği bir kâbustu.

Onun yerine, onlara şehrin hemen dışında bir kulübe almıştı. Kulübe, mini malikane. Aynı şey. Smith onun için rezervasyonu halletmişti.

Güvertede durdu ve yıldızları izledi.

Arkasına geçti ve ellerini beline koydu. Kadın ona doğru bastırırken vücudu hemen yumuşadı. Adamın başı eğildi ve ağzı kadının boynunda gezindi. Kızın elleri kalktı ve adamın ellerinin üzerinde kıvrıldı. "Arkadaşlarımızdan gerçekten hoşlanıyorum," dedi Cassidy ona. "Ama gittikleri için de gerçekten çok mutluyum." Onun kollarında döndü. "Seni seviyorum."

Seni seviyorum. Bazen aşkın doğru kelime olduğunu bile düşünmüyordu. Çok uysal görünüyordu. Çok zayıf. Cassidy onu tüketmişti. Onun tüm dünyasıydı. İyi olan her şey mi? Bu onun Cassidy'siydi.

Blake Normandy'nin gerçek adı Blake Haskel'di. Federaller ve Buz Kırıcılar Georgia'da ona ait eski bir ev bulmuşlardı. Evin içinde ne vardı? Çarpık hediyelik eşyalar. Delilik hatıraları. Hatta işlediği suçların hastalıklı bir günlüğü. O günlük sayesinde diğer kurbanlarının kalıntıları da bulunmuştu.

Kabus sona ermişti.

Ve bugün evlenmeleriyle birlikte gelecek onları bekliyordu. Titan'a göre bu gelecek inanılmaz derecede güzel görünüyordu.

"Seni seviyorum," diye nefes aldı Cassidy, "ve ben de seni bütün gece çıplak kaldın."

Ona gülümsedi. "Senden bir metre ötede bir jakuzi var."

"Bunu fark ettim."

"Çok fazla kıyafet giymişsin."

"Bunu ben de fark ettim."

Fermuarımı açar mısın?"

Memnuniyetle.

"Seni de soyalım," dedi Cassidy. "Çünkü kocamla gerçekten ama gerçekten sevişmek istiyorum."

Sevişin.

Fermuarını açarken parmakları titriyordu. Elbise ayaklarının dibine düştü ve zarifçe içinden çıktı. Sonra adamın elini tuttu ve onu jakuziye doğru götürdü. Kıyafetlerini çıkardı ve yaralarını hiç düşünmedi. Nasıl düşünebilirdi ki? Güzel karısına bakmakla meşguldü. Sahip oldukları hayat için minnettar olmakla meşguldü.

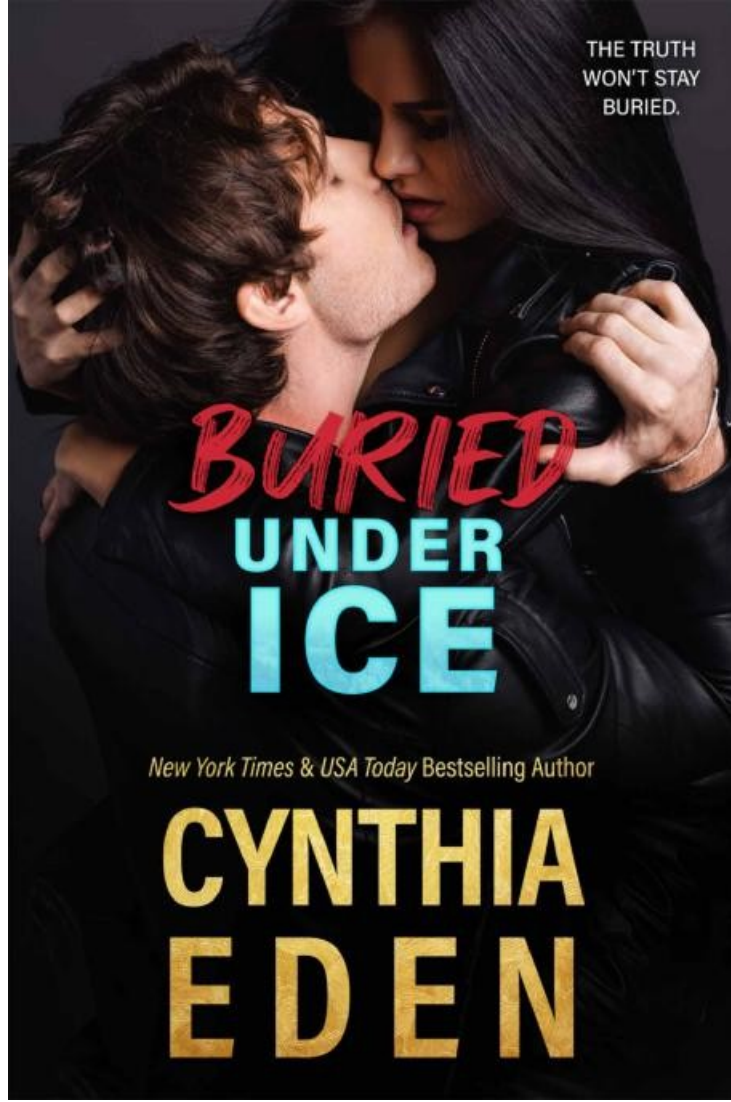
Ve onu korumak için anında öldürebilirim.

Onun için hiçbir şey Cassidy'den daha önemli değildi. *Onun* güzel rüyası. Onun hayatı.

Karısı.

SON

Özel Ajan Oliver Foxx, [BURIED UNDER ICE](#) filminde Lark Lawson bir katili yakalamak için yola çıktığında hayatının mücadelesini verecek.

BUZ ALTINDA GÖMÜLÜ

Bir zamanlar ona aşık oluyordu, ama şimdi ondan nefret ediyor.

FBI Özel Ajanı Oliver Foxx, Lark Lawson'a yalan söyledi. Yalan söyledi, kullandı, baştan çıkardı ve ona ihanet etti. Dört büyük günah. Özel ajan Lark'a sırf ikiz kardeşinin cinayetten suçlu olduğunu kanıtlayabilmek için yakınlaştı. Düzeltiyorum, çoklu cinayetler. Aldatıcı özel ajan, kardeşinin seri katil olduğuna inanıyordu ve şimdi, çünkü o yanlış adamın yaklaşmasına izin verirse, Lark'ın kardeşi bir hapisane hücrelerinde çürüyecektir. Onun hatası, ama bir şeyleri düzelterek. Ya da denerken ölmek. Gerçi ölmemeyi gerçekten tercih ederdi...

Kardeşinin masumiyetini kanıtlamak Lark'a kalmıştır.

Lark kardeşinin suçlu olmadığını biliyor. O, ailesinden geriye kalan tek kişidir ve işlemediği suçlar yüzünden hapse girmesine seyirci kalmayacaktır. Artık gerçek katilin peşine düşmeye kararlıdır. Kimse onun bu göreve uygun olduğuna inanmıyor gibi görünmektedir, ancak tehlike onu takip etmeye başladığında, Lark'ın *birinin dikkatini* çektiği açıktır.

Dikkat. Ölümcül derecede.

Ayrıca aniden her hareketini takip eden sinir bozucu bir özel ajanı vardır.

Oliver hiçbir zaman duygusal bir ilişkiye girmeyi planlamamıştı. Tutkulu ve fazlasıyla sevimli Lark, dünyasına girdiğinde en iyi planları cehenneme dönmüştü. Oliver katillerin profilini çıkarmaya alışkındır. Kalbine dokunan tek kadını nasıl geri kazanacağını bilmiyor. Özellikle *de onunkini* kırdığında. Ama ne zaman Lark'ın tehlikeli bir katilin hedefinde olduğu ortaya çıktığında, Oliver'ın bir kenarda durmasına imkân yoktur.

Daha önce de kirli oynadı ve yine oynayacak.

Lark'ı kaybetmek bir seçenek değil. Onu geri kazanmak mı? Onu tekrar sevmeye ikna ? Ve en önemlisi onu hayatta tutmak?

Kesinlikle Oliver'ın gündeminde. Onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktır. Katil avı onun için hiç bu kadar kişisel olmamıştı.

Peki ya Lark için hissettiği arzu? Hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Onu sadece istemiyor. Onu geri almayı takıntı haline getirmiş.

Ama başka biri de takıntılı. Ve Lark için zaman tükeniyor olabilir...

Buz Kırıcılar yeni bir soğuk vakayı daha çözmeye hazırdır ama Lark ve Oliver için işler iyice kızışacaktır. Arzu. Aldatma. Tehlike. Bugünlerde kimseye güvenemezsiniz ve Lark etrafındaki dünyanın yalanlarla dolu olduğunu keşfetmek üzere. Sevgi ve nefret... Bazen bu iki duygu arasındaki farkı ayırt etmek zor olabilir. Tıpkı suçlu ile suçsuz arasındaki farkı ayırt etmenin zor olabileceği gibi.

Masum.

[Buried Under Ice](#) hakkında daha fazla bilgi edinin.

YAZARDAN BİR NOT

BUZDAN DÖVÜLMÜŞ'ü okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Umarım bu son polisiye romanı beğenmişsinizdir. Her zaman bir faili meçhul bağımlısı oldum ve bu gizemleri keşfetme şansına sahip olmayı çok sevdim. Titan benim için çok eğlenceli bir karakterdi - her zaman uzun boylulara aşık olurum,

karanlık ve tehlikeli kahramanlar! Titan, TRAPPED IN ICE'da görüldüğü andan itibaren, kendi kitabının olması gerektiğini biliyordum.

Eğer zamanınız varsa, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar okuyucuların yeni kitaplar keşfetmesine yardımcı oluyor ve yazarlar da bu yorumları kesinlikle takdir ediyor!

Yayınlarımdan ve [satışlarımdan bülteni listeme](#) haberdar olmak istiyorsanız, lütfen haber katılın.

Sosyal medyada da aktifim. Beni [Instagram](#)'da bulabilirsiniz ve [Facebook](#).

Buzdan Dövülmüş'ü okuduğunuz için tekrar teşekkür ederim. En iyi dileklerle,

Cynthia Eden

cynthiaeden.com

YAZAR HAKKINDA

Cynthia Eden, *New York Times*, *USA Today*, *Digital Book World* ve *IndieReader*'ın en çok satanlar listesinde yer almaktadır. Cynthia çağdaş romantizm, romantik gerilim ve paranormal türlerde seksi hikâyeler yazmaktadır.

Romantizm. Cynthia, 2005 yılında tam zamanlı olarak yazmaya başladığından beri yüzden fazla roman ve novella yazmıştır.

Daha Fazla Bilgi

- cynthiaeden.com
- [Instagram](#)
- [Facebook](#)

DIĞER ÇALIŞMALARI

Wilde Ways: Gone Rogue

- [Bir Prenses Nasıl Korunur](#) (Wilde Ways: Gone Rogue, Kitap 1)
- [Bir Kalp Kırığı Nasıl İyileşir](#) (Wilde Ways: Gone Rogue, Kitap 2)
- [Bir Suç Patronu Nasıl Dolandırılır](#) (Wilde Ways: Haydutluk, Kitap 3)

Buz Kırıcı Soğukkanlı Romantik

- [Buzda Donmuş](#) (Seksi Bir Romantik Gerilim)
- [Buz Kraliçesine Aşık Olmak](#) (Buz Kırıcı, Kitap 2)
- [Buz Gibi Aziz](#) (Buz Kırıcı, Kitap 3)
- [Buzun Dokunduğu](#) (Buz Kırıcı, Kitap 4)
- [Buza Hapsolmuş](#) (Buz Kırıcı, Kitap 5)
- [Buzdan Dövülmüş](#) (Buz Kırıcı, 6. Kitap)

Phoenix Fury

- [Yakacak Kadar Sıcak](#) (Phoenix Fury, Kitap 1)
- [Yavaş Yanık](#) (Phoenix Fury, Kitap 2)
- [Yakıp Yıkın](#) (Phoenix Fury, Kitap 3)

Kiralık Bela

- [Savaştan Kaçış Yok](#) (Trouble For Hire, Kitap 1)
- [Odin'Oynama](#) le (Kiralık Bela, Kitap 2)
- [Jinx, Sen O'sun](#) (Kiralık Bela, 3. Kitap)
- [Ramsey'i Hatırla](#) (Kiralık Bela, Kitap 4)

Ölüm ve Ay Işığı Gizemi

- [Ağıma Gir](#) (Bir Ölüm ve Ay Işığı Gizemi, Kitap 1)

- [Beni Karanlıktan Kurtar](#) (Bir Ölüm ve Ay Işığı Gizemi, Kitap 2)

Wilde Ways

- [PiperKorumak](#) 'ı (Wilde Ways, Kitap 1)
- [Gwen'i Korumak](#) (Wilde Ways, Kitap 2)
- [Ben'den Önce](#) (Wilde Ways, Kitap 3)
- [Kırdığın Kalp](#) (Wilde Ways, Kitap 4)
- [Onun İçin Savaşmak](#) (Wilde Ways, Kitap 5)
- [Bir Şansın Hayaleti](#) (Wilde Ways, Kitap 6)
- [Çizgiyi Aşmak](#) (Wilde Ways, Kitap 7)
- [Cole'a Güvenmek](#) . (Wilde Ways, 8Kitap)
- [Peşimden](#) Gel (Wilde Ways, Kitap 9)
- [Yaparım De](#) (Wilde Ways, Kitap 10)
- [Roman Düşecek](#) (Wilde Ways, 11. Kitap)
- [Kaçan Kişi](#) (Wilde Ways, Kitap 12)
- [Beni İstiyormuş](#) Gibi Yap (Wilde Ways, Kitap 13)
- [Cross My Heart](#) (Wilde Ways, Kitap 14)
- [Komşu Koruması](#) (Wilde Ways, Kitap 15)
- [Ex Marks Mükemmel Nokta](#) (Wilde Ways, Kitap 16)
- [Beni Seven Hırsız](#) (Wilde Ways, 17. Kitap)
- [Wilde Ways Birinci Cilt](#) (1 ila 3. Kitaplar)
- [Wilde Ways İkinci Cilt](#) (4-6. Kitaplar)
- [Wilde Ways Üçüncü Cilt](#) (7-9. Kitaplar)
- [Wilde Ways Dördüncü Cilt](#) (10 ila 12. Kitaplar)
- [Wilde Ways Beşinci Cilt](#) (13-15. Kitaplar)

Karanlık Günahlar

- [Bir Katile Güvenme](#) (Karanlık Günahlar, Kitap 1)

- [Bir Yalancıyı Sevme](#) (Karanlık Günahlar, Kitap 2)

Lazarus Yükseliyor

- [Asla Bırakma](#) (Birinci Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Beni Yakınında Tut](#) (İkinci Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Benimle Kal](#) (Üçüncü Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Bana Koş](#) (Dördüncü Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Bana Yakın Uzan](#) (Beşinci Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Sıkı Tutun](#) (Altıncı Kitap, Lazarus Yükseliyor)
- [Lazarus Yükseliyor Birinci Cilt](#) (1 ila 3. Kitaplar)
- [Lazarus Yükseliyor İkinci Cilt](#) (4 ila 6. Kitaplar)
- [Lazarus Yükseliyor Deluxe Kutu Seti](#) (1-6. Kitaplar)

Kötü Şeyler

- [Kılık Değiştirmiş Şeytan](#) (Kötü Şeyler, Kitap 1)
- [Sinsice Dolaşmak](#) (Kötü Şeyler, Kitap 2)
- [Ölümsüz Ya Da Canlı](#) (Kötü Şeyler, Kitap 3)
- [Kırık Melek](#) (Kötü Şeyler, Kitap 4)
- [Taşın Kalbi](#) (Kötü Şeyler, Kitap 5)
- [Kaderin Baştan Çıkardığı](#) (Kötü Şeyler, 6. Kitap)
- [Kötü Şeyler Birinci Cilt](#) (1 ila 3. Kitaplar)
- [Kötü Şeyler İkinci Cilt](#) (4 ila 6. Kitaplar)
- [Kötü Şeyler Deluxe Kutu Seti](#) (1'den 6'ya Kadar Kitaplar)
- Kötü [ve Vahşi](#) (Kötü Şeyler, Kitap 7)
- [Aziz ya da Günahkar](#) (Kötü Şeyler, 8. Kitap)

Bite Serisi

- [Yasak Isırık](#) (Isırık Kitap 1)
- [Çiftleşme Isırığı Isırık](#) (Kitap 2)
- [Isır Beni](#) (Isır Kitapları 1 ve 2)

Kan ve Ay Işığı Serisi

- [Tozu Isırmak](#) (Kan ve Ay Işığı, Kitap 1)
- [Ölümsüz Olmak Daha İyi](#) (Kan ve Ay Işığı, Kitap 2)
- [Acı](#) Kan (Kan ve Ay Işığı, 3. Kitap)
- [Kan ve Ay Işığı](#) (Serinin Tamamı)

Maden Serisi

- [Almak İçin](#) Benim (Benim, Kitap 1)
- [Benim Olacak](#) (Mine, Kitap 2)
- [Mine To Hold](#) (Mine, Kitap 3)
- [Mine To Crave](#) (Mine, Kitap 4)
- [Sahip Olmak](#) Benim (Benim, Kitap 5)
- [Benim Korumam Altında](#) (Mine, Kitap 6)
- [Mine Serisi Kutu Seti Cilt 1](#) (Mine, 1-3. Kitaplar)
- [Mine Serisi Kutu Seti Cilt 2](#) (Mine, Kitaplar 4-6)
- [Mine Serisi Deluxe Kutu Seti](#) (1'den 6'ya Kadar Kitaplar)

Karanlık Saplantı Serisi

- [Beni İzle](#) (Karanlık Saplantı, Kitap 1)
- [Beni İste](#) (Karanlık Saplantı, Kitap 2)
- [Bana İhtiyacın](#) Var (Karanlık Saplantı, Kitap 3)
- [Beware Of Me](#) (Karanlık Saplantı, Kitap 4)
- [Sadece Benim İçin](#) (Karanlık Saplantı, 1-4. Kitaplar)

Araf Serisi

- [İçimdeki Kurt](#) (Araf, Kitap 1)
- [Vampir Tarafından İşaretlenmiş](#) (Araf, Kitap 2)
- Canavarı [Büyülemek](#) (Araf, Kitap 3)
- [Şeytanla Anlaşma](#) (Araf, Kitap 4)
- [İçerideki Canavarlar](#) (Araf, 1-4. Kitaplar)

Bağlı Seri

- [Kanla Bağlanmış Bound](#) (Kitap 1)
- [Karanlıkta](#) Bağlı (Bağlı Kitap 2)
- [Günahla Bağlanmış](#) (Bağlanmış Kitap 3)
- [Gece Tarafından Bağlanmış](#) (Bağlanmış Kitap 4)
- [Sonsuza Kadar Bağlı](#) (Bağlı, Kitap 1 - 4)
- [Ölümlle Bağlanmış](#) (Bağlanmış Kitap 5)

Kutulu Setler

- [Wilde Ways Birinci Cilt](#) (1 ila 3. Kitaplar)
- [Wilde Ways İkinci Cilt](#) (4-6. Kitaplar)
- [Wilde Ways Üçüncü Cilt](#) (7-9. Kitaplar)
- [Wilde Ways Dördüncü Cilt](#) (10 ila 12. Kitaplar)
- [Wilde Ways Beşinci Cilt](#) (13-15. Kitaplar)
- [Lazarus Yükseliyor Birinci Cilt](#) (1 ila 3. Kitaplar)
- [Lazarus Yükseliyor İkinci Cilt](#) (4 ila 6. Kitaplar)
- [Lazarus Yükseliyor Deluxe Kutu Seti](#) (1-6. Kitaplar)
- [Kötü Şeyler Birinci Cilt](#) (Kötü Şeyler, 1'den 3'e Kadar Kitaplar)
- [Kötü Şeyler İkinci Cilt](#) (Kötü Şeyler, 4-6. Kitaplar)
- [Kötü Şeyler Deluxe Kutu Seti](#) (Kötü Şeyler, 1'den 6'ya Kadar Kitaplar)
- [Sadece Benim İçin](#) (Karanlık Saplantı, 1-4. Kitaplar)
- [İçerideki Canavarlar](#) (Araf, 1-4. Kitaplar)
- [Mine Serisi Kutu Seti Cilt 1](#) (Mine, 1-3. Kitaplar)
- [Mine Serisi Kutu Seti Cilt 2](#) (Mine, Kitaplar 4-6)
- [Sonsuza Kadar Bağlı](#) (Bağlı, Kitap 1 - 4)

Cynthia Eden başka birçok eser de yazmıştır. [Tam kitap listesine](#) göz atın.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

